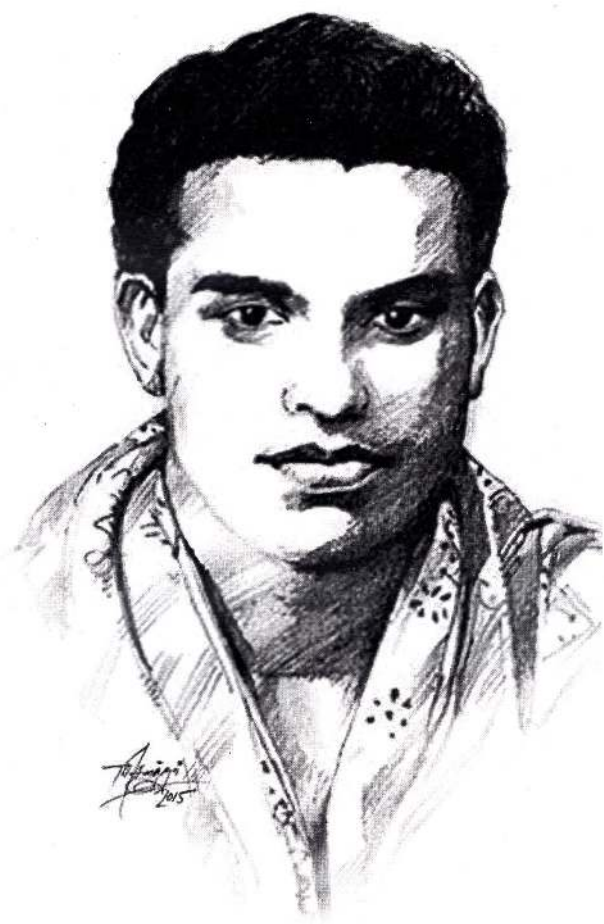

•••••
தெட்சணாமூர்த்தி:
எட்டாவது உலக அதிசயம்
•••••

தெட்சணாமூர்த்தி:
எட்டாவது உலக அதிசயம்

தெட்சணாமூர்த்தி:
எட்டாவது உலக அதிசயம்

*Thechchanamoorthy:
Ettavathu Ulaka Atisayam*

*Souvenir released on the occasion of the release of a documentary on the
Thavil Legend Yazhpanam Thechchanamoorthy
on the 26th April 2015*

*@ Nakshatra Banqueting Hall
Feltham*

*Chairman
G.Natkunan*

*Compiled & Edited by
N.Srigengatharan
M.Nithiyanandan
R.Pathmanaba Iyer
K.K. Rajah*

*Concept, Design & Layout
K.K. Rajah*

*Cover Potrait
M.Rajah*

*First Edition
26th April 2015*

© Authors

Published by

*The Thavil Legend Thechchanamoorthy Foundation
67, Hazelmere Close
Northolt
Middlesex UB5 6UB
United Kingdom*

Printers

*RS Printers Ltd
88 Horsenden Lane North
Greenford, UB6 7QH*

பதிப்புரை

தவில் தெட்சணாமூர்த்தி -
லய ஞான குபேர பூபதி!
பிரபஞ்ச கானத்தின் உச்சம்.
நாதப்பிரம்மத்தின் விஸ்தாரம்.
இசை வித்துவத்தின் பிரவாகம்.
தனிவினிக்கையின் சிகரம்.
கற்பனை கரைபுரண்டோடும் லயவிண்யாசம்.

மனிதக் கரங்கள் இந்த துரிகசதியில் இயங்க முடியுமா?
அகர சாதகமும் செறிந்த அனுபவமும் இறைவனின்
அருட்கொடையும் இணைந்த பூரண கலவை.

பிரமிப்பூட்டும் லயக்கணிதம், மூளைவேகம், கரவேகம்!
காதில் வாங்கிய பல்லவியை 'ருத்ரகதியில்' உள்வாங்கும் கற்பூர மூளை.
அவரது வாசிப்பு தெய்வீகம் - அவன் கடவுளின் அவதாரம்!
தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பு 'இறைவனின் பேச்சு!'
இணுவிலும் அளவெட்டியும் யாழ்ப்பாணமும் இலங்கையும்
தமிழகமும் போட்டிபோட்டுப் பெருமைப்படும் தவில்
தெட்சணாமூர்த்தி உலக இசைப் பாரம்பரியத்தின் சொந்தக்காரன்.
'உலகின் எட்டாவது அதிசயம்' என்று வியந்துபோகின்றார்
மிருதங்க இசை மேதை பாலக்காடு மணி அய்யர்.
தெட்சணாமூர்த்திக்குத் தவில் வாசிப்பு மந்திரம்.
இசை அவருக்கு அற்புத தரிசனம்

அது அவருக்கு வேள்வி.
அக்கினியில் ஜுவாலிக்கும் யாகம்.
மனோதர்மத்தாடாக வெளிப்படும் கற்பனா சஞ்சாரம்.

அம்மாளுக்கான ஆலாபனம்.

நாதவித்துவம் கரைந்தொழுகும் பெருந்தி.

அவரது தவில் வாசிப்பு மாந்திரீகம்; மணிக்கணக்கில் கேட்போரைக் கட்டிப்போடும் மந்திர வலை.

தீ என்றால் வாய் வெந்துபோகும்.

தீபக் ராகம். அக்னியைப் பிரசவிக்கும் ராகம்.

அக்பர் மன்னரின் அரசவை. ஆஸ்தான இசைஞன் தான்சேனிடம் தீபக் ராகத்தைப் பாடுமாறு பணிக்கிறார் அக்பர்.

தான்சேன் திகைத்துப்போகிறான்!

தீபக் ராகத்தை அச்சொட்டாக, பூரணமாகப் பாடிமுடித்தால், பாடிய இசைவாணனின் உடலையே எரித்துச் சாம்பராக்கிவிடும் அக்கினியைக் கக்கும் ராகம் அது!

தான்சேன் தம்புராவைக் கைகளில் ஏந்தி, தீபக் ராகத்தைப் பாட ஆரம்பிக்கிறான்.

வாயு உஷ்ணமாகிறது.

தான்சேனின் தீபக் ராகம் தொடர்கிறது.

பூங்காக்களில் இலைகளும் மலர்களும் வெப்பம் தாங்காமல் வாடிக்கருகி உதிர்கின்றன. நீருற்றுக்களில் பீறிடும் நீர் கொதிக்கிறது. அவனது இசைதேடி வரும் பறவைகள் உஷ்ணத் தவிப்பிலிருந்து தப்பிப் பறக்கின்றன. விளக்குகள் எரிய ஆரம்பிக்கின்றன. வான்வெளியில் அக்னி ஜுவாலை. மக்கள் பயங்கர பீதியில் தப்பி ஓடுகிறார்கள்.

தான்சேன் பாடுகிறான்.

அவனுடைய மேனியில் அக்னி பரவுகிறது.

அந்த ராகத்தைப் பாடிமுடித்து, எரிந்து சாம்பராகின்றான் தான்சேன்.

தெட்சணாமூர்த்தி - நம் காலத்துத் தான்சேன்.

அபூர்வ பிறவி - நாதப்புனல்.

அம்மாள் அவரின் அன்னை; சிநேகிதி; வார்த்தை சொல்லித்தரும் ஆசான்.

அந்தத் தேவியின் அருள் தாங்கும் கொள்கலனாக தெட்சணாமூர்த்தி. அம்மாளின் கருணை பொங்கி வழிகிறது.

அந்த உக்ரகதியின் வேகத்தை மானிட உடல் தாங்குமா?

சதா அந்த இளைஞனின் வாயில் உதிரும் வார்த்தைகள்! மதகடியில், தேநீர்க் கடையருகில், வயல்வெளியில் அவன் மூளையில், உயிரில், உணர்வில், நாவில் நாதத்தின் பேராட்சி!

ஆயிரம் வருஷங்களில் ஒருமுறைதான் இப்படி ஒரு இசைவாணன் தோன்ற முடியும்.

நாற்பத்தியிரண்டு வயது.

அந்த நாதப்பிரம்மத்தின் பொற்கலம் உடைந்துபோய்விட்டது. ஆனால், தெட்சணாமூர்த்தி இசைத்த தவிலின் நாதம் உலகுள்ள வரை வாழும் தகைமையது.

தேச எல்லைகள் கடந்து, மொழிகளை மேவி, பிரபஞ்சத்தில் சஞ்சாரிக்கும் கானம் அவருடையது.

இசை அவரின் மூர்ச்சனை; உயிரின் ஜீவன்; அமுதப் பிரவாகம்; சதா அம்மாளுடன் நடத்தும் சம்பாஷனையின் வியாபகம்; அவன் புனிதன். பெருங்கருணைப் பேராற்றின் வடிவாகல்.

அந்த இசைப் பேரரசன் - ஈடிணையற்ற தவில் மேதை மறைந்து, நான்கு தசாப்தங்கள் ககனப் பெருவெளியில் கரைந்தோடிவிட்டன.

தமிழக மண்ணில், கும்பகோணத்தில் தேனுகா என்ற இசை ரசிகள் இட்ட விதை. தெட்சணாமூர்த்தியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, அவரது இசை மேதைமையை ஆவணமாக்கிட வேண்டும் என்ற வேணவாபத்மநாப ஐயரின் நெஞ்சில் விருட்சமாகியது.

தெட்சணாமூர்த்தி மறைந்து 40 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும், அவரது தவில் இசை அடங்கிய ஒரு குறுந்தட்டுக்கூட இதுவரை வெளிவரவில்லை எனில், அந்த இசைச் சக்கரவர்த்தியின் பெயரே இசை உலகிலிருந்து மறைந்துவிடும் துயரமேகங்கள் வியாபித்துக்கிடந்த இருள்வெளி.

கடந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மணித்துளியும், தெட்சணாமூர்த்தியின் மேதைமையை ரசித்த, கண்கூடாக அனுபவித்த சாட்சியங்களின் தடங்களை அழித்துவிட முனையும் காலவேகத்தில், அவருடன் இணைந்து சுச்சேரிகளில் பங்குகொண்ட கலைஞர்கள், அவரது அபார வாசிப்பைக் கேட்டு லயித்த இசைவாணர்கள், அவரது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நேர்கண்டு, இலங்கை, தமிழகம், புலம் பெயர் நாடுகள் என்று அனைத்து இடங்களிலும் அவரது இசை வாழ்வை நிரந்தரப்படுத்தும் விவரணப்படத்தைத் தயாரிக்கும் அயராத உழைப்பில், அம்ஷன் குமாரின் கலாபூர்வமான அற்புத வெளிப்பாடாக, தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆவணப்படம் இன்று லண்டனில் வெளியாகிறது.

ஊர் கூடி, வடம் பிடித்து, தேர் இழுக்கும் திருப்பணிபோல், உலகெங்கும் வாழும் இசை அபிமானிகள் இந்த ஆவணப்பட முயற்சிக்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பு, ஒரு புனிதனின் பேரில் தொடங்கிய தூய பணிக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம்.

இந்த விவரணப்படத்திற்குச் செவ்வி தந்த நான்கு இசைவாணர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை எனும்போதுதான், இந்த ஆவணப்பட முயற்சி இன்று நம்முன் நிற்கும் அவசர, அவசிய பணி என்பது மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபணமாகிறது.

அவரது இசைப்பதிவுகளைத் தொகுத்து, அடுத்த தலைமுறைக்கு அந்த இசையின் மேன்மையைக் கையளிக்கத் தவறினால், அது அம்மாபெரும்

மேதையின் இசைப் பணிக்கு நாம் இழைத்த துரோகமாகவே முடியும். பூரணப்படுத்த முடியாத அப்பெரும் பணியில் ஒரு துளியைத்தான் நாம் சாதிக்க முடிந்திருக்கிறது.

இந்த ஆவணப்பட வெளியீட்டின்போது, தெட்சணாமூர்த்தியின் நினைவு மலரையும் வெளியிட வேண்டும் என்று தனில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அறக்கட்டளையினர் தீர்மானித்தபோது, தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிய எழுத்துப் பதிவுகளும் மிக அருந்தலாக இருந்த நிலையிலும், இப் பதிப்புப் பணியை நாம் எதிர்பாராத அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடிந்ததில் பேருவகை கொள்கிறோம்.

இம்மலர் வெளியீட்டை முன்னின்று பிரேரித்து, ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவரும் நம் நன்றிக்குரியவர்.

இந்த மலருக்கான எழுத்துத் தேடலின்போது, காருகுறிச்சி அருணா சலம் பற்றி தெட்சணாமூர்த்தி 'தேனருவி'யில் எழுதிய கட்டுரை, பிரபல இசை விமர்சகர் சுப்புடு Indian Express நாளேட்டில் எழுதிய விமர்சனம், கிடைத்தற்கரிய தெட்சணாமூர்த்தியின் சில புகைப் படங்கள் ஆகியன எங்களுக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷங்கள் என்றுதான் கூற வேண்டும்.

தமிழ் இசை வரலாற்று அறிஞர் பி.எம்.சுந்தரம் அவர்களின் தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிய பதிவு அவரது ஆத்மார்த்த ரசனையினதும், அறிவு பூர்வமான விவரணமும் கலந்த, விலைமதிக்கமுடியாத களஞ்சியமாகும்.

தெட்சணாமூர்த்தி என்ற பெயரைக் கூறிய மாத்திரத்திலேயே மெய் விதிர்ந்து, பரவசப்பட்டுப்போன பல இசை ஆர்வலர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தபோது, எங்கள் பணி தென்றல் தடவிச்செல்லும் நதிக்கரையோர நடைப்பயணமாகியது.

உலகின் சகல மூலைகளிலிருந்தும் தெட்சணாமூர்த்தியின் உபாசகர்கள் எமது இந்த மலர்ப்பணிக்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பினை நன்றியோடு நினைவுகூர்கின்றோம்.

ஈழத்தின் இலக்கிய மரபிலோ, அறிவியல் மரபிலோ காணமுடியாத மாபெரும் வியத்தியாக, இசை மரபில் வாமனாவதாரம் கொண்டிருக்கும் தெட்சணாமூர்த்தியின் மேதைமை உலகுள்ளளவும் நிலைபெறும்.

- மலர்க்குழு

The Thavil Legend Thedchanamoorthy Foundation
67, Hazelmere Close
Northolt, Middlesex UB5 6UB
United Kingdom

26 April 2015

உள்ளே...

01. அளவெட்டி வி.தெட்சணாமூர்த்தி - அ.நா.சோமமாஸ்கந்த சர்மா 011
02. இசை உலகின் முடிசூடா மன்னன்
அளவையூர் தெட்சணாமூர்த்தி - சிவசம்பு கந்தசாமி 014
03. யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி - பி.எம்.சுந்தரம் 018
04. லய ஞான குபேர பூபதி வி.தெட்சணாமூர்த்தி - மு. சிவலிங்கம் 030
05. தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பு
'இறைவனின் பேச்சு' - சபா ஜெயராசா 032
06. 8ஆவது அதிசயம்
யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியின்னை! - லலிதாராம் 037
07. தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி - வ.ம.கேஸ்வரன் 039
08. கட்டி என்னை அணைக்கும் போதும்
- கவிஞர் ச.வேபஞ்சாட்சரம் 075
09. தெட்சணாமூர்த்தி அடியெடுத்துக் கொடுக்கிறார்...
- இரவி.அருணாசலம் 076
10. லய ஞான குபேர பூபதி தெட்சணாமூர்த்தி
- ஆ.இரகுபதிபாலஜீதரன் 079
11. அணிமகுடம் - மாலி (நாழிகை) 085
12. காலத்தால் ஆழியாத, அணையாத ஜோதி!!
தவில் மாமேதை, 'லய ஞான குபேர பூபதி'
அமரர் திரு.V.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள்
- ஆறுமுகம் முத்துக்கிருஷ்ணன் 090
13. தன்னிகரற்ற தவில் - க.ஜெகதீஸ்வரம்பிள்ளை 094
14. தெட்சணாமூர்த்தியண்ணை! - சு.ஆதவன் 097
15. நெஞ்சில் ஒரு முள்! - இ.சிநிகந்தவேல் 101
16. தவிலும் தெட்சணாமூர்த்தியும் - ஸ்ரீதரன் 110
17. தவில் மேதை வி.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின்
கலைத்துவம் குறித்த ஒரு கண்ணோட்டம்
- சித்திராங்கி சுரேஸ்குமார் 115
18. செவ்வி: நாச்சிமார் கோவிலடி எம்.கே. கணேசபிள்ளை 121

19. செவ்வி: மிருதங்க வித்துவான் ஆ. சந்தானகிருஷ்ணன்	125
20. செவ்வி: என்.கே.பத்மாநாதன்	125
21. மறைந்த தவில் மேதைக்கு எஸ்.ஜே.வி., வி.பி. அஞ்சலி	126
22. இறுதிச் சடங்கில் சன நெரிசல்	127
23. நாதஸ்வர மேதை காருகுறிச்சி அருணாசலம் - லய ஞான குபேர பூபதி வி.தெட்சணாமூர்த்தி	128
24. முதன் முதலில் சந்தித்தேன் - வ.பொன்னம்பலம் M.A.	131
25. தோழ்கருவிகள்: தவில் - மேளம் - மு.அருணாசலம்	137
26. Yazhpanam Dakshinamurthi - B.M.Sundaram	139
27. Tavail - B.M.Sundaram	140
28. Tavail - Suncera Kasliwal	141
29. A Birth Centenary Tribute to Prof. V.Lakshminarayana (1911 - 1990)	142
30. Dr.V.Krishna on the language of percussion - Siddhartha Jagannath	145
31. தேனுகா என்னும் கலை ஆளுமை - அம்ஷன் குமார்	148
32. தவில் சக்கரவர்த்தி தெட்சணாமூர்த்தி (1933 - 1975) விவரணப்படம்	152
33. யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி ஆவணப்படம் - அம்ஷன் குமார்	155
34. Yazhpanam Thedchanamoorthy Documentary - Amshan Kumar ¹⁶²	
35. Virtuosity at its highest - Subbudu	165
36. 'He was to thavil, what TNR was to nagaswaram' - B.Kolappan	168
37. Conjuring up memories of Yazhpanam Dakshinamurthy - B.Kolappan	171
38. A Jaffna thavil maestro's Thanjavur connection - Meera Srinivasan	174
39. Thavil maestro comes to life on celluloid - M.T.Saju	177
40. Thedchanamoorthy Documentary End Credits	179
41. Thavil Legend Thedchanamoorthy Foundation	183
42. Canada Sponsors	184

அமரர்
திருமதி தெய்வானை கணபதிப்பிள்ளை
(சிங்கப்பூர் நாகம்மாக்கா)
அவர்களுக்கு
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

தெட்சணாமூர்த்தி சரிதம்

அளவெட்டி வி.தெட்சணாமூர்த்தி (1933-1975)

பிரம்மஸ்ரீ அ.நா.சோமாஸ்கந்த சர்மா

ஈழ நாட்டில், யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் என்னும் ஊரிலே பிரபல தவில் வித்துவான் விஸ்வலிங்கம், இரத்தினம் தம்பதியினருக்குப் புத்திரராக 26.8.1933இல் பிறந்த திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பெற்றோர் 'ஞானபண்டிதன்' என்ற பெயரையே முதலில் வைத்தார்கள். பின்னர், இவரைத் தெட்சணாமூர்த்தி என்று அழைக்க ஆரம்பித்தனர். இப்பெயர்தான் இவரைக் கலைவாழ்வில் நன்கு பிரதிபலிக்கச் செய்தது.

இவர், தனது ஆறாவது வயதில் தந்தையாரிடம் தவில் பயிற்சியை ஆரம்பித்து, யாழ்ப்பாணத்து வண்ணை காமாட்சிசுந்தரம் என்பவரிடம் விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் பயின்று, சிலகாலத்தில் அரங்குகளிலும் வாசித்துவரலானார். இவருடன், சகோதரர்களான உருத்திராபதி, கோதண்டபாணி ஆகியோர் நாதஸ்வரம் வாசித்து வந்தார்கள். சிறுவயதிலேயே தெட்சணாமூர்த்தியவர்களின் தவில் வாசிப்பு யாவரும் பிரமிக்கும்படியானதாகவும், நாதசகமுள்ளதாகவும், லயவேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததாகவும் இருந்து வந்தது. இது மட்டுமன்றி, இந்தியப் பெருங்கலைஞரான நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளையிடம் மேலும் லய சம்பந்தமான நுணுக்கங்களைப் பயின்று, அவருடனும் சேர்ந்து தவில் வாசிக்கும் பேற்றைப் பெற்றார். தொடர்ந்து இந்திய நாதஸ்வர வித்துவான்களான ரி.என்.ராஜரத்தினம்பிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம், ஷேக் சின்னமௌலானா, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன் போன்றவர்களுக்கு அநேக கச்சேரிகளில் வாசித்துப் பாராட்டுக்களையும் தங்கப்பதக்கங்களையும் பெற்றார். ஈழத்திலும் இவருக்கு நாதஸ்வரம் வாசித்த திருநாவுக்கரசு, பி.எஸ்.ஆறுமுகம், சாவகச்சேரி எம்பஞ்சாபி கேசன் ஆகியோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இந்தியாவில் அநேக கச்சேரிகளில் நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் அவர்களுடனும் சேர்ந்து தவில் வாசித்தபோது, இருவரதும் தவில் நாதங்களும் வாசிப்புக்களில் வித்தியாசம் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்குப் பிரமிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுகள் சில இன்றும் உண்டு. கலைஞர் தெட்சணாமூர்த்தியின் திருமணம் 1957ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இவருடைய மனைவி மனோன்மணி; செல்லத்துரையின் புதல்வியாவார். இவருக்குப் பிள்ளைகளாய் வாய்த்தவர்கள் ஐவர். இவர்களுள் இருவர் தவில் பயின்றார்கள். இவர்களில் உதயசங்கர் என்பவர் தந்தைவழியிலேயே தவில் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு பயின்று, தற்பொழுது தவில் வாசிப்பில் முன்னணித் கலைஞராக விளங்கிவருபவர். மற்றவர் ஞானசங்கர். இவர்கள் சிறுவயதில் தந்தையுடன் சேர்ந்து கச்சேரிகளில் வாசித்துமிருக்கிறார்கள். இவ்வகையில் பிரபல்யம் வாய்ந்த இவர்களின் தவில் தனிவினிக்கையைக் கேட்பதற்காக என்றே அநேக ரசிகர்கள், எங்கே தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுடைய நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறதோ அங்கெல்லாம் சென்று ரசிப்பார்கள்.

இந்தியாவிலே தவில் தனிவினிக்கை நேரங்களில்தான் சங்கீத ரசிகர் கூட்டம் வெளியே ஓய் வெடுப்பது வழக்கமாய் இருந்தது. ஆனால், தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் வாசிப்புச் சிறப்பால், ரசிகர் கூட்டம் வெளியே செல்லாமல், 'கண்டிப்பாகத் தனிவினிக்கை கேட்க வேண்டும்' என்ற நிலைக்கு மாறிவந்துள்ளது. இது அவருடைய நாதப்பிரம்மத்தினதும், வித்துவத்தினதும் சக்தியேயாகும். மேலும், 1969ஆம் ஆண்டு சென்னை கிருஷ்ண கானசபாவில் நடைபெற்ற

ரி.என்.ராஜரத்தினம்பிள்ளை

நாதஸ்வர விற்பன்னர் ஷேக் சின்னமௌலானா அவர்களின் கச்சேரியில் தவில் வாசித்து, இந்திய சங்கீத விமர்சகரான சுப்புடு அவர்களின் பாராட்டையும் இவர் பெற்றார். இவருக்கு சென்னையில் தங்கக்கோபுரம் பரிசாகக் கிடைத்தது. அத்துடன், இவரின் தவில் வாசிப்பினைக் கலாரசிகர்கள் எவரெஸ்ற், றொக்கட் எனவும் வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

லய ஞானத்தில் சிறந்த நம் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுக்கு, இந்திய நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தியான திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்களின் நினைவு விழாவில், கரூர் என்னுமிடத்தில் தங்கத்தாலாய தவிற்சேடயம் 12.12.1968இல் வழங்கப்பெற்றது. இவர் தனது வாழ்நாட்களில் பின்பகுதியை இந்தியாவிலேயே செலவிட்டு, கலைத்தொண்டு ஆற்றி, சமுத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தார். எழுபது களில் மீண்டும் இலங்கை வந்து நம் நாட்டில் தவில் இசை பரப்பிய தவில் மேதை, 13.5.1975 அன்று நாதப்பிரம்மத்தோடு ஒன்றி, கலையுலக வாழ்வை நீத்துக்கொண்டார். இவரது தவில் வாசிப்பின் பெருமை யினால் யாழ்ப்பாணம் இன்றும், இந்தியாவின் கலைப் பாரம்பரியத்தையே மிஞ்சுமளவுக்குப் பெருமை கொண்டுவிட்டது என்று பேசப் படுகிறது. சென்ற இடங்களில் எல்லாம், தன்னேரில்லாத் தன் தவில் வாசிப்பினால் கலையுலகை வியக்கச் செய்த நம் கலைஞருக்கு அநேக பட்டங்களும், விருதுகளும் கிடைத்தன. 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற பட்டம் அவற்றுள்ளெல்லாம் சிறப்பானது. அது அவருக்கே தகுந்தது.

- இருபதாம் நூற்றாண்டின் சமுத்து இசை முன்னோடிகள் (1995)

இசை உலகின் முடிசூடா மன்னன் அளவையூர் தெட்சணாமூர்த்தி

சிவசம்பு கந்தசாமி (கனடா)

அளவையூருக்குப் புகழ்சேர்த்துத் தந்தவர்களில் அளவையூரில் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற மங்கல இசை வித்துவான்கள் முதலிடம் வகிக்கின்றனர். இவ் வரிசையில் இணுவிலில் பிறந்து, அளவையூரில் வாழ்ந்து இறையருள் பெற்ற, ஈடு இணையற்ற தவில் மேதை 'லய ஞான குபேர பூபதி' தெட்சணாமூர்த்தி போற்றுதற்குரியவர். இவர் இணுவிலில் வாழ்ந்த பிரபல இசைக் குடும்பமாகிய விஸ்வலிங்கம் தவிற்காரருக்கும், ரத்தினம் அம்மாளுக்கும் 26.08.1933இல் பிறந்தார். இவரை ஒரு சிறந்த தவில் மேதையாக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய தந்தை, இளவயதிலேயே இவருக்குத் தவில் கற்றுக்கொடுக்கலானார். அன்று வாழ்ந்த பிரபல தவில் வித்துவான்களாகிய என்.சின்னத்தம்பி, பி.எஸ்.ராஜ கோபால், காமாட்சிகந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரிடம் அனுப்பித் தவில் பயிற்றுவித்தார். ஒரு நாளைக்கு 16 மணி நேரம் சாதகம் செய்வித்தார். தெட்சணாமூர்த்தி எட்டு வயதிலேயே கச்சேரி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

இந்தியாவில் உள்ள பிலபல தவில் மேதைகளிடம் தனது மகன் வித்துவத்துவம் பெற வேண்டும் என எண்ணிய தந்தை, தெட்சணாமூர்த்தியை அக்காலத்தில் பிரபல தவில் மேதையாகிய நாச்சியார் கோவில் ராகவப்பிள்ளையிடம் குருகுலவாசம் செய்து தவில் பயிலச் செய்தார். சுமார் ஒன்றரை வருட காலப் பயிற்சியின் பின், இவரது குரு 'உனக்கு இனி சொல்லித்தர என்னிடம் ஒன்றும் பாக்கியில்லை. ஒரு அபிப்பிராயம் காதிலே விழுவதற்குள் உனது கைகளில் அது ஒலித்துவிடும்படியான கடவுளின் வரப்பிரசாதம் பெற்ற நீ, ஊருக்குத் திரும்பலாம். மகோன்னதமான பெயரும் புகழும் உன்னை வந்துசேர அதிக காலம் இல்லை' என ஆசிரிசிவித்து இலங்கைக்குத் திருப்பி

காருகற்ச்சி அருணாசலம்பிள்ளை

அனுப்பிவைத்தார். இக்காலத்தில் இவருடைய தந்தை இறைவனடி எய்தியதனால், இவர் தனது மூத்த சகோதரி ராஜேஸ்வரி கணேசரத்தினம் குடும்பத்துடன் வாழ்வதற்காக அளவையூருக்குக் குடிபெயர் நேரிட்டது.

இவர், பிரபல தவில் வித்துவான்களாகிய யாழ்ப்பாணம் காமாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, இணுவில் சின்னத்தம்பி, பி.எஸ்.ராஜகோபால், இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்த மிகப் புகழ்பெற்ற தவிற்காரர்களாகிய நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளை, திருமுல்லைவாயில் 'லயபிண்டம்' முத்துவேற்பிள்ளை, திருவிழந்தார் ராமதாஸ்பிள்ளை, வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, வடபாதிமங்கலம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை, கும்பகோணம் தங்கவேற்பிள்ளை, நீடாமங்கலம் சண்முக

வடிவேல் முதலியோருடனும், பிரபல நாதஸ்வர வித்துவான்களாகிய யாழ்ப்பாணம் முருகையாபிள்ளை, சீர்காழி திருநாவுக்கரசுப்பிள்ளை, நாதஸ்வர உலகிலே ஜோதியாக விளங்கிய திருவாவாடுதுறை ராஜரத் தினம்பிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியபிள்ளை, குழிக்கரைப் பிச்சையப்பாபிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம்பிள்ளை, டாக்டர் ஷேக் சின்னமௌலானா, திருவிடைமருதூர் வீரஸ்வாமிப்பிள்ளை, திருவிழிமிழலை கோவிந்தராஜபிள்ளை சகோதரர்கள், செம்பொன் னாறு முத்துக்குமாரசாமிபிள்ளை சகோதரர்கள், சிதம்பரம் ராதா கிருஷ்ணபிள்ளை, திருமெய்ஞ்ஞானம் 'பல்லவி' நடராஜசுந்தரம் பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை, கோட்டூர் ராஜரத்தினம் பிள்ளை, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், வேதாரணியம் வேதமூர்த்தி, மதுரை சேதுராமன் சகோதரர்கள், பி.எஸ்.ஆறுமுகம்பிள்ளை, அள வையூர் என்.கே.பத்மநாதன், எம்.பி.பாலகிருஷ்ணன், எம்.பஞ்சாபிகேசன் முதலியோருக்கும் தவில் வாசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர். மேற்குறிப் பிட்ட இசைஞானிகளுடன் பல தடவைகள் தவில் வாசித்துப் பெற்ற அனுபவத்தால் இவருடைய ஞானம் மெருகூட்டப்பெற்றுப் பிரகா சிக்கத் தொடங்கியது.

மேற்கூறப்பட்ட தவில், நாதஸ்வர மேதைகள் எமது ஊர் ஆலய உற்சவங்களுக்கு வந்திருந்தபோது, தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் இவர்களுடன் தவில் வாசித்ததையும், அவர்களால் புகழ்ந்துபேசப்ப டுவதையும் அளவையூரில் வாழ்ந்து அனுபவித்தவர்கள் உண்மையில் பேறுபெற்றவர்கள்.

1959 ஆம் ஆண்டு மார்கழித் திங்களில் இவர் இந்தியாவுக்குச் சென்றபொழுது, பல சபாக்களில் இசைக் கச்சேரிகள் நடந்துகொண் டிருந்தன. தெட்சணாமூர்த்தி இந்தியாவில் இருப்பதை அறிந்த இவருடைய உயிர் நண்பரான நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல், அன்று இரவு சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் நடத்தப்படும் இசை விழாவில் காருகுறிச்சி அருணாசலம்பிள்ளையின் நாதஸ்வரக் கச்சேரியில் தன்னுடன் தவில் வாசிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதுமல்லாமல், அன்றைய கச்சேரியை ஆரம்பித்துவைக்கும் கௌரவத்தையும் கொடுத்தார். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் இசை மேதைகளாலும், இசைப் பிரியர்களாலும் நிறைந்து வழிந்த மண்டபம் 'சபாஷ்' கூறி, கரகோசம் செய்தது. வழக்கமாக 12 மணிக்கு முன் ஒலிபரப்பை நிறுத்திக்கொள்ளும் அகில இந்திய வானொலி, தெட்சணாமூர்த்தி, சண்முகவடிவேல் தவிற்காரர்களின் லயவின்யா சத்தின் விறுவிறுப்பால் கவரப்பட்டு, கச்சேரி முடியும் வரை அதனை ஒலிபரப்பி, இவர்களைக் கௌரவித்தது மறக்கமுடியாத ஒரு சம்பவ மாகும்.

தெட்சணாமூர்த்தி என்ற இறையருள் பெற்ற, அருமைமிக்க, விலைமதிப்பற்ற தவில் பொக்கிஷத்தைத் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த பெருமை, வெள்ளை உள்ளம் படைத்த நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேலு அவர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. இவர்களுடைய நட்பு தெய்வீகமானது. அக்காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு அழைக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்ட இசைக் கலைஞர்களுள் மூத்தவர், சங்கீதபூஷணம் வித்துவான் சண்முகரத்தினம் அவர்கள் (பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியர்). அடுத்தவர், தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் அளவையூரில் வாழ்ந்த செல்லத்துரை தவிற்காரரின் மகளான மனோன்மணியைக் காதலித்துக் கைப்பிடித்தார். இவர்களுக்கு இரண்டு பெண்களும், மூன்று ஆண்பிள்ளைகளும் உளர். இவர் சரித்திரம் காணாத உயர்வை எட்டிக்கொண்டிருப்பதை ஜீரணிக்கமுடியாத சுக கலைஞர்கள் பலரால் மறைமுகமான தொல்லைகளுக்கு ஆட்பட நேர்ந்தது. இதனால் மனவேதனையும் விரக்தியுமடைந்த தெட்சணாமூர்த்தி தனது குடும்பத்துடன் இந்தியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்து வசிக்கலானார். இந்தியாவில் வசித்த காலமே இவருடைய வாழ்வின் பொற்காலமாகும். எம்மவர்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்று வாழவும் கலையை வளர்க்கவும் பாலம் அமைத்து அறிமுகம்செய்துவைத்த பெருமையும் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுக்குச் சேரும்.

அருணோதயம் 2000
பூச்சொரியும் பொன்னொச்சி மரம்

யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி

(1933-1975)

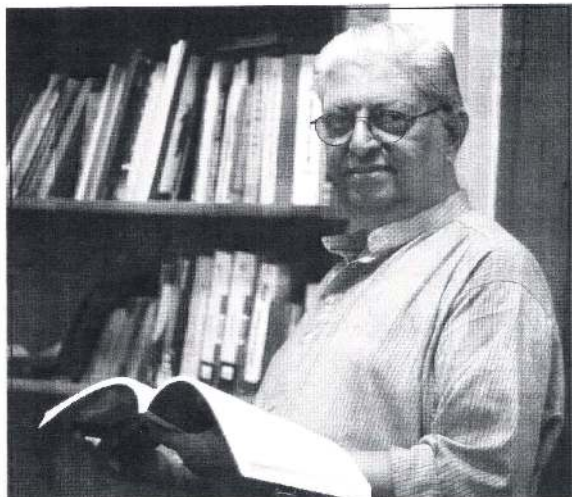
பி.எம். சுந்தரம்

தவில் வாத்திய உலகில் எத்தனையோ தலைசிறந்த மேதைகள் தோன்றிக் கலையைப் பெருமளவில் வளர்த்தும், புகழீட்டி மறைந்துமுள்ளனர். இறைவனது திருவருட்கொடையால் தகுதியிலும், புகழிலும் ஈடிணை கூறமுடியாத மேதைகளின் வரிசையில் முன்னணியிடத்தைப் பெற்ற தவில் வித்துவான், யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி ஆவார். பொன்னிப்புனல் பாயும் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாகஸ்வர, தவில் கலைக் குடும்பங்கள் பல இலங்கை - யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறி வாழ்ந்து, அந்நாட்டவராகவே இருந்துவந்துள்ளன. இவ்விதமாக, காரைதீவு எனும் பகுதியில் குடியேறிய குடும்பமொன்றில் விஸ்வலிங்கத் தவில்காரர் என்பவர் இருந்துவந்தார். இவருடைய முதல் மனைவி அன்னம்மாள். இத்தம்பதியருக்கு ருத்ராபதி (நாகஸ்வரக் கலைஞர்), மாசிலாமணி (நாகஸ்வர மற்றும் நாடகக் கலைஞர்), கௌரி (மதுரையைச் சேர்ந்த நாகஸ்வரக் கலைஞர் ராஜ் என்பவரின் மனைவி), புவனேஸ்வரி (திருமெய்ஞ்ஞானம் தவில் கலைஞர் கிருஷ்ணமூர்த்திபிள்ளையின் மனைவி) என்று இரு ஆண்மக்களும், இரு பெண்மக்களும் பிறந்தனர். அன்னம்மாள் காலமானதும், விஸ்வலிங்கம்பிள்ளை மறுமணம் செய்துகொண்டார். தஞ்சை மாவட்டம் திருவாரூருக்கு அருகிலுள்ள திருப்பயற்றங்குடி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த கந்தஸ்வாமி நாகஸ்வரக்காரர் என்பவர், யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று குடும்பத்துடன் வசித்துவந்தார். இவருடைய மகளான ரத்தினம் அம்மாள், விஸ்வலிங்கம்பிள்ளையின் இரண்டாவது மனைவியானார். இந்த அம்மையார் பெற்றெடுத்த ஒன்பது மக்களில், மூன்றாவதாகப் பிறந்தவர், நமது கதாநாயகரான தெட்சணாமூர்த்தி. இவருக்கு ராஜேஸ்வரி (அளவெட்டி தவில் கலைஞர் கணேசரத்தினம்பிள்ளையின் மனைவி) என்ற தமக்கையும்,

மகாலிங்கம் என்ற தமையனும் உண்டு. தெட்சணாமூர்த்திக்கு பவானி (வேதய்யா), பாலாம்பிகை (குமாரசாமி), சகுந்தலாம்பிகை (ஜகதீஸ்வரன்), சந்திரோதயம் (சதிர்காமநாதன்) என்று நான்கு தங்கையரும், ராஜரத்தினம், கருணாமூர்த்தி (தவில் கலைஞர்) என்று இரு தம்பியரும் பிறந்தனர். காரைநகரிலிருந்து, யாழ்ப்பாணத்துக்கு அருகிலுள்ள இணுவில் என்ற ஊரில் குடியேறி, விஸ்வலிங்கம்பிள்ளை, ரத்தினம் அம்மாள் தம்பதியர் வாழ்ந்திருந்தனர்.

தவில் வானில் விடிவெள்ளியாக, இணையில்லா ஜோதியாக விளங்கிய தெட்சணாமூர்த்தி 26.08.1933 அன்று அவதரித்தார். தவில் வாசிப்பதில் புலமை மிகுந்திருந்தும், உரிய பேரும் புகழும் தனக்குக் கிடைக்கவில்லையென்ற குறை மிகுந்திருந்தது விஸ்வலிங்கம்பிள்ளைக்கு. இதைப் போக்கிக்கொள்ள ஒரேவழி, தன் மகனை - தெட்சணாமூர்த்தியை - மாபெரும் தவில் கலைஞனாக உருவாக்கிவிடுவது தான் என்றுணர்ந்த அவர், அவ்வித ஆசைத்தீயைத் தன்னுள்ளே பெருமளவில் வளர்த்துக்கொண்டார்.

இந்தக் காரணத்தால், பள்ளியிலே முதல் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த தன் மகனை வகுப்புகள் நடக்கும்போதுகூட வீட்டுக்கு அழைத்துவந்து, தவிலைக் கொடுத்து ஏதேனும் பயிற்சியளிப்பார். இரண்டாம் வகுப்புக்கு வந்த தெட்சணாமூர்த்தியிடம் ஆசிரியர்கள், 'நீ ஆற்றிலொருகாலும் சேற்றிலொருகாலுமாக இருக்கவேண்டாம்,' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவ்வாறு பள்ளிப்படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

எட்டாம் பிராயத்தைத் தெட்சணாமூர்த்தி எட்டியதும், அவரை, இணுவில் சின்னத்தம்பிப்பிள்ளையிடம் கொண்டு போய்த் தவில் பயிற்சிக்கு விட்டார், விஸ்வலிங்கம்பிள்ளை. காலை ஐந்து மணிக்குக் குருவின் வீட்டுக்குச் சென்று, சுமார் எட்டு மணி நேரம் வாசித்துவிட்டுப் பிற்பகல் இரண்டு மணிக்குத் திரும்பும் அச்சிறுவன், வந்ததும்வராததுமாகத் தவிலைக் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்வார் தந்தை. இவ்வாறு நாளொன்றுக்குச் சுமார் பதினாறு மணி நேரம் தவில் வாத்தியச் சாதகம் இடைவிடாது நடந்தது. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின், அந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய காமாட்சிகந்தரம்பிள்ளையிடம் தெட்சணாமூர்த்தியின் பயிற்சி தொடர்ந்தது. தன் ஊருக்கோ அல்லது சுற்றுப்புறத்து ஊர்

களுக்கோ திருவிழாக்களில் வாசிக்க வருகின்ற பிரபல கலைஞர்கள் லயவிண்யாசம் செய்கின்ற நேரத்தில், அங்கு சென்று, மகனைத் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மணிக்கணக்கில் நின்று, அவர்களுடைய வாசிப்பைக் கேட்கச் செய்வதோடு, வீடு திரும்பியதும் உடனே மகனை அழைத்து, அன்று தான் கேட்ட தவில் வாசிப்பிலிருந்த நுட்பங்களையும், சிறப்பு அம்சங்களையும் வாசிக்குமாறு பணிப்பார் விஸ்வ லிங்கம்பிள்ளை. இவ்விதமாகச் சில காலம் கழிந்தது. என்னதான் இலங்கையிலே பயிற்சி பெற்றாலும், இதற்கு மூலதனமாக அமைந்த தஞ்சை மண்ணில் தங்கித் தகுந்தவொரு விற்பன்னரிடம் மேற்பயிற்சி பெறுவது அவசியமென்று கருதிய விஸ்வலிங்கம்பிள்ளை, மகனோடு இந்தியாவுக்கு வந்து, நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளையின் பொறுப்பிலே சிறுவனை ஒப்படைத்துச் சென்றார். ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஓடின. 'உனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க இனி எதுவும் பாக்கியில்லை. ஒரு அபிப்பிராயம் காதிலே விழுவதற்குள்ளாகவே உன் கைகளில் அது ஒலித்து விடும்படியான அளவுக்குக் கடவுளின் வரப்பிரசாதம் பெற்றுள்ள நீ, இனி ஊருக்குத் திரும்பலாம். மகோன்னதமான பேரும்புகழும் உன்னை வந்தடைய அதிக காலம் இல்லை' என்று ராகவப்பிள்ளை உளமார ஆசிரவதிக்க, இலங்கைக்குத் திரும்பினார், தெட்சணாமூர்த்தி. அந்நாட்டிலிருந்த பல்லவி வல்லுனரான பற்பல நாகஸ்வரக் கலைஞர்களுக்குத் தவில்காரராகத் தன் இசை வாழ்க்கையை அவர் தொடங்கினார்.

காமாட்சிகந்தரம்பிள்ளை, பி.எஸ். (விசர்) ராஜகோபால்பிள்ளை, திருமுல்லைவாயில் 'லயப்பிண்டம்' முத்துவீர்பிள்ளை, நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளை, திருவிழந்தூர் ராமதாஸ்பிள்ளை, வலங்கைமான் ஷண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, வடபாதிமங்கலம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை, நீடாமங்கலம் ஷண்முகவடிவேல்பிள்ளை போன்ற ஏராளமான தவில் மேதைகளுடன் பலமுறை தவில் வாசித்துப் புகழேணியின் உச்சியினை விரைவில் எட்டினார், தெட்சணாமூர்த்தி. 'பலரிடம் நான் தவில் பயின்றேன்; பல மேதைகளின் வாசிப்பைக் கேட்டேன். ஆனால், லய சம்பந்தமான விவகாரம் என்ற அம்சத்தில், என் கண்களைத் திறந்த மானஸீகக் குருநாதர் திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளைதான்' என்று தெட்சணாமூர்த்தி என்னிடம் அடிக்கடி கூறிப் பெருமை கொள்வதுண்டு. இப்படிப்பட்ட அருமைமிக்க, விலை மதிப்பற்ற தவில் பொக்கிஷத்தைத் தமிழகத்துக்கு அறிமுகம் செய்வித்த பெருமை நீடாமங்கலம் ஷண்முகவடிவேல் அவர்களையே சாரும். சென்னையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெற்றுவரும் தமிழிசைச் சங்கத்தின் இசை விழாவில், காருகறிச்சி அருணாசலம் அவர்களின் நாகஸ்வரக் கச்சேரியில், நீடாமங்கலம் ஷண்முகவடிவேலுவும், தெட்சணாமூர்த்தியும் தவில் வாசித்ததை, வானொலி நிலையம் இரவு

12 மணி வரை, நேரடியாக ஒலிபரப்பி, இசை ரஸிகர்களுக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பினை அளித்தது. தொடர்ந்து தமிழகம், ஆந்திரம், கர்நாடகம், கேரளம் முதலிய மாநிலங்களிலிருந்து தெட்சணாமூர்த்திக்கு அழைப்புகள் நிறையத் தொடங்கின.

அளவெட்டியிலிருந்த தவில் கலைஞர் செல்லத்துரைப்பிள்ளை யின் மகளான மனோன்மணிக்கும், தெட்சணாமூர்த்திக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. பின்பு, தெட்சணாமூர்த்தி அளவெட்டியில் குடியேறினார். அவ் ஆரில், 'கலாபவனம்' என்ற பெயரில் மாளிகையொன்றினையெழுப்பி அதிலே மனைவி மக்களோடு அமைதியாக வாழ்ந்துவந்த தெட்சணாமூர்த்தி, சரித்திரப் புகழ்பெறுமாறு உயர்வதைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட சக கலைஞர்கள் பலரால், மறைமுகமான தொல்லைக ளுக்கு ஆட்பட நேர்ந்தது. இலங்கையை விட்டே அவர் வெளியேறிவிடும் அளவுக்கு, அவர் மனதிலே வெறுப்பையும் வேகத்தையும் அக்கலைஞர்கள் வளர்த்தார்கள். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சிலருக்கு மட்டுமே தவில் வாசிப்பதென்ற கொள்கையைக் கொண்டார், தெட்சணாமூர்த்தி. இருந்தும் அவருடைய மனதில் நிம்மதி பிறக்கவில்லை; உற்றார் உறவினரைப் பார்க்கக்கூட அவருக்குப் பிடிக்காமற்போயிற்று. கடைசியில், மனைவி மக்களோடு புறப்பட்டு இந்தியாவுக்கு வந்து, தஞ்சையிலே வசிக்கலானார், அவர்.

தவில் வித்துவான்களின் திறமை பலவகைப்பட்டது. சிலருக்கு லய சம்பந்தமான 'கணக்கு'களில் நிறைந்த புத்திசாலித்தனமிருக்கும். ஆனால், கரத்திலே 'வேகம்' அல்லது 'பேச்சு' குறைவாகவோ அல்லது இல்லாமலோ இருக்கும். வேறு சிலருக்குப் 'பேச்சு' அதிகம்; ஆனால், 'விவகார'ப்புலமை குறைந்து காணப்படும். சிலர் உருப்படிகளுக்குப் பொருத்தமாக வாசிப்பதில் தேர்ந்திருப்பார்கள்; இதர நுட்பங்களில் போதிய திறமையிருக்காது. இந்த எல்லா அம்சங்களையும் முழுமையாகப் பெற்ற தவில் கலைஞர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அவ்வகைப்பட்ட மிகச்சிலரில், நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

ளைக்கு அடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரே வித்துவானாகத் திகழ்ந்தவர், தெட்சணாமூர்த்தி. கடுமையான 'அசுர' சாதகமும், பலவகைப்பட்ட திறமை செறிந்த நாகஸ்வரக் கலைஞர்கள் பலருக்கு வாசித்து வாசித்துப் பெற்ற அனுபவமும், இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, இறைவனின் 'அருட்கொடை'யும் தெட்சணாமூர்த்திக்கு ஈடிணையற்ற பெரும் ஸ்தானத்தைத் தேடித் தந்தன. வயதிலோ அனுபவத்திலோ தன்னைவிட மூத்தவர்களுக்கு மிகுந்த மரியாதை கொடுக்கும் பண்பாளராக விளங்கிய தெட்சணாமூர்த்தி, எப்பேர்ப்பட்ட லய விசேடங்களையும், எந்தத் தாளத்திலும், எத்தனை வேகத்தில் வேண்டுமானாலும் மணிக்கணக்கில் வாசிக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தவர். தனக்கு விருப்பமான தாளத்தில், தனக்குச் சௌகரியமான காலப்பிரமாணத்தில், 'தனி' வாசிப்பவரல்ல அவர். நாகஸ்வரக்காரர் ராக ஆலாபனையின்போதோ, கீர்த்தனையிலோ அல்லது பல்லவியிலோ, எப்போது 'லயவின்யாச'த்துக்கு இடமளிக்கிறாரோ, அப்போது அதே காலப்பிரமாணம் சிறிதும் சிதையாமல், 'நானய'த்துடன் தெட்சணாமூர்த்தி லயவின்யாசம் செய்வதே வழக்கம். 'என்ன பல்லவி' என்று நாகஸ்வரக் கலைஞரிடம் முன்னதாகவே கேட்டுக்கொள்வது, 'இன்ன' கீர்த்தனையில் லயவின்யாசம் கொடுக்குமாறு, முன்பே தெரிவித்துக்கொள்வது இவையெல்லாம் தெட்சணாமூர்த்தியிடம் என்றுமே காணப்பட்டதில்லை. சாதாரணமாக, தெட்சணாமூர்த்தி பங்குபெறுகின்ற லயவின்யாச நிகழ்ச்சிகள், குறைந்தது இரண்டு மணி நேரத்துக்காவது அமையும். ஒருசமயம், புதுக்கோட்டையில், திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளையின் நாகஸ்வரக் கச்சேரியில், ரஸிகர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தெட்சணாமூர்த்தி ஐந்துமுறை லயவின்யாசம் நிகழ்த்தினார். அன்றைய தினம், முதல் லயவின்யாசம் 'இந்த பராகா' (நாதநாமக்கிரியா) என்ற கீர்த்தனையின், 'அதிதூரித' கால ஸ்வரப்பிரஸ்தாரத்துக்குப் பின்பு நடைபெற்ற சிறப்பினைக் கேட்டுய்த்தவர்களுக்கு, அதுவொரு மறக்க முடியாத லயவின்யாச நிகழ்ச்சியாகும். வடபாதிமங்கலம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளையும், யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியும் அன்று தவில் வாசித்தனர்.

கண்டமோ, சங்கீர்ணமோ, எந்தக் கதியை அமர்த்திக்கொண்டாலும், கடைசிவரை, மோஹரா, கோர்வையுள்பட அந்தக்கதிக்கான சொற்களைக் கொண்டே, தெட்சணாமூர்த்தி வாசித்துமுடிப்பார். சங்கீர்ணகதி, அவருக்கு மிகவும் விருப்பமானவொன்று. கடுமையான சந்தத் தாளங்களில் லயவின்யாசம் செய்வது, அவருக்குத் தேனில் தோய்த்த பலாச்சுளை.

'சங்கீர்ணம்' என்ற தாளஜாதியை மகேந்திரவர்ம பல்லவன் என்ற மன்னன் தோற்றுவித்ததாகவும், அதன் காரணமாக, 'சங்கீர்ண ஜாதிப் புலி' என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றதாயும் கூறப்படும். தெட்சணாமூர்த்தி, மற்றொரு மகேந்திரவர்மனாகப் பதினொரு அட்சரமுடைய தாளஜா

தியை உருவாக்கிப் பலமுறை அதில் 'தனி' வாசித்திருக்கிறார். அரித்து வாரமங்கலத்தில் நடைபெற்றவொரு கச்சேரியில், இந்த 'ருத்ரகதி'யில், சுமார் மூன்று மணி நேரம் தெட்சணாமூர்த்தி தவில் வாசித்ததைக் கேட்ட நாகஸ்வர, தவில் வித்துவான்களும், ரசிகர்களும், இந்தப் புதுமையான சிறப்பையும், தெட்சணாமூர்த்தியின் மேதாவிலாசத்தையும், இன்றளவிலும் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர். இதைப் போன்றே, பதின்மூன்று மற்றும் பதினேழு அட்சரங்களைக் கொண்ட கதிகளையும் உருவாக்கி, அவற்றில் மிகச் சரளமாகத் தவில் வின்யாசம் செய்வார் தெட்சணாமூர்த்தி.

அவருடைய வாசிப்புத் திறமையைப் பரீட்சைக்குள்ளாக்க எண்ணி, எத்தனையோ பல்லவி மேதைகள், எந்தக் கலைஞரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவுக்குக் கடினமான பல்லவிகளைத் தயார் செய்துகொண்டு வந்தபோதெல்லாம், தெட்சணாமூர்த்தி, ஒரு முறை அப்பல்லவியைக் காதில் வாங்குவார், மறுகணமே, அது அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட பல்லவி போலாகிவிடும். திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை போன்ற பல்லவி வல்லுனர்கள், 'தெட்சணாமூர்த்திக்கு கற்பூர மூளை' என்று

போற்றியிருக்கின்றார்கள். 'இரண்டுங்கெட்டான் காலப்பிரமாணத்திலும் 'தண்ணீர் பட்டபாடு' என்பதுபோல தெட்சணாமூர்த்தி வாசிப்பதை எண்ணுகையில், அந்தப் பையனின் லயக்கணிசம், மூளைவேகம், கரவேகம் எல்லாம் பிரமிப்பைத்தான் உண்டுபண்ணுகின்றன' என்று மூத்த நாகஸ்வரக் கலைஞர் சிதம்பரம் ராதாகிருஷ்ணபிள்ளை வியந்து பாராட்டியதுண்டு.

சேலத்தில், ஒரு இசைக் கலைஞர் வீட்டுத் திருமணம். மாப்பிள்ளை அழைப்பு நடைபெற்றபோது, தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பைக் கேட்பதற்காகவே, மங்கலஞர், ஐதராபாத் போன்ற நெடுந்தொலைவிலுள்ள ஊர்களிலிருந்து அழைப்பில்லாமலேயே சுமார் ஆறாயிரம் பேர் வந்து கூடிவிட்டனர். தவிலிசை விருந்தோடு, திருமணக்கூடத்து விருந்தையும் இவர்கள் சவைத்ததன் விளைவாக, காலை உணவு முதல் மற்ற நாட்களுக்கான அரிசி, மளிகை முதலியவற்றையெல்லாம் விடியற்காலையில் அவசரமாகக் கடையைத் திறக்கச் செய்து, வாங்கிவரவேண்டிய நிலையேற்பட்டதும் ஒரு விந்தையான சம்பவம்.

தெட்சணாமூர்த்திக்கு தவில் வாத்தியம் யாருடையதாயினும், அல்லது எப்படிப்பட்டதாயினும் பரவாயில்லை. அதை வைத்துக் கொண்டே சிறப்பாக வாசித்துவிடுவார். இந்தியாவிலேயே வந்து தங்கியதற்கு முன்னர், அவர் கச்சேரிகளை முன்னிட்டு இலங்கையிலிருந்து வந்துபோவது வழக்கம். அப்போதெல்லாம், பெரும்பாலும் விமானத்தில் தன் தவில்லை எடுத்துக்கொண்டு வருவதில்லை. ஒருசமயம் கேரள மாநிலம் தலைச்சேரிக்கு அருகிலுள்ள ஐகந்தாதர் கோவிலில் வாசிப்பதற்காக இலங்கையிலிருந்து தெட்சணாமூர்த்தி வந்திருந்தார். அவருக்காகத் தவிலொன்றைத் தயாராக வைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருந்த கலைஞர்கள் சிலர், தம் வாத்தியம் திருப்தியாகவில்லை என்பதால் கொண்டுவரவில்லை. சீவேலியின்போது, கோவிலைச் சேர்ந்த தவில் கலைஞர் வாசித்துக்கொண்டிருந்த தவில்லைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார், தெட்சணாமூர்த்தி. 'இந்தத் தவில்லில் மூட்டுக்கள் பிடி குறைவாக உள்ளன. கோவிலில் தினந்தோறும் வழிபாடுகளின்போது 'தட்டுவதற்கு' மட்டுமே ஏற்றதான இந்த வாத்தியத்தை நீங்கள் வாசிப்பதா?' என்று அந்தக் கோவில் கலைஞர் சொன்னபோது, தெட்சணாமூர்த்தி, 'பரவாயில்லை, எனக்கு இது போதும்' என்றுவிட்டார். மன்னார்குடி பரமசிவம்பிள்ளை என்ற நாகஸ்வரக் கலைஞர், மல்லாரியை வாசிக்கத் தொடங்கினார். எதிரிலிருந்த கலைஞர்களின் தவில் வாத்தியங்கள், அதிகமான 'பிடி'யுடன் 'கணகண'வென்ற ஒலியெழுப்பின. தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிலோ மந்தமாக 'சொத்'தென்ற ஓசையைக் கொண்டிருந்தது. சுமார் அரை மணி நேரம் கழிந்த பின், தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் 'கணகண'வென்றும், எதிரிலிருந்த கலைஞர்களின் வாத்தியங்க

ளைவிடப் பெருமளவிலும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. கோவில் கலை ஞாருக்கு, இது தாம் கொடுத்த தவில்தானாவென்ற ஆச்சரியம்.

குன்னியூர் பண்ணையார் வீட்டுத் திருமணம். மன்னார்குடியில் திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளையின் மேளக் கச்சேரி. அவ் வுருக்குச் சென்ற பின் ஒரு நண்பரிடம் தனக்குத் தவில் வேண்டுமெனக் கேட்டார், தெட்சணாமூர்த்தி. அந்த நண்பருக்கோ தவில்லைத் தர வேண்டுமென்ற ஆவல். ஆனால், வாத்தியம் அவருக்கே திருப்தியாக இல்லாதபோது, தெட்சணாமூர்த்திக்கு எவ்வாறு தருவது? 'பரவா யில்லை, எனக்கு இது போதும்' என்ற தெட்சணாமூர்த்தியின் வழக்க மான வார்த்தைக்குப் பின், அந்தத் தவில் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆஹா! தெட்சணாமூர்த்திக்கு எதிரே அமர்ந்துள்ள இளைஞரின் தவில் எப்படிக் கேட்கின்றது? இப்படிப்பட்ட பெருங்கூட்டத்தில், இந் தத் தவில்லை வைத்துக்கொண்டா இவர் வாசிப்பது? - இது தெட்சணா மூர்த்தியின் ரஸிகர்கள் மனதிலிருந்த எண்ணம். கச்சேரி 'விரிபோணி' (பைரவி) வர்ணத்துடன் தொடங்கப்பெற்று சுமார் ஒரு மணி நேரம் ஓடிவிட்டது. இதென்ன! தெட்சணாமூர்த்தி, இத்தனை நேரம் வாசித் துக்கொண்டிருந்த அதே தவிலா, இப்படிப் பெருமளவில் ஒலிக்கிறது! மற்றக் கலைஞரின் தவில் மந்தமாகவும், இது 'பளிச்'சென்றும் இருக் கின்றதே! கேட்டுக்கொண்டிருந்த ரஸிகர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அங்கே கூடியிருந்த அத்தனை கலைஞர்களின் முகத்திலும், வியப்பின் அறிகுறி. ஆம்! தன் கையின் தன்மையென்ன, தவில்லில் பொருத்தப்பெற்றுள்ள தோலின் தன்மையென்ன, தவிற்கட்டையின் நாதம் எத்தகையது என் றெல்லாம் அறிந்திருப்பது, தவிற்காரனுக்குரிய இலக்கணம் என்று நூல் கள் விரித்துரைப்பதற்கொப்ப, அண்மைக்காலத்தில் இவ்விலக்க ணத்தை நன்கறிந்திருந்த கலைஞனாகத் தெட்சணாமூர்த்தி இருந்த கார ணத்தினால்தான், அவர் 'இரவலாகப் பெற்று முழக்கிய தவில் வாத்தி யங்கள்கூடச் சிறப்பாக ஒலித்தன.

புகழ்மிக்க பாடகர்கள் சிலர், தம் கச்சேரியில் தவில் வாசிக்க வேண்டுமென்று தெட்சணாமூர்த்தியிடம் பலமுறை கேட்டுக்கொண் டனர். தவில் என்பது நாகஸ்வரம் ஒன்றுக்கு மட்டுமே பக்கவாத் தியமாக அமைந்து, தொன்மைக்காலந்தொட்டே பெரியோர்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டதென்பதால், இந்த மரபைப் பாழாக்கத் தனக்கு விருப்பமில்லையென்று கூறிவிட்ட தெட்சணாமூர்த்தி, தன் இறுதி முச்சுவரை இந்தக் கொள்கைப்பிடிப்பிலிருந்து தளராதிருந்தார். அக்காரணத்தினால்தான், நாகஸ்வரத்தைத் தவிர வேறெந்த வாத் தியத்துக்கோ அல்லது வாய்ப்பாட்டுக்கோ, அவர் தவில் வாசித் ததில்லை.

யாருடனும் அதிகமாகப் பேசமாட்டார் தெட்சணாமூர்த்தி. பிற கலைஞர்களின் வாசிப்பைப் பற்றித் தன் கருத்தை வாய்விட்டுக் கூறவும் மாட்டார். நல்ல எதிர்காலத்துக்குரிய சிறப்பு அம்சங்கள் கொண்ட

வராயும், அடக்கமும் பண்பும் நிறைந்தவராயுமிருக்கும் இளைஞர் களைத் தன்னுடன் வாசிக்கச் செய்து ஊக்குவிப்பதோடு, அவர்க ளுக்கெழும் ஐயப்பாடுகளை நீக்கவும் செய்வது அவரது வழக்கம். தாம் புதியதாகக் கற்பனை செய்கின்ற 'கோர்வை,' 'நடை' முதலியவைகளை அவர்களுக்குக் கூறுவதிலும் தெட்சணாமூர்த்தி, விசாலமான உள்ளங் கொண்டவர். அதேசமயம் அவரை முன்கோபக்காரர் என்றும் சிலர் கருதுவதுண்டு. ஒரு கலைஞன் தகுதியின் அடிப்படையில் அல்லாது, அவன் எவ்வாறோ வெறும் புகழுக்காக, போற்றுவோரைக் கண்டால் அவருக்குப் பிடிக்காது. லயத்தின் நுட்பங்கள் அறியாமல், ரஸிகர் என்ற பெயரைப் பெற்றுவிடும் எவரேனும், எந்தக் கலைஞரைப் பற்றியாவது சிறப்பாகவோ தாழ்வாகவோ விமரிசனம் செய்தால், அவருக்குக் கோபம் பீறிட்டுமூழும்.

ஒருசமயம், சென்னையிலிருந்து வெளியாகும் ஆங்கிலத் தினசரி யின் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த பிரமுகர் ஒருவர், தெட்சணாமூர்த்தி யைச் சந்திக்க வந்தார். பேச்சுவாக்கில், 'பழனி சுப்பிரமணியபிள்ளை பெரிய வித்துவான்தான்; ஆனால், பாலக்காடு மணி அய்யர் வாசிப்பு மிகவும் உயர்வானது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?' என்று கேட்டுவிட்டார். தெட்சணாமூர்த்தியின் கண்களோ சிவந்துவிட்டன. 'லயமென்றால் என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா? மிருதங்கத்தைப் பற்றித்தான் உனக்கென்ன தெரியும்? இசையின் இலக்கணமோ நுட் பமோ அறியாமல், 'ரஸிகன்' என்ற பெயரை எவ்வாறோ பெற்றுவிடும் உன்னைப்போன்ற பேயர்கள், அந்த இரு மேதைகளின் பெயர்களை உச்சரிக்கக்கூடத் தகுதியில்லாதிருக்கையில், அவர்களுடைய தாரதம்மி யத்தை எடைபோட்டுப் பார்க்கிறாயா?... முதலில் இந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திரு' என்று ஒற்றைமொழியில் கூச்சலிட்டு, அந்தப் பிரமுகரை விரட்டியடித்துவிட்டார், தெட்சணாமூர்த்தி.

எந்த விஷயத்திலுமே, அவர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். தன் கௌர வத்துக்குச் சிறிதளவேனும் குறைவேற்படுமென்ற கட்டம் உருவாகுமா னால், அவர் அகரனாக மாறிவிடுவார். கச்சேரி மேடைகளில் அனுச ரிக்கப்பட வேண்டியதும், அங்கே அமர்ந்துள்ள பிற கலைஞர்களிடம் ஒருவருக்கிருக்க வேண்டியதுமான மரியாதை கொடுக்காமல், தனக்கு எவரும் நிகரில்லையென்ற அகந்தையுடனும், ஆர்ப்பாட்டத்துடனும் மேடையில் உட்கார்ந்து, மற்றோர்மீது அலட்சியப்பார்வை விடுபவர்க ளின் பெயரைக் கேட்கவும் தெட்சணாமூர்த்தி கூசுவார். அவ்விதக் கயவரோடு, தானும் சமமாக மேடையிலமர்வதென்பது, தன் கலைக்குத் தானே இழைக்கும் அநீதியென்றே அவர் கருதுவார். 'தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுததல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை' என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர் தெட்சணாமூர்த்தி.

தரக்குறைவான முறையில் சொற்களைத் தவிலில் வாசிக்கும் சிலரைக் காணும்போது, அவரது உள்ளம் அளவில்லாத் துயருறும். பிடிவாத குணம் நிறைந்தவராக அவர் இருந்தாலும், அவருடைய அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமாயிருப்பவர்கள் 'கிழிக்கும் கோட்டினை' தாண்டியவரல்ல. அவருடைய வாழ்நாளில் அவ்விதப் பாத்திரங்களாயிருந்தவர் மூவர் மட்டுமே: தவில் வித்துவான் நீடாமங்கலம் ஷண்முகவடிவேல், கொழும்பில் காவல் துறையில் உயர் அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்த சிவபாதம் எனும் தேர்ந்த இசை ரசிகர், மூன்றாமவர் இந்நூலாசிரியர் ஆவார்.

சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரக் கச்சேரிக்குத் தவில் வாசிப்பதற்குக் குறைந்தபட்சம் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் சன்மானம் வாங்கிய முதல் தவில் கலைஞர் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியே ஆவார். அவரைப் பின்பற்றி, இன்று பல தவில் கலைஞர்கள் பெருந்தொகை பெறுவதற்கு வித்திட்ட பெருமை அவரையே சாகும்.

நீடாமங்கலம் மீனாட்சிகந்தரம்பிள்ளையினால் தவில் வாத்தியத்துக்கு இடப்பட்ட பாட்டையை மேலும் விரிவாக்கி, அழகுபடுத்திய தன் மூலம் தவில் கலைக்கு, உலகில் உன்னதமான ஸ்தானத்தையும், தவில் கலைஞர்களுக்கான மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் வளர்த்த தோடு, முன்னேற்றப் பாதையில் நடைபோடும் கலைஞர்கள் பலரும், வழிகாட்டியாகத் தன்னைக் கொள்ளுமளவுக்கு மாபெரும் நிலையையும் புகழையும் பெற்றிருந்தார், தெட்சணாமூர்த்தி. அவரோடு தவில் வாசிக்க வேண்டிய கட்டங்களில், மற்ற தவில் கலைஞர்கள் யாவருமே மனதில் பெருங்கலக்கமுறுவது சகஜம். ஆனால், தன்னுடன் வாசிக்கும் கலைஞரை ரஸிகர்கள் குறைத்துக் கருதுமளவில், தனக்குத் தெரிந்த தையெல்லாம் வாசித்துவிடும் குணம் தெட்சணாமூர்த்தியிடம் இருந்த தேயில்லை. மாறாக, தன்னுடன் வாசிக்கநேரும் மிகச் சாதாரண கலைஞரையும், தனக்கு ஈடானவர்போலக் காட்டுவதே அவரது வழக்கம். இதுபோன்ற நன்மனத்தை மற்றக் கலைஞர்களிடம் காண்பதரிது.

மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் தவில் வாசித்துப் பெரும் புகழும், விருதுகள் பலவும் பெற்றார், தெட்சணாமூர்த்தி. 'கற்பனைச்சுரங்கம்', 'கரவேககேசரி', 'தவில்வாத்திய ஏகச்சக்கிராதிபதி', 'வய ஞான குபேர பூபதி' போன்ற அவர் பெற்றுள்ள பட்டங்களை வரிசைப்படுத்துவோமானால், அப்பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போகும். தனியாகத் தவில் கச்சேரி செய்ய வேண்டுமென்றும், கேட்கின்ற தொகை தருவதாயும், பலர் அவரை வற்புறுத்தினர். 'நாகஸ்வரம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்யுங்கள், அந்த வாத்தியத்தில் ஏதேனும் வாசித்த

பின்பே, நான் 'தனி' வாசிப்பேன். ஏனென்றால், தவில் ஒரு பக்கவாத்தியந் தானே' என்று அவர் கூறுவார். இவ்விதமாகவும் பல லயவின்யாசந் களைத் தெட்சணாமூர்த்தி நிகழ்த்தியிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் முருகையாபிள்ளை, சீர்காழி திருநாவுக்க ரகப்பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம்பிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம், திருவிடைமருதூர் வீருஸ்வாமிப்பிள்ளை, குழிக்கரை பிச்சையப்பாபிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியபிள்ளை, சிதம் பரம் ராதாகிருஷ்ணபிள்ளை, திருவீழிமிழலை கோவிந்தராஜபிள்ளை சகோதரர்கள், செம்பொன்னார் கோவில் முத்துக்குமாரஸ்வாமி சகோதரர்கள், திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை, கோட்டூர் ராஜரத்தினம்பிள்ளை, மதுரை சேதுராமன் சகோதரர்கள், அளவெட்டி பத்மநாதன், ஷேக் சின்ன மௌலானா, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், அளவெட்டி பாலகிருஷ்ணன் போன்ற பல நாகஸ்வரக் கலைஞர்களுக்குத் தெட்சணாமூர்த்தி தவில் வாசித்துள்ளார்.

லய வாத்தியமான மிருதங்கத்தில், ஒப்பற்ற ஸ்தானம் வகித்தவர்கள், பாலக்காடு மணி அய்யரும், பழனி சுப்பிரமணியபிள்ளையும். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பைக் கேட்டுவிட்டு, 'தெட்சணாமூர்த்தி உலகத்தின் எட்டாவது அதிசயம்' என்று மணி அய்யரும், 'ஒருமுறை மனதால் நினைத்தாலே, நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும் மேதை'யென்று சுப்பிரமணியபிள்ளையும் புகழாரம் சூட்டியுள்ளனர்.

ஒருசமயம், சில கலைஞர்கள் ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் அமர்ந்து உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது, பேச்சு தெட்சணாமூர்த்தியைப் பற்றித் திரும்பியது. 'நம்மை அவருடைய வாசிப்பு பிரமிக்கச்

பாலக்காடு மணி அய்யர்

பழனி சுப்பிரமணியபிள்ளை

செய்கின்றது; ஆனால், சட்டென்று புரிவதில்லை' என்று ஒருவர் சொன்னார். அப்போது, அவ்வீட்டின் உட்புறத்திலிருந்து வெளியே வந்த, திருத்துறைப்பூண்டி சொக்கலிங்க நாகஸ்வரக்காரர் என்ற வயது முதிர்ந்த கலைஞர், 'அவன் வாசிப்பு தெய்வீகமானது; அவனே கடவுளின் அவதாரம், தெரியுமா?' என்றார். அவரைப் பின்தொடர்ந்து அவ்வீட்டினுள்ளிருந்து வெளிப்பட்ட, 'லயப்பிண்டம்' தவில் வித்துவான் திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளை, 'தெட்சணாமூர்த்தி வாசிப்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்படியான தவிற்காரன் இப்போதைக்கு எவரும் இருப்பதாக எனக்கே தெரியவில்லை. அவர் வாசிப்பு உனக்குப் புரியாமலிருப்பதில் அதிசயம் என்ன' என்று சொன்னார். இவற்றைவிட மேலான, உண்மையான பாராட்டு இருக்க முடியுமா?

கள்ளங்கபடமற்ற உள்ளமும், உண்மையை எந்தவிடத்திலும் தயங்காமல் கூறுகின்ற திரமும், அபரிமிதமான மேதாவினாசமும் நிறையப் பெற்றுத் தவில் உலகின் முடிசூடாச் சக்கரவர்த்தியெனத் திகழ்ந்த இந்த 'லய ஞான குபேர பூபதி', சிறிதுகாலம் உடல்நலமில்லாமலிருந்து, யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று, மூளாய் என்றவூரில் 13.5.1975 அன்று இறையோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டார். தவில் வாத்தியச் சரித்திரத்தில் பொன்னேடுகளைக் கொண்டவொரு அத்தியாயம் முடிவுற்றது. அவரது துணைவி, மனோன்மணி அம்மாள், கணவரையிழந்த துயரத்திலே மூழ்கித் தெட்சணாமூர்த்தி மறைந்த முப்பதாம் நாளில் (14.6.1975) கணவரைப் பின்தொடர்ந்தார்.

கலைச்செல்வி, உதயசங்கர், ரவிசங்கர், உதயச்செல்வி, ஞானசங்கர் எனும் தெட்சணாமூர்த்தியின் மக்களில் உதயசங்கர், நல்லதொரு தவில் கலைஞனாக உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்.

சக்கரவர்த்தி அக்பரின் அவையிலிருந்த இசைமேதையான தான்ஸேனைப் (Tansen) பற்றி எழுதும்போது, அபுல் பஸல் (Abul Fazal), 'ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பும் தான்ஸேனைப் போன்ற கலை மேதை இருந்ததில்லை; இனி வரவிருக்கும் ஆயிரம் ஆண்டுகளிலும் ஒருவர் இருக்கப்போவதில்லை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வடஇந்திய இசையில் தான்ஸேனுக்கிருந்த இத்தகு சிறப்பைத் தவிலிசையில் பெற்றவர் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. உண்மையென்பது பலருக்குக் கசப்பாயிருக்கக்கூடுமெனினும், அது ஆதவனுக்கொப்பானது. திரை போட்டு அதை மறைத்துவிட எவராலும் ஆகாது. தவில் என்ற சொல் இப்பூவுலகில் நிலவும் வரையிலும், தெட்சணாமூர்த்தியின் பெயரும் விளங்குமென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

- மங்கல இசை மன்னர்கள்

ய ஞான குபேர பூபதி வி.தெட்சணாமூர்த்தி மூ. சிவலிங்கம்

இவர் பிரபல இசைவேளாளர் விசுவலிங்கத்தின் புதல்வராவார். இவரது மூத்த அண்ணன் உருத்திராபதி, இன்னோர் அண்ணன் கோதண்டபாணி, இன்னோர் அண்ணன் மாசிலாமணி ஆகியோர் சிறந்த நாதஸ்வர வித்துவான்கள். அவர்களுள் மாசிலாமணி சிறந்த பாடகராகவும் நாடக நடிகராகவும் விளங்கியவர்.

அமரர் வி.தெட்சணாமூர்த்தி தம் படிப்பை மூன்றாம் வகுப்புடன் முடித்துக்கொண்டு, தமது அக்காள் கணவர் தவிலாசான் கிருஷ்ணசாமியிடமும், பின்பு காரைநகரிலும் அதன் பின்னர் இந்தியாவிலும் வரன்முறையாகத் தவில் கலையைக் கற்றவர். இவர் தம் பதினான்காவது வயதிலேயே கச்சேரி நடாத்தும் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டார். இவர் ஒரு கலை அவதாரம் என யாரும் நயந்து வியக்கும் அளவிற்கு ஒளி பிரகாசிக்கும் மேனியும், சுடர்தெறிக்கும் விழிகளும் கொண்டு விளங்கினார். இவரது வீரல்களில் கலைத் தெய்வம் நடனமாதும். தவில் வாத்தியத்தை உலகில் ஆயிரமாயிரம் இரசிக நெஞ்சங்கள் இரசிக்கக் காரணமானவர் எனும் பெருமை இவருக்கே உரியது எனலாம். இவர் சென்னையில் ஆண்டுதோறும் இடம்பெறும் இசை விழாக்களில் தவறாது அழைக்கப்பட்டு, கச்சேரிகளில் தவில் வாசித்துவந்தார். உலக இசை ரசிகர்களே கண்டுகளிக்கும் இந்த இசை விழாக்கள் ஒன்றில் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரியைச் செவிமடுத்த ஒரு பிரபல இசை விமர்சகர், இந்திய ஆங்கில இதழில் ஒன்றில் எழுதிய விமர்சனத்தில், 'இதுவரை காலமும் தவில் வாத்தியம் என்பது செவிப்பறையைச் சிதைக்கும் ஒரு வாத்தியம் என்றே என் அனுபவம் சொல்லிவந்தது. ஆனால், இந்த இசை விழாவில் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரியைக் கேட்டபோதுதான், தவில் என்ற

வாத்தியத்தில் அதிவன்மையான ஒலியை மட்டுமன்றி, அதிமென்மையான ஒலியையும் எழுப்பமுடியும் என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாத்தியத்தை ரசிக்க நிச்சயம் தேவர்களும் இந்த விழாவிற்கு வந்திருப்பார்கள்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற சிறப்புப் பட்டத்துக்குப் பெருமை கொடுத்து, இவரது தவில் வாத்திய இசை நாடாக்கள் ரஷ்யா, செக்கோசிலோவாக்கியா போன்ற நாட்டு வானொலிகளிலும் ஒலிபரப்பப்பானது. கீழைத்தேய இசைக் கலைக்கு - குறிப்பாகத் தமிழினுக்கே தனித்துரிய தவில், நாதஸ்வரக் கலைக்கு - வழங்கப்பட்ட உலக அங்கீகாரம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

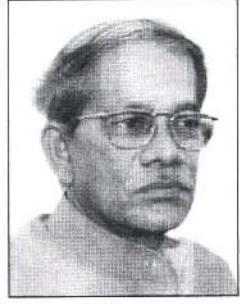
இவரை ஈன்றளித்த இணுவிலும் ஈழமும் தமிழினமும் பெருமைப்பட இவர் காரணமாகியுள்ளார். இவர் சிறுவனாக இணுவில் கந்தசுவாமி கோவிலில் ஒரு திருவிழாவில் இந்தியப் பிரபல தவில் வித்துவான் நீடாமங்கலம் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளையுடன் கச்சேரி செய்ய நேர்ந்தபோது, அந்த இந்தியக் கலைஞர் இவரது அற்புத ஆற்றலை நயந்து, வியந்து தாயகம் சென்று இவரை அங்கு அறிமுகம் செய்தார். அந்த உண்மைக் கலைஞரான, பெரிய மனங்கொண்ட நீடாமங்கலம் அவர்களை இணுவில் மக்கள் மறக்கமுடியாது. அந்த வாய்ப்புக்கள் மூலம் தெட்சணாமூர்த்தி உலகப் புகழ் பெற்றார்.

- சிர் இணுவைத் திருவூர் (2004)

நீடாமங்கலம் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை

தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பு 'இறைவனின் பேச்சு'

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

வளப் பெருக்குடனும் வழிபாட்டுடனும் இணைந்த மங்கல வாத்தியங்களாகத் தவிலும் நாகசுரமும் விளங்குகின்றன. நல்லூர் அரசின் நர்த்தன வாத்தியம் என்று தவிலையும் நாகசுரத்தையும் இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருவாத்தியம், பெரிய மேளம், அரச வாத்தியம், சுமங்கலி வாத்தியம் என்றும் அவை அழைக்கப்படுதல் உண்டு. இங்கிதமான மனவெழுச்சிகளைத் தூண்டிநிற்பதால் அவற்றைப் 'பூவாத்தியம்' என்றும் 'சாந்தி வாத்தியம்' என்றும் கிராமத்தவர் அழைப்பர்.

கிராமத்து மக்களின் மனவெழுச்சி வெளிப்பாடுகளுக்கும் தவில்ின் சொற்கட்டுக்களுக்குமிடையே ஒப்புமைகள் உண்டு. த, தி, தொம், நம், கிட, ஜம் என்ற அடிப்படையில் சொற்கட்டுக்களிலிருந்து விரிந்து, நீண்டு தொகுதிகளாகி, கோர்வைகளாகி நெடுங்கோட்டுப் பாய்ச்சலுடன் செல்லும் சொற்கட்டுக்களை எடுத்தியம்பும் தோற்கருவிகளிலே தவிலுக்குத் தவியிடம் உண்டு. சொற்கட்டுக்களைச் 'சதி' என்று கூறும் மரபு பல்லவர் காலத்திலே காணப்பட்டது. சதியைக் குறிக்கும் சம்பந்தர் தேவாரம் ஒன்று வருமாறு:

விதிவழி மறையவர் மிழலை யுளீர் நடம்
சதிவழி வருவதோர் சதிரே
சதிவழி வருவதோர் சதிருடை யீருமை
அதிகுணம் புகழ்வது மழகே (மம்பந்தர் 398.2)

முழவுச் சொற்கட்டுக்களை இங்கிதமாக இசைக்கும் தவில் மரபு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நெடிது வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. தவில்

அவரின் பிறிதொரு திறமை கிராமத்து
 ஒலிகளைத் தவிலின் வீச்சுக்குள்
 கொண்டுவந்தமையாகும்.
 நீர் இறைத்தல், நீரோடுதல்,
 வண்டி ஓடுதல், தோட்ட நிலம் கொத்துதல்,
 தினைப்போர் அடித்தல் முதலிய பல்வேறு
 தொழிற்பாட்டு ஒலிகளை, அவர்
 தவில் ஒலியின் வீச்சுக்குள்ளே
 கொண்டுவந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

என்ற சொல் த+இல் என விரியும் என, இசையியல் அறிஞர் பி.எம். சுந்தரம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது, குற்றமில்லாத மாசற்ற வாத்தியம் என்பது அதன் பொருள். 'திருப்புகழ்,' 'உமா மகேஸ்வர பாரதம்' முதலாம் நூல்களில் தவில் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தவில் கலையை வரன்முறையாகக் கற்று, ஆற்றுகை செய்த மேதைகளுள் விசுவலிங்கம் தெட்சணாமூர்த்தி தனித்துவமானவர். அவர் பிறந்தது இணுவையூர்; திருமணம் செய்தது அளவெட்டியூர். அவரை இணுவையூர் தெட்சணாமூர்த்தி என்றும், அளவெட்டி தெட்சணாமூர்த்தி என்றும் அழைப்பர். மரபுவழியான இசைப் பாரம்பரியத்தின் குடும்பப் பின்புலம் அவரது ஆற்றலுக்குரிய விசையைக் கொடுத்தது.

தந்தையே அவரது முதற்கருவாக விளங்கினார். அடிப்படைகளைத் தமது தந்தையாரிடம் கற்றுக்கொண்ட அவர் இணுவிலில் வாழ்ந்த பெருங்கலைஞர்களுள் ஒருவராகிய சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை என்பவரிடம் மேலும் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் தவில் கலையைக் கற்றுக்கொண்டார். கலையார்வமும் விடாமுயற்சியும் கொண்ட தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள், நாள் ஒன்றுக்குப் பதினாறு மணிக்கு மேல் பயிற்சி செய்து கொண்டவர் என்று அவரின் மூத்த சகோதரர் உருத்திராபதி கூறியுள்ளார். அத்துடன், இணுவிலிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள கோயில் விழாக்களில் தவில் கச்சேரிகளைப் பார்த்து லய நுட்பங்களை நேரில் அனுபவித்துக் கற்றுக்கொள்ளும் திறன் அவர் சிறுவராயிருந்தபொழுதே காணப்பட்டதாகத் தாயார் இரத்தினம்மாள் கூறியுள்ளார்.

தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் லய ஆற்றல் விரிவும் முகிழ்ப்பும் கொண்டு மேலெழுவதற்கு இணுவிலின் கலைப்புலம் விசையாக அமைந்தது. அண்ணாவி ஏரம்பநாதர் (கலைச்செல்வர் சுப்பையாவின்

தந்தையார்), அண்ணாவி ஆறுமுகம், அண்ணாவி நாகலிங்கம், அண்ணாவி தாமோதரம்பிள்ளை, அண்ணாவி முருகேசு போன்ற பல அண்ணாவிமார்கள் இணுவிலில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் கூத்துக்களிலே முழவுச் சொற்கட்டுக்கள் மிக நுட்பமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அத்துடன், இணுவில் கிராமத்துக்கே உரிய தாளக்காவடி மரபு ஒன்றும் காணப்பட்டது. அவற்றுடனான ஊடாட்டங்கள் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் தனில் வாசிப்பை மேலும் மெருகு பெறச் செய்தன.

தாளக்கட்டுக்களை நிறைந்த புத்திசாலித்தனத்தோடு கணக்குப் பிசகாமல் வாசிக்கும் திறன் அவரிடத்துக் காணப்பட்டது. உருப்படி களுக்குப் பொருத்தமான, நுட்பமான வாசிப்பை முன்னெடுக்கும் கட்டுச்செட்டான திறன் அவருக்கே உரிய தனித்துவமாயிற்று. என்ன தாளத்திலும், என்ன வேகத்திலும் காலப்பிரமாணம் தவறாது வாசிக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது. அவரின் லய ஞானத்தை அறிந்து

வியந்த நிலையில் 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற பொருத்தமான விருது வழங்கப் பெற்றது.

தெட்சணாமூர்த்தியின் மூளைவேகம், லயக்கணிப்பு, கரங்களின் வேகம் ஆகியவை பிரமிப்பை உண்டாக்கும் வகையிலே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அது அவருக்கே உரிய தனித்துவமான ஆற்றலாகும்.

கலைஞர்கள் பலர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே தெட்சணாமூர்த்தியுடன் இணைந்து தவில் வாசித்தனர். அவ்வகையில் தமிழகத்துக் கலைஞர்களாகிய நாச்சிமார்கோவில் இராகவப்பிள்ளை, திருவிழுந்தூர் இராமதாசுபிள்ளை, வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை, கும்பகோணம் தங்கவேற்பிள்ளை, நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இலங்கையைச் சேர்ந்த பல முன்னணிக் கலைஞர்கள் அவருடன் இணைந்து வாசித்துள்ளனர். அவ்வகையில் யாழ்ப்பாணம் காமாட்சிகந்தரம்பிள்ளை, இணுவில் சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை, நாச்சிமார் கோவில் கணேசபிள்ளை, இணுவில் என்.ஆர்.சின்னராசா, இணுவில் கே.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தி முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பெரும் நாகசுரக் கலைஞர்கள் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் தமக்குத் தவில் வாசித்தவேளை, அவரின் வாசிப்புப் புலமையைப் பாராட்டியுள்ளனர். அவ்வகையில் சீர்காழி திருநாவுக்கரசுப்பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம்பிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியபிள்ளை, குழிக்கரைப் பிச்சையப்பா, ஷேக் சின்னமௌலானா, திருவிடைமருதூர் வீராசாமிப்பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை, வேதாரணியம் வேதமூர்த்தி, மதுரை சேதுராமன் சகோதரர்கள், அளவெட்டி எம்.பி.பாலகிருஷ்ணன், சாவகச்சேரி பஞ்சாபிகேசன், அளவெட்டி என்.கே.பத்மநாதன், இணுவில் என்.ஆர்.கோவிந்தசாமி, இணுவில் கே.ஆர்.சுந்தரமூர்த்தி, மாவிட்டபுரம் ராசா முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மனவெழுச்சிகளை மேலெழுச் செய்யும் சொற்கட்டுக்களை வாசிப்பதில் தெட்சணாமூர்த்தி வல்லவராக விளங்கினார். மனவெழுச்சிகளாவன நேர்மனவெழுச்சிகள் என்றும், எதிர்மனவெழுச்சிகள் என்றும் பாகுபடுத்தப்படும். தெய்வீக மனவெழுச்சி நேர் மனவெழுச்சியாகும். அத்தகைய வாசிப்பை மேற்கொள்ளல் 'பூ வாசிப்பு,' 'அர்ச்சனை வாசிப்பு,' 'சந்தன வாசிப்பு,' 'திருக்கட்டளை வாசிப்பு' என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும். அவற்றைக் கையாளுவதில் வல்லவராக அவர் விளங்கினார். 'அவரது கைகளிலே கடவுள் புகுந்துள்ளார்' என்று இயல் இசை வாரிதி வீரமணி ஐயர் பாராட்டினார்.

தவில் வாசிப்பைப் 'பேசுதல்' என்று சொல்லும் மரபு உண்டு. அவரது வாசிப்பை 'இறைவனின் பேச்சு' என்று இரசிகர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

உலகியல் நிலையில் மக்களின் உடல் உழைப்புக்கும் தவில் வாசிப்புக்கும் இணைந்த தொடர்புகள் உண்டு. தவில்லின் சொற்கட்டுக்கள் கிராமிய உடலுழைப்பின் அசைவுகளை அலகிட்டுத் தொடர்புபடுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவை. அதனால், கிராமத்தின் பெருவிருப்புக்குரிய வாத்தியமாகத் தவில் வளர்ச்சிகொண்டுள்ளது. அவற்றை இலாவகமாகவும் திப்பநுட்பமாகவும் எடுத்தாளும் ஆற்றல் தெட்சணாமூர்த்தியிடத்துக் காணப்பட்டது.

அவரின் பிறிதொரு திறமை கிராமத்து ஒலிகளைத் தவில்லின் வீச்சுக்குள் கொண்டுவந்தமையாகும். நீர் இறைத்தல், நீரோடுதல், வண்டி-ஒடுதல், தோட்ட நிலம் கொத்துதல், தினைப்போர் அடித்தல் முதலிய பல்வேறு தொழிற்பாட்டு ஒலிகளை, அவர் தவில் ஒலியின் வீச்சுக்குள்ளே கொண்டுவந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இரவிரவாக அவர் நிகழ்த்திய வாசிப்பைக் கண்ணயராது கேட்டு மகிழ்ந்து சுவைத்த இரசிகர்களின் நினைவுகளிலும் கனவுகளிலும் தெட்சணாமூர்த்தி நீடித்து நிற்கின்றார். இந்நாட்டின் கலைப் பெருமையைக் கடல்கடந்த தமிழகம் எங்கும் நிலைபெறுகொள்ளச் செய்தவர்.

பெரும் கலைஞராக விளங்கியபொழுதும் தன்னடக்கமும், அதேவேளை தற்றுணர்பும் அவரது ஆளுமையின் பரிமாணங்களாகக் காணப்பட்டன. அவரின் தனித்துவமான பெரும்மரபினை அவரது பிள்ளைகள் முன்னெடுத்துவருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

தவில், நாகசுர வரலாற்றை எழுதும்பொழுதும் மீளநோக்கும்பொழுதும் தெட்சணாமூர்த்தியின் பேராற்றல் முனைப்புடன் மேலெழுந்த வண்ணமிருக்கும்.

- கலைக்கேசரி (டிசம்பர் 2013)

8ஆவது அதிசயம் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்திபிள்ளை லலிதாராம்

தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்று பெரும் பெயர் ஈட்டியவர்கள் பலருண்டு. இலங்கையில் பிறந்து, தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு ஊரிலும், 'இவர் வந்து வாசிக்கமாட்டாரா?' என்று ஏங்க வைத்தவரும் உண்டு. அவர்தான் தவில் மேதை யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி பிள்ளை (1933-1975).

மறைந்த நாகஸ்வர மேதை செம்பொன்னார்கோவில் வைத்திய நாதன், 'நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்றபோது, ஒரு சிறுவன் வாசிக்கிறான் என்று சொன்னார்கள். காவேரிக் கரையில் நாம் பார்க்காத கலைஞர்களா என்று சற்று இளக்காரமாய்த்தான் நினைத்தோம். அந்தச் சிறுவன் வாசித்துக் கேட்டதும் ஸ்தம்பித்துப் போனோம்' என்று கூறியுள்ளார்.

மேதைகளில் இசைக்கு ஒரு பொதுத்தன்மை உண்டு. பற்பல அடுக்குகளாய் அமைந்து, பாமரர்க்கும் பண்டிதர்க்கும், ரசிக்கவும் கற்கவும் ஏதோ ஒன்று பொதிந்திருக்கும் தன்மையே அது.

தேர்ந்த கர்நாடக இசை ரசிகர்களே, லய நுணுக்கங்களை போதிய அளவு சுவனம் செலுத்தி ரசிக்காத நிலையில், தமிழகத்தின் குக்கிராமங்களில்கூட, தெட்சணாமூர்த்தியைப் பார்த்துவிட மாட்டோமா, அவர் வாசிப்பைக் கேட்டுவிட மாட்டோமா என்று கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது ஆச்சரியம்தான். இல்லாவிட்டால் கிருஷ்ண கான சபையில் இவர் வாசிப்பைக் கேட்ட பாலக்காடு மணி அய்யர், இவரை உலகின் 'எட்டாவது அதிசயம்' என்று சொல்லியிருப்பாரா?

ஒரு அட்சரத்தில் மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது மாத்திரைகள் வரும் நடைகளே நடைமுறையில் இருக்க, ஒரு அட்சரத்தில் 11, 13 மாத்திரைகள் வரும் வகையில் நடை அமர்த்தி, முதன்முதலில் வாசித்தவர் தெட்சணாமூர்த்திபிள்ளைதான்.

எவ்வளவு நேரம், எவ்வளவு வேகமாக வாசித்தபோதும் ஒவ்வொரு சொல்லும் அதற்கு உரிய கனமுடன், தெள்ளத்தெளிவாய் வாசிக்கும் திறன், அவர் தனிச் சிறப்பு என்று, கேட்டவர்கள் இன்றும், அவரை நினைத்து உருகிப்போவதுண்டு.

'இயற்கையிலேயே லயப்பிண்டமாக பிறந்துவிட்ட தெட்சணாமூர்த்திபிள்ளை, தஞ்சாவூரில் இருந்தபடி, நீடாமங்கலம் சண்முக சுந்தரம்பிள்ளையுடனும், நாச்சியார்கோயில் ராகவரிள்ளையுடனும் சேர்ந்து, காரூறுச்சி அருணாசலம் போன்ற நாகஸ்வர சிகரங்களுக்கு வாசித்த காலத்தை பொற்காலம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

'அவரைப் போன்ற தவில் வித்வான், அவருக்கு முன்னாலும் இல்லை; அவருக்குப் பிறகும் வரப்போவதில்லை' என்கிறார், தெட்சணாமூர்த்திபிள்ளையுடன் நெருங்கிப் பழகிய பி.எம்.சுந்தரம்.

யார்க்கும் எட்டாக் சுற்பனையும், அதை செயல்படுத்திக் காட்டும் ஆற்றலும் கைவரப்பெற்ற அந்த மாமேதை, துரதிர்ப்படவசமாய், தனது 42ஆவது வயதிலேயே மறைந்தார்.

- தினமலர் 24.12.2014

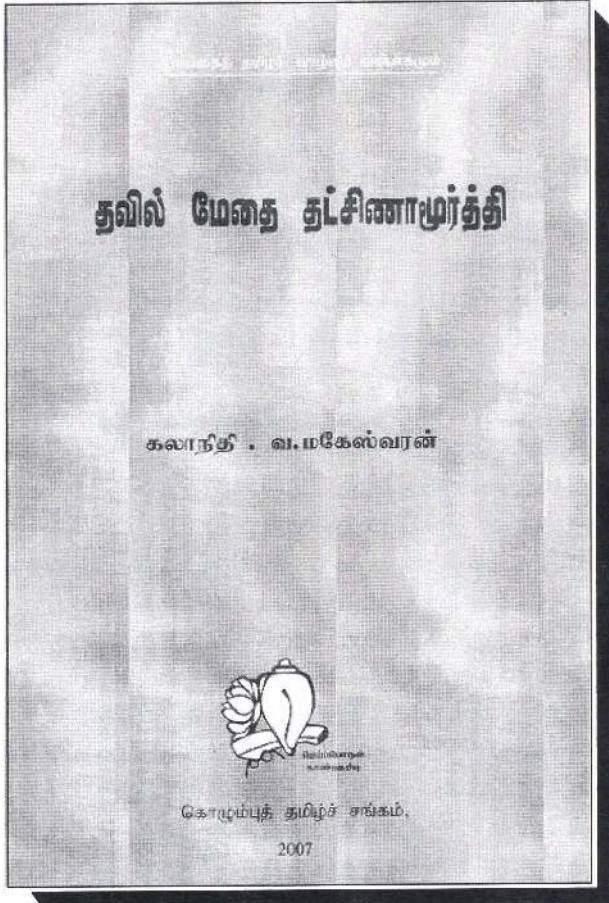

தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி

கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன்
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் (2007)

1

அறிமுகம்

தொல்காப்பியத்துக்குப் பாயிரம் பாடிய பனம்பாரனார் 'வடவேங்கடம் தென் குமரியாயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகு' என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயின், காலமாற்றங்களும் புலப்பெயர்வுகளும் பனம்பாரனாரின் அவ்வாறான எல்லை நிர்ணயிப்பை விசாலிக்கச் செய்தன. அந்த வகையில் முதல் விசாலிப்பு தமிழகத்தின் தென்கோடியிலுள்ள ஈழத்திலிருந்துதான் ஆரம்பித்தது. தமிழகத்துக்கு அடுத்தபடியான தமிழ்கூறு நல்லுலகாக ஈழமே விளங்கியது. இதனால்தான் தாய்நாடு, சேய்நாடு என்ற சுருத்துநிலை நம்மிடையே நீண்டகாலம் நிலவியது. எனினும் காலமாற்றங்களும், வேற்றுப்புலத்தாரின் உள்வருகைகளும் பல மாற்றங்களை இப்பிராந்தியங்களில் நிகழ்த்தியபோது ஈழம் என்ற புலம் தனித்துவமான அடையாளங்களை உடையதாகத் தன்னை இனங்காட்டத் தொடங்கியது. குறிப்பாக, ஐரோப்பியரது வருகையினால், ஈழத்தில் குறிப்பாகத் தமிழ்ப்புலத்தில் விரைவான பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இந்த மாற்றங்களின் பின்னணியில் ஈழத்தவர் பல்வேறு துறைகளிலும் தனித்துவ அடையாளங்கள் கொண்ட ஆளுமைகளாக மேற்கிளம்பினர். இவ்வாறாக மேற்கிளம்பியவர்கள் ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலும் செயற்கரிய சகும்ங்களைச் செய்து பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றனர். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, தகனகசபைப்பிள்ளை முதலியோரை இவற்றுக்கு முன்னுதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

40

இவ்விடத்தில் ஒரு குறிப்பைச் சொல்லுவது அவசியம். ஈழத்து அறிஞர்கள் எவ்வளவுதான் திறமையுடையவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய திறமைகள் ஈழத்திலே - குறிப்பாக வடக்குக்கிழக்கு மாகாணத்துக்குள்ளேயே மட்டுப்படும்தோது, அவர்களது திறமைகள் குடத்துள் இட்ட விளக்குப் போல மழுங்கிப்போய்விடக்கூடிய சூழல் இருந்தது. இதற்கு மறுதலையாக, அவர்கள் பரந்த நிலப்பரப்பும் மக்கட் தொகையும் உடைய தமிழ்நாட்டில் தமது திறமையை, புலமையை வெளிப்படுத்தும்போதுதான் அவர்களுக்கான தமிழ்கூறு நல்லுலக அங்கீகாரமும், ஏற்புடைமையும், புகழும் சிடைக்கக்கூடியதாகவிருந்தது. மேற்குறித்தோரது புலமைக்குப் புறம்பாக, தமிழ்நாட்டு வெகுஜன ஏற்புடைமை என்பதும் முக்கியமான விடயமாகும்.

இந்த வகையில் தாம் பிறந்தகத்தில் புகழ் சமைத்து, தமிழ் நாட்டிலும் தம்மை நிலைநிறுத்தியோராகப் பலரைக் குறிப்பிடலாம். துரதிர்ஷ்டவசமாக சிலருடைய தகவல்கள் மட்டுமே நமக்கான தடயங்களாகக் கிடைக்கின்றன. அண்மைக்காலத்தில் நமது தமிழ் ஆய்வாளர் பலர் இவ்வாறான புகழ் படைத்தோராக விளங்குகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறானதொரு பின்புலத்தில்தான் தன்னுடைய கலைப்புலமையால், தான் பிறந்த நாட்டில் புகழ் படைத்துத் தமிழ்நாட்டிலும் தன்னை நிலைநிறுத்தி, அகில உலகப் புகழ்கொண்ட 'லய ஞான குபேர பூபதி' தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களையும் அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது.

நமது கலை மரபு தென்னிந்தியக் கலை மரபின் தொடராகவே அமைந்துள்ள அதேவேளை, சில தனித்துவங்களையும் உடையது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எனினும், சில மரபுகள் பொதுமையானவை. இந்தக் கலை மரபின் தொடர்பும் நீட்சியும் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முந்தியே இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். எனினும், காலத்துக்குக் காலம் இந்தத் தொடர்பு நீண்டுகொண்டு வந்தது; கலைஞர்களுக்கு இடையேயான கொள்வனவுகளும் கொடுப்பனவுகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ளன. தமிழகத்தில் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய கலைகளில் துறைபோனவர்களின் ஈழத்து ஊடாட்டம் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாண சமூகத்துடனான ஊடாட்டம் - இடையறாது நிகழ்ந்து வந்துள்ளதற்கான பல தடயங்கள் உள்ளன.

தமிழகத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்துடனான புவியியல் அண்மை, மொழி, கலாசார ஒற்றுமை என்பன இவ்வாறான ஊடாட்டங்களுக்கான காரணங்களாயின. இதனால் கலை, இலக்கியங்களும் செறிந்து வளர்ந்தன. இங்கும் அங்கும் கலைகள் பயிலப்பட்டன; பரப்பப்பட்டன; வளர்ந்தன. இவ்வாறானதொரு கலாசார ஊடாட்டத்தின்

விளைவாகப் பிற்காலத்தில் பல ஊர்கள் கலை மரபில் தனித்துவம் மிக்கனவாகத் திகழ்ந்தன. இணுவில், தாவடி, அளவெட்டி முதலான கிராமங்களை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம். வடமராட்சியில் இவ்வாறான பாரம்பரியம் நிலவியது எனச் சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார்.¹ இவ்வாறானதொரு கலைத்தொடர்பின், ஊடாட்டத்தின் அடையாளமாக வளர்ந்த தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி, தவில் என்ற இசைக் கலையின் வித்துவத்தால் உச்சங்களைத் தொட்டவர். தவில் என்ற இசைக் கருவியில் பல்வேறு பரிமாணங்களை நிகழ்த்திக்காட்டியவர். தான் பிறந்த மண்ணிற்கும், புகுந்த மண்ணிற்கும், தொழில்புரியச் சென்ற தமிழ்நாட்டிற்கும் புகழ் சேர்த்தவர். தன் தனித்துவமான கலைத் துவத்தால் 'தவில்' என்ற தோற்கருவிக் கலைக்குச் சர்வதேசப் புகழ் தேடித்தந்தவர். அவ்வாறான மேதை எமது ஈழத்தவர்; எமது ஈழத்துக் கலைப் புலமையைத் தமிழ்நாட்டில் நிலைநிறுத்தியவர்; அந்தப் புலமையாளனது, கலைஞனது வகிபாகம் பற்றி ஆவணப்படுத்துவது நமது கடமையாகும்.

2

இசைக் கருவிகள்: ஓர் அறிமுகம்

பொதுவாக இசைக் கருவிகளை தோற்கருவி, துளைக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என ஐந்தாக வகைப்படுத்துவர். இந்த ஐந்து வகையுள் நாகசரம் அல்லது நாகசரம் துளைக்கருவியாகும். 'தவில்' என்பது தோற்கருவியாகும். இக்கருவிகள் பற்றி நீண்ட வரலாறு உண்டு. இவையிரண்டும் தனித்தனியான கருவிகளாக இசைக்கப்பட்டன. எனினும், இடைக்காலத்தில் இவை ஒன்றிணைந்து மங்கல வாத்தியமாக இசைக்கத் தொடங்கின. இதற்கான சமூக ஏற்புடைமையும் பலமானதாக அமையவே நாகசரமும் தவிலும் இணைந்து வாசிப்பதற்குரிய கருவிகளாக இன்று நிலைபெற்றுவிட்டன.

நாகசரக் கருவியை நாகசின்னம், நாகசாரம், நாதஸ்வரம் என்றும் அழைப்பர். நாதஸ்வரம் என்று சொல்கின்ற வழக்கம் இந்த நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் ஏற்பட்டது என்று பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார்.² எனினும், நாகசரம்தான் இதற்குச் சரியான சொல். 'நாகசரம்' என்ற சொல் கருதும் பொருள் இவ்வாத்தியத்துக்குப் பொருந்தாது என்று பேராசிரியர் ராகவன் குறிப்பிடுகிறார்.³

ஆரியர்கள் இந்தியாவில் துழைந்தபோது இங்குள்ள கதேசிகளை நாகர்கள் என அழைத்தனர். இப்பழங்குடியினர் பாம்பினை

ஆடச்செய்யும் மகுடியை அவர்கள் ரசித்தனர். நாகத்தை ஆட்டும் மகுடிபோலவே ஒத்த தன்மையுடைய கருவியை அவர்கள் நாக என்னும் அடைகொடுத்து அழைத்தனர் என்பார் சோழநாடன்.⁴

நாக சின்னம் என்ற பெயரும் ஏலவே இதற்கு வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது. 'சின்னம்' என்பது இன்னிசை வாசிக்கின்ற நீண்ட குழல் கருவி என்று பொருள்படும். 'திருச்சின்னம்' என்ற குழற் கருவி இன்னும் கோயில்களிலும் மடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது உலோகத்தால் செய்யப்பட்டது. திருச்சின்னம்போலவே நாகசுரமும் இருந்ததால், நாகசின்னம் என அழைத்திருக்கலாம். அது மருவி நாகசுரமாக வந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உண்டு.⁵

நாகசுரம் என்ற இசைக் கருவி மனிதப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியுடன் இணைந்து வளர்ந்துவந்தது. வெறும் ஊதுகுழலாகிய பயன்பாட்டில் வந்த அது காலம் செல்லச்செல்ல பல்வேறு உருமாற்றங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு முகவீணையாகிய பின் நாகசுரம் என்ற கருவியானது என்றும் ஒருசாரார் கருதுவர்.

தமிழ் மரபில் இந்த வாத்தியம் ஆலயங்களில் தொன்றுதொட்டே வாசிக்கப்பட்டுவந்தது என்பதனை நிலைநாட்ட அறிஞர் முனைவர், மணிவாசகரது 'திருவெம்பாவை'யில் வரும் 'எழில் இயம்ப இயம்பும் வெண் சங்கு எங்கும்' என்ற அடிக்கு விளக்கம் தரவந்த செங்கல்வராய பிள்ளை 'எழில்' என்பதை நாகசுரம் என்றே குறிப்பிட முனைந்தார். 'மாதர் மடப்பிடியும்' என்று தொடங்கும் யாழ்முரிப்பதிகத்தில் இடம் பெறும் 'எழில் பயில் சூயில்' என்பதில் வரும் எழில் என்பது இதனையே குறித்திருக்க வேண்டும் என்பர். ஏழு ஸ்வரங்களையுடைய நாகசுரமே, எழில் என்பதன் சுருக்கமாக எழில் என அமைந்தது என்றும் விளக்கம் தர முனைவர்.⁶ இதன் பெயர், இது தமிழகத்தில் குறிப்பாக, இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழலில் எவ்வாறு இணைந்துகொண்டது என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் அறிஞரிடையே இன்றுவரை நிலவியபோதும், இது தமிழ்ச் சூழலில் மிகவும் நிலைபெற்ற மங்கல வாத்தியமாக விளங்குகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

நாகசுரத்தின் இணைவாத்தியமாக இன்று தவில் விளங்குகின்றது. எனினும், இவ்விரண்டும் தனித்தனியே வாசிக்கப்பெற்ற இசைக் கருவிகளாகும். கால மாற்றங்களால் இவை ஒன்றிணைந்த மங்கல வாத்தியங்களாயின.

'தவில்' என்ற இசைக் கருவி எமது பண்டைய தோற்கருவியான பறை என்பதின் பரிமாண வளர்ச்சியாகும். எனினும், இதற்கும் இந்திய இசை மரபில் நீண்ட வரலாறு உண்டு என்பதனையும் அறிஞர் சுட்டிக்காட்டுவர்.

வடமொழியில் எழுதப்பட்ட பண்டைய இசை நூல்களில் 'டிண்டிமம்' என்ற முழவு பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. வால்மீகி இராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில் 'ஆடம்பர கலசீ டிண்டிம படஹ' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. பரத முனிவரின் 'நாட்டிய சாஸ்திரம்', நாரதரால் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும். 'சங்கீத மகரந்தம்' முதலிய நூல்களில் 'டிண்டிமம்' பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. சிறிய உடுக்கை போன்ற தோற்றத்துடன் அமைந்து ஒருபுறம் குச்சியாலும், மறுபுறம் கையாலும் அடித்து முழக்கப்படும் சிறியதொரு பறையே 'டிண்டிமம்' ஆகும் என்பது இவரது கருத்தாகும். தஞ்சை சரசுவதி மகாலில் இசை ஆய்வுப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய கே.வாசுதேவ சாஸ்திரி டிண்டிமமே தவில் என மாறியது என்று குறிப்பிடுகின்றார். 'அமரகோசம்' என்ற நூலில் டிண்டிமத்தின் மறுபெயர் 'தவில்' என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁷

'மட்டுகம்' என்ற முழவு பற்றிய செய்திகள் ஆசாம நூல்களில் இடம் பெறுகின்றன. ஆலயங்களில் பிரம்மோற்சவம் நடைபெறும் காலங்களில் வாசிக்கப்படும் முக்கியமான தோற்கருவியாக இது குறிப்பிடப்படுகின்றது. இன்றுவரை ஆலயங்களில் தவில் கருவியே பிரம்மோற்சவ காலங்களில் கொடியேற்றம் தொடங்கிக் கொடியிறக்கம் வரை வாசிக்கப்படும் பிரதான வாத்தியமாக விளங்குகின்றது. ஆகவே, 'மட்டுகம்' என்று ஆசாமங்களில் குறிப்பிடப்படுவது தவில் என்ற இசைக் கருவியாக இருக்கலாம் என்பது அறிஞர் துணிபு.⁸

தமிழ் மரபில் நீண்ட காலம் இசைக் கருவிகளாகப் பேசப்பட்ட பறை, முரசு, முழவம், பேரிகை ஆகிய வாத்தியங்களின் பின்னைய வடிவமாகத் தவிலைக் கொள்ளவும் வாய்ப்புண்டு. திருமண காலங்களில் வாசிக்கப்பட்டவை 'மணமுரசு' என்றும், மரணச் சடங்குகளில் வாசிக்கப்பட்டவை 'பிணப்பறை' என்றும், போர்க்களங்களில் வாசிக்கப்பட்டவை 'போர்ப்பறை' என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளன. இவற்றை விட 'கொடைமுரசு' என்றும், கொடை வழங்கும்போது இது இசைக் கப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் தொடராக நிலைபெற்ற முரசு அல்லது முழவமே பின்நாட்களில் தவிலாக உருமாறியது என்று கருதவும் இடமுண்டு. அறிஞர் க.வெள்ளையாரணார் பண்டைய மணமுரசே இன்றைய தவில்லின் மூலம் எனக் கருதுகின்றார்.⁹

இன்னொர் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் இதனை அணுகலாம். பண்டைக்காலத்தில் பறை அல்லது முரசம் என்று அறியப்பட்ட வாத்தியம் அதன் வாசிப்புத் தன்மைக்கேற்ப அல்லது சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப தாளக் கட்டுகளுடன் வாசிக்கப்படுவதால் மணமுரசு, பிணமுரசு, போர்முரசு என்று பெயர்கொண்டு இருந்துள்ளது. ஆயின், சமூக மேல்நிலையாக்கம் காரணமாக, பறை என்பது பிணப்பறை என்ற கருத்தமைவுடன்

நின்றுவிட, மணமுரசு அல்லது கொடைமுரசு என்பது உருமாற்றம் பெற்று மேல்நிலையாக்கத்தால் 'தவில்' என்ற பெயருடன் 'மங்கல வாத்தியம்' என்று மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கருத இடமுண்டு. தவிலுக்குரிய தேவனாக 'யமன்' விளங்குகின்றான் என 'நடனாதிவாத்திய ரஞ்சனம்' என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை 'யம்பேரி' எனக் கொள்ளலாம் எனவும் அறிஞர் கருத்துரைப்பர். எனவே, யமனுடன் தொடர்புடைய மரணத்தில் ஒலிக்கப்பட்ட பறை பின்னாட்களில் மேலிலையாக்கம் காரணமாக உருமாற்றம் பெற்றது என்ற கருத்து வலுச்சேர்க்கின்றது.

என்னும், தவில் என்ற சொல்லும் அது பற்றிய செய்திகளும் 15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு தமிழில் இடம்பெறவில்லை. அருணகிரிநாதரது திருப்புகழிலேயே இச்சொல் முதன்முதலாக இடம்பெறுகின்றது.

'முழவு வளைபேரி தவில் கணப்பறை'

'தபலை, குடமுழவு திமிலை படாகம் - அடிதசாலிகை தவில்'

'தமிலை தவில் துந்துமிகள் முழங்கும்' என்று ஆலயங்களில் இசைக்கப்படும் பல்வேறு வாத்தியங்களுடன் இணைந்து இக்கருவி வாசிக்கப்பட்ட தகவல்களை அது தருகின்றது.

தவில், நாகசரம் ஆகிய இரு கருவிகளும் தமிழ்நாட்டின் தொன்மையான வாத்தியங்கள் அல்ல. அவை கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டின் பின் ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து தமிழகத்துக்கு புலம்பெயர்ந்தோராலேயே தமிழகத்தில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது என்ற கருத்தும் உண்டு. தமிழகக் கலை வரலாற்றில் தெலுங்கு மூலகங்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன என்பது அறிஞரது கருத்தாகும். எவ்வாறெனினும், நாகசரத்தைப் போலவே தவிலும் நீண்டகாலமாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இணைந்து நிலைபெறாக்கம் பெற்ற இசைக் கருவியாக நிலைத்துவிட்டது என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கு இடமில்லை.

மேற்குறித்த இசைக் கருவிகளை இசைத்தோர் யார், அவர்களது மூலம் யாது என்பது தொடர்பான கருத்துக்கள் அறிஞரிடையே வாதப் பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அது தொடர்பான ஆய்வு பிறிதோரிடத்தில் வேண்டப்படுவதொன்றாகும். எனினும் தவில், நாகசரம் எவ்வாறு மங்கல வாத்தியங்களாக இணைந்தன என்று நோக்குவதும் ஆய்வுலகத்தின் தேவைகளுள் ஒன்றாகும். பண்டைக்காலத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இசைக் கருவிகள் நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ற வகையில் இணைந்தே வாசிக்கப்பட்டன. சிலப்பதிகாரத்து அரங்கேற்று காதை குறிப்பிடும் இசைக் கருவிகளும் பின்னணி இசையாளரும் இதற்குச் சான்றாகும்.¹¹

‘இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்’ என்ற திருப்பள்ளி எழுச்சிப்பாடலிலே மணிவாசகர் இசைக் கருவிகளின் கூட்டு வாத்தியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். ‘முழுவதிர மடவார்கள் நடமாடிய’ செய்தியைச் சம்பந்தர் தமது திருவையாற்றுப் பதிகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.¹²

இடைக்காலத்தில் கோயில்களிலும் இசைக் கலைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ப இசை வழங்கிய செய்திகளைக் கல்வெட்டுக்கள்மூலம் காண முடிகின்றது.¹³ எனினும், தனிலும் நாகசுரமும் எப்போது இணைந்து மங்கல வாத்தியக் குழுவாக இடம்பெற்றது என்பதற்கான சான்றுகள் இன்னமும் தெளிவாகவில்லை.

நாகசுரம், ஒத்து, தவில், தாளம் ஆகிய இசைக் கருவிகளை இசைப்போர்களே இன்று கச்சேரிகளை நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கலைக் குழுவைப் ‘பெரியமேளம்’ என்று அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு. இக்குழுவின் நிகழ்த்துகலையானது முதலில் கோயில் கிரியைகளுடன் இணைந்தே வளர்ந்திருக்க வேண்டும். கோயிலில் பூசைக்கான ஆரம்பம், சுற்றுப்பலி, பஞ்சாரத்தி, யாகசாலைப் பூசை, சுவாமி புறப்பாடு, கட்டியம்கூறல், வீதியுலா, வீதியுலா நிறைவு, ஆரத்தி ஆகிய கிரியைகளைப் பிறர்க்கு உணர்த்தும் வகையிலான ஒரு இசைமுறைமை, கோயில் கிரியைகளுடன் வளர்ந்துவந்துள்ளது. இதன் அடுத்தகட்ட நகர்வாகத்தான் மேடைக் கச்சேரிகள் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மங்கல வாத்திய நிகழ்ச்சியில் நாகசுரம் வாசிப்பதற்கு முன்னர் தவில் வாசித்தல்தான் ஒரு கச்சேரியின் ஆரம்பமாக அமையும். இது ஒரு சம்பிரதாயமாக நிகழ்ந்துவருகின்றது. தவில் முதலில் வாசிக்கப்படுவதால், அதில் வாசிக்கப்படும் சொற்கட்டுக்கள் மூலம் நாகசுரக் கலைஞர்களுக்கு உற்சாகமும் கால நிர்ணயமும் ஏற்படும். அடுத்து, நாதஸ்வரத்தில் கீர்த்தனைகள், இராகம் என்பன வாசிக்கப்படுகின்றன. இந்த ராக வாசிப்பிலும் ஒரு காலப்பிரமாணத்தை அமைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வாசிப்பர். இதில் தவில் வாசிப்போருக்குக் கற்பனை பிறக்கிறது. அவர் இடையிடையே சில ஜதிகளை வாசிப்பார்கள். அதன் பின் உருப்படிகள் வாசிக்கப்படும். இவ்வாறு தவில், நாதஸ்வரம் மாறி மாறி வாசிப்பது இவ்விரு கலைஞர்களுக்கிடையேயான லயிப்புத்தன்மையின் வெளிப்பாடாக அமையும். இதனால் அந்த மங்கல இசைக் கச்சேரி உன்னத நிலையை அடைய வாய்ப்புண்டு.¹⁴ கொள்ளலும் கொடுத்தலுமான ஒரு இசைவு அங்கு நிகழும்போது அக்கச்சேரி சோபிக்கின்றது. இந்த ஒத்திசைவே இவ்விரு கருவிகளையும் இணைத்து வைத்துள்ளது.

கலைஞர் தெட்சணாமூர்த்தி: வாழ்வும் வளமும்

இணுவில் தெட்சணாமூர்த்தி, அளவெட்டித் தெட்சணாமூர்த்தி என இரு ஊர்களின் பெயர்களை இணைத்துக் கூறுவது இன்று மரபாகிவிட்டது. இவ்வாறான இரு நிலைகளின் தாற்பரியத்தை அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுடன் இணைத்துப் பார்க்கும்போது விளங்க முடியும். தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் பிறந்தது, வளர்ந்தது, கலை பயின்றது இணுவிலில்; அவரது ரிஷி மூலம் இணுவிலாகும். எனினும், அவர் புகுந்தது, மணந்தது, புகழ்பெற்றது அளவெட்டியில்தான்! எனவேதான், இரு ஊரவரும் தெட்சணாமூர்த்தியைத் தத்தமது ஊர்க்காரர் எனப் பேசிப் பெருமைப்படக் காரணமாயிற்று. அவரை அடையாளப்படுத்தியவர்களும் அவ்வாறே அடையாளப்படுத்தினர். எனினும், அவர் ஈழத்தவர் யார்க்கும் பொதுவானவரே.

யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்து வடக்கு நோக்கிய காங்கேசன்துறை செல்லும் பெருவீதியில் நான்காம் மைல்கல் தொடக்கம் மருதனார் மடம் வரை நீண்டுசுடக்கும் ஒரு கிராமம் இணுவிலாகும். விவசாயத்தையும் கைத்தொழிலையும் பொருளாதாரத்தின் ஆணிவேராகக் கொண்ட இக்கிராமம், சமயம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றை மிகவும் கவனம் கொண்டு பேணிப் பாதுகாத்துவருகின்ற பெருமைமிக்கதாகும்.

‘சிவபூமியாகிய இலங்கையில் ஞான பூமியாகத் திகழும் கிராமம் இணுவில் பதியாகும். பிற சமயப்பிடிக்குள் அகப்படாது இன்றுவரை சிவமணம் கமழும் தனித்தமிழ்ச் சைவக்கிராமமாக இணுவில் திகழ்வதையிட்டு நாம் அனைவரும் பெருமையடைகின்றோம். இக்கிராமத்தில் அறிஞர்கள், அருளாளர்கள், சித்த புருஷர்கள், சித்த வைத்தியர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், சைவசித்தாந்த அறிஞர்கள், ஓதுவார்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களும் வாழ்ந்துவந்துள்ளனர். ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்பதுதான் முதுமொழியாகும். ஆனால், ‘கோயில் இல்லாக் குறிச்சியில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற வாக்கினை உறுதிப்படுத்துவதுபோல இணுவில் கிராமம் முழுவதும் இருபத்தியொரு கோயில்கள் இருந்து அருளாட்சி செய்துவருகின்றன’ எனச் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁵

‘தெய்வீகத் திருத்தலங்களால் சிவநெறி தழுவிய சான்றோரால் நித்தம் இறைவனுடன் பேசும் சித்தர் பரம்பரையினரால், வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வத்தை அண்மித்த சிவநெறித் தொண்டர்களால், சைவமும் தமிழும் தீந்தமிழ்க் கலைஞர்களும் வளர்ந்த திருநெறிய மன்றங்களால் கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பெருக்கை வழங்கிய அருந்தமிழ்ப் புலவர் அவையினரால் கலைமரபும் இசைமரபும், புலமை மரபும் நிரம்பிய சான்றோர் திருக்கூடலினால் நவீன புலமைத்துவமும்

புத்தாக்கத் தொழில்களும் நிரம்பிய பொருண்மியச் சூழலினால் தென் பொதிகைச் சந்தனமாய் மணம் வீசும் பெரும்பேறு பெற்ற பொற்சமலத் திருவூராக விளங்குகிறது இணுவை என்னும் அழகுப் பேரூர்' என்று பேராசிரியர் சபாஜெயராசா குறிப்பிடுவது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல.¹⁶

இவ்வூரின் கோயிற்பண்பாடு தனித்துவம் மிக்கதாகும். கோயில் என்பது சமூக நிறுவனமாகவும் இயங்கியது என்பதற்கு இங்குள்ள பல கோயில்கள் உதாரணமாகத் திகழ்கின்றன. குறிப்பாக, இணுவில் கந்தகவாமி கோயில் இவ்வாறானதொரு பண்பாட்டின் களமாக விளங்குகின்றது. கோயில் சேவையினரான அர்ச்சகர், வீரசைவர், இசை வேளாளர், இன்னும் கோயிலுடன் தொடர்புடைய பல சேவையாளர்களின் குடியிருப்புகளைத் தன் அயலிற்கொண்டதாக இது விளங்குகின்றது. அளவுக்கதிகமான கோயில்கள் காரணமாக இங்கு எல்லா நாட்களும் விழாக்காலமாக விளங்குகின்றன.

'இணுவில் கிராமம் பல ஆலயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கிராமம். இங்கு வசந்த காலத்திலே ஏதோவொரு ஆலயத்தில் மஹோற்சவம் நடந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆலயத்தில் சேவை செய்யும் அந்தணர்கள், இன்னிசைக் கலைஞர்கள், பூமாலை தொடுப்பவர்கள் நிறைந்த நிறைவான ஊர் இணுவைத் திருப்பதியாகும்' என்ற கூற்று இதனை மேலும் அரண்செய்யும்.¹⁷

இவ்வாறானதொரு பின்புலத்திலேதான் கோயில் சேவையினரான இசைவேளாளரது சனவேற்றம் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. கோயில் கலாசாரத்துடன் தொடர்புடைய இவர்களது இணுவினலுக்கான சனவேற்றம் தொன்மையானது. நீண்டகாலமாக இவர்கள் இவ்வூர்க் கோயில் பிரகாரங்களிலும், சூழலிலும் குடியேறித் தமது கோயிற்சேவையை நிறைவேற்றி வந்துள்ளனர். இவர்களது கோயிற்சேவை இருவகைப்பட்டது. ஒன்று கோயில் நித்திய, நைமித்தியக் கிரியைகளின்போது நிரந்தரமாக கோயிலில் இசைச் சேவை செய்தல். இதனைக் கோயில்மேளம் எனவும் அழைத்தனர். இது அவர்களது பரம்பரை உரிமையாகப் பேணப்பட்டுவந்தது. மற்றையது உற்சவ காலங்களில் விசேடமாக வாசிப்பது. இதனைச் 'சேவகம்' என்றும், 'கச்சேரி' என்றும் குறிப்பிடுவர். கோயில் பிரம்மோற்சவங்களின்போதும், விசேட தினங்களின்போதும் இவ்வாறான கச்சேரிகளை இவர்கள் நிகழ்த்தினர். இன்னொர் வகையில் இங்குள்ள கிராம மக்களுடன் தமது உறவைப் பலப்படுத்தினர். தாம் வாழும் கிராமத்தில் நடைபெறும் மண விழா மற்றும் விசேட விழாக்களில் கலந்துகொண்டு இசைக் கச்சேரி செய்வதாகும். இந்த இசைக் கச்சேரி செய்தல் என்பது பணத்துக்காக நிகழ்த்துவது என்பதற்குப் புறம்பாகக் கிராமத்தின் செயற்பாடுகளுள் தம்மை இணைத்துக் தொள்வதொடாகத் தமது அந்நியோன்யத்தை

வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயலாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். இது இன்றுவரை தொடர்ந்து நிலவிவருவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இவற்றுக்குப் புறம்பாகத்தான் அவர்கள் பிற ஊர்களில் விசேட சேவகங்களுக்குச் சென்றார்கள். தமது பொருளியல் வளத்தைப் பெருக்கினர். புகழ்பெற்றனர். மேலாகத் தமிழகத்துக்கும் ஈழத்துக்குமான கலைப் பாலமாகவும் திகழ்ந்தனர்.

இவ்வாறான பண்பாட்டுச் சூழலில்தான் பல இசைவேளாளர் குடும்பங்கள் இணுவிலில் வாழ்ந்தன. தவில்காரர் சடையர், இரத்தினநாகசுரக்காரர், பெரிய பழனி முதலியோர் இவ்வூரில் வாழ்ந்து சேவையாற்றிய இசைவேளாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அக்குடும்பங்களில் ஒன்றே விசுவலிங்கம் தவில்காரரது குடும்பமாகும். இவர்களது பூர்வீகம் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் என்று பி.எம்.சுந்தரம் குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁸ இவர் ஆரம்பத்தில் காரைதீவில் குடியேறிய குடும்பத்தவரைச் சேர்ந்தவர் என்றும், பின்னர் இணுவிலில் புலம்பெயர்ந்தவர் என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இவர் பெரிய பழனியிடம் பாடம் கேட்டார் என்று காசநடராசா குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁹

‘வித்தகர் பெருந்தகை பெரிய பழனி அவர்களை ஈழத்தின் கலையுலகும், இந்தியக் கலையுலகும் நன்கறியும். தவில் அவரின் தோளில் ஏறினால் சுவை பொருந்திய நாத ஓசை மக்களை இன்புறச் செய்யும். அவரது ஒவ்வொரு உறுப்பும் நாத ஓசைக்கேற்ப அசைவதனையும், நாத ஓசை அவரின் இசைவிற்கேற்ப கண்டு கேட்டு உற்றறிந்தவர்களே அதன் தகைமையை அறிந்து இன்புற முடியும். இவர் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் கலைப்பாலமாகத் திகழ்ந்தவர். இந்தியக் கலைஞர்கள் பலரை அழைத்து இணுவில் ஊருக்கும் ஈழத்தவர்க்கும் கலைவிருந்து படைத்தார். ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற தவில் வித்தகர்களான திரு. ச.விசுவலிங்கம், திரு. பொ.சி.ன்னப்பழனி, திரு. பொ.கந்தையா, திரு. சின்னத்தம்பி, திரு. இரத்தினம் ஆகியோருக்கு கலையிற் பிதாமகராகத் திகழ்ந்தார்’ என அவர் குறிப்பிடுகின்றார். தவில் வித்தகர் ச.விசுவலிங்கம் அவர்கள் அன்னம்மாள் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு உருத்திராபதி, கோதண்டபாணி, மாசிலாமணி, கௌரி, புவனேஸ்வரி ஆகிய ஐந்து பிள்ளைகள் பிறந்தனர். பின்னர், மனைவி இறக்கவே, இரத்தினம்மாள் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு ஒன்பது பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்களுள் மூன்றாவது மகனாக 26.08.1933இல் பிறந்தவரே தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியாவார். ராஜேஸ்வரி, மகாலிங்கம், பவானி, நாகரத்தினம், பாலாம்பிகை, சகுந்தலாம்பிகை, சந்திரோதயம், கருணாமூர்த்தி ஆகியோர் ஏனையோராவர்.

இவ்விடத்தில் இவர்களுக்கான தமிழ்நாட்டு ஊடாட்டத்தையும், அது கலைப்பாலமாகத் திகழ்ந்ததையும் அறிய முடிகின்றது. திருவாளர்

விகவலிங்கம் தனது புதல்வியரைத் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கலைஞர்களுக்கே மணமுடித்து வைத்தார். தனது மகள் கௌரியை மதுரையைச் சேர்ந்த நாதஸ்வரக் கலைஞரான திரு. ராஜு என்பவருக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார். இவர்களது புதல்வர்களே புகழ்பெற்ற நாதஸ்வரக் கலைஞர் கே.ஆர்.சுந்தரமூர்த்தி, தவில் கலைஞர் கே.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தி ஆகியோராவர். அடுத்த மகள் புவனேசுவரியை திருமெய்ஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்த தவில் கலைஞர் திருஷ்ணமூர்த்திக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார். இவர் மிகச் சிறந்த தவில் பயிற்றுவிப்பவராகத் திகழ்ந்தார். மேலும், திரு. விகவலிங்கம் தவிற்காரரது இரண்டாவது மனைவி இரத்தினம்மாளது பூர்வீகமும் தஞ்சாவூர் மாவட்டமாகும். 'தஞ்சை மாவட்டம் திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ள திருப்பயற்றங்குடி என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த சுந்தசுவாமி நாகசுரக்காரர் என்பவரது மகளையே இவர் மணந்தார்'²⁰ எனச் சுந்தரம் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறான தொடர்புகள் இவர்களுக்கான கலைப்பாலத்தை வளர்ந்தெடுக்கவும், உறவுகளைத் தொடர்ந்தும் பேணவும் உதவின. இந்த இரண்டாவது மனைவியின் சகோதரர்தான் பிரபல மிருதங்க வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளை (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்), சுப்பிரமணியம்பிள்ளை, நாச்சிமார் கோயிலடி சுணைசபிள்ளை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சண்முகம்பிள்ளையின் இன்னோர் சகோதரியின் பிள்ளைகளே நாதஸ்வரக் கலைஞர் என்.ஆர்.கோவிந்தசாமி, என்.ஆர்.சின்னராசா ஆகியோராவர்.

விகவலிங்கம் தவிற்காரரது முதல் திருமணத்தின் மூலம் பிறந்த ஆண்மக்கள் மூவரும் புகழ்பெற்ற கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். மூத்த மகன் திரு. உருத்திராபதி நாகசுரம், வயலின், புல்லாங்குழல் முதலிய இசைக் கருவிகளை வாசிப்பதில் வல்லவர்; பல்லவி வித்துவான், இசை பயிற்றுவிப்பதில் சிறந்த ஆசானாகத் திகழ்ந்தவர். இவரது மூத்த புதல்வனே பிரபல வயலின் வித்துவான் திரு. இராதாக்கிருஷ்ணன் ஆவார். இலங்கையின் புகழ்பெற்ற இசைக் கலைஞர்களுக்கு பக்கவாத்தியம் வாசித்தது மட்டுமன்றி, தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற இசைக் கலைஞர்கள், குறிப்பாக, மதுரை சோமசுந்தரம் முதலானோருக்குக் கூடப் பக்கவாத்தியம் வாசித்துப் புகழ்பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக, நுண்கலைத்துறையின் வருகைக்கு விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியவர்.

இரண்டாவது மகனான திரு. கோதண்டபாணி புகழ்மிகுந்த நாகசுரக் கலைஞராகத் திகழ்ந்தவர். நாகசுரம் வாசிப்பதில் கோதண்டபாணியின் பாணியென ஒரு மரபை உருவாக்கியவர். பல்லவி - கீர்த்தனம் என்பவற்றினை வாசிப்பதில் தன்னிகரற்றுச் சிறந்தவராக விளங்கினார். தென்னிந்திய நாகசுர வித்தகர் வேதமூர்த்தியோடு நாகசுரம் வாசித்துத் தன் வித்தகத்தினை நிலைநாட்டியவர்.²¹ எனினும், இவர் இளமையில்

காலமாகிவிட்டார். இவரது புதல்வர்களே நாதசரக் கலைஞர்களான கானமூர்த்தி - பஞ்சமூர்த்தி சகோதரர்களாவர். தமது மூதாதையரின் புகழை நிலைநிறுத்துவதில் இவர்கள் உழைத்து வருகின்றனர். கானமூர்த்தியின் மகன் கிருஷ்ணதாஸ், பஞ்சமூர்த்தியின் மகன் குமரேசன் ஆகியோர் தமது மூதாதையரது கலையை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர்.

திருவாளர் விசுவலிங்கத்தின் மூன்றாவது மகனான திரு. மாசிலாமணி பல்கலைப் புலவராகவும் கலைஞராகவும் திகழ்ந்தவர். இணுவிலின் இசைமரபின் இன்னோர் பரிமாணமான இசைநாடக மரபில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டவர்.

மேற்குறித்த கலைப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட ஒரு குடும்பப் பின்னணியில் இருந்துதான் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் மேற்கிளம்புகின்றார். தனது மகனை ஒரு கலைஞனாகவே வளர்த்தெடுத்துவிட வேண்டுமென்ற தந்தையின் அவா காரணமாகப் பள்ளிப் படிப்புக்குப் பதிலாகக் கலைப் பயிற்சியே சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியின் மீது சுமத்தப்பட்டது.

ஒரு பிறவிக் கலைஞன், மேதையின் இயல்பான கலையார்வம் இதற்கு துணைசெய்தது. தந்தையாகிய விசுவலிங்கம் தவில்காரர் தனது இளம் மகனுக்குத் தனக்குத் தெரிந்த வித்தையெல்லாவற்றையும் சுற்பித்தார். அதனைத் தனக்கு நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் பயிற்சி செய்வித்தார். ஒழுங்கான குருவிடம் கற்க வேண்டும் என்பதற்காக இணுவில் சின்னத்தம்பி என்பவரிடம் அனுப்பித் தவில் பயில வைத்தார்.

‘காலை ஐந்து மணிக்குக் குருவின் வீட்டுக்குச் சென்று சுமார் எட்டு மணி நேரம் வாசித்துவிட்டு, பிற்பகல் இரண்டு மணிக்குத் திரும்பும் அச்சிறுவன், வந்ததும்வராததுமாகத் தவில்லைக் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்வார், தந்தை இவ்வாறு, நாளொன்றுக்கு சுமார் பதினாறு மணி நேரம் தவில் வாத்திய சாதகம் இடைவிடாது நடந்தது’ என்று சுந்தரம் தெட்சணாமூர்த்தியினது இளமைக்காலப் பயிற்சியில் அசுர சாதகம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.²² இவ்வாறான ஒரு பயிற்சியே, தெட்சணாமூர்த்தியின் மேதமைக்கான அடிப்படையாக அமைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து காமாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை என்பவரிடம் பல நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறான பயிற்சிக்காலங்களிலேயே இவரது தந்தையார் இவரை இன்னமும் அனுபவரீதியாக, கேள்விஞானத்தையும் வளர்க்க முற்பட்டார்.

‘தனது ஊருக்கோ அல்லது சுற்றுப்புற ஊர்களுக்கோ, திருவிழாக்களில் வாசிக்க வருகின்ற பிரபல கலைஞர்கள் லயவினியாசம் செய்கின்ற நேரத்தில் மகனைத் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு அங்கு சென்று மணிக்கணக்கில் நின்று, அவர்களுடைய வாசிப்பைக் கேட்கச் செய்வ

தோடு, வீடு திரும்பியதும் சிறப்பு அம்சங்களை வாசிக்குமாறு பணிப் பார் விசுவலிங்கம்பிள்ளை.²³

இவ்வாறாக, தந்தையின் விடாமுயற்சியும், அர்ப்பணிப்புடனான ஈடுபாடும் தான் தவில் வாசிப்பின் சக்கரவர்த்தியாகத் தெட்சணாமூர்த்தி மிளிர்க் காரணமாகியது எனலாம்.

ஈழத்திலே தவில் பயிற்சி பெற்றால் மட்டும் போதாது, தமிழகத்தில் தலைசிறந்த வித்துவான்களிடமும் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில், தந்தை விசுவலிங்கம் சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று நாச்சியார்கோவில் இராகவப்பிள்ளை என்பவரிடம் பயிற்சி பெறுமாறு விட்டுச் சென்றார். சிறுவனான தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாத்தியத்தில் காணப்பட்ட லயிப்பையும், வித்துவத்தையும் நுணுக்கமாக அவதானித்த இராகவப்பிள்ளை, 'உனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க இனி ஏதும் பாக்கியில்லை, ஒரு அபிப்பிராயம் காதிலே விழுவதுக்குள்ளாகவே உன் கைகளில் அது ஒலித்து விடும்படியான அளவுக்குக் கடவுளின் வரப்பிரசாதம் பெற்றுள்ள நீ, இனி ஊருக்குத் திரும்பலாம். மகோன்னதமான பேரும் புகழும் உன்னை வந்தடைய அதிக காலம் இல்லை' என வாழ்த்தி ஊருக்குத் திருப்பி அனுப்பி வைத்தார்.²⁴ ஆனால், 'பலரிடம் நான் தவில் பயின்றேன்; பல மேதைகளின் வாசிப்பைக் கேட்டேன். ஆனால், லயசம்பந்தமான விவகாரம் என்ற அம்சத்தில் என் கண்களைத் திறந்த மானசிகக் குரு நாதர் திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளைதான்' என்று அவர் பின்னாட்களில் கூறியதுண்டு.²⁵

ஈழத்துக்குத் திரும்பிவந்த தெட்சணாமூர்த்தி தனது கலைப்பயணத்தை ஆரம்பித்தார். யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களில் எல்லாம் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரிகள் களைகட்டத் தொடங்கின. 'யார் இந்தத் தெட்சணாமூர்த்தி' என்று பலரைத் திரும்பிப்பார்க்க வைத்தார் அவர். விஷயம் அறிந்த கலைஞர்கள் முதல், விஷயம் அறியாப் பாமரர் வரை தெட்சணாமூர்த்தியின் கைவேலைப்பாடு கவர்ந்திருந்தது. இக்காலத்திலே தமது தந்தையார் காலமாகிவிடவே, தன் மூத்த தமக்கையார் (இராஜேசுவரி - கணேசு) வாழ்க்கைப்பட்ட அளவெட்டிக்கு இணுவிலில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தார். இணுவிலைப் போலவே கலைஞானப் புலமை கொண்டது அளவெட்டி. அங்கு நிலவிய கோயில் கலாசாரம் காரணமாக இசை வேளாளரது சனவேற்றமும் அதிகரித்தது. கீரிமலை நகுலேஸ்வரம், மாவிட்டபுரம் கந்தகவாமி கோயில், கும்பிழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில் ஆகியவற்றின் விழாத் தேவைகள் இவர்களை அளவெட்டியில் குடியேறி நிலைக்கச் செய்தது. தெட்சணாமூர்த்தி அங்கிருந்தவாறே கச்சேரிகளுக்கும் சென்றார். அளவெட்டியில் வசித்த தவில் கலைஞர் செல்லத்துரைப்பிள்ளையின் மகள் மனோன்மணியை மணமுடித்தார்.

அவரது வாழ்வும் வளமும் அளவெட்டியென்றானது. இப்போது அவர் அளவெட்டியூர் தெட்சணாமூர்த்தியானார். கலைச்செல்வி, உதயசங்கர், ரவிசங்கர், உதயச்செல்வி, ஞானசங்கர் என்ற மக்களையும் பெற்று இன்புற்றார்.

திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களது மேதைமையை தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் ஆவர். அவரது அறிமுகத்துடன் தெட்சணாமூர்த்தி தமிழகத்தின் இசையரங்குகளில் நட்சத்திர அந்தஸ்தைப் பெற்றார். அவர் வாசிக்காத இசையரங்குகள், திருவிழாக்கள், திருமண வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகளே இல்லை என்ற அளவிற்கு அவர் புகழின் உச்சியில் ஜொலிக்கும் நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார். 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற தனித்துவமான பட்டத்துடன் அவர் இசையுலகின் சக்கரவர்த்தியாகக் கோலோச்சினார். 1959 தொடக்கம் 1975 வரையான ஒன்றரைத் தசாப்தம் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தெட்சணாமூர்த்தி சகாப்தமாகவிருந்தது.

மேதைகள், அசாதாரண தன்மைகள் கொண்டவர்களது வாழ்நாட்காலம் குறுகியது. பாரதி, புதுமைப்பித்தன், கணித மேதை இராமானுஜன் முதலியோர் இதற்கான உதாரணங்கள். தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியும் இதற்கு விலக்காகவில்லை. தனது 42ஆவது வயதில் 15.5.1975இல் தனது மூச்சை நிறுத்திக்கொண்டார். தவில் கலையின் ஒரு 'துருவ நட்சத்திரம்' எரிந்துபோனது. ஆயின், அதன் கலை ஒளி என்றும் பிரகாசமான ஒளியாக நின்று வழிகாட்டியாய் இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

4

கலைத்துவத்தின் ரிஷிமூலங்கள்

தவில்காரர் விசுவலிங்கத்தின் மகன் சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களை 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற உயர் விருதுத்தளத்துக்கு உயர்த்துவதற்குத் துணைநின்ற பல காரணிகளைக் குறிப்பிடலாம். அவரது கலைக் குடும்பப் பாரம்பரியம்தான் இதற்கு அடிப்படையாக இருந்துள்ளது என்பதை அறிவியல்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அந்த இயல்பான கலைப்பாரம்பரியத்துக்குத் தன்னாலான பல செயற்பாடுகளைப் புரிந்து தன் மகனை அவையத்து முந்தியிருப்பச் செய்த தந்தையார் விசுவலிங்கம் அவர்களது முயற்சிகள் சற்று மிகமானதாக இருந்திருக்குமேயானால் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியை நாம் தரிசித்திருக்க முடியாதுபோயிருக்கும். கலைப் பின்புலமுள்ள ஒரு தந்தை தன் மகனுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை அவர் சரியாகச் செய்துள்ளார் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

மேற்குறித்த இரு கருத்துக்களுக்குப் புறம்பாக, கலைஞர் வாழ்ந்த சூழலும் அவரது திறமையைத் தீர்மானித்தது எனலாம். இந்த வகையில் இணுவில் கிராமம் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் வித்துவத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புப் பற்றி நோக்குவதும் அவசியமானதாகும். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பில் அவருக்குப் பெரும் புகழைக் கொடுத்தது அவரது லயப்பிரமாணம் எனும் காலப்பிரமாணமாகும். அட்சரந்தவறாத காலப்பிரமாணமே அவரது லய விந்யாசங்களின் சிகரமாக அமைந்தது. அவரது தமிழ்நாட்டுக் குரு நாச்சியார் கோயில் இராகவப்பிள்ளை குறிப்பிட்டதுபோல மற்றச் சேதிகளைக் காது வாங்கிக் கருத்தில் கொள்ளுமுன் அவரது கைகளுக்குள் அந்த லயப்பிரமாணம் வந்துவிடும். அது கண்டம், மிஸ்ரம், சதுஸ்ரம், திஸ்ரம், சங்கீர்ணம் என்ற லயப்பிரஸ்தாரங்களையெல்லாம் தாண்டிக் காற்றுவெளியில் சஞ்சாரம் செய்யத் தொடங்கிவிடும். ஆயின், லயத்தில் ஒரு அட்சரம்கூடப் பிசகாது. இதுதான் அவரது தனித்துவம். இதனால்தான் அவருக்குக் கிடைத்த பட்டங்களுள், விருதுகளுள் 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்பது அர்த்தமுள்ளதாகியது. லயத்தில் ஞானம், அந்த ஞானத்தின் செல்வனாக விளங்கும் குபேரன் - தேவலோகத்தில் செல்வத்துக்கு அதிபதி குபேரன், பூலோகத்தில் லய ஞானத்துக்கு குபேரன் - அதிபதி தெட்சணாமூர்த்தி. இந்த உயர்ச் சியை அடைவதற்கு அவரது இளமைப்பருவ ஊடாட்டம் பெற்றுக் கொண்ட செல்வாக்கை நோக்குவது அவசியமானதாகும்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் விபரித்தபடி இணுவில் கிராமம் இசை முதலான கலைத்துறைகளுக்கு முதன்மையளித்த ஊராகும். இசைக் கலைஞர்கள், நாடக, நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞர்கள், தாளக் காவடிக் கலைஞர்கள் எனப் பல கலைஞர்கள் இங்கு வாழ்ந்துவந்துள்ளனர். இதனால்தான், இவ்வூரை யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 'சின்ன இந்தியா' என்று அழைக்கும் வழக்கம் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளது.

இணுவில் கிராமத்தில் நீண்ட காலமாக கூத்து, இசை நாடகப் பாரம்பரியம் ஒன்று நிலவிவந்துள்ளது. 'கோவலன் நாடகம்' என்பது இணுவைச் சின்னத்தம்பிப் புலவரால் எழுதப்பட்டது என்றும் கருதப்படுகின்றது. இதுதவிர, இவரால் 'வள்ளி திருமணம்,' 'அனுருத்தன் நாடகம்' என்பனவும் எழுதி மேடையேற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.²⁶

இணுவில் நாடகப் பரம்பரையில் அண்ணாவியார் சுப்பையாவும் (1875), அவரது சகோதரர் நாகலிங்கமும் (1880) குறிப்பிடப்படக் கூடியவர்கள். இவரது தந்தையார் அண்ணாவியார் முருகேசு குரவைக்கூத்து அண்ணாவியாராக விளங்கியிருக்கின்றார். சுப்பையாவும்

நாகலிங்கமும் 1890களில் மிகவும் பிரபலம்பெற்ற நாடகக் கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அண்ணாவி சுப்பையர் அக்காலத்தில் நாடக உலகில் புகழுடன் விளங்கிய எம்.ஆர்.கோவிந்தசாமிக்கு ஈடாகப் பேசப்பட்ட கலைஞர். அவரது சகோதரர் நாகலிங்கம் இராஜபாட் நடிக்கராத நடித்தவர். 'இலங்கை ராஜசிங்கம்' என்பது அவரது நாடகவழி வந்த பட்டப்பெயராகும்.³⁰

இசை நாடகங்கள் இலங்கையில் பரவத் தொடங்கியதும் அரங்கமைப்பிலும் ஒப்பனைகளிலும் பல மாற்றங்கள் படிப்படியாக உண்டாகின. மக்கள் மத்தியில் இவை நல்ல செல்வாக்குப் பெற்றன. காட்சிகள், புதுவகையான உடுப்புகள் என்பனவும் பார்வையாளரின் கவனத்தை மிகவும் கவர்ந்த காரணத்தால் இந்த நாடகங்களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. துரைராசா நிறுவிய தகரக் கொட்டகையில் அக்காலத்தில் அடிக்கடி நாடகங்கள் நடப்பதுண்டு. இந்தியக் கலைஞர்களுடன் கலந்து நடிக்கத் தொடங்கிய இலங்கைக் கலைஞர்களில் மூத்த தலைமுறையினராக விளங்கியவர்கள் அண்ணாவியார் சுப்பையாவும் நாகலிங்கமுமேயாவர். அண்ணாவியார் சுப்பையா இராமனாகவும், தம்பியார் நாகலிங்கம் சீதையாகவும் பல தடவைகள் நடித்து இந்தியக் கலைஞர்களதும், இலங்கை இரசிகர்களதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றனர் என்கிறார் காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை.

இவர்களைப் போலவே நாட்டுக்கத்துக் கலைஞனாகவும், சாவடியாட்டக் கலைஞனாகவும் திகழ்ந்தவர் அண்ணாவியார் ஏரம்பர் ஆவர். இவரது மகன்களுள் ஒருவரே பின்னாட்களில் பிரபலம் மிக்க நடனக் கலைஞனாகத் திகழ்ந்த ஏரம்பு சுப்பையா ஆவார்.

இவ்வாறான நாடகக் குழுக்களுடன் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் குடும்பத்துக்கும் தொடர்பு இருந்துள்ளது. அவரது சகோதரருள் ஒருவரான மாசிலாமணி புகழ்பெற்ற நாடக நடிக்கராகவும் விளங்கியுள்ளார். 1933இல் 'டப்பா செற்' நாடக சபை இணுவிலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் நாடக ஆசிரியராக கலையரசு க.சொர்ணலிங்கத்துடன் லங்கா சுபோத விலாச சபையில் நடிக்கராகவிருந்த புகழ்பெற்ற மெய்கண்டான் க.சரவணமுத்து என்பவர் இணைந்து கொண்டார். இவரிடம் பல மாணவர்கள் நாடகம் பயின்றார்கள். கீரிமலை பொன்னுச்சாமி தேசிகர், அளவெட்டி நாகலிங்கம், இணுவில் எஸ்.வி.மாசிலாமணி, இணுவில் ஏ.சுப்பையா (அண்ணாவியார் ஏரம்புவின் மகன்), பிரபல நடிக்கர் வேல்நாயக்கரின் மகன் சரவணமுத்து, கந்தையா வேலுப்பிள்ளை, இணுவில் தணிகாசலம், எஸ்.எம்.நடராசா ஆகியோர் பிற்காலத்தில் பிரபல நடிக்கர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். இதுபோலவே, 1940ஆம் ஆண்டு மெய்கண்டான் சரவணமுத்து என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட 'சாந்தி நிலையம்' என்ற நாடகக் கல்லூரியுடனும் தொடர்புடையவர்களாக என்.வி.வடிவேலு, கே.சரவணமுத்து முதலியோர் விளங்கினர்.²⁹

இந்தவிடத்திலே நோக்க வேண்டிய விடயம் யாதெனில், விசுவலிங்கம் குடும்பத்தாருக்கும், கூத்து, இசை, நாடகத் துறையினருக்கும் இடையேயான ஊடாட்டம் எவ்வாறானது என்பதேயாகும். திரு. விசுவலிங்கத்துக்கும் ஏரம்பருக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளது. அத்துடன், அவரது மகன் மாசிலாமணி இசை, நாடகப் பாரம்பரியத்துள் தம்மை இணைத்துக்கொண்டுள்ளார். இவ்வாறான தொரு பின்புலம் தெட்சணாமூர்த்தி குடும்பத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். லயமும் ஜதியும் சேர்ந்த ஆட்ட மரபும், இசை மரபும் சிறுவனான தெட்சணாமூர்த்தியின் செவிவழியூடாகவோ அனுபவரீதியாகவோ அவரது ஆளுமைப்புலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

இணுவிலில் நிலவிய இன்னோர் கலைவடிவம் தாளக்காவடி என்பதாகும். இதுவும் ஜதிகளுடன் கூடிய ஆட்டமரபையும், இலகுவான இசைச் சேர்க்கையையும் இணைத்துக்கொண்ட கலையாகும். இது 'நேர்த்திக்கடன் காவடி' என்ற வகையில் சடங்குரீதியாகவும், நிகழ்த்துகலை என்ற வகையில் பொதுமக்கள் கலையாகவும் விளங்கியுள்ளது.

'மஞ்சத் திருவிழாவில் ஆட்டக்காவடிகளும் பாட்டுக்காவடிகளும், புராண, காவிய நாட்டுக் கூத்துக்களும் இடம்பெற்றன. அனுமான் எனப் புனைபெயர் கொண்ட கதிர்காமர், நம்பியரசன் எனப் புனைபெயர் கொண்ட பொன்னையா, அண்ணாவி ஏரம்பர், அண்ணாவி சுப்பையர், இவர் உடன் பிறந்தவரான இலங்கை இராசசிங்கம், நடிக வேள் நாகலிங்கம், கந்தர் தாமோதரம்பிள்ளை, பொருத்தர் ஆறுமுகம், புளியடி முருகேச ஆகியோரின் ஆட்டக் காவடிகளும் பாட்டுக்காவடிகளும் குடாநாட்டவரின் சுவனத்தை ஈர்த்தன'

என்று க.செ.ந.ராசா குறிப்பிடுகின்றார்.³⁰ இந்தத் தாளக்காவடிக் கான இசைச்சேர்க்கை. தாளக்கட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் முன்றலிலும், மஞ்சத்தடி முருகன் கோயில் வீதியிலும் ஆடப்பட்ட தாளக்காவடியின் தாளக் கட்டுக்களும், அதன் லயமும் கோயில் சூழலில் வாழ்ந்த சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியின் லயப்பதிவில் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியிருத்தல் கூடும்.

இன்னோர் வகையில் இங்கு நிலவிய ஆதி முழவுக் கலையான பறைமேளக் கலையும் இங்கு நீண்ட காலமாக நிலைபெற்று வந்துள்ளது. 'பறைமேளம்' என்ற வாத்தியம் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே ஆலய வழிபாட்டுடனும், சமூகச் சடங்குகளுடனும் தொடர்புடைய கலையாகும். இந்த வாத்தியம் பண்டைக் காலத்தொட்டே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பல நிலைகளில் வாசிக்கப்பட்டுள்ளது.

‘யாழ்ப்பாணத்தில் பறை, கோவில்களில் காவடிகள், கரகங்கள், சாமி ஆட்பம் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்துடன், சில சமூகத்தவரின் இறுதி ஊர்வலத்துக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அத்துடன், அரசாங்கச் செய்திகளையும், பொதுச் செய்திகளையும் மக்களுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டும் பறையடித்துக் கூறப்படுதல் வழக்கில் உள்ளது.’³⁴

பறை வாத்தியம் என்பது காலப்பிரமாணமும், அதிர்வுகளுடனும் கூடிய வாத்தியமாகும். தெட்சணாமூர்த்தியின் ‘தவில் பேசும்’ என்று ஒரு கருத்துநிலை பலமாகப் பேசப்பட்ட விடயமாகும். தாளக்கட்டுக்களை, ஜதிகளைக் கைக்குள் கொண்டுவந்து அதனைப் பேசக் கலையாக்கியவர் தெட்சணாமூர்த்தி.

இந்தப் பேசுங்கலை பறை வாத்தியத்தின் ஊடாட்டத்தாலும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஆபிரிக்கப் பழங்குடி மக்கள் இன்னும் ‘பறை’ ஒலி மூலமாகவே கருத்துக்களைப் (செய்திகளையல்ல) புலப்படுத்துகின்றனர். அவர்களது பறை வாத்தியத்தில் ஆண் பறை, பெண் பறை என்ற பேதங்களும் உண்டு என்பர்.

பறை என்ற கருவியை வாசிக்கும் கலைஞர்கள் இணுவிலில் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். கோயில் விழாக்களில் பறை இசைக் கருவியாகவே பயன்பட்டு வந்துள்ளது. காவடிகளுக்கும் கரகத்துக்கும் இது இசை சேர்த்துள்ளது. இணுவில் கந்தகவாமி கோயிலில் தைப் பூசத் திருவிழாவில் திருமஞ்சம் வீதியுலா வந்த காலங்களில் பறை வாத்தியம் அதற்குரிய தாளக்கட்டுகளுடன் நீண்டகாலமாக வாசிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சிறுதெய்வக் கோயில்களில் நடைபெற்ற ‘வேள்வி’ மற்றும் ‘மடை’ நிகழ்ச்சிகளில் பறை முழக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான பெருமைக்க தொன்மைக்கலை இன்றைய மேல்நிலையாக்கச் செயற்பாடுகளினால் ஒதுங்குநிலை பெற்றபோதும், அது நமது தொன்மைக்கலை என்பதும், அதன் தாளக்கட்டுகளும், லயமும் எமது இசைப் பாரம்பரியத்தில் நீண்ட காலமாகச் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளது என்பதும் அழுத்திக்கூறப்பட வேண்டியதாகும். இவ்வாறான கலைச்சூழல் நிலவிய இணுவில் இசைப் பாரம்பரியம் கலைஞர் தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆரம்பகால லயத்துக்கும் ஜதிக்கட்டுகளுக்கும் மறைமுகமாகவேனும் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று யூசிக்க இடமுண்டு.

தாளம் அல்லது லயம் என்ற சொல்லிற்கு தட்டி வருதல் அல்லது அடித்து வருதல் என்பது பொருள். இசை சம்பந்தமாகப் பேசும்போது அது ஒரே அளவாகத் தட்டி வருதலையே குறிக்கிறது. ஒரே அளவாகத் தாளத்தைத் தட்டி வரும்போது அதில் ஓர் இசை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இது லய உணர்ச்சி எனப்படும். எப்படி ஏழிசைச் சுர நரம்புகளெல்லாம் ஆதார கருதியிலே சேர்ந்தொலிக்கும்போது ஓர் உணர்ச்சி

உண்டாகின்றதோ அதேபோல தாளத்தையும் ஓர் அளவாய்த் தட்டிப்போட்டு வரும்போது அது மாதிரியான உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. 'லயம்' என்ற சொல்லிற்கு ஒன்றுதல் என்பது பொருள்.³¹

இந்த லய அறிவு அல்லது தாள அறிவு என்பதில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது காலம் மாற்றுதலேயாகும். முதற்காலம், இரண்டாம் காலம், மூன்றாம் காலம், நான்காம் காலம் எனத் தாள நடையைப் பகுத்துரைத்தல் மரபு. அவற்றள் விளம்பம் அல்லது சவுக்கம் எனப் பெறும் முதற்காலமாவது தாள எண்ணிக்கைக்கு ஒரேமுத்து என்ற முறையில் அமைவது. இரண்டாம் காலமாவது தாள எண்ணிக்கைக்கு இரண்டெழுத்து என்ற முறையில் இரட்டித்து வருவது. மூன்றாம் காலமாவது தாள எண்ணிக்கைக்கு நான்கெழுத்து என்ற வகையில் அது இரட்டிப்பாக அமைவது. நான்காம் காலமாவது தாள எண்ணிக்கைக்கு எட்டெழுத்து என்ற முறையில் அதனிலும் இரட்டிப்பாக அமைவது. இவ்விதிமுறைகளே நான்கு காலங்களுக்குரிய அளவுநிலையாகும். இவ்வளவு நிலையை முதனடை, வாரம், உடை, திரள் என்று கூறுவது தமிழ் மரபு.³²

தாளம் பிச்சாத லயம்தான் தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆதார சுருதி. அதுதான் அவரை ஞானத்தின் உச்சிக்கு உயர்த்தியது.

'தவில் வித்துவான்களின் திறமை பலதிறப்பட்டது. சிலருக்கு லய சம்பந்தமான கணக்குகளில் நிறைந்த புத்திசாலித்தனமிருக்கும். ஆனால், கரத்திலே வேகம் அல்லது குறைவாகவோ அல்லது பேச்சு இருக்கும் வேறு சிலருக்கு பேச்சு அதிகம். ஆனால், விவகாரப்புலமை குறைந்து காணப்படும். சிலர் உருப்படிகளுக்குப் பொருத்தமாக வாசிப்பதில் தேர்ந்திருப்பார்கள். அதிநுட்பங்களில் போதிய திறமையிருக்காது. இந்த எல்லா அம்சங்களையும் முழுமையாகப் பெற்ற தவில் கலைஞர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அவ்வகைப்பட்ட மிகச் சிலரில் நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளைக்கு அடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரே வித்துவானாகத் திகழ்ந்தவர் தெட்சணாமூர்த்தி'

என பி.எம்.சுந்தரம் குறிப்பிடுகின்றார்.

'கடுமையான அசுர சாதகமும், பலவகைப்பட்ட திறமை செறிந்த நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் பலருக்கு வாசித்துவாசித்துப் பெற்ற அனுபவமும், இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக இறைவனின் அருட்கொடையும் தெட்சணாமூர்த்திக்கு ஈடிணையற்ற பெரும் ஸ்தானத்தைத் தேடித் தந்தன'

என அவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.³³ இந்த அசுர சாத கத்திலும், இறைக்கொடை என்ற விடயத்திலும் இணுவினின் பங்க ளிப்பு உண்டென்பதை மனங்கொள்ளல் அவசியமானதாகும்.

தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரிகளின் 'லயவிந்யாசம்' முக்கி யமான அம்சமாக அமையும். எப்பேர்ப்பட்ட லய விசேடங்களையும், எந்தத் தாளத்திலும், எத்தனை வேகத்தில் வேண்டுமானாலும் மணிக் கணக்கில் வாசிக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தவர் தெட்சணாமூர்த்தி. தனக்கு விருப்பமான தாளத்தில், தனக்குச் சௌகரியமான காலப் பிரமாணத்தில் 'தனி' வாசிப்பவரல்லர் அவர். நாதஸ்வரக்காரர் ஆலா பனையின்போதோ கீர்த்தனையிலோ அல்லது பல்லவியிலோ எப் போது லயவிந்யாசத்துக்கு இடமளிக்கிறாரோ அப்போது அங்கு காலப்பிரமாணம் சற்றும் சிதையாமல் நானயத்துடன் தெட்சணா மூர்த்தி லயவிந்யாசம் செய்வதே வழக்கம். 'என்ன பல்லவி' என்று நாதஸ்வரக் கலைஞரிடம் முன்னமே கேட்டுக்கொள்வது, அல்லது இன்ன கீர்த்தனையில் லயவிந்யாசத்துக்கு இடந்தாருங்கள் என்று முன்பே தெரிவித்துக்கொள்வது என்பது அவரிடம் சிடையாது. எந்தப் பல்லவியில் எந்த இடத்தில் நாகசுரக்காரர் இடந்தருகிறாரோ அந்த இடத்தில் விஸ்தாரம் செய்வதுதான் தெட்சணாமூர்த்தி பாணி.

லயவிந்யாசம் நடைபெறும் கால அளவில் கூட வேறுபாடுகள் இருந்தன. தமது திறமைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களே அதில் நுழைந்து நேரக்கட்டுப்பாட்டை மறந்து சஞ்சாரம் செய்தனர். தெட் சணாமூர்த்தி பங்குபெறும் லயவிந்யாசங்கள் குறைந்தது இரண்டு மணி நேரத்துக்காவது அமைந்தது.

'ஒருசமயம் புதுக்கோட்டையில் திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராச சுந்தரம்பிள்ளையின் நாகசுரக் கச்சேரியில் ரஸிகர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க ஐந்துமுறை தெட்சணாமூர்த்தி லயவிந்யாசம் நிகழ்த் தினார். அன்றைய தினம் முதல் லயவிந்யாசம் 'இந்த பராகா' (நாகநா மக்கிரியா) என்ற கீர்த்தனையின் 'அதிதூரித' கால ஸ்வரப்பிரஸ் தாரத்துக்குப் பின்பு நடைபெற்ற சிறப்பினைக் கேட்டுய்ந்தவர்களுக்கு அது ஒரு மறக்கமுடியாத லயவிந்யாச நிகழ்ச்சியாகும்'

என்கிறார் சுந்தரம். அன்று இவருடன் தவில் வாசித்தவர் வடபாதி மங்கலம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை ஆவார்.³⁷

கண்டமோ, சங்கீர்ணமோ எந்தக் கதியை அமர்த்திக் கொண்டா லும் கடைசி வரை மோஹரா, கோர்வையுட்பட அந்த ஜதிக்கான சொற்களைக்கொண்டே, தெட்சணாமூர்த்தி வாசித்துமுடிப்பார். சங் கீர்ணம் அவருக்கு விருப்பமான ஒன்று. கடுமையான சந்தத் தாளங் களில் லயவிந்யாசம் செய்வது அவருக்குத் தேனில் தோய்த்த பலாச் சுவை. இவருடைய வாசிப்புத்திறனைப் பரிசோதிக்கப் பலர் முயன்றனர். சிறந்த நாகசுரக் கலைஞர்கள் இவருக்கு வாசிக்க வேண்டும் என்பதற்

காகவே மிகவும் கடினமான பல்லவிகளைத் தயார் செய்துகொண்டு வந்து வாசித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவற்றுக்கெல்லாம் துணிவுடன் முகங்கொடுத்தார் தெட்சணாமூர்த்தி. அவர்கள் வாசித்த பல்லவியை ஒருமுறை அவர் உள்வாங்குவார், அடுத்த கணம் பல்லவி அவருக்கு அடி வணங்கி ஏவல் செய்யத் தொடங்கிவிடும். லயவின்யாசம் களைகட்டும். திருமெய்ஞ்ஞானம் நடராசசுந்தரம்பிள்ளையும் தருமபுரம் கோவிந்தராசினளையும் 'தெட்சணாமூர்த்திக்குக் கற்பூர மூளை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

'தெட்சணாமூர்த்தி வாசிப்பதை எண்ணுகையில் அந்தப் பையனின் லயக் கணிசம், மூளை வேகம், சுர வேகம் எல்லாம் பிரம்பிப் பைத்தான் உண்டாக்குகின்றன'

என்று மூத்த நாதஸ்வரக் கலைஞர் சிதம்பரம் ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை வியந்து பாராட்டியுள்ளார்.

இந்த லயக்கணிப்பும், அதனால் ஏற்பட்ட சுரவேகமும், சுரவேகமும் தான் தெட்சணாமூர்த்தியின் பெயருக்கும் புகழுக்கும் காரணமாக அமைந்தன. இந்தக் கொடை அவருக்கான இயல்பாலும், அவரது தந்தையின் கடுமியுறியாலும், அவரது சிறுவயது கலைப்பாரம்பரிய ஊடாடல்களினாலும், அவரது கலைஞர்களின் அணுகுத்தாலும், மேலாக கடவுள் கொடையாலும் தான் நிகழ்ந்தது.

'சங்கீர்ணம்' என்ற தாளஜதியை மகேந்திரவர்ம பல்லவன் என்ற மன்னன் தோற்றுவித்ததாகவும், அதன் காரணமாக அவன் 'சங்கீர்ண ஜாதிப்புலி' என்ற சிறப்புப்பெயர் பெற்றதாகவும் கூறப்படும். தெட்சணாமூர்த்தி மற்றொரு மகேந்திரவர்மனாகப் பதினொரு அட்சரமுடைய தாளஜதியை உருவாக்கிப் பலமுறை அதில் 'தனி' ஆவர்த்தனம் வாசித்திருக்கிறார். அரித்துவாரமங்கலத்தில் நடைபெற்ற ஒரு கச்சேரியில் இந்த 'ருத்ரகதியில்' சுமார் மூன்று மணி நேரம் தெட்சணாமூர்த்தி தவில் வாசித்ததைக் கேட்ட நாகசுரத் தவில் வித்துவான்களும் ரசிகர்களும் இந்தப் புதுமையான சிறப்பையும், தெட்சணாமூர்த்தியின் மேதாவிளாசத்தையும் புகழ்ந்தனர். இதைப்போன்றே பதின்மூன்று மற்றும் பதினேழு அட்சரங்களைக் கொண்ட ஜதிகளையும் உருவாக்கி அதில் மிகச் சரளமாகத் தவில் வின்யாசம் செய்வார் தெட்சணாமூர்த்தி எனச் சுந்தரம் விவரித்துள்ளார்.³⁵

5

இசையுலகில் தெட்சணாமூர்த்தி

தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுடைய இசைப் பயணம் சிறுவயதிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது என்பது ஏவவே நோக்கப்பட்டது. அவர் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் பலருடன் இணைந்து கச்சேரிகள்

செய்துள்ளார். சுமார் ஆறு வயதிலிருந்தே அவர் தவில் வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டார் என்றும் அவரையும் அவரது தவிலையும் தந்தையார் காவிச் செல்வார் என்றும் அவரது உறவினரும் ஊரவரும் குறிப்பிடுகின்றனர். 14ஆவது வயதிலே அவர் கோயில் கச்சேரிகளில் தவில் வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டார் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். தந்தையின் மறைவுக்குப் பின்னர் தனது தமக்கையாரின் வீட்டில் அளவெட்டியில் வசித்தார். இக்காலகட்டங்களில் அவர் இலங்கையில் பல உள்ளூர்க் கலைஞர்களுடன் தவில் வாசித்துள்ளார். யாழ்ப்பாணம் முருகையாபிள்ளை, பி.எஸ்.ஆறுமுகம்பிள்ளை, அளவெட்டி பத்மநாதன், அளவெட்டி பாலகிருஷ்ணன், எம்.பி.பாலகிருஷ்ணன், சாவகச்சேரி பஞ்சாபிகேசன், இணுவை கே.ஆர்.சுந்தரமூர்த்தி முதலிய கூழ்த்து நாக்கரக் கலைஞர்களுக்கு அவர் தவில் வாசித்தள்ளார். இளம் தவில் வித்துவான் தெட்சணாமூர்த்தி அளவெட்டியில் வசித்த காலத்திலே தான் அவரது மேதைமையை வளர்த்துக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பங்கள் பல வாய்த்தன. மாவிட்டபுரம் ராசா, அளவெட்டி என்.கே.பத்மநாதன் ஆகியோருடன் இணைந்துதான் இவர் ஆரம்பத்தில் தவில் வாசித்தார். இந்தக் காலங்களில் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் கலைஞர்களை வரவழைத்து அவர்களுடன் சேர்ந்து வாசிப்பதும் வழக்கமாகவிருந்தது. தமிழ்நாட்டு மங்கல இசைக் கலைஞர்கள் பலர் இலங்கை வந்து, இணுவில், அளவெட்டி முதலான கிராமங்களில் பலகாலம் தங்கி இலங்கை வித்துவான்களுடன் இணைந்து தவில், நாக்கரம் வாசித்ததைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். 1980 வரை இந்த ஊடாட்டம் மிகவும் இயல்பாக நடைபெற்றது. எனவே, தெட்சணாமூர்த்தி தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர் திருமுல்லைவாயில் 'லயப்பிண்டம்' முத்துவீர்பிள்ளை அவர்களை வரவழைத்துத் தமக்குச் சோடி வாத்தியக்காரராக அமர்த்திக்கொண்டு பல கச்சேரிகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். குறிப்பாக, பருத்தித்துறை கோட்டு வாசல் அம்மன் கோயில் திருவிழாக் கச்சேரியின்போதுதான் இந்தச் சேர்க்கைக்கான அத்திவாரமிடப்பட்டது. அந்தக் கோயில் திருவிழாவின் 'வடக்கு வீதிச் சமாவில்' முத்துவீர்பிள்ளை அவர்களது லயஞானத்தைக் கவனத்திற்கொண்ட தெட்சணாமூர்த்தி, அவரால் ஆகர் ஷிக்கப்பட்டார். எனவே, அவரிடமிருந்து பல நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவினால் தொடர்ந்தும் அவரையே தனக்கு இணை வாத்தியக்காரராகச் சிபாரிசு செய்தார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அவர்களது கூட்டுக்கச்சேரி இடம்பெற்றது. அவரிடமிருந்து தெட்சணாமூர்த்தி பல நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொண்டார். சுதுமலை அம்மன் கோயில் திருவிழாவில் இருவரும் வாசித்தபோது, முத்துவீர்பிள்ளை, தெட்சணாமூர்த்தியை மனந்திறந்து பாராட்டினார் என்று திரு. கேதீஸ்வரன் குறிப்பிடுகின்றார். முத்துவீர்பிள்ளையிடம், தான் கற்றுக்கொண்டதை தெட்சணாமூர்த்தி,

'பலரிடம் நான் தவில் பயின்றேன்; பல மேதைகளின் வாசிப்பைக் கேட்டேன். ஆனால், லயசம்பந்தமான விவகாரம் என்ற அம்சத்தில்

என் கண்களைத் திறந்த மானசீகக் குருநாதர் திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளைதான்'

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதுபோலவே, யாழ்ப்பாணம் காமாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, இணுவில் சின்னத்தம்பி, நாச்சிமார் கோவிலடி கணேசபிள்ளை (இவர் தெட்சணாமூர்த்தியின் தாய்மாமன்), இணுவில் என்ஆர்சின்னராசா, கேஆர். புண்ணியமூர்த்தி ஆகிய தவில் வித்துவான்களுடனும் இணைந்து ஈழ நாட்டின் பல பாகங்களிலும் தவில் வாசித்துள்ளார்.

அவருடன் இணைந்து தவில் வாசித்த தவில் கலைஞன் 'தாள அலங்கார கற்பனை சோதி,' 'லய ஞான திலகம்' என்ஆர்சின்னராசா அவர்களே தெட்சணாமூர்த்தியின் லயஞானத்தை உள்வாங்கியவர் என்று இன்னோர் தவில் மேதையும் என்ஆர்சின்னராசாவின் சிஷ்யனும், தெட்சணாமூர்த்தியின் மூத்த தமக்கையாரின் மகனுமான லய ஞான சிரோன்மணி கேஆர்.புண்ணியமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். 'எனது வாழ்க்கையில் எனது தமையனார் தெட்சணாமூர்த்தியின் நடைகள், கோர்வைகள் அதைத்தான் நான் கையாண்டு வாசித்துவந்தவன். அவருக்குப் பிறகு நான் யார் வாசிக்கிறதையும், யாருடைய நடையையோ கோர்வையையோ வாசிப்பது கிடையாது. எனது சொந்தத் தயாரிப்பில்தான் நான் வாசித்துவருகிறேன். யாரையும் மின்பற்றுவது கிடையா.' தெட்சணாமூர்த்தியுடன் 67ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 71ஆம் ஆண்டு வரை இணைந்து லயவின்யாசம் செய்த காலங்களை புண்ணியமூர்த்தி மிகுந்த பணிவுடனும், பெருமையுடனும் நினைவுகூர்கின்றார். 'அவருடன் இணைந்து வாசிப்பது என்பது ஞானத்துடன் இணைந்த ஒரு சகானுபவம்' என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உள்ளூர்க் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து வாசித்ததுபோலவே தமிழ் நாட்டிலும் பல இசை மேதைகளுடனும் இணைந்து வாசித்துள்ளார். நாச்சிமார்கோவில் இராகவப்பிள்ளை, திருவிழுந்தூர் ராமதாஸபிள்ளை, வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, வடபாதிமங்கலம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை, கும்பகோணம் தங்கவேற்பிள்ளை, நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் முதலிய பிரபல தவில் கலைஞர்களுடன் வாசித்துள்ளார்.

இதுபோலவே சீர்காழி திருநாவுக்கரகப்பிள்ளை, திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம்பிள்ளை, திருவெண்காடு சுப்பிரமணியபிள்ளை, குழிக் கரை பிச்சையப்பாபிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம்பிள்ளை, டாக்டர் ஷேக் சின்னமொளலானா, திருவிடைமருதூர் வீராசாமிப்பிள்ளை, திருவீழிமிழலை கோவிந்தராஜபிள்ளை சகோதரர்கள், சிதம்பரம் ராதாகிருஷ்ணபிள்ளை, திருமெய்ஞ்ஞானம் 'பல்லவி' நடராசசுந்தரம்

பிள்ளை, தருமபுரம் கோவிந்தராஜபிள்ளை, கோட்டூர் ராஜரத்தினம் பிள்ளை, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், வேதாரணியம் வேதமூர்த்தி, மதுரை சேதுராமன் சகோதரர்கள் ஆகிய கலைஞர்களுடனும் இணைந்து தவில் வாசித்துள்ளார்.

இலங்கையில் பிரபலமான கோயில்களில் திருவிழாக்களின்போதும், திருமண நிகழ்ச்சிகளின்போதும் அவர் தவில் கச்சேரி செய்துள்ளார். அதுபோலவே, இலங்கைத் தலைநகரில் நடைபெறும் பெருவிழாவான ஆடிவேல் விழாக்களில் அவர் வாசித்துள்ளார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் லயவின்யாசங்கள் செய்துள்ளார். அதுபோலவே, தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்ற இசைவிழாக் காலங்களில் பல மன்றுகளில், பிரபலமான பண்ணையார்கள், தொழிலதிபர்கள் வீட்டுத் திருமண வரவேற்பின்போதும், கோயில் திருவிழாக்களின்போதும் அவர் கச்சேரிகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். இது மாத்திரமன்று, மலேயா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளுக்கும் சென்று தவில் கச்சேரி நிகழ்த்தியுள்ளார். சுமார் இரண்டு தசாப்தங்கள் (1950 - 1970) இசையுலகில் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிற தசாப்தங்களாகவே விளங்கின. இளமைக்காலத்தில் நாகசுவரச் சக்கரவர்த்தி திருவாவடுதுறை இராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கு அராவி அம்மன் கோயில் திருவிழாவில் தவில் வாசித்துள்ளார். நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணனுடனும், கோவிலிலுள்ள இராமலிங்கத்துடனும் சேர்ந்து புத்தூர் சிவன் கோயிலில் தவில் வாசித்தார். சுழல் மேடையில் நடந்த முதல் கச்சேரி அதுவென்ற குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் காருகுறிச்சி அருணாசலம், ஷேக் சின்னமௌலானா, ரும்பகோணம் சண்முகவடிவேல், வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோருடன் இணைந்து ஆடிவேல் விழாக்களில் தவில் வாசித்துள்ளார்.

தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களைத் தமிழகத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் அவர்களையே சாரும். தெட்சணாமூர்த்திக்கும் சண்முகவடிவேலுக்கும் இருந்த நட்பின் ஆழம் அவ்வாறான செயற்பாட்டை நிகழ்த்தியுள்ளது எனலாம். பொதுவாகப் போட்டிகளும் பொறாமைகளும் நிறைந்த கலையுலகில், தனது நண்பனைப் போட்டியாளனாக நினைக்காமல், தனது துணையாக நினைத்துத் திறந்த மனத்துடன் இந்திய ரசிகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேலுவுக்கு ஈழத்து இசை உலகினரும், பிறரும் நன்றிக்கடன் பட்டவர்களாவர்.

இனி, இந்திய இசை மேடைகளில் அவரது மேதைமைப் புலப்பாட்டை நோக்குவதும் அவசியமானதாகும். 1959ஆம் ஆண்டு மார்சு மாதம் இசைவிழாக்காலம் ஒன்றில் சென்னை சென்ற தெட்சணாமூர்த்தியை நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் சந்தித்தார். அன்று இரவு

சென்னை தமிழிசைச் சங்கத்தால் நடத்தப்படும் இசைவிழாவில் காரு குறிச்சி அருணாசலத்தின் நாகசுரத்துக்குத் தன்னுடன் இணைந்து தவில் வாசிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது மட்டுமன்றி, அன்றைய கச்சேரியை ஆரம்பித்து வைக்கும் கௌரவத்தையும் கொடுத்தார். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் இசை மேதைகளாலும், இசைப் பிரியர்களாலும் நிறைந்து வழிந்த மண்டபம் 'சபாஷ்' கூறிக் கரகோஷம் செய்தது. வழமையாக இரவு 12 மணியுடன் தமது நேரடி அஞ்சலை நிறைவு செய்யும் அகில இந்திய வானொலி தெட்சணாமூர்த்தி, சண்முகவடிவேல் தவிற்காரர்களின் லயவிந்யாசத்தின் லயவிறுவிற்றுப்பால் கவரப்பட்டு, கச்சேரி முடியும் வரை அதனை ஒலிபரப்பி இவர்களைக் கௌரவித்தது.

இவருடைய தமிழகத்து கச்சேரிகள் தொடர்பான தகவல்களை திரு. சந்திரம் அவர்கள் பல இடங்களில் சுவாரசியமாக விவரிக்கின்றார். தெட்சணாமூர்த்தி தமிழகத்துக்கு அடிக்கடி கச்சேரிகளின் நிமித்தம் விமானப் பயணம் செய்ய வேண்டியேற்பட்டது. வாரத்துக்கு இருமுறை கூட அவர் அவ்வாறு சென்ற நாட்கள் உண்டு என என்.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு கச்சேரிகளுக்காக விமானப் பிரயாணம் செய்யும்போது சிலவேளைகளில் தவிலைக் கொண்டு செல்ல முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டதுண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் பிறரது தவிலை வாங்கியே வாசிப்பார். என்னவோ தவில் அவரது கைக்கு வந்ததும், வெறும் தட்டுக்கு மாத்திரம் உபயோகமாகும் தவில்ல்கள்கூட நாதம் பெற்றுவிடுவதுண்டு என்று இரு சந்தர்ப்பங்களை விவரிக்கிறார் சந்திரம். கேரள மாநிலத்தில் தலைச்சேரிக்கு அருகிலுள்ள ஜகந்நாதர் கோயிலில் வாசிப்பதற்காக இலங்கையிலிருந்து இவர் சென்றுள்ளார். தவிலைக் கொண்டுசெல்லவில்லை. தவிலை ஏற்பாடு செய்கின்றோம் என்பவர்களும் தம்மிடமுள்ளது திருப்தியாயில்லையென்று கொண்டுவரவில்லை. கோயிலில், கோயில் மேளகாரர் (கோயில் மேளம்) வாசித்துக்கொண்டிருந்த தவிலை அவர் கேட்டு வாங்கினார். கோயில் வாத்தியக்காரருக்கும் உடன்பாடில்லை. ஆயின், தெட்சணாமூர்த்தி தவிலைத் தட்டிப் பார்த்தார். வர்களை இறுக்கிச் சரி செய்தார். மன்னார்குடி பரமசிவம்பிள்ளைதான் அன்று நாகசுரம். பிள்ளையவர்கள் மல்லாரியை வாசிக்கத் தொடங்கினார். தெட்சணாமூர்த்தி மந்தமான தவில்லில் தட்டத் தொடங்கினார். மற்றையோரது தவில்ல்கள் ஆதிக்கஞ்செலுத்தின. அரை மணி நேரம் சென்றிருக்கும், தெட்சணாமூர்த்தி தட்டிய மேளம் கணகண என்ற ஒலியுடன் இசைக்கத் தொடங்கியது. இசைத்த மற்ற தவில்ல்களெல்லாம் மந்த கதியில் ஒலிக்கத் தொடங்கின. இது அவரது மேதைமைக்கு ஒரு பதச்சோறு. இதுபோன்ற இன்னோர் சந்தர்ப்பத்தையும் அவர் விபரிக்கின்றார்.

குன்னியூர் என்ற இடத்தில் பண்ணையார் வீட்டுத் திருமணத்துக்கு தெட்சணாமூர்த்தி தவில் வாசிக்க வருகை தந்திருந்தார். அவ்வூரில் நண்பரொருவரிடம் தமக்கு ஒரு தவில் தர வேண்டினார். நண்பருக்கோ தம்மிடம் உள்ள தவில்லைத் தரத் தயக்கம். எனினும், அந்த மந்தகதித் தவில்லைப் பெற்றுக்கொண்டார். தெட்சணாமூர்த்தி வாசிக்க ஆயத்தமானார். விரிபோணி வர்ணத்துடன் கச்சேரி ஆரம்பமானது. தெட்சணாமூர்த்தியின் கையிலிருந்த தவில் பேசியது. மற்றைய தவில் களெல்லாம் மந்தமாயின. தெட்சணாமூர்த்தியின் அந்த தவில்லில் 'கண கண' என்ற நாதம் ஒங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

இவ்வாறான கலைத்துவமும் நம்பிக்கையும் தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆழ்ந்த ஞானத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

'தன் கையின் தன்மையென்ன, தவில்லில் பொருத்தப்பெற்றுள்ள தோலின் தன்மையென்ன, தவிற் கட்டையின் நாதம் எத்தகையது என்றெல்லாம் அறிந்திருப்பது, தவிற்காரனுக்குரிய இலக்கணம் என்று நூல்கள் விரித்துரைப்பதற்கு ஒப்ப இவ்விலக்கணத்தைத் தெட்சணாமூர்த்தி நன்கறிந்திருந்ததினால்தான் அவர் 'இரவலாக'ப் பெற்று முழக்கிய தவில் வாத்தியங்கள்கூடச் சிறப்பாக ஒலித்தன'

என அவர் இதன் காரணத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இசைக் கச்சேரி மரபில் இருவிதமான தன்மைகள் உண்டு. ஒன்று கச்சேரியில் நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகள் அதிகம் இருக்கும். அந்தக் கச்சேரி பெரும்பாலும் வித்துவான்களது ரசிப்புக்கான சச்சேரிகளாக அமைந்துவிடும். ஆயின், சில கச்சேரிகள் அதற்கு எதிர்மாறாக அமையும். இவ்வாறான கச்சேரிகளில் மக்கள் அதிக நாட்டம் கொள்வது மில்லை. சில சபாக்களில் கச்சேரிகள் இடம்பெறும்போது ரசிகர்கள் டிபன் (சிறுநண்டி) சாப்பிடுவதற்காக சிறுநண்டிச் சாலைக்குச் சென்று விடுவது வழக்கம். இந்த இரு தன்மைகளும் தவில் வாசிப்பில் தனித்துவ ஞானமும் அதேவேளை ஜனரஞ்சகத் தன்மையும் இணைந்த ஒரு வாசிப்பு முறைமை தெட்சணாமூர்த்தியினது. அதனால்தான் அவரால் பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்களைக் கட்டிப்போட முடிந்தது. நாகசுரசர் சக்கரவர்த்தி திருவாவடுதுறை இராஜரத்தினம்பிள்ளையவர்கள், ஊர்களில் ஒப்புக்கொண்ட கச்சேரிகளுக்கு பெரும்பாலும் காலதாமதமாகிச் செல்லும் வழக்கமுடையவராம். ஆனால் காடு, கழனிகளில் தொழில்புரியும் ஜனங்கள் அவருக்காக மணிக்கணக்காகக் காத்துக் கிடப்பார்களாம். பிள்ளையவர்கள் வந்து மேடையேறி தோடி ராக ஆலாபனை செய்யும்போது மகுடி கேட்ட நாகமாகக் கட்டுண்டு கிடந்துவிட்டு, அதிகாலையில் 'மகராசர் நல்லாயிருக்கணும்' என்று வாழ்த்திப் போவார்களாம். இது இராஜரத்தினம்பிள்ளைக்கு இருந்த வெகுஜன அங்கீகாரம்.

இதுபோலவே, தெட்சணாமூர்த்தியினது வாசிப்புக்கும் வெகுஜன அங்கீகாரம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் சில குறிப்பிட்ட கோயில்களில் தெட்சணாமூர்த்தி வாசிக்கிறார் என்றால் குடாநாடே அந்தக் கோயிலில் குவிந்த காலமொன்றிருந்தது. அரச உயர் பதவிகளை வகிக்கும் பெரிய அதிகாரிகளிலிருந்து, நிலங்கொத்தி ஜீவிக்கும் சாதாரண குடிமகன் வரை அவரது இராஜ வாத்தியத்துக்கு அடிமையாகவிருந்தனர். இசை விழாவில் தெட்சணாமூர்த்தி வாசிக்கிறார் என்றால் அகில இந்திய வானொலி அதை அஞ்சல் செய்வதைக் கேட்பதற்காக வானொலிப் பெட்டி வைத்திருப்பவர்களது வீட்டில் பெருங்கூட்டம் கூடிவிடும். அவ்வாறான வெகுஜன அங்கீகாரம் அவருக்கிருந்தது. இவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பத்தை சுந்தரம் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார்.

‘சேலத்தில் ஒரு இசைக் கலைஞர் வீட்டுத் திருமணம். மாப்பிள்ளை அழைப்பு நடைபெற்றபோது தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பைக் கேட்பதற்காகவே மங்கலஞர், ஹைதராபாத் போன்ற நெடுந்தொலைவிலுள்ள ஊர்களிலிருந்து அழைப்பில்லாமலேயே சுமார் ஆறாயிரம் பேர் வந்து கூடிவிட்டனர். தவிலிசை விருந்தோடு திருமணக்கூடத்து விருந்தையும் இவர்கள் சவைத்ததன் விளைவாகக் காலை உணவு முதல் மற்ற நாட்களுக்கான அரிசி, மளிகை முதலியவற்றையெல்லாம் விடியற்காலையில் அவசரமாகக் கடையைத் திறக்கச் செய்து பொருட்களை வாங்கவேண்டி ஏற்பட்டது.’

இதுபோலவே, ஈழத்தில் காரைநகரில் நடைபெற்ற திருமண வைபவமொன்றிலே தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கச்சேரி நடந்தது. ஜனத்திரள் அலைமோதியது. திருமணப் பந்தல், முற்றம் என மக்கள் கூட்டம் நிறைந்துவிட்டது. இறுதியாகப் பக்கத்துக் காணியின் வேலி வெட்டி வீட்டுத்தான் ரஸிகர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது என்று சம்பவத்தை திரு. கேதீஸ்வரன் நினைவுகூருகின்றார்.

இவருக்கிருந்த வித்துவ வெகுஜன அங்கீகாரத்தை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘நானும் நண்பர் சமீமும் இசைவிழாக் காலம் ஒன்றில் தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையில் இருந்தோம். அன்று கிருஷ்ண தான சபா என்ற நினைக்கிறேன். தெட்சணாமூர்த்தியும் நீடாமங்கலமும் தவில் வாசித்தனர். பொதுவாகச் சபாக்களில் கச்சேரியின்போது லயவின்யாசம் நடைபெறும்போது ரசிகர்கள் சூடாக டிபன், காப்பி சாப்பிடக் கர்னீனுக்கு வந்துவிடுவர். ஆனால், அன்றுதான் பார்த்தேன், தெட்சணாமூர்த்தி வாசிக்கத் தொடங்க, அவர் அருகிலிருந்து அந்த வாசிப்பைக் கேட்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாட்டு பிரபல புள்ளிகள், குறிப்பாக கொத்தமங்கலம் சுப்பு முதலியோர், முன்வரிசையில் அமர்ந்திருந்து இசையை இரசித்ததைக் கண்டேன்.’

இது, தெட்சணாமூர்த்தியின் கலைத்தவ அங்கீகாரத்தின் இலங்கைச் சாட்சி. இதுபோலவே தமிழகத்தில் இசை விழாவில் இவரது வாசிப்பைக் கேட்ட ஒருவர், எழுதிய ஆங்கில விமர்சனத்தில்,

‘இதுவரை காலமும் தவில் வாத்தியம் என்பது. செவிப்பறையைச் சிதைக்கும் ஒரு வாத்தியம் என்றே என் அனுபவம் சொல்லி வந்தது. ஆனால், இந்த இசை விழாவில் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் என்ற வாத்தியத்தில் அதிவன்மையான ஒலியை மட்டுமன்றி, அதிமென்மையான ஒலியையும் எழுப்ப முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். தெட்சணாமூர்த்தியின் வாத்தியத்தை ரசிக்க நிச்சயம் தேவர்களும் இந்த விழாவிற்கு வந்திருப்பார்கள்’

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁶

தமிழ்நாடு திருவாளப்புத்தூரில் இவருக்கு ஏற்பட்ட வித்துவசோதனை பற்றி திரு. கேதீஸ்வரன் பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார்.

திருவாளப்புத்தூரில் ஒரு கச்சேரி. திருமெய்ஞ்ஞானம் நடேசபிள்ளை அவருடன் கூட வாசித்தார். சில பொறுமை கொண்ட கலைஞர்கள் சுடுமையான பல்லவிகளை வாசிக்கச் சொல்லி நடேசபிள்ளையைத் தூண்டினர். அவரைச் சோதிக்க மனமில்லாத நடேசபிள்ளை கலைஞர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிச் சில சுடினமான பல்லவிகளை வாசித்தார். தெட்சணாமூர்த்தி அவற்றைச் சுடுதியாக உள்வாங்கினார். அவரது பாணியிலே பதிலடியாக அநாயாசமாக வாசிக்கத் தொடங்கினார். மெய்மறந்துபோன நடேசபிள்ளை ஒலிவாங்கியை எடுத்து தெட்சணாமூர்த்தியை வாயாறப் புகழ்ந்தாராம். அன்று தெட்சணாமூர்த்தியுடன் இணைந்து வாசிக்கச் சென்றவர் தவில் மேதை என்.ஆர்.சின்னராசா ஆவார்.

1969ஆம் ஆண்டு இசைவிழாவின்போது சென்னை கிருஷ்ண கானசபாவில் ஷேக் சின்ன மௌலானாவிற்கு இவர் தவில் வாசிப்பதைக் கேட்ட பிரபல இசை விமரிசகர் சுப்புடு இவரை வெகுவாக வியந்து பாராட்டினாராம். வசிட்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி என்பதுபோல தெட்சணாமூர்த்திக்குக் கிடைத்த கௌரவம் அது. மிருதங்க வாத்தியத்தில் ஜாம்பவனாக விளங்கிய பாலக்காடு மணி ஐயரும், பழனி சுப்பிரமணியபிள்ளையும் இவரை முறையே ‘தெட்சணாமூர்த்தி உலகின் எட்டாவது அதிசயம்’ என்றும் ‘ஒருமுறை மனதால் நினைத்தாலே நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும் மேதை’ எனவும் புகழாரம் சூட்டியுள்ளனர்.

இவை மட்டுமல்ல, தமிழகத்து இசைவேளாளர்களிடையேயும், கலா ரசிகர்களிடையேயும் தெட்சணாமூர்த்தி பாடுபொருளாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றனர். திண்ணைப் பேச்சுகளில் கூட தெட்சணாமூர்த்தியின் வித்துவத்துவம் பேசப்பட்டது. மாதிரிக்கு ஒரு உரையாடல்.

‘நம்மை அவருடைய வாசிப்புப் பிரமிக்கச் செய்கிறது. ஆனால், சட்டென்று புரிவதில்லையே’ இது ஒருவர். ‘அவன் வாசிப்பு தெய்வீகமானது, அவனே கடவுளின் அவதாரம் தெரியுமா?’ இது திருத்தூறைப்பூண்டி சொக்கலிங்க நாகசுரக்காரர். ‘தெட்சணாமூர்த்தி வாசிப்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்படியான தவிற்காரன் இப்போதைக்கு எவரும் இருப்பதாக எனக்கே தெரியவில்லை. அவன் வாசிப்பு உனக்குப் புரியாமல் இருப்பதில் அதிசயம் என்ன?’ இது ‘லயப்பிண்டம்’ தவில் வித்துவான் முத்துவீர்பிள்ளை. (இவரைத்தான் லயசம்பந்தமான தனது மானசீகக் குரு என்று தெட்சணாமூர்த்தி குறிப்பிட்டிருந்தார்.)

தனது வாசிப்பு ஞானத்தில் எவ்வளவு திறன் இருந்தபோதும் ‘மேதைக்கிறுக்கு’ அவரிடம் இருந்ததில்லை என்று அவருடன் பழகிய பலர் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், தமது கலைத்துவத்தை மலினப் படுத்த அவர் ஒருபோதும் விரும்பியதில்லை என்பர். ஒருமுறை புகழ்மிக்க பாடகர் சிலர் தமது கச்சேரியில் தவில் வாசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்களாம். ‘தவில் என்பது நாகசுரத்துக்குத் தொன்மைக் காலமாகவே இணைந்து வாசிக்கப்பட்ட வாத்தியம். இந்த மரபை நான் பாழாக்க விரும்பவில்லை’ என்று கூறி அதை மறுத்துவிட்டார். மறுத்தது மட்டுமல்ல, தமது இறுதி மூச்சுவரை இதையொரு கொள்கையாகவே கடைப்பிடித்து வந்தார். இவரைப் பலர் தனித்தவில் கச்சேரி செய்யுமாறு வற்புறுத்தியபோதெல்லாம் ‘ஒரு நாகசுரத்தை ஏற்பாடு செய்யுங்கள், அதனுடன் இணைந்தே நான் வாசிப்பேன்’ என்று கூறி தனியாவர்த்தனம் செய்ய மறுத்த சம்பவங்கள் பல உண்டு என்று அவருடன் அணுக்கமாக இருந்தவர்கள் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் தவில் கச்சேரி செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் ஆயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் சன்மானம் பெற்ற முதல் தவில் கலைஞர் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளைதான் என்று தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர்கள் பெருமையுடன் குறிப்பிடுகின்றனர். அதேவேளை பணத்தின் பின்னால் அவர் அலைந்ததுமில்லை. பல ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய பல கச்சேரிகளை அவர் நிராகரித்தார் என்று கே.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தி குறிப்பிடுகின்றார். தமது மனதுக்குச் சரியென்று பட்ட இடங்களிலேயே அவர் தவில் வாசிக்கச் சம்மதம் கொண்டார் என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அவர் தமது சக கலைஞர்களை நேசித்தார். அவர்களது ஆளுமைக்கு எந்தவித சவால்கள் வந்தாலும் அதற்கு முகங்கொடுத்தார். கச்சேரிகளில் தாம் தவிலால் மிரளச் செய்யாது, அமைதியாக அவர்களையும் அரவணைத்து, விஷயங்களை எடுத்துக்கொடுத்து, கொடுக்கல் வாங்கல் செய்து அக்கச்சேரியைச் சோபிக்கச் செய்துவிடுவார். (அவருடன் சேர்ந்து தவில் வாசிக்கப் பலர் பயந்து ஒதுங்கியதுண்டு. ஆயின், அது தெட்சணாமூர்த்தியின் தனிப்பட்ட குணங்களுக்காக

அல்ல, அவரது வாசிப்புக்கு நம்மால் ஈடு கொடுக்க முடியுமா என்ற தயக்கம்தான் காரணமாக அமைந்தது.)

தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுக்கு 'கற்பனைச் சுரங்கம்,' 'கரவேக கேசரி,' 'தவில் வாத்திய ஏகச்சக்கிராதிபதி,' 'லய ஞான குபேர பூபதி' போன்று பல பட்டங்கள் கிடைத்தன. சென்னையில் 'தங்கக்கோபுரம்' வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். திருவாவடுதுறை ராஜரத்தினம் பிள்ளை நினைவு விழாச் சபை 12.12.68இல் கரூரில், தங்கக்கோபுரம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. அவர் இவ்வாறு பல கௌரவங்களைப் பெற்றாலும் அவருக்கான அடையாளமான பட்டமாக விளங்கியது, 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்பதேயாகும். இந்தப் பட்டம் அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கப்பட்டது. 1959ஆம் ஆண்டு இசை விழாவின் போது தமிழ் இசைச் சங்கத்தில் இவர் வாசித்துப் புகழ்பெற்றதைக் கௌரவிக்கும் முகமாக யாழ்ப்பாணச் சமூகம் அவருக்கு ஒரு விழா எடுத்தது. பலாலி விமான நிலையத்தில் இருந்து அவர் யாழ் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் வரை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, வித்தியாலயத்தின் அப்போதைய அதிபர் ச.அம்பிகைபாகன் தலைமையில் நடந்த பாராட்டு விழாவில் இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இந்தப் பட்டத்தை வடிவமைத்தவர் **பண்டிதர் உமாமகேஸ்வரம் பிள்ளையாவர்**. இவ்வாறாக உள்ளூரிலும் தமிழ்நாட்டிலும் பல பட்டங்களும் விருதுகளும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். விரிப்பில் பெருகும் இந்தக் கௌரவங்களுக்கும் மேலாக, அவர் கலா ரசிகர்களது மனதில் சிம்மாசனம் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டார் என்பதே பொருத்தமுடையது. அதனால்தான், இன்று வரை அவர் மேதைமை பற்றிப் பேசப்படுகின்றது.

6

வகிபாகம்

கலைகள் என்பவை மனிதச் செயற்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகள் அல்லது அவர்களது இயல்புக்கங்களின் வழி வெளிக்கொணரப்பட்ட அழகியல்கள் எனக் கூறலாம். மனித சமூகம் எப்போது மகிழ்வை, சோகத்தை, பிற விருப்புவெறுப்புக்களை இனங்காட்டத் தொடங்கினவோ அப்போது கலைகளும் அவற்றுள் தோற்றம்பெறத் தொடங்கி விட்டன. மனிதன் நாகரிகமடைய அடைய அக்கலைகள் தாமும் புதிய புதிய நுட்பங்களுடனும், சேர்க்கைகளுடனும் வளர்ச்சி பெற்றன. அத்துடன் அது பல்வேறு பரிமாணங்களையும் பெற்றது. இசை, கருவிகள், ஆட்டம், ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம், கைவினைப் பொருட்கள் என அது பலவாறாக விரிந்தன. இவற்றுட் சில மேல்திலையாக்கம் பெற்று உன்னதக் கலைகளாக நிலைநிறுத்தப்பட்டன. இனத்தின் கலாசாரத்தின் அடையாளங்களாக நிலைநிறுத்தப்பட்டன. சில வழக்கற்று அழிந்துபோயின. இன்னும் சில விளிம்புநிலையில் தம்முடைய

இருப்பைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு இருப்பிற்கான தேடலை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறானதொரு பின்புலத்தில் எமது வாத்திய இசைமரபில், குறிப்பாக கோயில் கலைசார்ந்த இசை மரபில் 'பெரியமேளம்' என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்ட தவில் + நாக்கரக் கூட்டுக் கலைமரபு என்பது மிகவும் செழித்து வளர்ந்த கலையாக நிலைபெற்றிருந்தது. இந்தக் கலைக்கான சமூக அங்கீகாரம் என்பது கோயில் சார்ந்தது, சமூகம் சார்ந்தது என இருநிலைப்பட்டு விளங்கியது. கோயிற் சடங்கில் அதன் சகல நிலைகளிலும் இக்கருவிகளின் பயன்பாடு முக்கியப்படுத்தப்பட்டது. இதனால், சடங்கு நிலைப்பட்ட அங்கீகாரம் இதற்குக் கிடைத்தது; இன்றுவரை அது நீடித்தும் வருகின்றது. இதற்கு அடுத்த நிலையில் இக்கருவிகள் சமூகத்தில் நிகழும் மங்கலச் சடங்குகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. திருமணம், பூப்புச்சடங்கு, புதுமனை புகுதல் ஆகியவற்றில் இதன் சேவை முக்கியப்படுத்தப்பட்டது. கலைத்துவம் என்ற கருத்தியல்களுக்கு அப்பால் இவ்வாறான சடங்குகளில் இவற்றை ஒதுக்கிவிட்டுச் சடங்குகளை நிகழ்த்தமுடியாத அளவிற்கு இவற்றின் தேவை உணரப்பட்டிருந்தது. அல்லது அது இன்றியமையாத சடங்காசாரமாக நிலைத்தது. இவ்விரு தளங்களுக்கும் மேலாக இவை நிகழ்த்துகலைகளாகவும் நிலைபெறாக்கம் பெற்றன.

இந்த 'நிகழ்த்துகலை' என்பது இக் கருவிகளைப் பொறுத்த வரையில் இருநிலைப்பட்டதாகவே இருந்தது. ஒன்று கோயில் சேவையில் அவற்றின் ஆற்றுகை ஆகும். சுவாமிக்கு அபிடேக ஆராதனைகள் நடக்கும்போது கோயில் மண்டபத்தில் 'சமா' நிகழ்த்துதல், சுவாமி உள்வீதி வரும்போது 'மல்லாரி' வாசித்தல், வெளிவீதியில், குறிப்பாக வடக்கு வீதியில், 'சமா' நிகழ்த்துதல் என்பவை கோயில் கிரியைநிலைகளுடன் தொடர்புடைய ஆற்றுகை அம்சங்களாக விளங்குகின்றன. சமூகத்தில் நடைபெறும் மங்கல நிகழ்வுகளின்போதும், நிகழ்ச்சிகளின் போதும் நிகழ்த்தப்படும் 'கச்சேரிகள்' இக்கலையின் மிக முக்கியமான நிகழ்த்துகைகள் ஆகும். இவற்றுக்கும் மேலாக ஊர்வலங்களிலும் காவடி ஆட்டங்களுக்கான பின்னணியாகவும் இவை இசைக்கப்படுவதுண்டு. கோயில் கலாசாரத்துடன் இணைந்து வளர்ந்த தமிழர் பண்பாட்டில் இவ்வாறான இசைக்கலை மரபு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக விளங்கியது.

மேற்குறித்த செயற்பாடுகள், சமூக அங்கீகாரம் என்பவை காரணமாக மங்கல வாத்தியத்துக்கும் அவற்றை இசைப்போருக்குமான அந்த முக்கியத்துவம் சமூகத்தில் நிலவியது. வேறு எக்கலைக்கும் இல்லாத வகையில் இவற்றை இசைப்போர் ஓர் இனக்குழுமமாக வளருமளவிற்கு இதன் தேவை உணரப்பட்டிருந்தது. இசைவேளாள சமூகம் என்பது

தனித்துவ அடையாளம் கொண்ட சமூகமாக வளர்ந்து நிலைத்தது. தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டமே இக்கலை மரபினதும் கலைஞர்களதும் தாய்விடாகத் திகழ்ந்தது.

காவிரி நதியால் வளம்பெற்ற மருத நிலமான காவிரிச் சமவெளியில் பண்டைக்காலத்திலிருந்தே கலைகள் செழித்து வளர்ந்தன. (சமூக அசைவியக்கத்தில் கலைமரபின் அனுபவிப்புக்கும், பேணுகைக்கும் மருத நிலத்துக்கும் முக்கிய பங்குண்டு) தமிழகத்தில் அரசுகள் உருவாகி அவை பேரரசுகளாக நிலைபெற்ற காலங்களில், கோயிற் கலாசாரத்தை வளர்ப்பதில் அவர்கள் மிகவும் கவனங்கொண்டனர். கோயிற் கலாசாரத்துடன் கவின்கலைகளையும் அவர்கள் ஊக்குவித்தனர். நடனம், இசை, சிற்பம், ஓவியம் என்பவை இவ்வாறே வளர்ந்தன. இவ்வாறான கோயில் சார்ந்த கலை வளர்ச்சியின் மையப்புள்ளியாகவே சோழ மண்டலம் அல்லது காவிரிச் சமவெளி நிலவியது. இந்தச் சமவெளியிலிருந்தே பல கலைஞர்கள் மேற்கிளம்பினர். இந்த வகையில் மங்கல வாத்தியத்துக்கும் மையமாக காவிரிச் சமவெளியின் பிரதான மையமான தஞ்சாவூர் மாவட்டமே விளங்கியது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலேயே பிரபலமான மங்கல வாத்தியக் கலைஞர்கள் உருவாகினர் (பாண்டிநாட்டிலும் இவ்வாறான உருவாக்கம் நிலவியது. எனினும், சோழநாடே இதில் முதன்மை பெற்றிருந்தது) இக்கலைஞர்கள் தமது புலமைத்துவத்தால், மேதைமையால் புகழ்பெற்றனர். தமக்கும் தமது கலைக்கும் சமூக மதிப்புத் தேடித்தந்தனர். நாம் அறிந்தவரையில் திருவாவடுதுறை இராசரத்தினம்பிள்ளையின் புலமைத்துவமும், சமூக மதிப்பும், மேதைமையும் வியக்கத்தக்கது. இவர்போலவே பல கலைஞர்கள் இக்கலையைக் கௌரவப்படுத்தினர்.

இவ்வாறானதொரு இசைக்கலைப் பாரம்பரியத்தினர் ஈழத்தில் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்ந்தனர். இங்கு 'யாழ்ப்பாணம்' என்ற சொல் பொதுநிலைப்பட்டது; குடாநாடு முழுவதையும் அடையாளப்படுத்தக்கூடியது. இப்பெருவட்டத்துள் கோயிற் பண்பாட்டுடனும் கிராமிய விவசாயப் பண்பாட்டுடனும் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட இணுவில், அளவெட்டி, மாவிட்டபுரம் ஆகிய வலிகாமத்து ஊர்களிலும், வடமராட்சியில் கரவெட்டி முதலான ஊர்களிலும் இவர்களது இருப்பு நிலைபெற்றது. இந்த இருப்புக்கு அக்கிராமங்களிலுள்ள அளவிற்கு அதிகமான ஆலயங்களும் இவர்களைப் போஷிக்கக்கூடிய கிராமியப் பொருளாதார வளமும் இருந்தமையே காரணங்களாகும். இவற்றுக்கும் மேலாக இக்கிராமங்கள் பாரம்பரியமான கலைமரபுகளைப் பேணுவதில் ஆர்வம்காட்டி வந்தமையும் இதற்கான காரணங்களாக அமைந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் பல ஊர்கள் ஆங்கில, கிறிஸ்தவமயமானபோது இவை அந்த நீரோட்டத்துள் அகப்படாது தம்மைத் தனியே இனங்காட்டிக்கொண்ட கிராமங்களாகும். இதனால், பண்பாடு காத்த இக்கிராமங்களில் இவர்கள் நிலைத்தனர்; தொழில் திகழ்த்தினர்; கௌரவம் பெற்றனர்.

இவ்வாறாக நிலைபெற்ற கலைக்குடும்பங்களிலிருந்து புகழ்பெற்ற மங்கல வாத்தியக் கலைஞர்கள் உருவாகினர். இணுவில் சின்னத்தம்பி, விசுவலிங்கம், கந்தையா முதலானோரின் வழிவழி கலைஞர்கள் உருவாகினர். கோதண்டபாணி, உருத்திராபதி, மாசிலாமணி, தெட்சணாமூர்த்தி, புண்ணியமூர்த்தி, பாலகிருஷ்ணன், கந்தசாமி, இராதா கிருஷ்ணன், அளவெட்டி கணேசு, பத்மநாதன், பாலகிருஷ்ணன், குமரகுரு, சிதம்பரநாதன், கேதீஸ்வரன், கைதடி சின்னப் பழனி, சாவகச்சேரி பஞ்சாபிகேசன், யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகம்பிள்ளை, நாச்சிமார் கோயிலடிக்கணேசு, நெல்லியடி பெரியசாமிப்பிள்ளை ஆகிய புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் இவ்வாறு இக்குடும்பங்களிலிருந்து உருவானவர்களே. இவர்கள் தமது மேதைமையால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, குடாநாட்டுக்கு வெளியே இலங்கை என்ற அளவில் மட்டும் நின்றுவிடாமல், தமிழகத்திலும் மேதைமையை நிலைநிறுத்திப் புகழ் கொண்டனர். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நாகசுரம் வாசித்து எமது பாரம்பரியத்தை நிலைநிறுத்தியவர் நாகஸ்வர இசைமேதை கலாகுரி அளவெட்டி பத்மநாதன் ஆவர்.

இந்தப் பாரம்பரியத்தின் அடுத்த கலைமுறை வாரிசுகளான தெட்சணாமூர்த்தி உதயசங்கர், சின்னராசா சுதாகரன், பஞ்சாபிகேசன், பஞ்சமூர்த்தி, கந்தசாமி, நித்தியானந்தன் ஆகியோர் இன்று வேகமாக வளர்ந்துவரும் கலைஞர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். இவர்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி, தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளுக்கும் சென்று தமது கலைத்துவத்தை நிலைநாட்டி வருகின்றனர். இதனுடாக ஈழத்தின் இசை மரபின் மேன்மையை நிலைநிறுத்துகின்றனர்.

இந்த பாரம்பரியத்தின் பின்புலத்திலேதான் 'வய ஞான குபேர பூபதி' தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களது வகிபாகத்தை நோக்க வேண்டியுள்ளது. தெட்சணாமூர்த்தி என்ற ஈழத்துக் கலைஞன் 'தவில்' என்ற மங்கல வாத்தியத்தை மேன்மைப்படுத்தியவர். 'வயம்' என்ற கருத்தாடலின் சூத்திரத்தின் எல்லைகளைக் கடந்து தடம்பதித்தவர். ஈழம் என்ற தீவக எல்லைகளைத் தாண்டி தமிழகம் அல்லது தென் இந்தியா என்ற எல்லைகள் வரை இவர் தமது மேதைமையை நிலைநாட்டியவர். கலைஞன் ஒருவன் தன் கலையின் மீதான ஆர்வம், சாதகம், மதிப்பு, புதியது காணும் மனோபாவம், லயிப்பு, அர்ப்பணிப்பு ஆகிய அம்சங்களுடன் இணைந்து செயற்படும்போதே அவன் கலையின் உச்சங்களைத் தொட முடியும் என்பதை நிலைநாட்டியவர். இதனால் ஒரு கலைஞன் பெற வேண்டிய சகல கௌரவங்களையும் பெற்றவர். தமக்குப் பின்னர் வரும் கலைஞர்கள் எவ்வாறான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பது மாத்திரமல்ல, யாழ்ப்பாணத்துக் கலைஞர்களுக்கான சமூக மதிப்பிற்கான ராஜபாட்டையை நிறுவியவர்.

‘ஒரு சமூகத்திலிருந்து, பிராந்தியத்திலிருந்து, இனத்திலிருந்து மேற்கிளம்பும் ஒருவர் தன் அறிவால், ஆளுமையால், மேதைமையால், திறன்களால் தன் புகழ் நிறுத்தி, தன் இனத்துக்கு, சமூகத்துக்கு, பிராந்தியத்துக்கு மதிப்புத் தேடிக்கொடுக்கும்போது அவன் கௌரவத்துக்குள்ளாகின்றான்.’

இது தெட்சணாமூர்த்திக்கு மிகவும் பொருத்தமானதே.

நிறைவுரையாக ஒரு குறிப்பு:

01.03.2007இல் பி.பி.சியின் ‘தமிழோசை’ கலை தொடர்பான பெட்டகம் ஒன்றைத் தயாரித்தளித்தது. அதைத் தொகுத்தவர் ‘மங்கல இசைக்கலையென்பது நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. தமிழகத்தில் இதைப் பலர் வளர்த்தனர். மங்கல இசைக்கலை என்று பேசுகிறபோது, யாழ்ப்பாணத்துக்கலைஞர்களை மறக்கவியலாது. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை இதில் முக்கியமானவராவார்’ என்று குறிப்பிட்டார். இது ஈழத்து இசை மரபில் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் வகிபாகத்துக்குச் சமர்ப்பணம்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) சிவத்தம்பி.கா. - (2005) வடமராட்சியில் இசைப்பாரம்பரியம் ஒரு அறிமுகக் குறிப்பு, இராசம்மா மரியாம்பிள்ளை - நினைவு வெளியீடு, கொழும்பு, பக். 74-75.
- 2) சோழநாடன்.ப. - (2005) நாகசரச் சக்கரவர்த்தி திருவாவடுதுறை டி.என்.இராசரத்தினம்பிள்ளை வரலாறு, சென்னை, ப. 8
- 3) மேலது - ப. 8
- 4) மேலது - ப. 8
- 5) சுந்தரம்.பி.எம். (2000) தவில் வாசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, ப. 99
- 6) சோழநாடன்.ப. - மு.கு.நா., ப. 8
- 7) சுந்தரம்.பி.எம். - மு.கு.நா. ப. 8
- 8) மேலது - ப. 8
- 9) மேலது - ப. 10
- 10) சுந்தரம்.பி.எம். - மு.கு.நா. (2000), ப. 7
- 11) சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றுகாதை

- 12) மணிவாசகர் திருப்பள்ளி எழுச்சி, அப்பர் திருவையாற்றுப் பதிகம்
- 13) மிறிஷி - 956 பள்ளுற்கு தவிலும் முரோகம் சேமக்கலமும்
- 14) சோமாஸ்கந்த சர்மா அ.நா.பிரம்மபூர் (1998), மிருதங்க சாஸ்திர சங்கீதம், கொழும்பு, ப. 71
- 15) சீர் இணுவைத் திருவூர், சைவத்திருநெறிக் கழகம், இணுவில், ப. ஜீவீஸ்.
- 16) மேலது - ப. ஜீ
- 17) மேலது - ப. ஜீவீ
- 18) சுந்தரம்.பி.எம். (2001) - மங்கல இசை மன்னர்கள், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், ப. 341
- 19) நடராசா.க.செ. (1978), இணுவை அப்பர், இணுவில், ப. 90
- 20) நடராசா.க.செ., மு.கு.நா. ப. 91
- 21) சுந்தரம்.பி.எம்., (2001), மு.கு.நா. ப. 338
- 22) மேலது - ப. 339
- 24) மேலது - ப. 340
- 25) மேலது - ப. 340
- 26) சுந்தரம்பிள்ளை.செ. காரை, (1995), இசை, நாடக, வரலாறு நாட்டார் வழக்காற்றியல், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, ப. 320
- 27) சீர் இணுவைத் திருவூர், பக். 367-373
- 28) சுந்தரம்பிள்ளை.செ., காரை, ப. 322
- 29) மேலது - ப. 323
- 30) நடராசா.க.செ., மு.கு.நா., ப. 99
- 31) சோமாஸ்கந்த சர்மா. அ.நா.பிரம்மபூர், மு.கு.நா., ப. 59
- 32) கோமதி சங்கர ஐயர்.வா.சு., (1984), இசைத்தமிழ் இலக்கண விளக்கம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், ப. 12
- 33) சுந்தரம்.பி.எம்., (2001), மு.கு.நா. ப. 342
- 34) மேலது - ப. 342
- 35) மேலது - ப. 343
- 36) சீர் இணுவைத் திருவூர், பக். 57 - 58

உரையாடல்: பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் சபா.இலையராசா, கலாகுரி எஸ்.சண்முகம்பிள்ளை, லய ஞான சிரோன்மணி, கே.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தி, சங்கீதநாத சாகரம் - ஆர்.கேதீஸ்வரன், தெட்சணாமூர்த்தி உதயசங்கர்

நன்றி: தம்பு.சிவசுப்பிரமணியம், க.இரகுபரன், மதுகுதனன், பூரீபிரசாந்தன், வ.சிவஜோதி, ஹம்சகௌரி சிவஜோதி, சந்திரபவானி பரமசாமி, ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி, பதிப்புக் குழு: கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

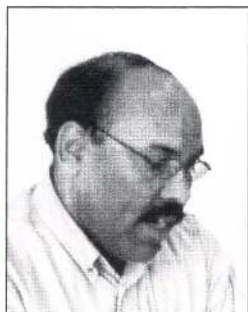

பின்னிணைப்பு:

கட்டி என்னை அணைக்கும் போதும்

கறுத்தக் கரையின் வெள்ளை வேட்டிக்
 கமகமக்கும் நீல மேனிக் காரரே - மேனிக்
 கருமை மின்னுந் தங்கச் சங்கிலிக் காரரே - ரசிகர்
 கறுப்பு வெள்ளைத் தலைகள் கோடி
 களிப்பி லாடத் தவில்முழங்கும் வீரரே - இரவில்
 கருணை இன்றி எனைப்பி ரிந்தீர் தூரமே!
 ஒப்பில் ரசிகன், மேதை யாகி
 ஓயா தூர்கள் பட்டங்கள் சூட்டும் விண்ணே - அகில
 உலகும் மயங்குந் தவிலில் மன்னர் மன்னே! - இரவில்
 இப்பொழு தெந்தக் கோயில் மேடையில்
 இன்ப மாரி பொழிந்து கொண்டி ருப்பீரோ! - ஏங்க
 என்னை யிங்கு மறந்து விட்டி ருப்பீரோ!
 ஆதி, ரூபகம், மிஸ்ர சாப்பு,
 அள்ளுஞ் சந்தக் கண்ட சாப்புத்தாளங்கள் - விரல்கள்
 அசைவில் தாங்கள் சிந்துந் தங்கப் பாளங்கள்! - குழலின்
 நாதப் புனலின் வரம்பு தந்து
 நறுமை ஜீவன் ஒளியுந் தந்து துய்ப்பீரே - தவிலின்
 நாதச் சரளம் கனிகள் தாங்க வைப்பீரே!
 சாமி நிற்க வடக்கு வீதியில்
 தவில் சமாவிற தலைக்க டாவாய் நிற்பீரே - கைகள்
 தட்டும் ரசிகர் வெள்ளம் நடுவில் நிற்பீரே - நிற்குஞ்
 சாமி முன்னே சதுஸ்ர நடையில்
 தனித்தொ டங்கித் தவில்கு முவையே ஊக்குவீர் - இன்பச்
 சங்கீர் ணநடைவரைக்கும் முழங்கி ஆர்க்குவீர்!
 'கலையில் சின்ன இந்தியா என்று
 கலைஞர் வணங்கும் இணுவில் என்றன் ஊரடி' - என்றே
 கட்டி என்னை அணைக்கும் போதுங் கூறுவீர் - தூக்க
 நிலையில் கூடத் 'தில்லானா தம்மை
 நீக்கி இன்று சினிமாப் பாட்டே விரும்புறார் - ரசிகர்
 நிலையிழிந்தார்' என்று சொல்லி வருந்துவீர்!
 எண்ணுஞ் செயல்கள் மட்டு மன்றி
 இதயம் உயிருங் கலைக்குத் தந்த கலைஞரே - என்றன்
 எல்லாங் கொள்ளை கொண்டி னிக்கும் தலைவரே - 'மயக்குங்
 கண்ணீர்! நெஞ்சை உனக்குத் தந்தால்
 கலைம றந்துணைச் சுற்ற நேரும்' என்றீரே - கோடி
 காதைக் கலையைக் காத்தெ னைத்தான் கொன்றீரே!

- கவிஞர் சவேபஞ்சாட்சரம்
 'இன்ப வானில்'

பின்னிணைப்பு:

தெட்சணாமூர்த்தி அடியெடுத்துக் கொடுக்கிறார்...

இரவி அருணாசலம்

பூசை தொடங்கும். 'சுத்துப் பலி' சுத்தும். விழாத் தொடங்கும். அம்மாள் வீதி உலா வருவார். அப்பா பிரதட்டை பண்ணிக்கொண்டு வருவார். பக்கத்தில் அம்மா அடியழித்து வருவா. வடக்கு வீதி வந்தவுடன் அம்மாள் நிற்பார். அம்மாள் நின்று ரசித்துக் கேட்க அங்கொரு நிகழ்ச்சி இருந்தது. அளவெட்டித் தெட்சணாமூர்த்தி, இணுவில் சின்னராசா, கைதடிப் பழனி, நாச்சிமார் கோயிலடி கணைசு.

மேளச்சமா தொடங்குகின்றது. வயர் இழுத்து பெருத்த 'மைக்' கொண்டுவந்து நடுவில் வைக்கின்றார்கள்.

அழகனாய் ஆட்களைக் கவர்கின்ற அளவெட்டித் தெட்சணாமூர்த்தி அடியெடுத்துக் கொடுக்கிறார். நெஞ்சில் சங்கிலி புரள்கின்றது. சங்கிலியில் மீன் வடிவில் ஒரு பதக்கம். சிரித்துச் சிரித்து, ரசித்து ரசித்து தெட்சணாமூர்த்தி தவில் கொட்டுகின்றார். மழையாகப் பொழிகின்றது தவில். இடி! மின்னல்! இதோ யாவும் அவர் தவில்லில் வெடித்துக் கிளம்புகின்றது. தாளம் தப்பாது கால்கள் நிலத்தை உதைக்கின்றன. சாடையாகப் புழுதி சிறுகோடாக எழுகின்றது. இடையிடை புன்னகை. இடையிடை முழுசல். இடையிடை ரசிப்பு. இடையிடை சிரிப்பு. தெட்சணாமூர்த்தி யாவற்றையும் கலந்து குழைத்துத் தருகின்றார். லயித்துப் போகின்றோம். மேளத்தில் முத்துவிரல்கள் விளையாடி தாள லய ஞான தரிசனங்கள் காட்டிய நம் ஈழத் தவிர்சன், எழிலார் இசைக் கணித வேழமெனவே திகழ்ந்த வித்தகன், எம் சொத்தான தெட்சணாமூர்த்தி தவிலிற் பொழிந்த தாள வரிசையைத் தப்பாமல் தனக்குள் வாங்கி இனிய லயத்துடன் இணுவில் சின்னராசா வெளிப்படுத்துகின்றார். சுறுத்த, பெருத்த, மலைப்பான உடல். நீ எதைத் தவிலிற் தட்டினாலும் எனக்கென்ன? நீ அதைத் தாளத்துடன் தந்தாலும் எனக்கென்ன என்று சிரித்து, ரசித்து, லயித்து, தாளக்கட்டில் பிசகாது தருகின்றார் இணுவில் சின்னராசா.

தெட்சணாமூர்த்திக்கு நேர் நின்று, நிகர் நின்று இதோ பார் என்று சின்னராசா பகர்கின்றார். பார்த்து நாங்கள் நிற்கின்றோம். சிறுவர்கள் நாங்கள் விழி விரிய ஆச்சரியமாகச் சிரிக்கின்றோம். சிலிர்த்துப் போகின்றோம்.

பட்டினியப்பா! விரதம். ஐந்து மணியாகின்றது. அதற்கென்ன? மேளச்சமா என்றால் சும்மாவா? இரவும் திருவிழா அதிலென்ன? 'நீயே கதி ஈஸ்வரி' என்று பாடுவதற்காகப் பார்வதியக்காவும் காத்துக் கொண்டு நிற்கின்றார். அதனாலென்ன? இப்படியொரு சமா எங்கு கிடைக்கும்? அது இனி அடுத்த வருசம்தானே?

எங்கு விட்டோம்? இணுவில் சின்னராசாவிடமா? அவர் தாளம் தப்பாமல் பொழிகின்றது. ஒருவர் கூர்ந்து கவனிக்கின்றார். கட்டையான கறுத்த உடல்தான். பார்வையில் கூர்மை. வாசிப்பில் லாவகம். அவர் கை துருதுருக்கின்றது. கைதட்டித் தாளத்தை மெட்டுப்போட்டுத் தனக்குள் வாங்குகின்றார். தாளத்தை இரு கைகளாலும் சின்னராசாவிடமிருந்து ஏந்துகின்றார். கைகளில் வேகம். அது கைதட்டிப் பழனி. கடகடவென்று ஒலிக்கின்றது. சோர்வில்லைப் பார். சுறுசுறு வென்று தாளம் வேகம் ஏறுகின்றது. தன் தாளத்திற்கு இதோ தக்க பதில் என்று புன்னகைக்கிறார் தெட்சணாமூர்த்தி. தவிலுக்கு மன்னன் தான் தெட்சணாமூர்த்தி என்றாலும் மற்றவர்கள் சும்மாவா?

பசியா? இது எங்கு வயிற்றை எட்டிப் பார்த்தது? அம்மா குந்தியிருக்கிறா. எனக்குப் பசிக்குமோ என்று என்னைப் பார்க்கின்றா. அப்பா பிரதட்டை பண்ணியபடி, படுத்தபடி மேளச்சமா பார்க்கின்றார். அம்மாளோவென்றால் எங்கள் கோயில் அம்மாள் பட்டுத்துணி உடுத்து, முகத்தில் வழிந்த கருணையுடன் வாயில் வழிந்த புன்னகையுடன் மேளச்சமாவை ரசிக்கின்றார், எங்கள் அம்மாள்! அம்மாள் என்றால் நாங்கள் அழுதுவிடுவோம். அத்தனை அன்பு. அத்தனை ஆசை. அம்மா போல, அக்கா போல, அம்மாளிலும் அத்தனை விருப்பம். அம்மாள் புன்னகைக்கின்றாள் என்றால், அது அத்தனை திறம் என்றுதான் அர்த்தம். அம்மாளுக்குத் தெரியும் எது சரியென்று! எது திறமென்று! எது நல்லதென்று!

இரவில் விடிய விடியவா ஊரை ஒருக்கால் சுற்றி வந்து எங்களை எல்லாம் காப்பவரல்லவா அம்மாள்? அம்மாள் சுற்றி வருவதை கந்தியாத்தை கண்டிருக்கின்றா. மூத்தம்மாள் கண்டிருக்கின்றார். செல்லது ரையண்ணைகூடப் பார்த்திருக்கின்றார். அதிருக்கட்டும், எங்கு விட்டோம்? ஆ! இதுதான் இடம்.

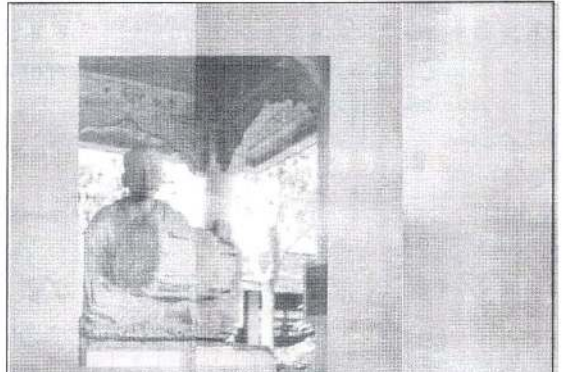
மேளச்சமா கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கைதட்டிப் பழனியிடமிருந்து நாச்சிமார் கோயிலடிக் கணைகவிடம் பாய்கின்றது. தாளக் கட்டைக் கால்களினூடாகவும் கைகளினூடாகவும் வாங்குகின்றார் கணைக. தாளம் தப்பித் தட்டியவனை முறைத்துப் பார்க்கின்றார். அமைதியான சபாவம் 'வாக்கன் கணைக' என்றும் சொல்வார்கள்.

வெளுத்துவாங்குகின்றார். அந்த நாதம் அவர் தவிலிலிருந்து மாத்திரம் தான் கிளம்புகின்றது. கணைகளின் தவில் சொல்லும் கதை மற்றத் தவில்களிலிருந்தும் வேறுபட்டது. அது வேறொரு நாதம். உடம்பு குலுங்காது நாசுக்காய் நின்று தன் நாதத்தை நிலைநிறுத்துவார்.

நாங்கள் விழி விரியப் பார்த்து நிற்போம். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிலுக்கும் தாளத்துக்கும் ஒருவரின் தவிலும் தாளமும் தப்பாது. ஒரு வராவது தடக்குப்பட வேண்டுமென்று தெட்சணாமூர்த்தி படும்பாடு அவர் தவில்லில் தெறிக்கும். ஒருவரும் தடக்குப்படார். தெட்சணாமூர்த்தி கொடுத்த தாளக்கட்டைத் தம்முள் வாங்கி வீச்சக் குறையாது வெளிப் படுத்துவார். தடக்குப்பட்டவர் யாரும் இல்லை. நாங்கள் கண் இமைக்காது பார்த்து நிற்போம். தெட்சணாமூர்த்தி வேகம் பிடிப்பார். வேகம். சுதி. சுதியிலும் சுதி பிசகாது. மற்றவர்கள் தடக்குப்படத் தொடங்குவார்கள். தொடங்குவது சாடையாகத் தெரியும். தெட்சணாமூர்த்தியின் வாயில் புன்னகை அரும்பும். நாங்கள் ஓடிப்போய் லவுட் ஸ்பீக்கரிலும் கேட்டுப் பார்ப்போம். 'கணகண'வென்று நாதம் பாயும். அம்மாள் கோயிலின் முன்னே இருந்த அரச மரத்தில் 'கோண்' சுட்டியிருப்பார்கள். அரசமர இலைகள் சரசரக்கும். ஆனால், அதிலும் மேலாகத் தவில் சத்தம் கேட்கும். பால் நிலவு வழிகிற அரச மர இலைகள் இப்போது பொட்டுப்பொட்டாகச் சூரிய ஒளியை அனுப்பி, சலசலத்துக் கிடக்கிறது. தவில்லின் தாளக்கட்டிற்கு தன் காதுகளையும், சோளக்க காற்றின் வீச்சுக்கு தன் தலையையும் கொடுத்துத் தாங்கி நிற்கிறது அரசமரம். வேரோடி மண்ணில் விளைந்து வானோடி, தன் கிளை பரப்பி, நிழலாற்றி நின்ற அரசமரம் இப்போதும் நிற்குமா?

இப்போது அப்பாவும் இல்லை. அம்மாள் கோயிலும் இல்லை. அரசமரம் இருக்குமா? இருக்கலாம். சிலவேளை அதனடியில் இப்போ புத்தர் சிலையும் இருக்கலாம்.

○○○

என்பார் ஒருவர். இருந்தால் மான்கம்! நான் நந்தக் கோயில் நின்று, இருந்தால் பார்த்துப் பாடிகள் விளைகின்ற கோமரம் வீச்சுக்கு அது விளக்கும் பாதகின் சேறிகளைக் கண்ட சிவபிரம் சீவ பாதக ஆடும் ஊட்டம். அந்தக் கலைஞர்கள் தான் புத்தர் நந்தக் கோயிலின் ஊட்ட துணை உயிரென்று உடல் பூசிக்க அதி கணையில் மைமர் கலவையை ஊட்டி ஒரு தான் வரும். இருந்தால்! நன்றாய் இருக்கும். நிலைநாடும்! ஊசெல்லாம் நேவரம் கேட்கும். திருவாகம் வரும்! பா, சூழலும் பல கணை, நச்சுமாய் கந்த புராணம் படிப்ப நாகம்! இந்த அர் முற்றம் இருந்ததைக் கேட்க வரும்!

மறைந்தும் மறையாதவர்கள்

ய ஞான குபேர பூபதி தெட்சணாமூர்த்தி
ஆ. இரகுபதிபாலயூதரன்

சைவமும் தமிழும் மேலோங்கி நிற்கும் கிராமம் இணுவிலாகும். இக்கிராமம் யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கி காங்கேசன் துறை செல்லும் வீதியில் சுமார் நான்கு மைல் கல் தூரத்தில் உள்ளது. இக்கிராமம் தமிழ்ப் பண்பாடு, கலை, கலாசாரம், பழக்கவழக்கம், இசை எல்லாவற்றிலும் புகழ்பூத்த கிராமமாகும். விநாயகருக்கென மடத்து வாசல் பிள்ளையார் கோவிலும், சிவபெருமானுக்கு காரைக்கால் சிவன் கோவிலும், முருகன் புகழ்பாட இணுவில் கந்தசாமி கோவிலும், சிவகாமி அம்மனுக்கென்று கிழக்கு இணுவில் சிவகாமி அம்மன் கோவிலும், மருதனார்மடச் சந்தியிலோ அருள்பாலிக்கும் வைரவர் கோவிலும், மஞ்சத்தடி முருகன், வட்டுவினி அம்மன் கோவில் என இன்னோரன்ன பல கோயில்கள் இணுவிலுக்கு மேலும் அழகூட்டுவன. இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில் மஞ்சமும், ஆறுமுக சுவாமியும் உலகப் புகழ் பெற்றவை; தவிர, ஊரைச் சுற்றிப் பச்சைப் பசேலெனத் தோட்டக் காணிகள்; நடுநடுவே வான் நோக்கி உயர்ந்து நிற்கும் தென்னை, கமுகு, பனை மரங்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, யாழ் நகரே மெச்சும் ஒரு மகப்பேறு வைத்தியசாலை.

இவ்வாறு, பல்வேறு புகழும் பெற்ற காரணத்தால் இந்த ஊரின் பெயர் இணையிலி; இணையிலலாத ஊர். அந்தப் பெயர் மருவித்தான் 'இணுவில்' என்று வந்தது என்று அடிக்கடி அந்த ஊர்ப் பெரியவர் இளைப்பாறிய அதிபர் க.சபா ஆனந்தர் கூறுவார்.

இவ்வாறு பெயர் பெற்ற இணுவில் கிராமத்திலே தவில் வித்தகர் சுவிகவலிங்கம் அவர்களுக்கும், அன்னாரின் இரண்டாவது மனைவி யான இரத்தினம்மாளுக்கும் மூன்றாவது மகனாக 26.8.1933இல் தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி பிறந்தார். இவருடன் கூடப்பிறந்தோர் எண் மராவர். விகவலிங்கத்திற்கும், அவரது முதல் மனைவி அன்னம்மாளுக்கும் ஐந்து பிள்ளைகள். அன்னம்மாள் காலமானபின்தான் விகவலிங்கம் இரண்டாவது மனைவியாக இரத்தினம்மாளைத் திருமணம் புரிந்துகொண்டார்.

தமது முதல்தாரத்திற்குப் பிறந்த மகளான கௌரியை, விகவலிங்கம் தமிழ்நாடு மதுரையைச் சேர்ந்த ராஜு என்ற நாதஸ்வரக் கலைஞருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார். அந்தத் தம்பதிகளின் புதல்வர்கள்தான் ஈழத்துப் புகழ்பெற்ற நாதஸ்வரக் கலைஞர்

கே.ஆர்.சுந்தரமூர்த்தியும் தவில் கலைஞர் கே.ஆர்.புண்ணியமூர்த்தியும் ஆவார்கள்.

விசுவலிங்கம் அவர்களின் இரண்டாவது மனைவியான இரத்தினம்மாளின் சகோதரர்கள்தான் அண்மையில் காலமான பிரபல மிருதங்க வித்துவானும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன கலைஞருமான சண்முகம்பிள்ளையும், நாச்சிமார் கோவிலடி கணேசபிள்ளையும் ஆவார்கள். மிருதங்கக் கலைஞர் சண்முகம்பிள்ளையின் இன்னொரு சகோதரியின் பிள்ளைகளே நாதஸ்வரக் கலைஞர் என்.ஆர்.கோவிந்தசாமியும், தவில் கலைஞர் என்.ஆர்.சின்னராசாவும் ஆவார்கள்.

இவ்வாறு, அனைவருமே புகழ்பூத்த கலைஞர்களாகத் தமிழுக்கும், தாம் பிறந்த மண்ணிற்கும் மேலும் புகழ்சேர்த்தார்கள்.

சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியின் கவனம் கல்வியில் செல்லவில்லை. தந்தையின் வழியிலே தவில் பயில விரும்பினான். அருமைத் தந்தையும் அதற்குத் தடைசெய்ய விரும்பவில்லை. தனக்குத் தெரிந்த தவில் வித்தை அனைத்தையும் தனயன் தெட்சணாமூர்த்திக்குக் கற்பித்தார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒரு ஒழுங்கான குருவிடம் தவில் கற்க வேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்துடன் தவில் மேதை இணுவில் சின்னத்தம்பியிடம் அனுப்பி, முறையே தவில் பயிலவைத்தார்.

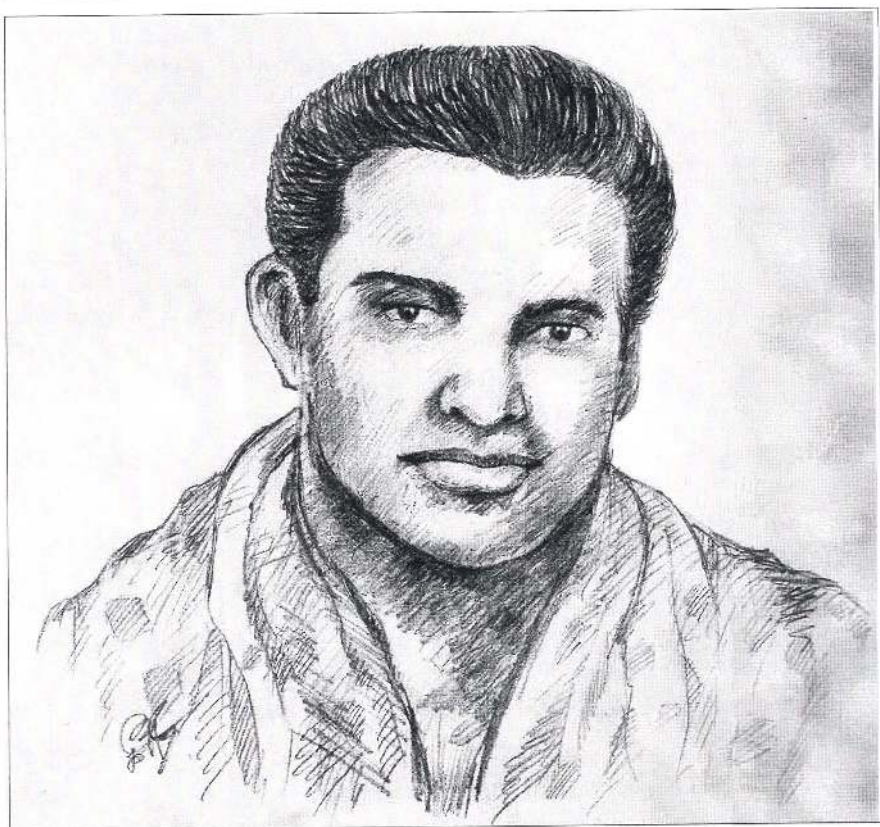
அன்பும் பாசமும் கொண்ட தந்தை விசுவலிங்கம் தவில் வித்தை விடயத்தில் தெட்சணாமூர்த்தியிடம் மிகவும் கண்டிப்பாக நடந்து கொண்டார். அந்தக் காலத்து தந்தைமார் பற்றிச் சொல்லியா தெரிய வேண்டும்! அதிகாலை ஐந்து மணிக்குத் தமது குரு சின்னத்தம்பியிடம் சென்று சுமார் எட்டு மணி நேரம் பயிற்சி பெற்றுவிட்டு மதியம் ஒரு மணிக்குத் திரும்பும் சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியிடம் தவிலைக் கொடுத்து அன்றைய தினம் கற்ற வித்தைகள் அனைத்தையும் மீண்டும் வாசிக்கச் சொல்லுவார் தந்தை விசுவலிங்கம்.

மேலும், தவில் நுணுக்கங்கள் பலவற்றை அறியும் பொருட்டு, துடிப்பு மிக்க அந்த சிறுவனை காமாட்சிகந்தரம்பிள்ளை என்பவரிடம் அனுப்பிவைத்தார். சிறுவனும் சளைக்கவில்லை. குருமார் கற்றுக்கொடுத்த கலைகள், நுணுக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் செவ்வனே கற்றுத் தேர்ந்தான்.

ஈழத்தில் மட்டும் தவில் பயிற்சி பெற்றால் போதாது, தமிழகத்தின் தலைசிறந்த தவில் வித்துவான்களிடமும் தனது மகன் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்ற பேரவாவினால், விசுவலிங்கம் தமது மகனைத் தமிழகம் அழைத்துச் சென்று நாச்சியார்கோவில் இராகவப்பிள்ளை என்பவரிடம் கையளித்தார்.

இவ்வாறு, தந்தையின் விடாமுயற்சியும், தனயனின் அளப்பரிய அர்ப்பணிப்புமே தெட்சணாமூர்த்தியை இளவயதிலேயே தவில் சக்கரவர்த்தியாக, லய ஞான குபேர பூபதியாக மாற்றியது என்றால், அது மிகையாகாது!

தமிழகத்துக் குரு இராகவப்பிள்ளை ஒரு கட்டத்தில் சிறுவன் தெட்சணாமூர்த்தியின் கைவண்ணம், வித்துவம், லயிப்பு முதலியவற்றை கண்ணுற்று 'உனக்குக் கற்றுக்கொடுக்க இனி எதுவுமில்லை. நான் ஒன்று சொல்ல, நீ நூறுவித்தை செய்கிறாய். ஒரு சிறு அபிப்பிராயம் உனது காதிற்குள் விழுமூன்னரே, உன் கைவண்ணம் காட்டுகிறாய். நீ உனக்குத் திரும்பிப் போ! பேரும் புகழும் வெகு சீக்கிரமே உன்னை வந்தடையும்' என்று மனதார வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

ஊர் மீண்ட தெட்சணாமூர்த்தி தனது கலைப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கிறார். யாழ்ப்பாணம் கோயில் குளமெல்லாம் தெட்சணாமூர்த்தியின் மேளக் கச்சேரிகள். கோயில் திருவிழாவா, கல்யாணக் கச்சேரிகளா, 'கூப்பிடு தெட்சணாமூர்த்தியை' என்ற கூக்குரல்கள். கொட்டிப் பறக்கத் தொடங்கினார், தெட்சணாமூர்த்தி.

இக்காலகட்டத்தில் இணுவிலிலே வாழ்ந்த தந்தையார் காலமாக, தனது மூத்த தமக்கையார் கணேசு - இராஜேஸ்வரி வாழ்ந்த அளவெட்டியிலே சென்று குடியேறினார் தெட்சணாமூர்த்தி. எனினும், கச்சேரிகள் தொடர்ந்தன. வாய்ப்புகள் அதிகரித்தன. அளவெட்டியிலிருந்து கொண்டு மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில், திரிமலை நகுலேஸ்வரம் கோயில் போன்ற பிரசித்திபெற்ற கோயில்களிலே தவில் வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

அவ்வேளையில் தான் அளவெட்டி தவில் கலைஞர் செல்லத் துரைப்பிள்ளையின் மகளான, மனோன்மணியைத் திருமணம் புரிந்து கலைச்செல்வி, உதயசங்கர், ரவிசங்கர், உதயசெல்வி, ஞானசங்கர் என்ற மக்கள் செல்வங்களையும் பெற்று, அளவெட்டியை நிரந்தர வசிப்பிட மாக்கிக் கொண்டார்.

இதனால், அளவெட்டி கலாரசிகர்கள் தெட்சணாமூர்த்தி எம்மவர் என்று உரிமை கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள். தற்போதுகூட, இணுவில் மக்கள் அவரை நம்வர் என்றும், அளவெட்டி இரசிகர்கள் அவரைத் தம்மவர் என்றும் கொண்டாடுவது ஒரு சுவாரச்யமான சர்ச்சையாகும்.

திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளை அவர்களைத் தமது மான சீகக் குருவாகக் கொண்ட தெட்சணாமூர்த்தியைத் தமிழகத்திற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை, நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேலைச் சேரும்.

தமிழகத்தில் எமது தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி வாசிக்காத கோயில் திருவிழாக்கள், புகழ்பெற்ற இசையரங்குகள், திருமண வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகள் இல்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். 1959ஆம் ஆண்டு முதல், அதாவது தமது 26 வயது தொடக்கம், இறைவனடி சேரும் வரை, அதாவது 13.05.1975 வரை, இந்த 'லய ஞான குபேர பூபதி' ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் இசையுலகில் தன்னிகரற்று விளங்கினார்.

அமரர் தெட்சணாமூர்த்திக்குக் கிடைத்த பட்டங்கள் ஏராளம். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை 'கற்பனைச் சுரங்கம்,' 'தவில் வாத்திய ஏகச் சக்கிரபதி,' 'கரவேக கேசரி,' 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்பன.

அன்னாருக்குச் சென்னையில் தங்கக்கோபுரம் பரிசாகவும், 12.12.1968 அன்று தமிழ்நாடு கரூரில் தங்கக் கேடயம் பரிசாகவும் கிடைத்தன.

மிருதங்க வித்துவான் பாலக்காடு மணி ஐயர் எம்மவரை 'உலகின் எட்டாவது அதிசயம்' எனவும், பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை, 'இவரை ஒருமுறை நினைத்தாலே, எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும் மேதை' என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்தது நினைவுகூரத்தக்கவை.

மேதைகள், திறமைசாலிகளை இறைவன் நீண்டகாலம் வாழவிட மாட்டான் போலும்! கணித மேதை ராமானுஜம், பாரதி, புதுமைப் பித்தன், பட்டுக்கோட்டை சுலயாணசுந்தரம் பாதையிலே எமது தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி தமது 42ஆவது வயதில், 13.05.1975இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அன்னாரின் தவில் வாசிப்பு இன்னமும் காதுகளில் கணீரென ஒலிக்கிறது!

- தினக்குரல், 13.05.2011

நன்றி: தெனிவத்தை ஜோசப்

மறைந்தும் மறையாதவர்கள்(2015)

**தெட்சணாமூர்த்தி:
ரசீகர்களின் மீள்பதிவு**

திருமதி மனோன்மணி தெட்சணாமூர்த்தி

அணிமகுடம்

மாலி

('நாழிகை'-11.4.2014)

1960 ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி (தற்போதைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்) மண்டபத்தில் குமாரி கமலாவுடைய பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது.

குரு, வழுவூர் இராமையாபிள்ளை நட்டுவாங்கும். சுவாமிமலை இராஜரத்தினமும் இராதாகிருஷ்ணனும் பாட்டு.

அரங்கில் திரை விலகியதும் நிசப்தம் நிறைகிறது.

பஞ்சரத்தின் கீர்த்தனைகளில் ஒன்றான 'சாதிஞ்சனே ஓ மனசா!' (ஆரபி) வர்ணம்.

அவருக்கேயுரிய அந்தக் கம்பீரத்துடன் ஜொலிப்போடு அமர்ந்து தாளத்தைத் தட்டிய வண்ணம், கணீரென்ற அந்த வெண்கல குரலில், 'சாதிஞ்சனே ஓ மனசா!' முதல் அடியைப் பாடி ஆரம்பிக்கிறார், இராமையாபிள்ளை. உடனே, இராஜரத்தினமும் இராதாகிருஷ்ணனும் திகைப்போடு ஒருவரையொருவர் பார்க்கிறார்கள். வழக்கத்திலும் பார்க்க கணிசமான அளவில் துரிதமான கதி.

வேறு வழியில்லை; அவர்களும் தொடர்கிறார்கள்.

முடியாத ஒரு வேகத்தில் ஆரம்பித்துவிட்டதை இராமையாபிள்ளை உணர்கிறார். அது, முதலாம் காலம். அது இரட்டிப்பாகி, பின்னர் அது மேலும் இரட்டிப்பாகும். பல்லவியைவிட சரணம் இன்னமும் வேகமாகத் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்பதில் இராமையாபிள்ளை மனதுள் சற்று பின்வாங்குகிறார்.

ஆனால், அவரது பிரதம மாணவி கமலா, மறுபுறத்திலிருந்து மேடையுள் எழிலாகப் பிரவேசிக்கவும் அவருடைய தயக்கமெல்லாம் மறைந்து, நம்பிக்கை பெருக்கெடுக்கிறது. நிதானத்துடன் மேடையின் நடுவே வந்த கமலாவின் கால்களில் திட்டமான காலப்பிரமாணம், கண்களில் தெறிக்கும் அசைவுகளும், உதடுகளில் மலரும் சிரிப்பும் சவாலை அவர் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்வதைப் பிரகடனம் செய்கின்றன.

முதலாம் காலத்தில் ஜதிக்கோவைகளுக்கு அவரின் தீர்க்கமான அடவுகளும் சிற்பநிலைகளும் அவையை மூச்சவிடவிடாமல் ஈர்க்கின்றன.

லகுவாக அமைகின்ற இரண்டாம் காலம், மூன்றாம் காலத்தில், சண்டமாருதமாகும் சொல்கட்டுக்களுடனான ஜதிக்கோவைகளில் மீண்டும் மூச்சைப்பிடிக்கிறார்கள். மின்னலாய் ஓர் அழகுநிலை. வேகமான பாய்ச்சல், சுழற்சி அடவுகளுடன் முத்தாய்ப்பாகும் அறுதி.

அவையில், ஆர்ப்பரித்தெழும் பலத்த கரகோஷம். மின்னல் வேகத்தில் ஒவ்வோர் அடவும் மீண்டும் மீண்டும் சிலிர்ப்பிலாழ்த்துகிறது.

வர்ணம் முடிகிறது. அவை முழுவதும் எழுந்துநின்று எழுப்பும் கரகோஷம் ஓயவில்லை.

திரை மூடுகிறது. கமலா நேராகப் பக்கவாத்தியகாரர்களிடம் செல்கிறார்.

'என்ன இராஜரத்தினம்...?' கமலா சிரித்துக்கொண்டே கேட்கிறார். எதிர்பார்க்கக்கூடிய விதத்தில் அவருக்கு மூச்சு வாங்கவில்லை; அவ்வளவாக வியர்க்கவுமில்லை. உண்மையிலே, மீண்டும் இன்னொரு தடவை அதனை உடனே ஆடத் தயார் என்பது போலவே அவர் தெரிகிறார். இராஜரத்தினமும் இராதாகிருஷ்ணனும் 'நிபந்தனையற்ற மன்னிப்புக் கோரி', தமது கைகளை உயர்த்துகிறார்கள். இராமையா பிள்ளையின் முகம் ஆச்சரியத்தில் அறைந்துபோயிருக்கிறது. அவருடைய மாணவி அவரை ஏற்றிவைத்த புதிய உன்னதத்தின் உச்சத்தில் அவர் பிரமித்துப்போனார்.

'வேகமாக ஆரம்பித்தது நான்தான். உடனேயே நான் அதனை உணர்ந்துகொண்டாலும், என்னால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. ஆரம்பித்த கதியைக் கூட்டுவதோ குறைப்பதோ என் இயல்பு அல்ல. கமலா... அன்று அற்புதமாய் ஒளிர்ந்தார். இன்னொருவரால் அது முடிந்திருக்காது. அப்போது மாத்திரமல்ல, எப்போதுமே முடியாது.'

கண்களில் நீர்மல்க, மூன்று தசாப்தங்களின் பின்னர், அப் பெரும் நாட்டிய ஆசான் இச் சம்பவத்தை நினைவுபடுத்திக் கூறுகிறார்.

குமாரி கமலாவைப் பற்றி 'சுருதி' சஞ்சிகை, இரண்டு இதழ்களில் தொடராக வெளியிட்ட விவரணக் கட்டுரைகளில் குரு வழுவூர் இராமையாபிள்ளையையும் செவ்விகண்டிருந்தார்கள். 'பரதம் என்றால் கமலா' என்று புகழ்பெறும் அந்த வரலாற்றுத் தாரகையின் அதி உன்னத மேன்மையைச் சொல்ல, பரதநாட்டிய உலகின் மிகப் பெரும் மேதையான வழுவூர் இராமையாபிள்ளை, இந்த யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்வைச் சொல்கிறார்.

கமலா என்ற அந்த வரலாற்றுத் தாரகையின் வரலாற்றில் வரலாறு படைத்த இது எப்படி நிகழ்ந்தது?

'... ஏறி உயர்ந்த மலை இல்லையாயினும் என்ன? இருந்தன தோள் கள் என்றே கூறி உழைத்தபின் ஆறி, கலைகளில் ஊழிச் சிறந்த யாழ்ப்பாணம்,' அதன் காரணம்.

யாழ்ப்பாணம்; யாழ்ப்பாணத்து அரங்கு; யாழ்ப்பாணத்து ரசிகர்கள் என்ற இவை ஏற்படுத்திய உந்துதல், வழுவூராரை அந்த நிலைக்கு உள்ளாக்கியது.

வழுவூராரென்ன, இந்தியக் கலைஞர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் ஒரு சங்கப்பலகையாகவே திகழ்ந்தது. தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள்; இசை, நடனக் கலைஞர்கள்; நாடகக் கலைஞர்கள்; சினிமாக் கலைஞர்களும் கூட எல்லோருமே அப்படித்தான் கருதினார்கள். கிட்டப்பா, கேபிசுந்தராமப்பாள், ராஜலக்ஷ்மி, எஸ்.டி.சுப்புலக்ஷ்மி போன்ற புகழ்பெற்ற நாடகக் கலைஞர்கள், மதுரை தங்கம் தியேட்டரையும், வண்ணார்பண்ணை தகரக் கொட்டகையையுமே (மனோகரா தியேட்டர்) அக் காலத்தில் தங்களுக்கான அங்கீகாரமாகக் கருதினார்கள்.

எனினும், இதில் ஒரு பரஸ்பர உறவோடும் அந்நியோன்யத்தோடும் கலந்த சிறப்பைப் பெறுவது தவில், நாதஸ்வரம். யாழ்ப்பாணத்து இக் கலை ரசனையின் மூலமாக அமைவதும் இத் தவில், நாதஸ்வரமே.

இலங்கைக்கு 'விசா' தேவைப்படாதிருந்த அக்காலத்தில், இந்தியாவின் வேதாரணியம் போன்ற இடங்களிலிருந்து திருவிழாப் பருவகாலங்களில் தவில், நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் படகுகளில் வந்து நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை ஆகிய ஊர்களில் இறங்குவதும், உள்ளூர்க் கலைஞர்கள் இவர்களைத் தம்முடன் இணைத்து மேளம் கட்டவதும் (குழுக்கள் அமைத்தல்) வழக்காகவிருந்தது. இது தவிர, இந்தியாவின் பிரபல தவில், நாதஸ்வர வித்துவான்கள் உள்ளூர்க் கலைஞர்களுடனும் இணைந்து, வழுவூராரின் அதே மன உந்துதலுடனேயே தவில், நாதஸ்வரக் கச்சேரிகளை நிகழ்த்தினார்கள்.

அம்மாபேட்டை பக்கீர்பிள்ளை, அம்மாசத்திரம் சுண்ணுசாமிபிள்ளை, திருமுல்லைவாயில் முத்துவீர்பிள்ளை, மலைக்கோட்டை

பஞ்சாபிகேசபிள்ளை, நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளை, நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல் என்று, இந்தியாவில் தனித்த புகழோடு தவில் கலைஞர்கள் பலர் சிறந்த காலத்தில், தவில் வாசிப்பில் திருப்பமான பல மாற்றங்களைத் தோற்றவித்தவர் தவில் உலக மாமன்னர் என்று போற்றப்படுகின்ற நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை. தவில் தனியாவர்த்தனம் வாசிப்பதை அறிமுகப்படுத்திய அவர், இரண்டு நாதஸ்வரம், ஒரு தவில் என்றிருந்தபோது, இன்னொரு தவிலையும் கூடவே இணைத்து, நாதஸ்வரக் கச்சேரிகளில் லயவிந்யாசத்துக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியபோது, இந்த இரண்டு அம்சங்களிலும் இந்த லய சிம்மங்களுக்கு யாழ்ப்பாணமே சமர்க்களமாகியது

யாழ்ப்பாணத்தில் 'காளையேற்றம்' இருந்ததில்லை. ஆனால், 'மேளச் சமா' வாழ்வோடிணைந்திருந்தது.

சென்னை சங்கீத வித்வத் சபையின் 'சங்கீத கலாநிதி' (1956) விருதைப் பெற்ற முதல் நாதஸ்வரக் கலைஞர், திருவீழிமிழலை சகோதரர்களில் ஒருவரான சுப்பிரமணியபிள்ளை (சகோதரர்களில் மற்றையவர் நடராஜசுந்தரம்பிள்ளை). திருவீழிமிழலை சகோதரர்களுக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தவில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை ஒரு கட்டத்தில் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து வாசிக்க மறுத்தபோது, அவருக்குப் பதிலாக திருவீழிமிழலை சகோதரர்கள் யாழ்ப்பாணத்து காமாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையைத் தம்மோடு இணைத்தார்கள். 'மீனாட்சி இல்லாவிட்டால் காமாட்சி' என்று அப்போது எழுந்த சுலோகம், தவில், நாதஸ்வரக் கலையின் வரலாற்றில் யாழ்ப்பாணத்து உறவையும் உன்னதத்தையும் உணர்த்தி நிலைக்கிறது.

தவில் வாசிப்பில் நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை மற்றொரு சிறப்பையும் ஏற்படுத்தினார். வழக்கமாக அமைந்த குழுவினருடன், சிற்சில வேளைகளில் மேலதிகமான ஒன்றிரண்டு தவில்களையும் இணைத்து, அதில் லயவிந்யாசத்தை மேலும் மேன்மையுறவைத்தார். 'ஸ்பெஷல் தவில்' என்ற இந்த வகையுள் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி அற்புத அவதாரமானார். அது, தவில் வாசிப்பில், யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்திக்குப் பின்னான புதுயுகமாக மலர்ந்தது.

தவில் என்ற ராஜவாத்திய சாம்ராஜ்யத்தில், மாமன்னர் நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் பொன்முடியாக ஒளிக்கிறார் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி.

நான் கல்விகற்ற ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் அயல் கிராமம், அளவெட்டி. அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் ஒருநாள், அளவெட்டி கும்பழாவளை பிள்ளையார் கோவிலில் தெட்சணாமூர்த்தி தவில்

வி.தெட்சணாமூர்த்தி (தவில்), பி.எஸ்.ஆறுமுகம்பிள்ளை (நாதஸ்வரம்), வெள்ளைச்சாமி (நாதஸ்வரம்) என்.ஆர்.சின்னராசா (தவில்), நாச்சியார் கோவிலடி கணேசன் (தவில்)

வாசிக்கிறார் என்பதறிந்து, கல்லூரி விடுதியில் சிலர் 'களவாக'ச் செல்வதற்கு எண்ணினார்கள். இரவு பதினொன்றரை மணியளவில் அவர்களோடு சேர்ந்து விடுதி ஆசிரியருக்குத் தெரியாமல், கிராமத்து வயல்கள், குளங்களுடாக நடந்து சென்று கண்டேன்; கேட்டேன்.

களவாகப் பெற்ற பாக்கியம் அது!

தெட்சணாமூர்த்தியுடன் என்.ஆர்.சின்னராசா, நாச்சியார் கோவிலடி கணேசன், ஏ.கே. பழநிவேல். வைகறை வெள்க்கு முன்னர் புறப்படும்வரை சுட்டுக்கட்டுகளாய், ஓயாது வெடித்த தூக்குப் பட்டாசுகள்போல அது நினைவில் கேட்கிறது. அதுவே, அந்த மாமேதை வாழ்ந்த காலத்தில், வாழ்கையில் கிட்டிய ஒரேயொரு வாய்ப்பு.

**காலத்தால் அழியாத , அணையாத ஜோதி!!
தவில் மாமேதை லய ஞான குபேர யுபதி
அமரர் திரு. வி.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள்
ஆறுமுகம் முத்துக்கிருஷ்ணன்**

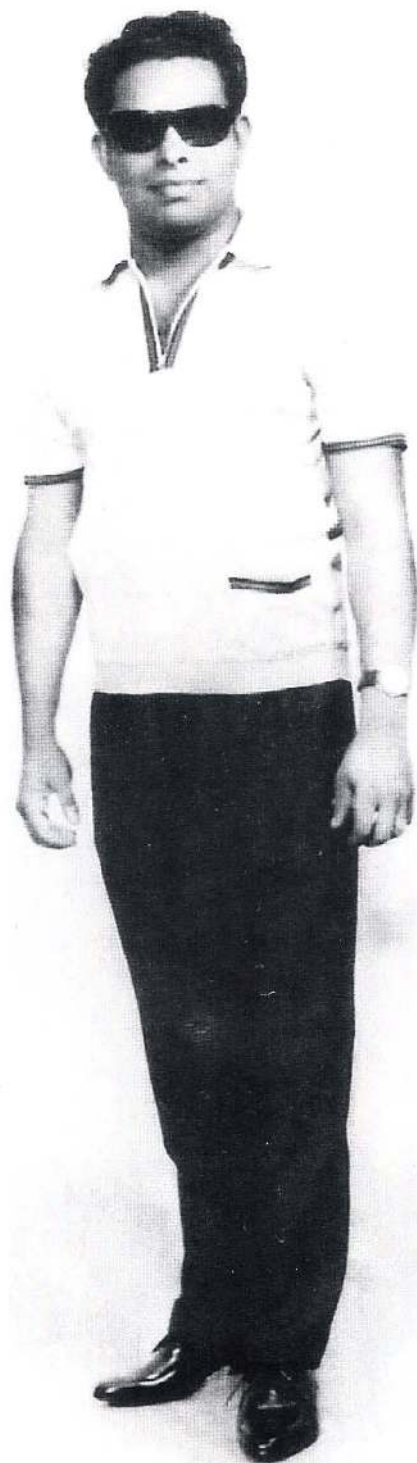
கனடா

ஆமாம்!! காலத்தால் அழியாத, அணையாத ஜோதியே!! திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் மறைந்து இன்று 40 ஆண்டுகள் கடந்தாலும், ரசிகர்கள் மனதில் இன்றும் நீங்காத இடம் பிடித்தமையாலன்றோ அவருக்கு விழா எடுக்கின்றனர் என்றால், அவர் புகழை எப்படிச் சொல்வது! அப்படிப்பட்ட திரு. தெட்சணாமூர்த்தியை எனது 'அன்பு மைத்துனர்' என்று சொல்வதில் முதலில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். என்னை என்கே கண்டாலும், அன்புடன் 'குஞ்சு மச்சான், வா' என அழைத்துத் தன் பக்கத்தில் அமரவைத்துக் கதைப்பார். அந்த வித்துவான் பக்கத்தில் இருப்பதையே நான் பெருமிதமாகக் கருதிய காலம் உண்டு. தான் ஒரு பெரிய வித்துவான் என்ற கர்வம் ஒருபோதும் அவர் காட்டினதும் இல்லை, நான் கண்டதும் இல்லை. எனது இளம் வயதில் திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களைப் பல கச்சேரி மேடைகளில் பார்த்து ரசிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியதை நினைத்தால் இன்றும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. கச்சேரி மேடைகளில் அவர் அமர்ந்திருக்கும் அழகே ஒரு தனி அழகு. புன்சிரிப்புடன் வாசிக்கும் அழகு; உடல் ஆட்டம், தலை அசைவு எதுவுமின்றி இரண்டு கைகள் மட்டுமே வாசிப்பில் ஈடுபடும் அழகே, ஒரு தனித்துவமான அழகு. அப்படியே மணித்தியாலக்கணக்கில் கோர்வை கோர்வையாய், பல நடைகளில் வாசிப்பது கேட்டு இன்றும் புல்லரிக்கும் உணர்வு வருகின்றது. அவரின் தவில் வாசிப்பு உலகறிந்ததே; எனவே, விமர்சிக்க நான் யார்? எங்கள் இரு குடும்பங்களுக்கிடையிலான நெருக்கத்தைப் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

எங்கள் குடும்பம் மூளாயில் தவில் வித்துவான் வை.ஆறுமுகம் பிள்ளை என்ற பெயரில் வேருன்றிய விருட்டும். அதில், தவில் சக்கர வர்த்தி வலங்கைமான் திரு. ஆசண்முகசுந்தரம், மிருதங்க வித்துவான்

கலாபூஷணம். திரு. ஆசந்தானகிருஷ்ணன், நாதஸ்வர வித்துவான் இன்னிசை வேந்தன் கோண்டாவில் ஆபாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் பிரபல்யமாகத் திகழ்ந்தார்கள். அதேபோன்று இணுவிலில் திரு. விசுவலிங்கம் குடும்பம் இன்னொரு விருட்டிஷமாக உருவானது. அதில் மலர்ந்தவர்கள்தான் நாதஸ்வர, வயலின் வித்துவான் திரு. வி.உருத்திராபதி, அவர் மகன் வயலின் மேதை திரு. R.ராதாகிருஷ்ணன், நாதஸ்வர வித்துவான் திரு. வி.கோதண்டபாணி. இவரின் வாரிசுகள்தான் உலகத்தையே தங்கள் இசையால் கவர்ந்த நாதஸ்வர வித்துவான்கள் திரு. கானமூர்த்தி, திரு. பஞ்சமூர்த்தி சகோதரர்களும், நாதஸ்வர இளவரசன் திரு. K.P.குமரனும் ஆவர். திரு. V.மாசிலாமணி ஒரு சகலகலா வல்லவர் என கூறினாலும் மிகையாகாது. பிரபல்யமான நாடக நடிகர், வாய்ப்பாட்டு (Radio Artist). நாதஸ்வரம்/தவில் என்பன இவருக்குக் கைவந்த கலையாகும். இவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்தான் திரு. V.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள். இந்த இரண்டு குடும்பத்துக்கும் எப்படி நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது என்றால், அதுவும் கடவுளின் கிருபையன்றே சொல்லலாம். கல்யாணங்கள் பாலம் அமைத்தன. அதாவது, திரு. கோதண்டபாணியும், திரு. மாசிலாமணியும் திரு. ஆறுமுகம்பிள்ளையின் மூத்த இரண்டு மகன்மாரை மணமுடித்தனர். இரண்டு புகழ்பெற்ற பரம்பரையும் ஒன்றுசேர்ந்து சங்கீதத்தில் சங்கமம் ஆனது. இவ்வேளை, இதே பரம்பரையில் வந்த தவில், நாதசுர வித்துவான்கள் திரு. R.சந்தரமூர்த்தி, திரு. R.புண்ணியமூர்த்தி, திரு. V. கருணாமூர்த்தி ஆகியோரையும் இங்கே குறிப்பிடுவதில் மகிழ்சியடைகிறேன்.

1950களில் நான் பாடசாலை சென்ற காலங்களில் இந்தியாவிலிருந்து கலைஞர்கள் யாழ்ப்பாணம் வருவது வழக்கம். அப்பொழுதெல்லாம் திரு. விழாக்களில் 'தவில் சமா' என்றால் வலங்கைமான் திரு. சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, திரு. முத்துவீர்பிள்ளை, திரு. ராமதாசுபிள்ளை, சும்பகோணம் திரு. தங்கவேல்பிள்ளை என்ற இந்த நான்கு வித்துவான்களின் வாசிப்பை ரசிக்க சனத்திரள் அலைமோதுவார்கள். நிகழ்ச்சியும் மறக்கமுடியாத அளவுக்குக் குதூகலமாகவும் இருக்கும். நீடாமங்கலம் சண்முகவடிவேல், கோடையிடி

பரமசிவம் போன்றவர்களையும் இவ்வேளை மறக்க முடியாது. பிற்காலங்களில், இந்தியக் கலைஞர்கள் யாழ் வருவது நின்றுபோகவே, எமது உள்நாட்டுக் கலைஞர்களான, மும்மூர்த்திகள் திரு. V.தெட்சணாமூர்த்தி, திரு. N.R.சின்னராசாவுடன் திரு. K.கணேச பிள்ளையின் தவில் கச்சேரியை கேட்பதற்கும் கூட்டம்கூட்டமாகத் திரண்டுவருவார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தக் காலகட்டத்தில் வாசித்த நாதஸ்வர வித்துவான்களையும் நினைவுகூராமல் இருக்கமுடியாது. அளவெட்டி நாதஸ்வர வித்துவான் N.K.பத்மநாதன் அவர்கள், இணுவில் N.R. கோவிந்தசாமி அவர்கள், சீர்காழி S.P.M. திருநாவுக்கரசு அவர்கள், கலாநி F.M.பஞ்சாபிகேசன் அவர்கள், யாழ். P.S.ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்கள் தங்கள் இன்னிசையால் பாமர மக்களைக் கவர்ந்தவர்கள் என சொல்லலாம். அதன்பின் வந்தவர்களே இளங் கலைஞர்களான கோண்டாவில் திரு. கி.பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் M.P.நாகேந்திரம் அவர்கள், திரு. V.K.கானமூர்த்தி, திரு.V.K.பஞ்சமூர்த்தி சகோதரர்கள், திரு.S.சிதம்பரநாதன் அவர்கள் மற்றும் திரு.M.P.பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் போன்ற வித்துவான்கள்.

நான் கடைசியாக திரு. தெட்சணாமூர்த்தியின் கச்சேரியை பார்த்தது 1960களில் கொழும்பு ஆடி வேல் விழாவிலும், யாழ். புத்தூர் கோவில் திருவிழாவிலுமாகும். வேல் விழாவில் இந்தியாவிலிருந்து வரு

From left to right: Standing:

Mrs. Sriranjani Santhanakrishnan, sister Mrs. Kalyanasundari Shanmugasundaram, sister Mrs. Rajambal Kulanthaiavel, Valangaiman. A. Shanmugasundaram Pillai, sister Mrs. Thaiyalnayagi Tharmalingam, sister Mrs. Rajeswari Kothandapani, sister Mrs. Thanaswari Nadarajasundaram, Mrs. Saraswathi Balakrishnan

Seated:

Father, Mr. V. Arumugam Pillai, niece, Mrs. Valarmathy Somasundaram, Mother Mrs. Veeraluxmy Arumugam Pillai.

கைதந்த நாதஸ்வர மேதை ஷேக். சின்னமௌலானா அவர்களுக்குச் சிறப்புத் தவிலாக வாசிக்க வந்து ரசிகர்கள் அனைவரையும் இன்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தினார் என்றால் அது மிகையாகாது. இவ்வேளை நான் கேள்விப்பட்ட ஒரு செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாமென நினைக்கிறேன். ஆடி வேலுக்கு ஒழுங்குசெய்ய அவரைச் சந்திக்க, திரு விழாக்காரர்கள் அவர் வீட்டுக்குச் சென்றுள்ளனர். சம்பளம் பேசும் விஷயத்துக்கு வந்தபோது, தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் 10,000 ரூபாய் கேட்ட தொகையையிட்டு கொஞ்சம் மிரண்டுபோய், குறைக்கச்சொல்லிச் கேட்டனர். அதற்கு திரு. தெட்சணாமூர்த்தி 2,000 ரூபாய் கூட்டிக் கேட்டார். திரும்பவும் திருவிழாக்காரர்கள் என்ன இப்படிக் கேட்கிறீர்கள் என்று தடுமாறும்போது, திரு. தெட்சணாமூர்த்தி சொன்னது, எனக்கு கொழுப்புக்குப் போக வர பிளேன் ரிக்கற்றுடன் 15,000 ரூபாய் தந்தால்தான் வருவேன் என்றார். கடைசியில் வேறு வழியின்றி அவரை 'புக்' பண்ணிச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. இது உண்மையாக நடந்திருக்கலாம் என நிச்சயம் நம்பலாம்.

கடைசியாக, திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் செய்த இன்னொரு சாதனை பலருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். நான் யாழில் 1955/60களில் படித்துக்கொண்டிருந்த சமயம் அது. K.K.S. ரோட்டால் சாண்டோ முத்துசாமிபிள்ளையும், வண்ணை சிவன் கோவில் முதலாளியின் மகனும் பெரிய குதிரையில் சவாரிசெய்வார்கள். அது ஒரு கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். இவ்வாறு வேடிக்கை பார்க்கும் நாள்களில் அவ்வழியால் ஒரு புதுமாதிரியான மனிதர் காட்சியளித்தார். முழுநீளக் கால்சட்டை அணிந்து, கண்ணில் 'கூலிங்' கண்ணாடி, கையில் சிகரட் பிடித்தபடி மிகவும் கம்பீரமாகப் பவனி சென்றார். அது வேறு யாருமில்லை; சாட்சாத் திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களே. திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் இதே தோற்றத்தில் மோட்டார் சைக்கிளிலும் சவாரி செய்துள்ளார். இது ஒரு சாதனையாகவே என் மனதில் பதிந்துவிட்டது. ஏனென்றால், அந்தக் காலகட்டத்தில் வேறு எந்த இசைத் தொழினாலரும் செய்திராத ஒரு புதுமையான காரியம். அஞ்சாநெஞ்சன் என்று சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

திரு. தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் ஞாபகமாக இன்று அவரின் குமாரன் T. உதயசங்கர் உலகம் சுற்றும் வாலிபனாக இசைப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ளார். அவர் நீடுழி வாழ்ந்து தந்தையின் பெயரை நிலை நாட்டுவார் என இறைவனை பிரார்த்தித்துக்கொண்டு என் கட்டுரையை முடிக்கிறேன். நன்றி.

-7.4.2014

தன்னிகரற்ற தவில்

க. ஜெகதீஸ்வரம்பிள்ளை

எங்கள் வீட்டிலிருந்து சுமார் ஒன்றரைமைல் தொலைவில் ஒரு ஊர். வடக்கு அளவெட்டி என்பது அந்த இடத்தின் பெயர். காத்தவராயர் கோயில் என்று ஒரு கோயில் அங்கே இருக்கிறது. அங்கே வருடந்தோறும் திருவிழாக்கள் விடிய விடிய நடக்கும். திருவிழாக்களிலே முக்கிய நிகழ்ச்சி நாதஸ்வர இசைக்கச்சேரி. மாலை 6 மணியிலிருந்து இரவு பதினொரு மணி, பன்னிரண்டு மணிவரை கச்சேரிகள் நடைபெறும். ஒலிபெருக்கி அமைத்துக் கச்சேரிகள் நடப்பதால் எங்கள் வீட்டிலிருந்தே சிலவேளைகளிற் கச்சேரி கேட்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும். அது ஒரு சுகமான அநுபவம். சிலவேளைகளில் கச்சேரி கேட்பதற்காக நாங்கள் நேரிலே போவதும் உண்டு.

அப்படியொரு திருவிழாவுக்குப் போக எனக்கு ஒருவாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போது எனக்குப் பத்து அல்லது பதினொரு வயது இருக்கலாம். ஆறாந் திருவிழா இசைக் கலைஞர்களின் அநுசரணையுடன் நடக்கும். அந்தத் திருவிழாவுக்கு என்னுடைய தகப்பனாருடன் கிளம்பி நடந்தே போனேன். பாதிவழியிலே போய்க்கொண்டிருந்த போது, நாதஸ்வர இசை நின்றுவிட்டது. ஒரு தவில் ஓசை மட்டும் ஒலிபெருக்கியிலே கேட்டது. தனியாவர்த்தனம் என்று சொல்வார்களே! எனக்கு அந்த விவரம் எதுவும் தெரியாத வயது. கோயிலை நோக்கி நாங்கள் போகப்போக மிக மிகத் தெளிவாகவும் சுவையாகவும் அந்த இசை ஒலித்தது. 'இதைக் கவனமாகக் கேள்' என்று தந்தையார் எனக்குச் சொல்கிறார். இனிமையான அந்த இசையைக் கேட்டபடியே கோயிலை அடைந்தபோது நான் கண்ட காட்சி இன்றும் என் மனத்திலே பசுமையாக இருக்கிறது.

கோயிலின் முன்னால் ஒரு மேடை. சுற்றிவரக் கம்பங்கள் நட்டு, வாழைகள் கட்டி, கடதாசி மாலைகள் கட்டி அலங்காரம் செய்திருக்கிறார்கள். பல வண்ண வண்ண மின் விளக்குகள் ஒளியூட்டுகின்றன. மேடையிலே ஆறு தவில் வித்துவான்கள் தாளம் போட்டபடி

தவிலுடன் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் மட்டும் தவில் வாசிக்கிறார். முப்பது நிமிடமாக அந்தத் தவில் ஒலிக்கிறது. விதவிதமான ஒலிகள், வேகமாக, மெதுவாக, கனமாக, இதமாக வெவ்வேறு ஒலிகள் வருகின்றன. காதுக்கு அவை இனிமையாக இருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் அந்த இளம் தவில் வித்துவான் தவில் வாசிக்கிறார். மற்றைய வித்துவான்கள் மெய்யம் மறந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் வாசித்த பின்னரே அவர் முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார். அது நிறைவானதும், எழுந்த கைகட்டல் பல நிமிடங்களுக்கு நீடித்தது. இசை நுணுக்கம் எதுவும் தெரியாத அந்த வயதிலும் என்னை ஈர்த்த அந்த இசையை இன்று நினைத்தாலும் மனத்தை நிறைக்கிறது. அந்தத் தவில் வித்துவான்தான் பின்னாளிலே 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற விருது பெற்று, மேகையாக விளங்கிய திரு தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள்.

இந்த நிகழ்வுக்கு முன் எங்கள் வீட்டில் நடந்த நிகழ்வு ஒன்றைக் குறிப்பிடவேண்டும். வருடம் 1953. என் அக்காவின் திருமணம். திருமண வைபவத்துக்கு மங்கல இசை வழங்க வந்திருந்தவர் அம்பல் இராமச்சந்திரன் என்றொரு நாதஸ்வரக் கலைஞர். உடன் வாசித்தவர் திரு என் கே பத்மநாதன் அவர்கள். முதலாவது தவில், இளைஞர் திரு தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள். உடன் வாசித்தவர் திரு கணேசரிள்ளை அவர்கள். அந்தக் கச்சேரிபற்றி அடுத்துவந்த சில தினங்களாக எங்கள் வீட்டிலே விமரிசனம் நடந்தது நினைவிருந்தாலும், அதைக் கிரகிக்கும் அறிவு அல்லது வயது அப்போது எனக்கில்லை. நான் மிகவும் சிறிய பையன். எங்கள் வீட்டு, கோயில் வைபவங்களுக்கு இசைக்கலைஞர்கள் எப்போ வந்தாலும் தரமான இசை வழங்கத் தவறுவதில்லை. இது பின்னாளில் நான் அநுபவபூர்வமாக அறிந்தது.

விழிசிட்டியிலே ஞானவயிரவர் கோயில் இருக்கிறது. அங்கே ஆண்டுதோறும் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும். பன்னிரண்டு தினங்கள் நடைபெறும் உற்சவத்தின் நிறைவுநாள் எங்கள் உபயம். ஒருமுறை இந்த உற்சவத்திலே சுவாமி புறப்பட்டு உள்வீதியுலா முடித்து வெளியே வர மழை கொட்ட ஆரம்பித்தது. வெளியே போக முடியாது. மழை விடும்வரை இசை ஒலிக்கவேண்டும். தவிலிலே தனியாவர்த்தனம் வாசிக்க ஆரம்பித்தார்கள் அன்று வந்திருந்த தவில் வித்துவான்கள். அந்த இசையைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்திருந்த வலங்கைமான் சண்முகசந்தரம், இராமதாஸ் என்ற இருவருடன் தெட்சணாமூர்த்தியும் வாசித்தார். 'திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கஞ் செய்தல்வேண்டும்' என்ற பாரதியின் அடிகளுக்கு உரை சொன்னதுபோல அந்த இரு தமிழ்நாட்டு வித்துவான்களும் திறமையை மதித்து, தெட்சணாமூர்த்தியை மனமுவந்து பாராட்டினார்கள்.

இசையை இரசிக்கக்கூடிய வயது வந்தபின்னர், வல்லிபுரக் கோயில், ஆவரங்கால் சிவன் கோயில், புத்தூர் சிவன் கோயில், கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோயில் என்று பல கோயில்களுக்கும் சென்று கச்சேரிகள் கேட்டுள்ளேன். காருகுறிச்சி திரு அருணாசலம்

பிள்ளை, நாமகிரிப்பேட்டை திரு கிருஷ்ணன், திரு சின்னமௌலானா என்று பிரபல வித்துவான்களின் கச்சேரிகளில் திரு தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் ஒலிக்கத் தவறியதில்லை. பின்னாளில், சென்னை இசை விழாக்களிலும் அவர் இவர்களுக்குப் போய் வாசித்திருக்கிறார். வானொலி அஞ்சலில் அந்தக் கச்சேரிகளையும் கேட்ட அநுபவம் உண்டு. நாதஸ்வரம் வாசிக்கும்போது, சில கலைஞர்கள் செய்வது போலச் சத்தமாகத் தவிலை வாசிக்காமல் அநுசரணையாக வாசித்து மெருகட்டுவதில் அவர் வல்லவர். கீர்த்தனையை அவரின் தவில்லே கேட்கலாம். விரல்கள் அவர் நினைத்ததைப் பேசும். கைவிரல் தொடுவதுபோலவும் தொடாததுபோலவும் தவிலுடன் பேசும். தவில் அதைப் புரிந்துகொண்டு நாதத்துடன் பதில் சொல்லும்.

திஸ்ரம், சதுஸ்ரம், கண்டம், மிஸ்ரம், சங்கீர்ணம் என்று தாள பேதங்கள், நடைபேதங்கள் உண்டு. மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது எண்ணிக்கைகளிலே தாளம் போகும். நடைபேதங்கள் வாசிக்கும்பொழுது ஒன்பதைத் தாண்டி, பதினொன்று, பதினமூன்று எண்ணிக்கையில் வாசித்த பெருமை திரு தெட்சணாமூர்த்திக்கு மட்டுமே உண்டு. அவ்வளவு வேகத்திலும் சொற்கட்டு மிகத் தெளிவாக இருக்கும். என்ன தாளத்திலே பல்லவி வாசித்தாலும் அதை உடனேயே கிரகித்து வாசிக்கும் திறன்கொண்ட கலைஞர் அவர். இந்தத் திறமையைத் தான் 'உலகின் எட்டாவது அதிசயம்' என்று பாலக்காடு மணி ஐயர் அவர்கள் பாராட்டியதாகச் சொல்வார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்ற பத்திரிகையில் இசை விமரிசகர் சுப்படு, தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் கேட்டு மேலுலகத்திலே நந்திதேவர் மகிழ்ச்சியிற் துள்ளிக்குதித்ததாக ஒருமுறை எழுதியிருந்தார். இன்னொரு இடத்தில், தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிலுக்குமுன் சின்னமௌலானா 'சின்ன' மௌலானா ஆகிவிட்டார் என்றும் எழுதியதாக நினைவு. பெங்களூருவில் ஒரு சல்யாணத்திலே இவரின் வாசிப்பைக் கேட்க நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் திரண்டதாகச் சொல்வார்கள். இவை திரு தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் திறமைக்கு ஒருசில ஆதாரங்கள். சுப்படு குறிப்பிட்டதுபோல, மகிழ்ச்சியிலே துள்ளிக்குதித்த நந்திதேவர் நேரிலே திரு தெட்சணாமூர்த்தியின் இசையைக் கேட்க ஆவல்கொண்டு அவரைத் தன்னிடம் அழைத்தாரோ என்னவோ? இளவயதிலேயே இவ்வலகை நீத்துவிட்டார் இவர்.

இசைமேதைகள் அடிக்கடி பிறப்பதில்லை. மேதைகளின் இசை எல்லா உயிரினங்களையும் கட்டிப்போட வல்லது. மேதைகளின் வாழ்வு பெரும்பாலும் குறுகிய ஆயுளில் நிறைந்துவிடும். இந்த மூன்று இலக்கணமும் அமரர் திரு தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுக்குப் பொருந்துகிறது. அவர் ஒரு மேதை.

© K K Rajah

தெட்சணாமூர்த்தியண்ணை!

ஆதவன்

(அளவெட்டி/டென்மார்க்)

‘வாழ்க்கை என்றால் ஒரு ரிதம்’ என்று பின்னாளில் ஓஷோ சொல்லித்தந்தார்.

முன்னாளில் எனக்கு இதுவும் தெரியுமே என்று என்னுக்குள் கொண்டாடினேன்.

என் செவிகளில் அண்ணை இருந்திருக்கிறார்.

ரிதம் என்பது வடசொல்.

அதுவும் தமிழ் கற்பிக்கும் என் மனைவி பின்னாளில் சொல்லித்தந்தது.

ரிதம் மொழி கடந்தது (லாசராவின் ‘த்வனி’ போல).

நான் ரிதத்துடனே பிறந்தேன்.

தாளம்-லயம்-சுருதி

என் வீட்டின் முன்னே நாதசுர வித்துவான் சிதம்பரநாதனின் வீடு. சிதம்பரநாதண்ணையின் அக்கா (குஞ்சக்கா என்று அழைப்போம் நாங்கள்) தெட்சணாமூர்த்தியண்ணையின் துணைவியார்.

சிதம்பரநாதனின் தம்பியின் பெயர் சிவம். சிவம் எனக்கு சீனியர். என்றாலும் நாங்கள் எதையுமே பேசக்கூடிய நண்பர்கள். சீனியர் எனக்கெல்லாமுமே சொல்லித்தந்தார். எனது காலகைகள் சிதம்பரநாதண்ணையின் பூபாள இசையுடனேதான் விடியும். அவர் சாதகம் பண்ணும்போது நானும் என் அப்பாவும் எங்கள் வீட்டுப் படியில் அமர்ந்து இரசிப்போம். அவரது நீலாம்பரியில் அப்பாவின் மடியீது நான் தூங்கிய இரவுகள் ஏராளம். என் அப்பா இசையுடன்

கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் என்பவற்றிற்குப் பயன் சொல்லும் ஆசான். இது எனது குழல்.

என் அம்மா ஒருநாள் ஒரு கதை சொன்னாள். அப்போ எனக்கு ஒன்பது வயது.

‘மேளத்தையே தாக்கமுடியாத ஒரு சிறுவன் இருந்தான்.’

‘ம்’

‘எல்லோரும் மேடையைப் பாத்துக்கொண்டிருந்தோம்.’

‘ம்’

‘மேளம் மட்டும் வந்தது. மேடையிலை மேளத்தை வைச்சிட்டு ஆக்கள் போட்டினம்.’

‘பிறகு’

‘உன்னைப் போல ஒரு பெடியன் வந்தான். மேடையிலை தவ்ளி ஏறினான். அவன்ரை தலையை நாங்கள் காணேல்லை. மேளத்தைவிட அவன் சின்னன். என்னமாதிரி முழக்கினான் தெரியுமே! அவன்ரை கண் சிமிட்டலும் அடியும். எல்லாச் சனமும் ‘ஆ’வெண்டு பாக்க வெளுத்துவாங்கிட்டு பேசாமல் மேடையைவிட்டு இறங்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தானாம்.’

‘பிறகு என்ன நடந்தது?’

‘ஆரோ வந்திச்சினம்; மேளத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு போச்சினம்.’

தன் ஒன்பது வயதில் அளவெட்டி மக்களின் இதயம் கவர்ந்த ஒரு இளவரசனின் கதையை என் ஒன்பதாவது வயதில் என் அம்மா சொன்னாள்.

சிலர் இதுக்கென்றே பிறக்கிறார்கள் என்பதுவும், திருஞானசம் பந்தர் மூன்று வயதில் சந்தம் நிறைந்த கவிதை படைத்தார் என்பதையும் நம்பத் தலைப்பட்டேன்.

தவில் என்றால் என்ன? எனக் கண்டுகொண்டது என் சீனியர் சிவத்தின் உபயம். திருவாத்தித் தடியை சீவிக்கொண்டே இருந்த சீனியரிடம், ‘ஏன் வேறை தடியாலை அடிச்சா, அடிபடாதோ’ என்று கேட்டுக் குட்டுவாங்கினேன். ‘இது மாட்டுத் தோலா?’ என்று கேட்டேன். ‘ஏன் ரெண்டு பக்கத்திலையும் தடியாலை அடிக்கலாந்தானே’ என்று கேட்டேன். ‘ஒரு பக்கந்தான் தோல், மற்றப் பக்கம் என்னத் தாலானது?’ என்று கேட்டேன். ‘கோயில் மேளத்துக்கும் வித்துவான் மேளத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம்?’ என்ற கேள்விதான் சிவம் அண்ணைக்கு விளங்காக கேள்வியாக இருந்தது. விடை தெரிந்திருந்தும் அவர் சொல்ல மறுத்ததுக்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. அவரது அப்பா

தான் எங்கள் கோவிலில் அப்போ 'கோயில் மேளம்'. அவரை செல்லத் துரை அண்ணை என்று அழைப்பார்கள்.

'எல்லாருந்தானே தவிலடிக்கினம். ஆனால், அந்தச் சின்னப் பெடியன் எப்படிச் சிறப்பாய் அடிக்கிறான்!' என்பதே ஊர் முழுவதும் பேச்சாயிருந்தது.

நாளாக நாளாகச் சிறுவன் பெரியவனாகி ஊருடனும் எங்கள் வாழ்வுடனும் ஒரு லயத்தை ஏற்படுத்தினான்.

இசை என்றாலே என்ன சனியன் என்று தெரியாதோரே ஒருகணம் நின்று தவிலை இரசிப்பார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நானும் ஏதோ தெரிந்தவன்போலத் தாளம்போட்டும் தலையாட்டிக்கொண்டும் இருந்திருக்கிறேன். எனக்கும் ஒரு சனியனும் தெரியாது. ஆனால், எனைக் கட்டிப்போட்ட அந்த மாயமான் எது?

தனித்தனியில் என்கிற சொற்பதமே அவரால் வந்தது.

வெறும் தாளத்துடன் தன் ஒரே தவிலால் மூன்று மணித்தியாலங்கள், சுமார் ஐயாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்களை எப்படி மெய் மறக்கச் செய்கிறார்?

'புகுத்தறிவுக்கு அப்பால் தெய்வீகக்கலை என ஏதும் உண்டா?' என, கார்ல் மார்க்கை வாசித்த பிறகும் என்னைத் திணறடித்தவர் என் தெட்சணாமூர்த்தியண்ணை.

அழகிய அவரது சிறிய தொந்தியில் ஒரு மீன் சங்கிலி தொங்கும். அந்தப் பொன்மீன் அவர் லயத்திற்கேற்ப அசைந்தாடும். என் கனவுகளில் அது பல தடவை வந்ததுண்டு.

எனக்கும் அவருக்குமிடையே மிக மிக நெருங்கிய உறவிருந்தது.

என்னை அவர் மிகுந்த மரியாதையுடன் சுகம் விசாரிப்பார். அவரது இளைய மகன் அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வருவான். அவனுக்கு நான் கணிதம் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறேன்.

அது முக்கியமில்லை.

அவரது ரிதம்.

அவரது லயம்.

அவரது தாளம்.

சொல்லி மாளாது.

வெகு தொலைவிலிருந்தே இது அவரது தவில் சத்தந்தான் எனப் பல்லாயிரம் மக்கள் கண்டு கொள்கிறார்களே..! இது என்ன விந்தை?

இசைப்புலவர்கள் இவருக்கு என்ன பட்டம் கொடுக்கலாம் என ஆய்ந்தபொழுது, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவர் நின்றார். இறுதியில் கொடுத்தார்கள்.

- லய ஞான குபேர பூபதி -

முழுமையை நோக்கிய அற்புதக் கலைஞன் அவர்.

நான் சைக்கிளில் வந்துகொண்டிருந்தேன்.

இவர் சகபாடிகளுடன் தள்ளாடியபடி தன் காரில் ஏற முனைந்து கொண்டிருந்தார். இந்த மண்ணையும் மக்களையும் தன் விரல்களினால் கட்டிவைத்த மாபெருங்கலைஞன்...!

நான் சைக்கிளால் இறங்கி, ஓடிப்போய் அவருக்கு உதவினேன்.

'அண்ணை ஏனண்ணை இப்படி?' என்றேன்

காருக்குள் இருந்தபடி அவர் சொன்னார்.

'ஆண்டவன் குடுக்கிறான். நல்லா இரு தம்பி.'

கார் போய்விட்டிருந்தது.

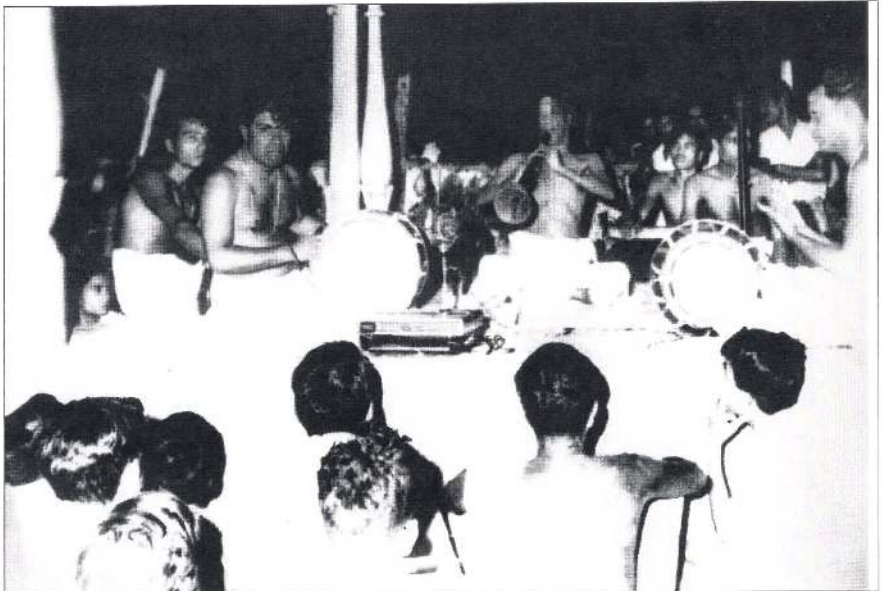
எல்லாமுமே போய்த்தானிருந்தது.

ஆனால், அந்த ரிதம்.

தாளம். லயம்.

நான் இறக்கும்வரை இருக்கும்.

- 28.3.2014

நெஞ்சில் ஒரு முள்!

இ.சிறிகந்தவேல் (நெதர்லாந்து)

2015ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நெதர்லாந்தில் வசிக்கும் அள வெட்டியைச் சேர்ந்த இரசாயனவியல் பேராசிரியரான திரு. பத்ம மனோகரனுடைய வேண்டுகோள் ஒன்றினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, கனடாவில் வசிக்கும் திரு. கந்தசாமி அண்ணருக்குத் தொலைபேசி எடுத்தபோதுதான், எனது உள்ளத்திற்கு இந்த இனிப் பான செய்தி கிடைத்தது.

அதாவது, தவில் மேதை திரு. வி.தெட்சணாமூர்த்தி சம்பந்தமான ஆவணப்பட வெளியீடு ஒன்று லண்டனில் இவ்வருடம் ஏப்பிரல் மாதம் இடம்பெற இருப்பதாகவும், அதற்காகத் தன்னிடமும் ஒரு நேர்காணல் வீடியோ பதிவினை மேற்கொண்டிருப்பது பற்றியும், இந்த விழா ஏற்பாட்டில் அளவெட்டியைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் பண்டிதருடைய மகனும், பிரபல பாடகருமாகிய சத்தியமூர்த்தியும் ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதுவுமான இனிய செய்திதான் அது!

கந்தசாமி அண்ணரும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

எனது பதினம் வயது நுழைவுக்காலம்தான் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிலுலகப் பிரவேச வாலிப காலம். அக்காலத்தில் தெட்சணாமூர்த்தியையும் கந்தசாமி அண்ணரையும் சேர்த்தே நான் பார்த்ததுண்டு. இருவரும் அந்த அளவு இணைபிரியாத நண்பர்கள். கும்பழாவளை வீதிகளில் இவர்கள் இருவரும் சோடிபோட்டுத் திரியும் காட்சிகள் என் நினைவுகளினின்று என்றும் நீங்கா. கந்தசாமி அண்ணருடைய மாமன் தம்பிப்பிள்ளை மாஸ்டர் தெட்சணாமூர்த்தியின் ஒரு நண்பரும் விசிறியும் ஆனது இவர்கள் இருவருடைய நெருக்கத்தினாலேயே என்று எண்ணுகின்றேன். அநேகமாக, வடக்கு வீதிச் சமா முடிந்தபின்னர், இவர்கள் இருவரும் சோடிபோட்டிடுவர். தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆவணப்படம் ஒன்றில் கந்தசாமி அண்ணர் இடம்பெறாதுவிடின் அது உப்பில்லா உணவு.

திரு. வீ.எஸ்.இராகவப்பிள்ளையும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

கும்பழாவளை வசந்த மண்டபத்தில் ஒரு இளைஞன் தவில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, எனது மச்சான் செல்லப்பா கூறியது என் செவியில் இன்றும் ஒலித்தவாறே உள்ளது. 'இவர்தான் முத்து வீரிடம் தவில் படிச்சவர்' என்பதாகும். அப்போது பலரும் அவரது வசிகரத் தோற்றத்தையும், அவர் தவில் வாசிக்கும் அழகையும் கண்டு ரசித்தனர்; பலர் அதிசயித்தனர். ஆனால், அப்போது சிறிதளவுகூட ரசனை அற்றவன் நான். நானும் அவர்களுள் ஒருவனாக நின்று பார்த்தேன். அவ்வளவுதான். அதன் பின்னர், ஒருமுறை கும்பழாவளை 8ஆம் திருவிழாவுக்குத் தவில் மேதை ராகவப்பிள்ளை வரவழைக்கப்பட்டிருந்தார். வடக்கு வீதிர் சமா முடிந்தபின்னர், அவருக்கு அள வெட்டி கண் வைத்தியர் வீட்டில் சாப்பாடு ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது. வீட்டு விறாந்தையிலுள்ள மரக்கட்டிலில் ஒரு பனை ஓலை விசிறியால் விசுக்கிக்கொண்டிருந்த அந்த தவில் மேதை ராகவப்பிள்ளையிடம் யாரோ ஒருவர் கேட்டார்: 'உங்களுக்குப் பின்னர் தனிலுக்கு யார் என்று எண்ணுகின்றீர்கள்?' 'வேறு யார்? உங்களுடைய யாழ்ப்பாணத்துத் தம்பிதான்!' என்று அவருடைய பதில் வந்தது. 'தகரக் கொட்டசையில் மழை பெய்ததுபோல இருக்கும் அவரது வாசிப்பு' என்ற விளக்கமும் இருந்தது. அது தெட்சணாமூர்த்தியின் தவிலுலக ஆரம்பகாலம். விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்.

நாதஸ்வர கலாநிதி திரு. என்.கே.பத்மநாதனும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

ஆரம்பகாலத்தில் தெட்சணாமூர்த்திக்கு நாதஸ்வரம் வாசிப்பவர் நாதஸ்வர கலாநிதி பத்மநாதன் ஆவார். அவரது குழுவில் சின்ன ராகவும் நாதஸ்வரம் வாசிப்பவராக இருந்தார். அக்காலத்தில் நடைபெறும் சகல வைபவங்களிலும் கோவில் திருவிழாக்களிலும் இந்தக் குழுவுக்கு மவுசு அதிகம். பின்னாளில்தான் புகழ் கோலோச்சியது. பத்மநாதனுடைய அங்க அசைவுகளுக்கும் வாசிப்புக்கும் ஏற்றவகையில் தெட்சணாமூர்த்தியின் தனிலும் ரசனைக்குரியதாகவே எமக்கு இருந்தது. லயத்தின் நுட்பங்களோ இசையின் நுணுக்கங்களோ எமக்குப் புரியாதபோதும், அன்றே எம்மால் ரசிக்க முடிந்தது. இவர்கள் இருவரும் அளவெட்டியின் இசைச் சொத்துக்கள். தெட்சணாமூர்த்தியின் பிறப்பு இணுவிவாக இருந்தபோதும் அவரது தவிலுலக வாழ்வு அளவெட்டியுடனேயே பின்னிப்பிணைந்தது. பின்னாளில் இருவரும் வேறுவேறாகவே தங்கள் மேளக் குழுக்களைக் கட்டினார்கள். அக்காலத்தில் அதனை 'செற கட்டுவது' என்றே அழைப்பர். திரையுலகத்தில் ரஜினியும் சமலும் ஒரே படத்தில் இருப்பதில்லை. இவர்கள் இருவருடைய போக்கும் வேறாக இருந்தாலும் மேடையில், கலையில் ஒன்றாகவே இருந்தனர்.

திரு. ஐ.சிவபாதமும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

அளவெட்டியைச் சேர்ந்த சுரகக் கலைஞர் ஐயாத்துரை அவர்களின் மகன் சிவபாதமும் நானும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தலைசிறந்த மிருதங்க வித்துவான்களில் சிவபாதமும் ஒருவர். சிவபாதம் என்னோடு கதைக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் தெட்சணாமூர்த்தி சம்பந்தமாக ஏதாவது கதை வந்தேயாகும். தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் நுட்பங்கள் பற்றி ஏராளம் குறிப்பிடுவார். ஆனால், லய நுட்பமும் இசை நுட்பமும் அறியாத நான் தொந்துதொறுங்குவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்யமுடியும். அதாவது, சிவபாதம் தெட்சணாமூர்த்தி வெறி அல்லது விசர் பிடித்த (maniac) ஒருவர். சிவபாதம் ஒரு தவில் வாத்தியக் கலைஞனாக வந்தமைக்கும் தெட்சணாமூர்த்திதான் காரணம். இதை அவரே என்னிடம் கூறியிருக்கின்றனர். அவர்கள் இருவரும் அளவெட்டியில் கிட்டத்தட்ட அயலவர்கள். நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் அவர் தெட்சணாமூர்த்தியின் வீட்டிலேயே பொழுதுபோக்குவார். கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்.

'தொழிலாளி' பத்திரிகையும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

அளவெட்டியைச் சேர்ந்தவரும் வடபுலத்தின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரமுகருமாகிய வ.பொன்னம்பலம் ('வீபி' எனச் சுருக்கமாக அறியப்பட்டவர்) அவர்களின் தம்பி மாசிலாமணியும் நானும் அக் காலத்தில் 'தொழிலாளி' பத்திரிகையில் தொழில்வகையில் தலை சிறந்தவர்களிடம் பேட்டி கண்டு பிரசுரிப்பதற்காக ஒருமுறை தெட்சணாமூர்த்தியின் வீட்டுக்கு சென்றிருந்தோம். அப்போது அவர் தவில் வாசிப்பதிலே திறமையானவராக இருந்தாலும், ஒரு பத்திரிகையின் பேட்டி எப்படி இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால், நினைத்ததற்கு எதிர்மாறாக, நாம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு ஏற்றவகையில் எம்மிடம் கருத்துப் பரிமாறிய திறமை உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியதாகவே இருந்தது. தொழிலுக்கு அவர் கொடுக்கும் உயர்வான மதிப்பு, சக கலைஞர்களுக்கு அவர் கொடுத்த கௌரவம், செய்யும் தொழிலை எந்த அளவு விகவாசமாக நேசிக்க வேண்டும், கடமை உணர்வில் எந்த அளவு நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பன எல்லாம் அவர் ஒரு தவில் கலைஞராக அல்லது தத்துவ ஆசிரியராக என்று எண்ணுமளவுக்கு இருந்தது. சமூகத்தில் சிலர் அந்தஸ்து பெறுவது பணத்தாலும் வேறு சிலவற்றாலும் என்பதை அவர் அறிவார். அவ்வாறு அந்தஸ்து பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் கௌரவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் என்றுமே நினைப்பதும் இல்லை; அவ்வாறு கொடுப்பதும் இல்லை. தான் நேசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே, அவர்கள் எவ்வளவு சாதாரணமானவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அந்தஸ்து உடையவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரையும் ஒன்றாகவே கருதுவார்; மதிப்பார். ஒருவருக்கு கௌரவம் வழங்குவதென்பது தோளில் இருக்கும் சால்வையை எடுத்து,

கூனிக்குறுகித்தான் கௌரவம் வழங்கவேண்டுமென்று அவர் என்றுமே கருதியதில்லை; அவ்வாறு செய்ததும் இல்லை. பல்வேறு தொழில்புரிபவர்கள், சாதாரண கார் ஓட்டுனர்கள் என்று பலர் அவருடன் நெருக்கமாகப் பழகுவர். சிறிதும் கௌரவம் பாராது அவர்களுடன் சகஜமாகவும் அன்பாகவும் பழகுவார். புகழின் உச்சத்தில் அவர் இருந் தாலும் சாவகாசமாக வெள்ளம் பாயும் பாலத்தின் மதகுகளின் மேல் குந்தியிருந்து சகலருடனும் தோளில் கைபோட்டு மிக எளிமையாகக் காட்சியளிப்பார். எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் உள்ள வெள்ளவாய்க்கால் மதகுமேல் குந்தியிருந்தவாறு மிக எளிமையாகப் பலருடன் பழகியதை நானும் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். தெட்சணாமூர்த்தி காட்சிக்கு எளியன். அவரது பேட்டியும் அவரது வாழ்வும் ஒன்றாகவே இருந்தது. இவை எல்லாமே அவர் பற்றிய உயர்வான எண்ணத்தை எனக்குள் தோற்றுவித்தது.

தோழர் வ.பொன்னம்பலமும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

தெட்சணாமூர்த்தி வீபியின் மிக அன்பைப் பெற்ற ஒருவர். தெட்சணாமூர்த்தியின் தனில் வாசிப்பிலே மட்டுமன்றி, அவருடைய அன்பான அணுகுமுறையினாலும் கவரப்பட்ட ஓரவராகவே வீபி இருந்தார். அக்காலத்தில் செக்கோஸ்லவாக்கியா என்னும் நாட்டிலிருந்து ஒரு நிபுணர் குழு இலங்கை வந்திருந்தது. அவர்கள் எஞ்சினியர், வைத்தியர், ஆய்வாளர், இலக்கியவாதி, கலைஞர் என்று பலதரப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். தெட்சணாமூர்த்தியின் திறமை பற்றி வீபி மூலம் அறிந்து, ஒருமுறை தெட்சணாமூர்த்தியின் தனில் வாசிப்பை பார்க்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினர். அப்போது தெட்சணாமூர்த்தியின் வாசிப்பை அவர்கள் பார்த்தது மட்டுமன்றி, அது வீடியோ விலும் பதிவுசெய்யப்பட்டது. ஏனைய தனில் வாசிப்புக்களையும் அவர்கள் பதிவுசெய்து பார்த்தனர். வந்த குழுவில் உள்ள அந்த எஞ்சினியருடைய கருத்துப்பிரகாரம் தெட்சணாமூர்த்தியின் விரல்களுடைய அசைவு நம்பமுடியாத வேகத்தில் (velocity) சுழன்றதை அவர்கள் அவதானித்ததாக இருந்தது. அதாவது, அவர்கள் இந்த கைவிரலின் வேகம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இந்த ஆங்கிலப் பதம் குறித்த மேலதிக பௌதிக விளக்கமும் கூறினர். அதனை நேரில் கேட்ட எம்.எஸ்.சி. செல்லத்துரை என்பவரும் இன்றில்லை. அது பற்றிய ஆழமான பௌதிக அறிவும் எனக்கு இல்லை. துரதிர்ஷ்டம் என்னவென்றால், அந்த வீடியோவும் இல்லை. அவர்களுடைய கருத்துப்பதிவும் இன்றில்லை. குறைந்தபட்சம் அவரது எத்தனையோ தனில் வாசிப்புக்களையாவது தமிழுலகு ஒலிப்பதிவு (சில செய்யப்பட்டிருந்தாலும்) செய்திருக்கலாம்.

தெட்சணாமூர்த்தியின் ஆவணப்படக் குழுவுக்கு பாராட்டு

அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்யத்தக்கவகையில் அவர் பற்றிய விபரங்கள் கொண்ட ஒரு ஆவணப்படம் வெளிவர இருப்பது மனதுக்கு

ஆறுதலாக இருக்கிறது. இதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட சகலரையும் - குறிப்பாக யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவிருந்த திரு. முறித்தியானந்தன், பிரபல பாடகராகிய திரு. சத்தியமூர்த்தி ஆகியோர் - நன்றியறிதலோடு பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். ஒருமுறை நித்தியானந்தனுடைய வீட்டுக்குச் சென்றவேளை, தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியம் என்றும், நீர் அள வெட்டியாக இருப்பதால் அதுபற்றிய குறிப்புக்களை எழுதி அனுப்பும் என்றும் கேட்டிருந்தார். நானும் செய்வதாகக் கூறினேனெயொழிய எதுவும் எழுதி அனுப்பவில்லை. இது என் நெஞ்சில் ஒரு முள்ளாகவே இன்றுவரை இருந்தது. இப்போது ஒரு ஆவணப்படம் மட்டுமன்றி ஒரு மலரும் வெளியிட இருப்பதாக அவர் கூறியதுடன், முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு அதற்காவது எழுதி அனுப்பாமாறு கேட்கப்பட்டது எனது நெஞ்சில் இருந்த முள்ளை அகற்றக் காரணமாகியது. **இருந்தும் நானும் குற்றவாளியே!**

தெட்சணாமூர்த்தி ஒருமுறை காரைநகர்க் கடற்கரைக்குச் சென்றிருந்தார். அன்றைய தினம் நானும் மூளாய் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒருவரைப் பார்க்க எனது துணைவியாருடன் சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்து காரைநகர்க் கடற்கரைக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பமும், அங்கு தெட்சணாமூர்த்தியைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் எமக்குக் கிடைத்தது. வேடிக்கை என்னவெனில், தெட்சணாமூர்த்தியைப் பொறுத்தவரை நான் வீபியின் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் என்பதாகும். காரணம், தெட்சணாமூர்த்தி வீபி வீட்டுக்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அனேகமாக வீபி இல்லாத வேளை, வீபியின் சாய்வுசுதிரையில் நான் படுத்திருப்பதை அவர் அவதானித்திருக்கிறார். அது காரணமாக இருக்கலாம். என்னைக் காணும் போதெல்லாம் வீபியைப் பற்றி விசாரிப்பார். அன்று அவர் வாங்கிய ஏராளமான மணலை மீன்களில் ஒரு பகுதியை வீபி வீட்டில் கொடுக்கும்படி என்னிடம் தந்தது மட்டுமன்றி, எமக்கும் ஒரு பகுதி தந்தார். பஸ் ஏறி மூளாய் சென்ற நாம், அவருடைய காரில் சங்கானை வரை பயணித்தோம். மீன் கிடைத்தது மட்டுமன்றி, அவருடன் பயணிக்கவும் முடிந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜியின் மகள் சாந்தியின் திருமண வைபவத்தில் அவர் தனில் வாசித்த நிகழ்வு பற்றியும் அவரே கூறக்கேட்ட வாய்ப்பும் கிடைத்தது. பொதுவாக, 'பிழைப்பைக் கெடுத்ததாம் நினைப்பு' என்றே கூறுவர். ஆனால், நான் வீபியின் நெருங்கிய உறவினர் என்ற அவரது நினைப்பு எமக்கு மீனை வழங்கியது. **அதாவது, 'பிழைப்பைக் கொடுத்ததாம் நினைப்பு'.**

மனநோயும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

ஒரு பகல் வேளை மிகவும் துயரமான செய்தி ஒன்று கிடைத்தது. தெட்சணாமூர்த்தி அளவெட்டியில் கேல்வத்தையில் உள்ள ஒருவருடைய வீட்டின் உள்ளே சுதவினை மூடிவிட்டு, ஒருவரையும் சந்திக்க விரும்பாது தனியே இருக்கின்றார் என்பதுவே அந்த செய்தி. நாம் அங்கே விரைந்தோம். அந்த வீட்டின் முற்றத்திலும் சுற்றத்திலும்

அனேகர் கூடிவிட்டனர். அவரை எத்தனையோ பேர் அழைத்தும் அவர் பதிலேதும் பேசாமல், வெளியே வராமல் இருந்தார். பல மணி நேரம் கழிந்த பின்னரும் அவர் வெளியே வருவதாக இல்லை. அனைவரும் தாங்கமுடியாத சோகத்துடன் காட்சியளித்தனர். 'தம்பிப் பிள்ளை மாஸ்டர் வந்துகொண்டிருக்கின்றார். அவர் வந்து அழைத்ததும் தெட்சணாமூர்த்தி வெளியே வந்துவிடுவார்' என்று அப்போது ஒருவர் கூறினார். தம்பிப்பிள்ளை மாஸ்டரும் வந்துவிட்டார். அவரும் எத்தனையோ முறை அழைத்துப் பார்த்தார். தெட்சணாமூர்த்தி வெளியே வரவில்லை. பொழுதாகியதும் நாம் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி விட்டோம். பின்னர் சிலகாலம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அவரது தவில் உலக வாழ்வு மீண்டும் எப்போ என்ற ஏக்கத்துடன் சிலகாலம் கழிந்தது.

மீண்டும் தெட்சணாமூர்த்தியின் மேடையேற்றம்

ஆண்டு எது என்பது ஞாபகம் இல்லை. சுன்னாகம் ஐயனார் கோவில் மேடையில் இன்று தெட்சணாமூர்த்தி தவில் வாசிக்கின்றார் என்றும், அதற்கு முன்னரும் எங்கேயோ தவில் வாசித்துள்ளார் என்றும் கூறப்பட்டது. ஆவலாக அங்கே சென்றோம். எல்லோரும் வியக்கத் தக்க வகையில் மிக நேர்த்தியாக, சீராக, ரசிகர்கள் புளகாங்கிதம் பெறத் தக்க விதமாகப் பழைய தவில் நாதத்துடன் அவரது தவில் தனது சிம்மக் குரலை வெளிப்படுத்தியது. இந்த இடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். எந்தத் தவில் வாத்தியத்தை அவரிடம் கொடுத்தாலும் அதனை தனக்கே உரித்தான தவில் நாத மெருகேற்றி வாசிப்பது அவரது தனிச்சிறப்பு. ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட தவில் ஒலி நாடாவைக் கேட்கும்போது பரிச்சயமான ஒருவர், 'இது தெட்சணாமூர்த்தியின் வாசிப்பு' என்று இனம்காணத்தக்கதாக அவரது தவில் நாதம் இருக்கும் என்பதைப் பலர் அறிவர். அன்று அவர் சக தவில் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து கச்சேரி செய்தார். ஆனால், முன்னரைப்போல சிரித்து, கதைத்து அவர் பழகவில்லை. அவரது கலைக்கு ஒரு குறையும் இல்லை. மீண்டும் அவர் சிலகாலம் தமிழகம் சென்று பின்னர் திரும்பியதாகச் செய்தி.

தெட்சணாமூர்த்தியின் பிரியாவிடை

பரந்தனில் நான் இருந்தபோது, தெட்சணாமூர்த்தி எம்மைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்துவிட்டார் என்ற துக்ககரமான செய்தி கிடைத்தது. அவரது பிரிவுச்சடங்குக்கு சென்றோம். நாதஸ்வர கலாநிதி பத்மநாதன் உட்பட பல கலைஞர்கள், தந்தை செல்வா, தோழர் வீபி ஆகிய அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் இலக்கியவாதிகள் இப்படிப் பலரது இரங்கலுரையுடன் அவரது இறுதி யாத்திரை நடைபெற்றது. அளவெட்டியில் தவளகிரி முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தின் பின்புறம் உள்ள மயானத்தில் உலகத்தின் ஈடு இணையற்ற தவில் மேதையைப் பிரிந்தோம்.

தெட்சணாமூர்த்தியும் பிற இசைக் கலைஞர்களும்

சிறந்த இசை விமர்சகர்களாலும் கலைஞர்களாலும் போற்றிப் புகழ்ப்படுபவர் அவர். தமிழ்மொழி மரபில் வில்லுக்கு என்று வரும் போது அந்த இடைவெளி விஜயன் என்றே வரும். அவ்வாறே, தனி லுக்கு என்று வரும்போது அந்த இடைவெளி தெட்சணாமூர்த்தி என்றே வரும்.

வலயப்பட்டி சுப்பிரமணியம்: ஒருதடவை இணுவில் கந்தசாமி கோவில் முன்றலில் கானமூர்த்தி, பஞ்சமூர்த்தி ஆகிய நாதஸ்வர வித்துவான்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்த வேளை, தெட்சணாமூர்த்தியின் பேச்சு வந்தது. அவரது தனில் வாசிப்பைப் பற்றிக் கேட்டோம். அவர்கள் கூறியது இதுதான். அதாவது, தாங்கள் ஒருமுறை வலயப்பட்டியாரிடம் தெட்சணாமூர்த்தியின் தனில் வாசிப்பைப் பற்றிக் கேட்டபோது அவர், 'அது தெய்வீக வாசிப்பு; நாம எல்லாம் மனுசாள் வாசிப்பு' என்று கூறினாராம்.

மிருதங்க வித்துவான் சந்தானகிருஷ்ணன்: இவர் தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையை நான் வாசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதில் அவர் தெட்சணாமூர்த்தியின் மூளை கணினியைப் போன்றது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். என்னைப் பொறுத்தவரை, கணினி தனக்குத் தரப்படும் தரவுகளை அடிப்படையாக நினைவில் வைத்து தனது வெளிப்பாடுகளை வழங்கும். தெட்சணாமூர்த்தி இறைவனால் தனக்கு வழங்கப்பட்ட தரவுகளை நினைவில் வைத்து தனது வெளிப்பாடுகளை, தனது இயல்பான தனில் நாதத்தோடு வெளிக்கொணர்வார்.

திரு. ரீ.என்.கிருஷ்ணன்: ஒருமுறை தமிழகத்திலிருந்து ஒரு இளைஞனை நான் பணிபுரிந்த நிறுவனத்துக்கு அங்கு பணியாற்றிய சிறிகாந்தருபன் என்பவர் அழைத்துவந்தார். தமிழகத்தில் புகழ்பெற்ற ரீ.என்.கிருஷ்ணனுடைய மகன் அவர் என்ற ஞாபகம். அங்குள்ள வர்களை அறிமுகப்படுத்திய வேளை, என்னை அறிமுகப்படுத்தும் போது, 'இவர் அளவெட்டி' என்றதும், அந்த இளைஞன் 'அப்படியா?' என்று கூறிவிட்டு, எனக்கு முன்பாகக் கதிரையை இழுத்து அதில் அமர்ந்துவிட்டார். எனக்கு அது ஆச்சரியமாக இருந்தது. 'இவருக்கு எப்படி அளவெட்டி தெரியும்?' என்று ஒருகணம் எண்ணினேன். மறு கணமே விடை கிடைத்தது. 'அளவெட்டிதானே தெட்சணாமூர்த்தியின் இடம்?' என்று கேட்டார். தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிய தகவல்கள் பலவற்றை ஆவலாகக் கேட்டார். அது மட்டுமன்றி, தெட்சணாமூர்த்தி பற்றித் தனது தந்தை புகழ்ந்து கூறியவற்றையும் கூறினார். லயஞானமற்ற எனக்கு சிதம்பர சக்கரத்தை பேய் பார்த்தமாதிரி இருந்தது. அப்போதுதான் அளவெட்டி இசைவளர்ச்சியின் தூணாக விளங்கிய

சங்கீதபூஷணம் வீ.கே.நடராசா அவர்கள் என்னையும் சங்கீதம் பாடிக்கும்படி ஆலோசனை வழங்கியது நினைவில் வந்தது.

மிருதங்க வித்துவான் திரு. ஏ.எஸ்.இராமநாதன்: இராமநாதன் அவர்கள் தன்னிடம் மிருதங்கம் பயின்ற மாணவர்களுக்கு ஒரு தடவை தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தெட்சணாமூர்த்தியின் நான்கு விரல்களும் அவர் தனில் வாசிக்கும்போது சமபங்கெடுத்து நாதமெழுப்பும் என்று குறிப்பிட்டதாக கௌரிநாதன் சண்முகசுந்தரம் என்ற மாணவன் கூறினார். ஏ.எஸ்.இராமநாதன் என்பவரது மகனும் ஒரு பிரபலமான மிருதங்க வித்துவான். ஒருமுறை அவர் நெதர்லாந்து வந்து ஒரு பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்துக்கு மிருதங்கம் வாசித்தார். பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்துக்குரிய பிள்ளையின் தந்தை அவருக்கு 'இங்கு தெட்சணாமூர்த்தியின் இடத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் வந்திருக்கிறார்' என்று கூறியதும், 'நான் அவரைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று கேட்டு, என்னைக் கண்டு தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி ஆவலாகக் கேட்டதோடு, தெட்சணாமூர்த்தியின் திறமை பற்றியும் என்னிடம் கூறினார். தெட்சணாமூர்த்தியால் எனக்கும் பெருமை.

செல்லையா குமாரசூரியரும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

பரந்தனில் நான் இருந்தபோது, அன்றைய தபால், தந்தி அமைச்சர் செ. குமாரசூரியருடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் இருந்தது. ஒருமுறை நான் பணிபுரிந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவரோடு (அவர் அப்போது அப்பிரதேச ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அமைப்பாளர்) கொழும்பு சென்று குமாரசூரியருடைய அலுவலகத்தில் அவரோடு பேசிக் கொண்டிருந்த வேளை, 'தெட்சணாமூர்த்திக்கு ஒரு முத்திரை வெளியிட்டால் நல்லது' என்ற கருத்தை முன்வைத்தேன். அவர், 'நீர் அளவெட்டியா?' என்று கேட்டுவிட்டு, 'அவர் பற்றி எனக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை' என்று கூறி மறுத்துவிட்டார். எனக்குத் தாக்கிவாரிப்போட்டது. அப்போது எனது மனதுக்குள் 'உங்கள் அமைச்சரவையில் இருப்பவர்கள் பற்றி எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியுமா' என்று கேட்கவேண்டும்போல் தோன்றியது.

முதலாவதாக ஒருவரைப் பற்றி நாம் அவரோடு நெருங்கிப் பழகினாலுமே அவரைப் பற்றி முழுமையாக அறிய முடியாது. அதாவது, நமக்குக் கிடைக்கும் தகவல்களை வைத்தே ஒருவரை நாம் மதிப்பீடு செய்ய முடியும். தகவல்கள் தவறாயின் மதிப்பீடும் தவறாகிவிடும். இவருக்கு தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி அதிகம் தெரியுமா? சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்.

நானும் குற்றவாளியே!

குமாரசூரியர் முத்திரை வெளியிட மறுத்தது இருக்கட்டும். அளவெட்டி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் சார்பில் தெட்சணாமூர்த்தியின் படத்துடன் கலண்டர்கூட வெளியிடவில்லையே என்ற ஒரு மனக்குறை எனக்கு பின்னர் ஏற்பட்டது. சங்கத்தின் பக்கம் பார்த்

தாலும் சங்கத்தின் நன்மதிப்பு உயர வழிவகுத்திருக்கும். விற்பனை அதிகரித்திருக்கும். யாழ் குடாநாட்டின் பெரும்பாலான இல்லங்களில் ஒரு சிறந்த ஈழக் கலைஞனாகிய கௌரவம் வழங்கப்பட்டிருக்கும். மேளக்கச்சேரி பற்றிய அறிவு எதிர்கால இளைய சந்ததியினருக்கு வரலாற்றுரீதியாக விளக்கப்பட்டிருக்கும். அளவெட்டியின் மதிப்பும் உயர்ந்திருக்கும். வருடாந்தம் பாரதி விழாக்கள் போன்று ஒரு ஈழக் கலைஞனுக்கு விழா எடுக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் ஏனைய மேளக்கச்சேரி செய்யும் கலைஞர்களும் பங்குகொண்டு பிரபலமடையும் வாய்ப்பு மேலும் அதிகரித்திருக்கும். ஆனால், இவ்வாறு ஒரு கலண்டரை - வீபி சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தபோதும், நான் வீபியுடன் நெருங்கிப் பழகியபோதும் - இதனைச் சுட்டிக்காட்டி வெளியிடவில்லையே என்ற குற்ற உணர்வு எனக்குள் இன்னும் உண்டு. உண்மையில் 'நானும் குற்றவாளியே!'

ஆவணப் படமும் மலரும் இக்குறையை நிறைவு செய்யும்,

(29.3.2014)

தவிலும் தெட்சணாமூர்த்தியும்

ஸ்ரீதரன் (அமெரிக்கா)

யாழ்ப்பாணத்து நாதஸ்வர-தவில் மரபு நெடுங்காலமாகவே தென் விந்திய மரபுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்திருந்தாலும், ஒரு தனித்துவத்தைக் கொண்டிருந்தது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதல் காரணம் என்று அவ்வூர் மக்களின் நாதஸ்வர-தவில் இசைமீதான ஆர்வத்தையும் மோகத்தையும் சொல்லலாம். மணிக்கணக்கில் தவில் தனி ஆவர்த்தனம் கேட்டு ரசிக்கக்கூடிய கலாசாரமும் இந்த மரபு தனித்துவத்தைக் கொண்டிருந்ததற்குப் பிரதானமான காரணம். கோவில்களுடன் இவ்விசை ஒன்றியிருந்தது. பெரிய மேளங்கள்வழி வந்த இசை பெரிய திருவிழாக்களில் மிகுந்த பிரவாகையாக எல்லோரும் கேட்கிற மாதிரியாகவும், பெருமளவில் இலக்கண சுத்தமாகவும் இருந்தது. கிட்டத்தட்ட அரை நூற்றண்டுக்கு முன்பு கோவில்களில், திருவிழா நாட்களில் மல்லாரி 2 முதல் 4 தவில்களுடன் கேட்பதென்பது அசாதரணமில்லாமல் இருந்தது. அந்த மல்லாரிகளின் மூலம் பல விவகாரமான தாள நடைகள் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டில், யாழ்ப்பாணத் தவில்லில் விவகாரமும் நடை பேதங்களும் கேட்கமுடியாது என்கிற தப்பிராயம் கொண்ட சிலர், இந்த மல்லாரிகளைக் கேட்காதவர்களே என்பது இரண்டு பக்கங்களிலும் நாதஸ்வர-தவில் இசை கேட்பவர்களுக்கே தெரியும். திருவிழாக்களில் பெரிய நாதஸ்வர இசைக் கலைஞர்களின் இசையையும் பெரிய தவில் விற்பன்னர்களின் பல தாள வித்தைகளையும் கேட்பதற்கு கோவில்களில் கட்டணம் எதுவும் யாரும் வசூல் பண்ணியது கிடையாது. ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் யாவரும் இந்த இசைப் பிரவாகங்களைக் கேட்கக்கூடியதான சூழலும், உள்ளே போகமுடியாதவர்கள் ஒலிபெருக்கி மூலமாக வெளியே இருந்தே கேட்கக்கூடியதான வசதிகளும் வந்து சேர்ந்தன. நேரில் கிட்ட இருந்து ரசித்தவர்களில் கையைப் பெரிதே வீசித் தாளம் போடுபவர்களையும் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்த ஒரு காலம் அது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நாதஸ்வர-தவில் இசையில் அதிநாட்டம் கொண்டிருந்தவர்களுக்குப் பாக்கு நீரிணையின் இரண்டு பக்கத்திலுமுள்ள கலைஞர்களின் பட்டியல்களும் பரிச்சயமாக இருந்தன. ராஜரத்தினம்பிள்ளையின் நாதஸ்வர ஆட்சி முடிந்தபின் வந்த காருகுறிச்சியார், வேதாரண்யம் வேதமூர்த்தி, திருவீழிமிழலையார், பல்லவி

நடராஜசுந்தரம், குழிக்கரைப் பிச்சையப்பா, நாமகிரிப்பேட்டை கிருஷ்ணன், மதுரை பொன்னுசுவாமி என்று ஒரு பட்டியல் நாதஸ்வரத்திற்கும், தனிலுக்கு நீடாமங்கலம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் நாட்களுக்குப் பின் வந்த அவர் சிஷ்யகோடிகளான நாச்சியார்கோவில் ராகவபிள்ளை, கொரநாடு கோவிந்தராஜபிள்ளை, வலங்கைமான் ஷண்முகசுந்தரம் என்ற பட்டியலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல விலாசமானவையே. ஆனால், இந்தியாவின் தவில் - நாதஸ்வரப் பட்டியல் மிக மிக நீண்டது. அவர்கள் வெறுமே நாதஸ்வரம்-தவில் கலைகளுடன் நின்றுவிடவில்லை. வாய்ப்பாட்டு, வயலின், மிருதங்கம் ஆகியவற்றிலும் முன்னணியில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆதியில் இந்தியாவில் கஞ்சி ராவை மேடைக்குக் கொண்டுவந்த மாமூண்டியா பிள்ளை, பிரபல தவில் வித்துவானான திருகோகர்ணம் மாரியப்பாபிள்ளையின் சிஷ்யரே. பழனி சுப்ரமண்யபிள்ளையின் பாரம்பரியத் தொடக்கமும் தவில் கலையில் தான். சங்கீத விமர்சகரும் எழுத்தாளருமான பி.எம்.சுந்தரத்திடம் இந்த விவரங்களும், இந்தியா - இலங்கையில் அக்காலகட்டத்து நாதஸ்வர-தவில் வித்துவான்களின் முழுப் பட்டியலும் கிடைக்கக் கூடும். பாக்கு நீரிணையின் இந்தப் பக்கத்தில் இந்தப் பட்டியல் மிக சுருக்கமானதுதான். நல்ல நாதஸ்வரம் என்றால் அளவெட்டி பத்ம நாதன், பஞ்சாபகேசன், பின்னர் வந்த பாலகிருஷ்ணன், காமமூர்த்தி, பஞ்சமூர்த்தி இவர்களைச் சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது. தவில்ற்கு கைதடிப் பழனி, கணேசபிள்ளை என்று இருந்த காலத்தில் எழும்பிய புயலே நாச்சியார்கோவில் ராகவபிள்ளையின் சிஷ்யன் அளவெட்டி தெட்சணாமூர்த்தி. நல்ல, அந்தக் காலத்துத் தவில் வித்துவான்கள் கூட்டத்தில் முக்கியமானவர் இணுவில் சின்னராசா. அவரும் தெட்சணாமூர்த்தியும் சேர்ந்தால் மிகப் பிரமாதமாக இருக்கும்.

தவில் பாரம்பரியத்தில், ரசிகர்கள், த' சொல்லுக்கு நாச்சியார்கோவில் ராகவப்பிள்ளையையும், 'தி' சொல்லுக்கு மலைக்கோட்டை பஞ்சாமிப்பிள்ளையையும், 'தொம்' சொல்லுக்கு கும்பகோணம் தங்கவேலுப்பிள்ளையையும், 'நம்' சொல்லுக்கு நீடாமங்கலத்தாரையும் சொல்வது உண்டு. நேரம் சரியாக இருந்தால் (அளவெட்டி) தெட்சணாமூர்த்தியின் வாசிப்பில் எல்லாமே உன்னதமாகக் கேட்கும்.

இது என்ன தெட்சணாமூர்த்தி என்கிற பிரபல்யம்? சொல்வியோ அல்லது கேட்டோ இதை விளங்கப்படுத்த முடியாது. நேரில் அறுபதுகளில் அவரைப் பார்த்திருந்தால்தான் இந்த ஜீனியஸின் அசாதாரணம் தெரியும். மேடையில் ஏறி உட்கார்ந்தாலே அவருடைய பிரசன்னத்தையும் மகத்துவத்தையும் உணரமுடியும்.

முதல் கச்சேரி ரேடியோவில், 60களில், தெட்சணாமூர்த்தி, காருகுறிச்சி அருணாசலத்திற்கு வாசித்ததை என் தந்தையாருடன் இரவிரவாய் கேட்டது இன்னும் ஞாபகத்தில் உள்ளது. அதைக்

கேட்சக்கூடியதான வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள் அதிர்ஷ்டமானவர்களே.

பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில், கோண்டாளிலில் ஒரு தவில் கச்சேரி, 50 வருஷம் முன்னால் இருக்கும். யார் நாதஸ்வரம் வாசித்தார் என்பதே எனக்கு மறந்துபோகிறது. இணுவில் சின்னராசா, நாச்சிமார் கோவில் கணேசபிள்ளை, கைதடிப் பழனி இவர்களுடன் தெட்சணாமூர்த்தி. வெறுமே ஆதி நாளந்தான் என்று சொல்ல முடியாது. 4-5 ஆவர்த்தனங்கள் தெட்சணாமூர்த்தி வெகுவேகமாக, மிகவும் ரசிக்கக்கூடிய சிக்கலான சொல்கட்டுகளை வாசித்தார். சின்னராசா மிகவும் கவனமான அவதானி. என் கணக்கில் ஒரு 75% சொல்கட்டுகளைக் கொண்டுபோக முடிந்தது. ஆனால், வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்தார். கணேசபிள்ளையோ 'இந்த வம்பிற்கு நான் வரவில்லை' என்கிற மாதிரி அவர் தனக்கு உண்டான வேகத்திலும் அவரால் முடிந்த சிக்கல் சொல்கட்டுகளுடன் வாசித்த தனியும் அந்த வேறுபாட்டில் (contrast) நன்றாகவே இருந்தது. ஆனால், கைதடிப் பழனி சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டார். எல்லோருக்கும் அவருக்கு வேகம் வரும் என்பது தெரியும். சர்வலகு அவருக்கு வாலாயம். முதல் ஒரு 3 ஆவர்த்தனங்கள் அவருக்குத் தெரிந்ததுடன் வேகம் நன்றாகப் போனது. 4ஆவது ஆவர்த்தனத்தில் சொல்கட்டுகளைச் சிக்கலாக்கப்போனபோது இடத்துக்கு வர மிகவும் சிரமப்பட்டார். தலையை ஆட்டி, கையை விரித்தேவிட்டார் - ஒரு சிரிப்புடன். 'இந்தச் சிறுவனுடன் ஈடுகொடுப்பது முடியாதுதான்' என்கிறமாதிரி. பின்னர், விவகாரங்கள் தொடங்கின. முதலில் எல்லாம் இலகுவானதென்கிறமாதிரி தெட்சணாமூர்த்தி ஒதுக்கிச் சதுக்கத் தொடங்கினார். மற்ற எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுத் தொடர முயன்றார்கள். கணேசபிள்ளைக்கு ஓரளவில் இது முடியும். வேகமில்லைத்தானே. சின்னராசா நல்ல மாணவர், புரிந்துகொண்டார். கைதடிப் பழனிக்கும் விவகாரங்களுக்கும் அன்று ஒத்துவரவில்லை. புல்லாங்குழல் மாலி, வயலின் சௌடையாவை 'நான் வாசிக்கிறமாதிரி வாசி' என்று புல்லாங்குழலாலேயே சௌடையாவின் தொடையில் திண்ட, அவர் மாலியை வயலின் மூலினால் மேடையைச் சுற்றிச்சுற்றி ஓடிவந்து, அடிக்க முயன்ற கதை பலருக்கும் தெரிந்திருக்க முடியும். இதேமாதிரியான eccentricityயும் obsessive - compulsive behaviorயும் தெட்சணாமூர்த்திக்கும் இருந்தது. அவர் ஓராசிரியர்மாதிரி, முன்னர் வாசித்ததையே திருப்பி வாசித்தார் - 'இதை முயற்சி பண்ணுங்கோ' என்கிறமாதிரி. கணேசபிள்ளைக்குப் புரிகிறமாதிரி இருந்தது. சின்னராசா அதைப் பக்குவமாக வாசித்தார். ஓரளவில் அந்த ஆவர்த்தனத்தை கைதடிப் பழனி சமாளித்தார். இந்தக் கூத்து இன்னும் ஒருவாட்டி நடந்தது. கணேசபிள்ளையின் அந்த ஆவர்த்தன வாசிப்பில் முன்னேற்றம் வர ஆரம்பித்தது. சின்னராசா தன் தனித்துவத்தைக் காட்ட, கொஞ்சம் சேர்த்துக்கொண்டார். ஆனால், அந்த ஓரிஜினலில் இருந்த elegance குறைந்தமாதிரி இருந்தது. கைதடிப் பழனியின் அந்த ஆவர்த்தன வாசிப்

பில் கவனமெடுக்க என்னால் முடியாமல்போய்விட்டது. தெட்சணாமூர்த்தி 'இந்த வாத்தியார் உத்தியோகம் இனி வேண்டாம்' என்கிற மாதிரி, சர்வலகுவில் இறங்கினார். என்ன சொல்கட்டு நேர்த்தி! என்ன காலப்பிரமாணம்! என்ன *elegance*! கேட்பவர்களுக்கு மிக நன்றாக இருந்தது. கணேசபிள்ளை, சின்னராசா, கைதடிப் பழனி மூவரும் 'விவகாரப்புயல் ஓய்ந்ததென்கிற' சந்தோஷத்தில் உற்சாகமாக வாசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதுவும் நிலைக்கவில்லை. சங்கீரணத்தில் தெட்சணாமூர்த்தி இறங்கினார். என்ன வேகம்! சின்னராசா தவில்லில் வார் இறங்கிப்போய், அவர் தவில் மாற்றும்படியாகிவிட்டது. ஏன் இந்த இரும்புப்பட்ட வர்களுக்கு இந்தியாவில் இருந்த பெரிய தவில் வித்துவான்கள் மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்று அன்றுதான் புரிந்தது. மற்றும் குறைப்புகள் முடிந்து ஒன்றாய் வாசித்து நாதஸ்வரக்காரர் கீர்த்தனையை முடிக்கும் போது இரவு 1 மணி இருக்கும். என்ன கோலாகலம்!

என்னமாதிரிப் போகும் என்பதைச் சொல்லமுடியாத மாதிரி *unpredictable* ஆக இருந்தது; அவருடைய *eccentricity*யையும், அவர் ஒரு தவில் ஜீனியஸ் என்பதையும் புரிய வைத்தது.

இன்னொரு கோண்டாவில் சம்பவமும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒரு கோவில் திருவிழா. பிரத்தியேகமாக தெட்சணாமூர்த்தியை வரவழைத்திருந்தார்கள். அதுவரை அவர் ஊர்வலத்திற்கு வாசித்துக் கேட்டதில்லை. ஒரு 5 நிமிடங்கள் வாசித்துவிட்டு, தாளக்காரப் பையனிடம் தவில்லைக் கொடுத்துவிட்டார். கொடுத்துவிட்டு, அவர் குழுவினருடன் நடந்தபடி வந்தார். ஸ்வாமி ஊர்வலத்தில் வாசித்துக்கொண்டிருந்த நாதஸ்வர-தவில் குழுவினர், தெட்சணாமூர்த்தி இருக்கிறார் என்று மிகவும் அவர் கவனத்தை ஈர்க்கவும் உயிரைக்கொடுத்து வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் கோவில்லில் காவடி எடுப்பவர்களுக்கான ஒரு சிறு நாதஸ்வரக்காரரும் தவில்காரரும் ஒரு காவடிச்சிந்து வாசித்தபடி சில அடிகள் முன்னே போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். தெட்சணாமூர்த்தியோ பெரிய நாதஸ்வர-தவில் குழுவினரைப் புறக்கணித்தபடி அவர்கள் வாசிப்பையே ரசித்துக்கொண்டு போனார்.

இது வெறும் கொழுப்பா அல்லது காவடிச்சிந்தின் தாளத்தின் செம்மையா?

அவர், காலப்பிரமாணத்தைக் கைவிரலில் வைத்து, லயிக்கும் படியான சொல்கட்டுகளை இதற்குமேல் முடியாது என்ற வேகத்தில் வாசித்த ஒரு தவில் மேதை. இப்போதும் சில நல்ல தவில் வித்துவான்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும், தெட்சணாமூர்த்தியின் வாசிப்பே இன்னும் மனதில் இருக்கிறது. தவில் பேராசிரியர் கோவிந்த

ராஜன் தெட்சணாமூர்த்தியின் மரபை வளர்க்கும் பணியில் உள்ளார். இலக்கியகாரரான பத்மநாப ஐயரின் முற்சியில் யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியைப் பற்றி ஆவணப்படம் வெளிவர இருக்கிறது. இன்னும் கூட தெட்சணாமூர்த்தியின் வாசிப்பினால் ஈர்க்கப்பட்ட எல்லோர்க்கும் இது மிக சந்தோஷமான விஷயமாகும். எங்கள் ஆதங்கத்திற்கு இது நல்ல மருந்தாய் அமையும் என்று நினைக்கிறேன்.

29/03/2015

இந்தப் பிப்ரவரி 1901இல் எடுக்கப்பட்டது. பொஸ்டல் நகரிலிருந்து அமெரிக்கன் சிலோன் மிஷன் (American Ceylon Mission) மூலமாக, யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமம் ஒன்றிற்கு வந்திருந்த பிரமுகர்களை, ஊர் மக்கள் வரவேற்றபோது எடுக்கப்பட்ட படம். அந்தாளிலும், யாழ்ப்பாணத்தின் வாழ்க்கை முறையில் நாதஸ்வரத்தின் இடத்தைக் காட்டுவதாக உள்ளது. நாதஸ்வரம் 'தீயிரி' (18%) அளவிலும் இல்லாமல், இன்றைய 'இனப்பாசி' (34%) அளவிலும் இல்லாமல் தொழுகிறது.

தவில் மேதை வி.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் கலைத்துவம் குறித்த ஒரு கண்ணோட்டம்

சித்திராங்கி சுரேஸ்குமார் (கனடா)

முன்னாள் விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை

கர்நாடக இசைப் பாரம்பரிய வரலாற்றில், அதன் வாத்திய இசைப் பிரிவில் நாதஸ்வரமும் தனிலும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவை கர்நாடக சங்கீதத்தின் சாஸ்திரீய சம்பிரதாயங்களை மாற்றாமல், அதே இறுக்கத்துடன் இன்றுவரை கட்டிக்காக்கப்பட்டுவரும் தனிச்சிறப்புடைய கலை வடிவங்களாகும். கோயில் வளர்த்த கலையாக அல்லது கோயிலைச் சார்ந்து வளர்ந்த கலையாகத் தமிழர் வாழ்வோடு பிறப்பு முதல் இறப்பு (சல்லெடுப்பு) வரை பின்னிப்பிணைந்துள்ளதால், அது மக்களாதரவைப் பெற்ற கலை வடிவமாகிறது. இதனால், இசை வேளாளர் சமூகம் சமூக வாழ்வோடு இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கின்றது.

அந்தவகையில், தவிலிசை உலகில் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றவர் தவில் மேதை வி.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள்.

தவிலிசை மரபில் அதன் வெளிப்பாட்டில், ஒரு புதுத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய அந்த மாமேதையின் வாழ்வியல் பற்றியும், அவரது வித்து வத்துவம் அல்லது இசை ஞானம் பற்றியும் ஆராயப்படுவதும் ஆவணப் படுத்துவதும், இசையியலில் மிக முக்கியமான விடயங்களாகும்.

நெல்லியடியில் பிறந்து, அளவையூரில் புகழ்பூத்த பிரபல நாதஸ்வரக் கலைஞர் திரு. எம்.பி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களின் உரையாடலையும் இங்கே பதிவு செய்கின்றேன். இருவரும் கலை வாழ்வோடு மட்டுமன்றி, சமூக வாழ்வியலோடும் இணைவுத்தன்மை கொண்ட உற்ற நண்பர்கள்.

மாபெரும் தவில் கலைஞர் அமரர் திரு. வி.தெட்சணாமூர்த்தியவர்கள் 1933ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 26ஆம் திகதி, இணுவில் விஸ்வலிங்கம், ரத்தினம் அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாக அவதரித்து, அவரது 16ஆவது அகவையில் அளவெட்டிக்குச் சென்றார். அங்கே

மனோன்மணி என்பவரைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்தியவர். இம்மேதை இறைபதமடைந்த முப்பது நாட்களில் அவரது மனைவியையும் அழைத்துச் சென்றவிட்டதாக, எனது பாட்டன், பாட்டி அடிக் கடி பேசிக்கொள்வது இவ்விடத்தில் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது.

1975ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 13ஆம் திகதி, இசை உலகிலிருந்து அவர் மறைந்த நாளாகும். அவரது வாழ்கைக் காலம் குறுகியதெனினும், அவரது கலைச் சாதனைகள் மிகப் பெரியவை. இன்று வரை அவரது இடத்தை யாருமே எட்டவில்லை என்பது யாவருமறிந்ததே.

இலங்கையையும் தாண்டி, இந்தியக் கலைஞர்களையே கதிகலங்கச் செய்த வித்துவம் அவருடையது. இலங்கையிலிருந்து முதன்முதலாகத் தமிழிசை விழாவிற்கு, இந்தியாவிற்கு அழைக்கப்பட்ட தவில் இசைக் கலைஞர் என்ற பெருமைக்குரியவர்.

தவில் இசையில் வித்துவம் என்று பார்க்கும்போது, சிலருக்கு கணக்கில் (நடைகள்) புத்திசாதுரியமிருக்கும், ஆனால், கை பேசாது. சிலருக்குக் கை பேசும்; கணக்கில் பலவீனமிருக்கும். சிலருக்கோ இது இரண்டுமே ஓரளவு இருந்தாலும், கற்பனா சக்தி குறைவாகவோ இல்லாமலோ இருக்கும். தவில் இசையில் கற்பனா சக்தி என்பது, வழக்கில்லாத புது நடைகளை உருவாக்கிப் புதுமை செய்தல் எனலாம்.

இதைவிட, காலம் என்பது இசையியலில் ஒரு அம்சமாகும். சாதாரண மொழியில் இதனை வேகம் எனலாம். இது 1 - 3 காலங்கள் வரை பொதுவாகக் கையாளப்படும். ஆனால், தவில் மேதை 4ஆம், 5ஆம் காலம் வரை மிகச் சாதாரணமாக வாசிப்பார். இவரது காலம் எப்பொழுதுமே அசுர வேகத்தில்தான் அமைந்திருக்கும்.

நடையெனும்போது, பஞ்சநடைகளில் (3, 4, 5, 7, 9) சாதாரண சொற்கட்டுக்களை அமைத்து வாசிப்பது வழக்கம். இவரது சொற்கட்டு அமைப்புக்கள் கடினமானவை; எளிதில் கண்டுபிடிக்க முடியாதளவு கடினமானவை. ஆனால், இந்தக் கணக்குகள் இவரது கையில் லாவகமாகப் பேசும். இதைவிட 11, 13 நடைகளையும் தவில்லில் செய்து காட்டியது, இவரது அதீத கற்பனா சக்தியாகும். இதுபற்றி இன்று வரை நாதஸ்வர - தவில் வித்துவான்கள் பேசிப்பேசி வியந்து கொள்வர்.

இனி, இவரது தவில் நாதம் என்று பார்த்தாலும் அதுகூட ஒரு அசாதாரணமான, வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாதளவு இனிமையானது. வலைத்தட்டில் முதன்முதலில் அவரது தவில் இசையைக் கேட்போது அந்தத் துரிகததியும், நாதமும் இது தவில் இசையா? என்று ஒரு நிமிடம் நினைக்கத் தோன்றும். அந்தளவிற்குக் கணீரென்றிருக்கும். எத்தனை வித்துவான்களோடு வாசித்தாலும், அவரது தவில், தனித் தனிலாக, வித்தியாசமான நாதத்தோடு இனங்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

அடுத்த மிக முக்கியமான விடயம், தவில் என்பது நாதஸ்வரத்திற்குப் பக்கவாத்தியமாகவே பார்க்கப்பட்ட காலத்தில், அந்த நடப்பை மாற்றித் தவில் இசைக்குத் தனியிடத்தைப் பிடித்துக்கொடுத்த பெருமையும் இவரையே சாகும். இவரது 'தவிர்சமா' கேட்பதற்கென்றே ஒரு குழாம் வரும். எப்பவுமே வித்துவத் திறமையுள்ளவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் சங்கீத அறிவு சார்ந்த குழாமிடமே வரவேற்பு அதிக மிருக்கும். இவரோ தனது இனிய நாதத்தாலும், சொல்லடி வேகத் தாலும். சாதாரண பாமரர்களைக்கூட நல்ல ரசிகர்களாக்கிக் கொண்டவர். இதனை 'ஜனரஞ்சகமான' வாசிப்பு என்பர்.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தவிலானது நாதஸ்வரத்திற்குப் பக்கவாத்தியம் என்ற ரீதியில் பார்க்கும்போது, நாதஸ்வரத்தில் வாசிக்கும் உருப்படிகளுக்கு, அதன் சங்கதி வேறுபாடுகளுக்கேற்ப வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நடைமுறை. நாதஸ்வர இசை

வெளிப்பாட்டிற்கு ஏற்ப கற்பனைக்கு இடம் கொடுத்து வாசித்தல் முக்கியமானது. இதற்கு வாய்பாட்டு ஞானம் அவசியம். அதில்கூட அவர் சளைத்தவரல்ல.

ஒரு ஊரில் பிறந்து, இன்னொரு ஊரில் அவ்வூர்க் கலைஞர்களோடு கலைச்சாதனை புரிவது ஒரு சவாலான விடயம் என்பது, அனுபவசாலிகளுக்கு நன்றாகவே புரியும். இருப்பினும் அவ்வளவு பொறுமையோடும் சகிப்புத்தன்மையோடும், தான் வாழ்ந்த ஊருக்கும் பெருமை சேர்த்து, மறைந்த பின்னரும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும், மாமேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் தவில் இசையில் ஒரு அதிரடிப் புதுமையைச் செய்தவர். அதனால்தான், 'அவரது வாழ்நாள் குறுகியதோ' என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அவரை ஒரு அவதார புருசனாகவே நான் இங்கே காண்கின்றேன். ஏனெனில், நமது இதிகாச புராணங்கள் கூறுவது போன்று, அவதாரம் என்பது, ஒரு ஊருக்கோ ஒரு நாட்டிற்கோ ஒரு தேவை ஏற்படின், அங்கு ஒரு மகான் அவதரித்து, அங்கு எது இல்லையோ அல்லது எது தேவையோ அதை நிலைநாட்டி விட்டுச் சீக்கிரமே மறைந்து போவது நாமறிந்த கதைகள். அதேபோன்றதொரு நிகழ்வே என் மனக் கண் முன் தோன்றுகிறது. வாய்பாட்டு இசையில் மும்மூர்த்திகள் போல, வாத்திய இசையில் இம்மூர்த்தியையும் வைத்து ஆண்டு தோறும் அவரைக் கொண்டாட வேண்டுமென்பது எனது அவா.

இவை எல்லாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும்போது, அம் மாமேதையைத் தனது சொல்லடி வேகத்தாலும், புத்திசாதுரியத்து டனான கணக்குவழக்காலும், இவற்றிற்கப்பால் சென்று வழக்கிலில்லாத நடைகளைப் புகுத்திப் புதுமை செய்து, அதனை இனிய நாதத் தோடு குழைத்து, இசையமுது படைத்துத் தன்னைப் புதுமைக் கலைஞனாக இனங்காட்டியவர். 'எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பது முக்கியமல்ல; வாழும் காலத்தில் என்ன சாதித்தோம் என்பதுதான் முக்கியம்' என்பதற்கு நல்ல உதாரணமாக வாழ்ந்த தவில் மாமேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களை இங்கே இறைவனுக்குச் சமனாக மதித்து வணங்கி, கலை வாழ்வு பற்றிய திரு பாலகிஷ்ணனது உரையாடல் இங்கே தொடர்கிறது:

கேள்வி: தவில் மாமேதை வி.தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் அத்திறமையுள்ள ஒரு படைபாளமை மிக்க கலைஞன் என்பது உலகறிந்த உண்மை. எனினும், தாங்கள் ஒரு நாதஸ்வர வித்துவான் என்ற முறையில் அவருடைய வித்துவம் பற்றித் தங்களுடைய ரசனையும் அணுகுமுறையும் சற்று வித்தியாசமாக இருக்குமென எண்ணுகிறேன். அதுபற்றிச் சிறிது பேச முடியுமா?

பதில்: நிச்சயமாக! மிகுந்த கற்பனா சக்தி படைத்த பெரிய மேதை அவர். அவரது சொல்லடி வேகம் அசாதாரணமானது. தாளம் என்னும்போது 7, 9, 11, 13 போன்ற கடின நடைகளைத் தொகுத்தெடுத்து வாசிப்பார். அந்தச் சொற்கட்டுக்களைச் சவாலாக எடுத்துக் கொண்டாலும், எந்த இடத்திலும் தடங்கலில்லாமல், சர்வசாதாரணமாகவே அவரது கை பேசும். பல இந்தியக் கலைஞர்கள் கூட, அதனை மனப்பாடம் செய்து வாசிப்பதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவை துரிதகாலங்களில் இருப்பதால் எவருக்கும் சவாலாகவே இன்னும் இருக்கின்றன. அவர் ஒரு மானிடக் கலைஞனல்ல. அவரது தனியா வர்த்தனம்கூட லயனிந்தியாசங்களோடு அமைந்திருக்கும். வயதிலே இளமையும், கலையிலே முதுமையும் கொண்ட சிறந்த கலைஞன்.

கேள்வி: நாதஸ்வரத்திற்குப் பக்கவாத்தியம் என்ற ரீதியில் அவரது வாசிப்புப் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

பதில்: நாதஸ்வரத்திற்கு இடம் கொடுத்து, அதனை அனுசரித்து வாசிப்பதிலும் அவர் வல்லவரே.

கேள்வி: இவருடைய குருபற்றிஞ்

பதில்: இவரது ஆரம்பக் குரு இணுவில் கிருஷ்ணமூர்த்தி (சித்தப்பா).

கேள்வி: இம்மாமேதையின் இந்தியச் சிட்சைமுறை பற்றிக் கூறமுடியுமா?

பதில்: ஆம்; இந்தியாவில் நாச்சியார்கோயில் ராகவப்பிள்ளை என்பவரிடம் சென்று சிட்சைபெற்ற ஆறுமாத காலத்திலேயே, 'இனிமேல் உனக்குச் சொல்லித்தர என்னிடம் எதுவுமே இல்லையப்பா. நீ பெரிய மேதை' என்று குருவால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டுத் தாயகம் திரும்பியவர்.

கேள்வி: இம்மேதையின் சிஷ்யர்கள் யார் யார்?

பதில்: இவருக்குப் பின்னர் வந்த தனில் வித்துவான்கள் எல்லோருமே இவருடைய சிஷ்யர்கள்தான். ஏனெனில், இவரைப் பின்பற்றியே இன்றுள்ள கலைஞர்கள் வாசிக்கிறார்கள். அவர் தனது முழு நேரத்தையும் தனது திறமையை வெளிப்படுத்துவே பயன்படுத்துவார். இளம் வயதிலேயே (42வயதில்) இறந்தவர். அதனால் அவருக்கென்று குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய மாணவர்கள் இல்லையெனலாம்.

கேள்வி: நீங்களிருவரும் எவ்வளவு காலம் இணைந்து இசைச் சேவகம் செய்தீர்கள்? அவர் உங்களுடைய வித்துவம் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் வைத்திருந்தார்?

பதில்: கிட்டத்தட்ட 3 வருடங்களுக்கு மேல (1965 - 1968); 'செற்கட்டி' வாசித்தோம். 'சுர்நாடக சங்கீத இன்னிசை வேந்தர்' என்ற பட்டத்தை எனக்கு வழங்கியவரே அவர்தான்.

கேள்வி: இந்தியாவில் வி.தெட்சணாமூர்த்தியுடன் வாசித்த நாதஸ்வர - தனில் கலைஞர்கள் யாவர்? அங்கு அவருக்கிருந்த முக்கியத்துவம் என்ன?

பதில்: பிரபல தனில் வித்துவான்களான ராகவப்பிள்ளை, நீடா மங்கலம் சண்முகவாடிவேல், வலங்கைமான் சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை, திருவளந்துலீர் ராமதாஸ், வலயப்பட்டி சுப்பிரமணியம், போன்றோருடன் இணைந்து வாசித்திருக்கிறார். பிரபல நாதஸ்வர வித்துவான்களான வழி. ராஜரட்னம்பிள்ளை, காருகுறிச்சி அருணாசலம், குழிக்கரைப் பிச்சையப்பா, ஷேக் சின்னமௌலானா போன்றோருடன் இணைந்து வாசித்திருக்கிறார். இந்தியாவில் நடந்த தமிழிசை விழா விற்கு, இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட முதலாவது மாகலைஞன் இவரே. இங்கு நடந்த கச்சேரி மாலை 6 மணி தொடக்கம் அதிகாலை

2 மணி வரை தொடர்ந்தது. தவில் கலையுலகிற்குப் புதியனவனவற்றைப் புகுத்தி, இந்தியக் கலைஞர்களிடம் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர்.

கேள்வி: நீங்களிருவரும் வெவ்வேறு ஊரிருந்து வந்து, அளவெட்டியை வாழ்விடமாக்கிய உற்ற நண்பர்கள்; அந்த வகையில் (கலைசாராத) ஏதாவது சுவாரஸ்யமான நிகழ்வுகள் அல்லது விடயங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்.

பதில்: என்னுடைய திருமணத்தை அவரே முன்னின்று நடத்தி, என்னை அளவெட்டியில் வேரூன்றச் செய்தவர்.

கேள்வி: மறக்க முடியாத சம்பவம் ஒன்று கூறுங்கள்.

பதில்: 'அந்தக் காலத்தில் படகில்தான் இந்தியா செல்வோம்; ஒருமுறை மெட்றாசிலிருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பும்போது, எனக்கு நறுக்கும் (சிவாளி) நாயனமும் வாங்கி வந்தார். அங்கு படகு கரைக்கு வர முடியாமல் போக, தண்ணீருக்குள்ளாக நீண்டதூரம் நடந்தே வரவேண்டியிருந்தது. நறுக்கும் நாயனமும் நனைந்துவிடக்கூடாது என்று, அதனைத் தனது தலையிலே பக்குவமாக வைத்துச் சுமந்து கரையேறிய சம்பவத்தை, எனக்குப் புகைப்படம் எடுத்துவந்து காட்டினார். அது எனக்கு என்றைக்குமே மறக்கமுடியாது!

12.4.2014

கரவேக சுரஞானகேசரி, லயஞானவாரித்
எம்.கே.கணேசபிள்ளை
(நாச்சிமார் கோவிலடி கணேசன்)

இன்று ஈழத்தின் முன்னணித் தவில் வித்துவான்களில் ஒருவராக விளங்கும் எம்.கே.கணேசபிள்ளை அவர்கள் இணுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இன்று பிரபலம் பெற்று விளங்கும் இசைக் கலைஞர்களான என்.ஆர்.கோவிந்தசாமி, என்.ஆர்.சின்னராசா, என்.ஆர்.சந்தானகிருஷ்ணன் ஆகியோரின் தந்தையாரான தவில் வித்துவான் இரத்தினம் அவர்களிடம் தவில் பற்றிய ஆரம்பப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்ட கணேசபிள்ளை அவர்கள், கேள்வி ஞானம் மூலமும், சாதகம் செய்வதில் இடைவிடாத முயற்சியாலும் முன்னணிக்கு வந்தவர். காலஞ்சென்ற தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களைத் தனது வழிகாட்டியாகக் கொண்டு, தாம் முன்னேறியதாகக் கூறும் இக்கலைஞனின் செவ்வி இங்கே இடம்பெறுகின்றது.

கே: தவில் வாசிப்பதை உங்கள் முழுநேர வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறீர்களே! தவில் வாத்தியத்தை நீங்கள் தெரிந்தெடுத்தமைக்கான காரணம் என்ன எனக் கூறமுடியுமா?

ப: எனது தந்தையார் என்னை ஒரு நாதஸ்வர வித்துவானாக்கவே விரும்பினார். நானோ தவில் வித்துவான் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் தவில் வாசிப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, அவரின் வழிகாட்டலின் கீழ் தவில் வாசிப்பதையே என் வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டேன்.

கே: தவிலுக்கு ஏதாவது தனித்துவமான சிறப்பு இருக்கிறதா?

ப: அதிகநேரம் அமர்ந்திருந்து உற்சாகமாக வாசிக்கக்கூடிய தோல் வாத்தியம் தவில் ஒன்றுதான். இது ஒரு பேரிவாத்தியம். ஆலயங்களில் இடம்பெறும் உற்சவங்களில் கோயில் கொடியேற்றத் தின்போது அரசு சகர்கள் தவில்லை வைத்துப் பல மந்திரங்களைச் செபிப்பார்கள். அத்

தோடு, ஒவ்வொரு மந்திரதிற்கும் ஒவ்வொரு தொனியைத் தவில் மூலம் வாசிக்கச் செய்து கொடியை ஏற்றுகிறார்கள். அடுத்ததாக, திருமண இல்லங்களில் தாலி கட்டப்படப் போகின்றது என்பதற்கு அறிகுறியாகக் கெட்டிமேளம் கொட்டப்படுகின்றது. அத்தோடு, மணமக்களின் செவிகளில் கர்ணகடுரமான வார்த்தைகள் விழாதபடியும் கெட்டிமேளம் கொட்டித் தவிர்த்து விடுகிறோம். இவையெல்லாம் தவிலுக்குரிய தனித்துவமான பெருமைகள் அல்லவா!

கே: ஆலய உற்சவங்களின்போது ஒற்றைக்காலில் நின்று தவில் வாசிக்கப்படுகின்றதே! இதற்குக் காரணம் என்ன?

ப: ஆலய வழிபாட்டில் தவில் பெறுகின்ற முக்கியத்துவங்களில் அதுவும் ஒன்றாகும். அதனைப் 'பூதநர்த்தனம்' என்று அழைப்பார்கள்.

கே: காலஞ்சென்ற தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியுடனும் மற்றும் தவில் வித்துவான் இணுவில் சின்னராசா ஆகியோருடனும் இணைந்து நீங்கள் தனி ஆவர்த்தனம் செய்திருக்கிறீர்கள். அவற்றை அப்போது பலர் பார்த்து, காதாரக் கேட்டு ரசித்து மகிழ்ந்தார்கள்; மனம் திறந்து பாராட்டினார்கள். ஆனால், இப்போதெல்லாம் அப்படியான தவில் கச்சேரிகள் இடம்பெறுவதில்லை என்று வருத்தப் படுகிறார்களே! இவ்வாறான கச்சேரிகள் இடம்பெறாமலே என்ன காரணம் என நினைக்கிறீர்கள்?

ப: தவில் வித்துவான்களான தெட்சணாமூர்த்தி, சின்னராசா ஆகிய இருவரும் எனது மருமக்கள். அவர்கள் இருவருடனும் சேர்ந்து அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலில் இடம்பெற்ற மேளக் கச்சேரியின்போது நான்கு மணித்தியாலங்கள் தனி ஆவர்த்தனம் செய்தோம். தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களிடம் அளவுக்கு அதிகமான கற்பனைத் திறன் இருந்தது; வந்ததுவராமல் வாசிக்கும் கற்பனைத் திறன்கூடிய வாசிப்பு அவரது வாசிப்பு. பூவோடு சேர்ந்து நாரும் மணம் பெறுவதுபோல் நானும் சின்னராசாவும் அவருடன் இணைந்து வாசித்தோம். இன்றும் சின்னராசா, புண்ணியமூர்த்தி மற்றும் குமரகுரு போன்றவர்களுடன் இணைந்து தவில் வாசிக்கும்போது தனியான இரசிகர் கூட்டத்தினர் இருக்கத்தானே செய்கிறார்கள்!

கே: அந்த நாடுகளில் தோன்றிய தவில் வித்துவான்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா?

ப: மலேசியாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் ஆலயங்களில்தான் மேள வாத்தியக் குழுவினர் இருக்கிறார்கள். மேடைக் கச்சேரிகள் செய்வதில்லை. நான் பி.எஸ்.ஆறுமுகம்பிள்ளை, கானமூர்த்தி, பஞ்சமூர்த்தி ஆகியோருடன் அங்கு சென்றிருந்தேன். எங்களுக்குப் போதிய ஆதரவும் மதிப்பும் தந்தனர். தமிழர்கள் மட்டுமன்றி சீனர்கள், மலாயர்கள் ஆகியோரும் நன்கு இரசித்தார்கள். மலேசிய அமைச்சர் திரு. சம்பந்தன்

பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். தங்கப் பதக்கமும் சூட்டினார். சிங்கப்பூரில் மாணிக்கவாசகர் எம்.பி., எமக்குப் போதிய ஆதரவு தந்தார். கோலாலம்பூரிலும் சிங்கப்பூரிலும் சங்கீத சபாக்களும், இசை மன்றங்களும் இருக்கின்றன. தமிழிசை அங்கு வளர்ந்து வருகின்றது.

கே: நீங்கள் தவில் மட்டுமன்றி கெஞ்சிரா வாசிப்பதையும் நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். கெஞ்சிரா வாசிப்பதற்கெனத் தனியான பயிற்சி பெற்றீர்களா?

ப: இலங்கை வானொலிக் கலைஞர் எம்.கே.சண்முகம்பிள்ளை எனது சொந்த சகோதரர். அவர் வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றிற்காக எனக்கு கஞ்சிரா கற்றுத்தந்தார். சுமார் ஒருவார காலத்தில் அதனைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

கே: ஒருகையால் கஞ்சிரா வாசிக்கும்போது சிரமம் ஏற்படுவதில்லையா?

ப: மேடையில் மிருதங்க வித்துவான் அமர்ந்திருந்து இரு கைகளாலும் சேர்த்து சொற்கட்டுகளை அமைத்து வாசிப்பார். அதே கச்சேரியில் நான் கஞ்சிரா வாசிக்கும்போது அதற்கு ஈடாக உள்ள ஜதிகளை, சொற்கட்டுக்களை எனது கற்பனைத் திறனிற்கு எட்டியவரை ஒருகை வாத்தியமான கஞ்சிராவில் சிரமப்பட்டுத்தான் வாசிக்கிறேன்.

கே: உங்கள் வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத இசைக் கச்சேரிகள் பற்றிக் குறிப்பிட முடியுமா?

ப: எனக்குப் பன்னிரண்டு வயதாகவிருக்கும்போது காலஞ் சென்ற நாதஸ்வர மேதை திருவாவடுதுறை ராஜரட்ணம் பிள்ளை அவர்களுக்குத் தவில் வாசித்தேன். திருமதி ருக்மணி அருண்டேல் அவர்களின் கலாக்ஷத்திரத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது.

தஞ்சாவூர் காண சபாவில் இடம்பெற்ற இசை நிகழ்ச்சி ஒன்றின் போது பாலக்காடு மணி ஐயரது மிருதங்க கச்சேரிக்கு கஞ்சிரா வாசித்தமை என்னால் மறக்கமுடியாது. பாலக்காட்டில் ஒரு தவில் கச்சேரிக்கும் அவர் ஏற்பாடு செய்து தந்தார்.

சென்னையில் எனது கச்சேரி இடம்பெறும்போது திரைப்பட நடிகர் ஏ.வி.எம்.ராஜன் - புஷ்பலதா தம்பதி வந்தமர்ந்திருந்து கேட்டு ரசித்துவிட்டுச் செல்வார்கள்.

ப: ஹவாய் பல்கலைக்கழக மாணவனான பிராங் (Frank Babe-rich) அவர்கள் தமது பட்டப்படிப்பிற்கு ஒரு பாடமாகக் கீழைத் தேய வாத் தியமான தவில்லைத் தெரிவுசெய்திருந்தார். அவருக்குத் தவில் படிப்பிக்கும்போது அவர் தவில்லைப் பற்றி ஆதியோடந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து படிக்கலானார். மிருதங்கம் கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் ஒருவருக்கு அதுபற்றிக் கற்பிக்க நூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், தவில்லைப்

பற்றி அறிந்துகொள்ள நூல்களும் இல்லை. ஆகவே, அவருக்குத் தவில் கற்பித்த அனுபவம் மகா பயங்கரமானது என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

'தா, தீ, தொம்' என்ற தவில் சொற்கட்டுகளை 'டா, டீ' என்று சொன்னால் என்ன' என்றார். 'தொம்' என்று ஏன் இரண்டு எழுத்துக்கள் என்று கேட்டார். இதனால், பராக்கட்டையைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, அடித்துக்காட்டி தொனி வேறுபாட்டை எடுத்து விளக்கினேன்.

இவ்வாறான விளக்கங்களை அளிப்பதற்காக மறைந்த தவில் மேதை அமரர் ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களை எனது இல்லத்திற்கு அழைத்துவந்து சில விடயங்களைத் தெரிந்துகொண்டபின்பே அவருக்குத் தவில்லைக் கற்பித்தேன்.

அவருடன் உரையாடுவதில் மொழிப் பிரச்சினை ஏற்பட்ட போது, அவருக்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் கொடுப்பதற்காகச் சங்கீத வித்துவான் ராம்குமாரசாமியை அழைத்து, தவில்லைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் கொடுத்தேன்.

ஒரு வருடத்தில் கற்பதை அவர் ஒன்றரை மாதங்களில் கற்று முடித்தார். மலேசியாவில் நான் கச்சேரி செய்தபோது இவர்தான் தாளம் போட்டார். இவரது தவில் அரங்கேற்றம் திருநெல்வேலி சிவன் கோவில் சந்திதானத்தில் இடம்பெற்றது.

இப்படியான ஒருவர் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டியிருந்தால், தவில் இன்று உலகப் பிரசித்தி பெற்ற வாத்தியமாக விளங்கி இருக்கும்.

கே: ஈழத்தில் தவில் வளர்ச்சிக்கு நீங்கள் கூறக்கூடிய ஆலோசனை என்ன?

ப: இந்தியாவில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில்கூட தவில்லைக் கற்க வசதியுண்டு. தனியான கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. இதே போல, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பிரிவில் தவில்லைக் கற்க வசதிசெய்து தரப்படவேண்டும். அத்தோடு, இந்தியாவில் முதிர்ந்த கலைஞர்கள் தொழில் செய்யமுடியாத கால கட்டத்தில், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியப் பணம் வழங்கப்படுகின்றது. இதேபோன்ற ஓய்வுகாலப் பண வசதி எமக்கும் ஏற்பாடு செய்து தரப்பட வேண்டும். அத்தோடு, எமது இளம் கலைஞர்களான நெல்லியடி செல்வநாயகம், இணுவில் நித்தியானந்தன், எனது மகன் சிவகுமார் போன்றோர் முயற்சி எடுப்பின் இன்னும் இக் கலை வளரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது.

நன்றி கலந்த வணக்கம்.

மிருதங்க வித்துவான் ஆ. சந்தானகிருஷ்ணன்

கே: காலஞ்சென்ற ஈழத்துத் தவில் வித்துவான் தெட்சணாமூர்த்தி தியைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: அவரது மூளை ஒரு கணனியைப் (Computer) போன்றது. அவர் இன்னும் வாழ்ந்திருந்தால் தவில் வாத்தியம் மேலும் மெருகு பெற்றிருக்கும். அவர் வாசிக்கும் கற்பனைத் திறன் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் புதுமையாக இருக்கும். அவர் ஒருமுறை வாசித்ததை மறு முறை வாசிக்காமல் புதுமையாக வேறொன்றை வாசிப்பார். அப்படியான ஒருவரை நான் பார்த்ததுமில்லை; கேட்டதுமில்லை; ஒவ்வொரு நாளைக்கு ஒவ்வொரு இணைப்பு (Combination). அவ்வாறு கற்பனை உதயமாகும். அந்த இசை மேதை இன்னும் சொற்ப காலத்திற்கேனும் வாழ்ந்திருப்பாரேயாயின் என்றென்றும் பயன்படக்கூடிய வகையில் தவில் பற்றிய ஒரு ஆராய்ச்சி நூலையே எழுதியிருப்பார்.

தேன்பொழுது: ஈழத்துக் கலைஞர்களின் செவ்வி
பொன்பூலோகசிங்கம் & கனக. சுகுமார் (1985)

○○○

N.K. பத்மநாதன்

இவ்விடத்தில், அகில உலக தவில் மேதையாக விளங்கிய லய ஞான குபேர பூபதி திரு வி.தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி நான் சொல்வது அவசியமாகின்றது. தமிழ்நாட்டையும் இலங்கையையும் சேர்ந்த பல தவில் விற்பன்னர்களுடன் நான் வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால், தெட்சணாமூர்த்திப்பிள்ளை அவர்கள் இந்தியாவே வியக்கும்வண்ணம் தவில் வாசித்து யாழ்ப்பாணத்திற்கே உலகப் புகழைத் தேடித் தந்தவர். தவில் வாசிப்பில் இந்த நூற்றாண்டின் மகாபுத்திசாலி அவர். அவருடைய மூளை தவில் வாசிப்பில் கொம்பியூட்டரைப் போல் இயங்கக்கூடியது. அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட லய ஞான குபேர பூபதிப் பட்டம் அவருக்கு மிக மிகப் பொருத்தமானதே! அவ்வளவு புத்திசாலி அவர்! அவருடைய புத்திசாலித்தனத்தைத் தவில் வாசிப்பில் எவராலும் எடைபோட முடியாது. அவர் என்னுடன் இணைந்து தொழில் செய்த காலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து எந்த மேள செறி இலகைக்கு வந்தாலும், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து பெருமைமிக்க நாதஸ்வர, தவில் வித்துவான்களின் பாரம்பரியத்தை உணர்ந்து போற்றும் ஒரு சகாப்தமே உருவாகியது எனலாம்.

1990 ஆம் ஆண்டு நாதஸ்வர மேதை, கலாகுரி அளவையூர் N.K.பத்மநாதன் அவர்கள், அன்றைய 'வீரகேரி' பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு செ.ந.ராசாவுடனான நேர்காணலில் தவில் மேதை 'லய ஞான குபேர பூபதி' திரு வி.தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிக் கூறியவை

○○○

மறைந்த தவில் மேதைக்கு எஸ்.ஜே.வி., வி.பி. அஞ்சலி

'தன்னிகரில்லாத் தவில் கலைஞனாகத் திகழ்ந்து ஈழத்தில் மட்டுமல்ல உலக நாடுகளில்கூட பெரும் புகழைப்பெற்று ஈழத் தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை தேடித்தந்த தெட்சணாமூர்த்தி இடை வயதில் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது மிகுந்த வேதனையளிக்கிறது. இன்னும் பல ஆண்டுகள் அவர் வாழ்ந்திருந்தால், தவில் கலையில் மேலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பது திண்ணம்.'

இவ்வாறு, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் திரு. எஸ்.ஜே. வி.செல்வநாயகம் பிரபல தவில் மேதை அளவெட்டி வி.தெட்சணாமூர்த்தியின் மறைவு குறித்து அவர் இல்லத்தில் நிகழ்ந்த அஞ்சலி வைபவத்தில் பேசுகையில் கூறினார்.

அவர் மேலும் பேசுகையில், 'தெட்சணாமூர்த்தி மறைந்தாலும் அவர் புகழ் இங்கு மட்டுமல்ல உலகெங்குமே நிலைத்திருக்கும். இன்று இந்த இறுதிச் சடங்கில்கூட பல்லாயிரம் மக்கள் கூட்டம் கூடியிருப்பது அவரது திறமையைப் பறைசாற்றுகிறது. அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனை இறைஞ்சுவதே நாம் செய்யக்கூடிய தாகும்' என்றார்.

கம்யூனிஸ்ட் பிரமுகர் திரு. வி.பொன்னம்பலம் பேசுகையில், சாதனைகள் செய்பவர்கள் ஒருகாலமும் அழிவதில்லை. இவ்வகையில் தவில் கலையில் சாதனைகளை நிலைநாட்டிய தெட்சணாமூர்த்தி இறக்கவில்லை. அவர் சாதனைகள் என்றும் நம் மத்தியில் பேசப்பட்டும் பேணப்பட்டும் வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரது தவில் வாத்தியத்தை இனிமேல் கேட்க முடியாவிட்டாலும் பலர் அதை ஒலிப்பதிவு செய்துவைத்திருப்பதால், இவ்வொலிப்பதிவுகளை தேசியச் சொத்தாக்க வேண்டும், அதன்மூலமே கலை அபிவிருத்திக்கு உதவமுடியும்.

திரு. தெட்சணாமூர்த்தியின் நினைவாக இராமநாதன் கல்லூரி நூண்கலைப் பிரிவில் ஒரு நினைவுச் சின்னம் அமைக்கப்படல் வேண்டும். அதன்மூலம் அவர் நினைவு என்றும் நிலைத்திருக்க வழி ஏற்படும்.

செக்கோஸ்லாவாக்கியாவிலிருந்து வந்த குழு ஒன்று, தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப்பை ஒலிப்பதிவு செய்து, படங்களும் பிடித்து 30 வெளிநாடுகளில் காண்பித்தது. அங்கெல்லாம் தெட்சணாமூர்த்தியின் கை வேலை செய்யும் விதத்தை மிக ஆச்சரியத்துடன் எல்லோரும் வியந்து பேசினர். இப்படியான ஒரு கலைஞரைப் பெற்றது எமக்கெல்லாம் பெருமை தரக்கூடியது என்றார்.

சட்டத்தரணி திரு. முதிருநாவுக்கரசு பேசுகையில்,

அளவெட்டி சிறியதொரு கிராமமாக இருந்தாலும் எந்தக் கிராமமும் பெறாத பெரும் புகழைப் பெற்றதென்றார். திரு. தெட்சணாமூர்த்தியின் கலைக் குடும்பம் இங்கு வாழ்ந்ததுதான் காரணம். இப்படியாக,

பெருமையுடன் வாழ்ந்த கலைக் குடும்பத்தை நிதி உதவிக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு எம்மிடமே உள்ளது என்றார்.

பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பேசுகையில்,

ஒரு தெய்வீகக் கலையான தவில் கலையை - தமிழ் மக்களின் தனிச் சொத்தான தவில் கலையை உலகெங்கனும் அறிமுகப்படுத்திய தவில் மேதையின் மறைவு எம்மை ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்திவிட்டது என்றார்.

திரு. ஸ்ரீமுகுகன் பேசுகையில், இப்படியான உயர்ந்த கலைஞர் களுக்கு மிகுந்த கௌரவம் அளிக்க வேண்டும்.

ஈழத்தின் பெருமையை உலகுக்கு காட்டிய தவில் மேதையின் மறைவையொட்டி எவ்வளவோ இராஜாங்க மரியாதைகள் செய்யப் பட வேண்டும். இந்த வழக்கம் உலக நாடுகள் பலவற்றில் உண்டு. ஆனால், இங்கு தமிழ் மக்கள் அடிமையாக வாழ்வதால், எம்மை ஆள்பவர்கள் எமது கலைஞரிடத்து அவ்வளவு அக்கறை காட்டாமல் விடுகிறார்கள். எமக்கென்றொரு தனிநாடு இருந்தால், இன்று இக் கலைஞனுக்கு இராஜாங்க முறையில் மரியாதைகள் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். எதிர்காலத்திலாவது இப்படியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டுமென இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்றார்.

மற்றும் திருப்பூங்குடி வி.ஆறுமுகம் உட்பட பலர் அஞ்சலி செலுத்தினர்.

இறுதிச் சடங்கில் சன நெரிசல்

மாவிட்டபுரம், வியாழன்.

தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் இறுதிக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்ட பெருந்திரளான மக்களில் பலர் சன நெரிசலில் காய முற்றனர்.

தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தியின் இறுதிக் கிரியைகளில் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பெருந்திரளான ரசிகர்கள், கலைஞர்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

இறுதியாக, அவரது பூதவுடலை ஒருகணம் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற அவாவினால் மக்கள் நெரிசலுக்குள்ளாகி, பலருக்குக் காயங்கள் ஏற்பட நேர்ந்தது.

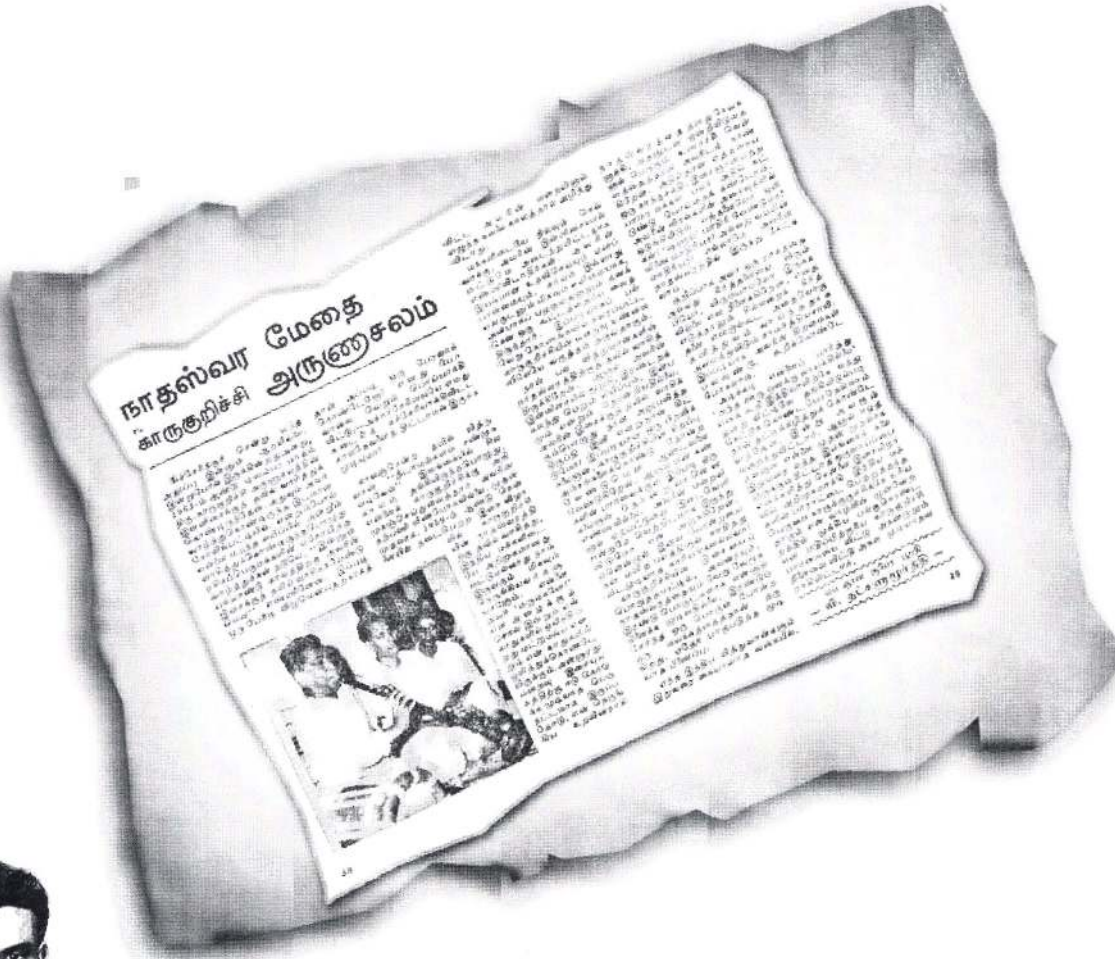
நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அனுதாபச் செய்திகளும், அனுதாபத் தந்திகளும் வந்து குவிந்தன. வெளியிடங்களிலிருந்து செலவையும் பாராது பலர் நேரடியாகவே வந்தும், மலர் வளையங்கள் சாத்தியும் அஞ்சலியைச் செலுத்தினர்.

நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தின் சார்பில் அதன் பிரதிநிதி ஒருவர் மறைந்த கலைஞருக்குப் பிரசாதங்கள், மலர்மாலை, அங்கவஸ்திரங்கள் போன்றவற்றைச் சமர்ப்பணம் செய்து அஞ்சலி செலுத்தினார்.

நாதஸ்வர மேதை காருகுறிச்சி அருணாசலம்

'லய ஞான குபேர பூபதி' தெட்சணாமூர்த்தி

நாதஸ்வர மேதை காருகுறிச்சி அருணாசலம் மறைவினையொட்டி-
தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி எழுதிய அஞ்சலி.
'தேனருவி' எனும் சஞ்சிகையில் மே, 1964இல் வெளியானது.

கச்சேரிக்குச் சென்று வந்த அலுப்பு இன்னும் ஆறவில்லை. இன்று போல் இருக்கின்றது அன்று. 1963ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் திரு. காருகுறிச்சி அருணாசலத்தின் இன்னிசைக்குத் தவில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதுவும் அவர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த இடமான கோவில்பட்டியில். என்றும்போல் என்னை மறந்த லயிப்பில் அன்றும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தபொழுது ரசிகப்பெருமக்களின் ஏகோபித்த வாழ்த்துக்கள் நடுவே, 'இன்னும் பல்லாண்டு காலத்திற்கு அவரின் இசைக்குத் தவில் வாசிக்க வேண்டுமென' எண்ணினேன். இப்படி ஒரு பேரிடி விழுமென்பதற்காகத்தான் அப்படி ஒரு பேரவாக் கொண்டேனோ? எனது பேரவாவை வெறும் பொய்யாக்கிவிட்டு - அக்கச்சேரியையே எமது கடைசிக் கச்சேரியாக்கிவிட்ட காலதேவனைத் திட்டாமல் இருக்கமுடியுமா?

காலஞ்சென்ற தவில் வித்துவான் 'நீடாமங்களம் சண்முகவடிவேல்' இலங்கையில் சில காலம் தங்கியிருந்தபொழுது, என்னைக் காருகுறிச்சிக்கு அறிமுகஞ்செய்துவைத்தார். அவரின் நற்பணி வீண் போகவில்லை. முதன்முதலாக, 1959ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற இசை விழாவில் காருகுறிச்சியின் நாதஸ்வரத்திற்கு தவில் வாசித்து, இந்திய மக்களிடையே அறிமுகமானது மட்டுமல்லாது நாம் இருவரும் மிகவும் நெருங்கியவர்களானோம். என்னை அவர் 'மருமகனே!' என அழைக்கும் சொல் இன்றும் என் காதுகளில் ஒலிக்கின்றது மட்டுமல்ல; என்றும் என் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும். அன்னாரது மறைவு இசையுலகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத பெருந்தாமக இருப்பதோடு, என் நெருங்கிய உறவினராகிவிட்ட அவரின் மறைவினால் எழுந்த கவலை காலத்தால் அழிந்துவிடாது.

மக்களிடையே நிலவும் செல்வாக்கு, அவரின் இன்னிசையால் மட்டுமே அடைந்துவிட்டதாக எண்ணிவிடாதீர்கள். அவரின் இயல்பான உதவிசெய்யும் மனப்பான்மையும், கர்வம் இல்லாது எவருடனும் மிகவும் எளிமையாக, அன்பாகப் பழகுவதனாலும் தனக்கென ஒரு கூட்டத்தையே வைத்திருந்தார். இப்படியாகப் பல்வேறு கோணங்களில் கவரப்பட்ட காருகுறிச்சியின் மறைவு உண்மையிலேயே வருத்தம் தருவதாகும்.

நான் பல வித்துவான்களின் நாதஸ்வரத்திற்குத் தவில் வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால், அவரின் இன்னிசையில் மூழ்கி, இரண்டறக் கலந்து பெறும் லயிப்பும், இன்பமும் என்றும் தோன்றியதில்லை. அவரின் இசைக்குத் தவில் வாசிக்கும்பொழுது நான் அனுபவித்த திருப்தி இனி என்றுதான் கிட்டுமோ? இப்படியான ஒரு பிறவிக் கலைஞன், காரு குறிச்சியின் சிறப்பு அம்சங்களைக்கொண்டு தோன்ற வேண்டுமென ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன். ஆனால், என் கண்களின் பார்வைக்குள் இப்படி ஒரு கலைஞன் தோன்றுவானென எண்ணவில்லை. அவரின் மறைவினால் ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளி என்றுமே வெற்றிடமாக இருந்துவிடுமோ என அஞ்சுகிறேன். ஏனென்றால், இவை போன்றவைகள் மனித பலத்தினால் சாதித்து விடமுடியாத காரியங்களல்லவா!

காருகுறிச்சியின் இசையைப் பொறுத்தமட்டில், அவரையும் நாதஸ்வரத்தையும் வேறுவேறாக, இரண்டு பொருட்களாக என்னால் நினைக்க முடிவதில்லை. இரண்டும் சேர்ந்த ஒரு பொருள் போன்ற ஒரு மயக்கத்தைத்தான் தருகிறது. ஏதோ பாகுபடுத்த முடியாத பிணைப்பு.

எந்த இந்திய வித்துவான்களும் இதுவரை கையாளாத வகையில், நாதஸ்வரத்தை தனது சேவகனாக்கி, அதனுடன் ஒன்றிவிடுவதனால் பெருகும் உணர்ச்சி வெள்ளத்தைத்தான் அவரிடம் காண்கிறேன். அதில்தான் எத்தகைய ஒரு காந்தசக்தி! இசைஞானமற்ற பாமர மக்கள் பலர் அதில் கட்டுண்டு போவதைக் கண்டோம். அவரின் விரல்களின் அசைவுகளில் ஒடுங்கிவிடும் எத்தனையோ ஒலிகள்! 'ஷணாய்' மாதிரி வேண்டுமா? வீணை மாதிரியா? அல்லது வயலின் மாதிரியா? எல்லாமே அவரின் நாதஸ்வரத்தில் இருந்து கேட்கலாம்.

குறிப்பாக, அவர் ஒரு ராகத்தை அல்லது கீர்த்தனையை விரும்பியோ விரும்பாமலோ இருக்கவில்லை என நினைக்கிறேன். எதை எடுத்தாலும் - சில்லறைக் கீர்த்தனை என்றால்கூட - அதையொரு தனித்துவம் வாய்ந்ததாக அமைத்துவிடும் சாமர்த்தியசாலி. இப்படியாக அவரின் திறமைகள் பலவுண்டு. கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

அடிக்கடி என்னைப் பார்த்து 'அந்த ஊரு ஒனக்கு லாயக்கில்லை' எனக் கூறி, இந்தியாவிற்கே வந்து தனது வீட்டிலே தங்கிவிடும்படி கேட்டுக்கொண்டபோதெல்லாம் நான் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டே வந்தேன். இன்று அவரும் மறைந்துவிட்டார். ஆனால், ஈழத்தவனான என்னை முதன்முதலாக இதுவரை எந்த இலங்கைக் கலைஞருக்கும் கிட்டாத ஒரு வாய்ப்பை எனக்களித்து சென்னை இசை விழாவில் அறிமுகமாக்கி இந்திய மக்களின் பாராட்டை பெற்றுத்தந்த பெருமை காருகுறிச்சிக்கே உரியதாகும். என் வாழ்வின் முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்குகொண்ட என் மதிப்பிற்குரிய காருகுறிச்சி பார்வையைவிட்டு அகன்றாலும், நினைவைவிட்டு அகல முடியாதவராகிவிட்டார்!

தன்றி: 'நிழல்' திருநாவுக்கரசு

- தேனருளி, மே, 1964

முதன் முதலில் சந்தித்தேன் வ.பொன்னம்பலம் M.A.

நாகர்கோவில் திருவிழா பெரு விழாவாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஒரே சன வெள்ளம். ஒருவருடைய வாத்திய இசை, பல்லாயிரவர் மத்தியில் தனது ஆணையைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த வேளையது. 'வய ஞான குபேர பூபதி'யின் விரலசைப்பில் எழுந்த இசையின் பிரவாகம். மந்திரவித்தையோ மாயாஜாலமோ என்று இசை வல்லுநர் கூட ஐயுறும் அளவிற்கு இதயங்களைக் கொள்ளைகொண்டிருந்தது. அது 1961ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். செக்கோஸ்லாவாக்கிய நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் கன்செல்காவும், சிம்மன்டும் இசை வெள்ளத்தில் சிக்கித் திளைத்து, தம்மை மறந்து நெட்டை மரமென நின்றனர். பல நிமிடங்களின் பின்பு, ஏதோ உணர்வு கொண்டவர்கள் போல, அழைத்துச்சென்ற என் பக்கம் திரும்பி, 'இவர் உண்மையிலே கலையின் பேராசான்' என்று கூறியபடி, தனது ஒலிப்பதிவுக் கருவியுடனும், புகைப்பட இணைப்புகளுடனும், கலைச்செல்வத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முனைந்து சென்றார்கள். அவருடைய விரல் அசைவுகளை, அதன் வேகத்தை, அவை எழுப்பிய இனிய நாதத்தை ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள் விரைந்து பதிவுசெய்யத் தொடங்கின.

திருவிழா முடிந்து வீடு திரும்பிய பின்பும், 'அந்தப் பேராசானை நான் பல தடவை சந்திக்க வேண்டும்' என்று விருப்பம் தெரிவித்துக் கொண்டார். இதற்கிணங்க, கலைஞரைச் சென்று கண்டோம். அவரது இசை ஒலிப்பதிவுகளை கலைஞரே கேட்டு ரசித்தார். கலைஞர் தெட்சணாமூர்த்தியின் நாகர்கோவில் நிகழ்ச்சியை, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் பல கோடி மக்கள் 'டெலிவிசன்' நிகழ்ச்சியாகக் கண்டு களித்தனர் என்பதை நம்மவர் பலரும் இன்று வரை அறியார். ஆனால், தெட்சணாமூர்த்தியின் இசைக்கலை தமிழரின் கலைச்செல்வத்தின் ஈழணையில்லாத ஒரு முத்துப் போன்றது.

வாழ்கையில் சாதாரண ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்து, வறுமையில் வளர்ந்த பெருமை இந்தக் கலைப்பொக்கிஷத்தின் வாழ்வின் பின்னணியாகும். இவரது வாழ்க்கைமுறை போலிக் கௌரவங்கள் அற்றது; வீண் பெருமை இல்லாதது; எவருடனும் எளிதில், இலகுவில், இன்பமாகப் பேசிப் பழகும் இயல்பினர். இவரது கலாரசிகர்கள் இன, மத, நிற, நாட்டுப் பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். பாரதநாடு முன்னம் வித்துவான்களை உலகத்திற்கு இசைத்துறையில் தந்தது உண்மை. ஆனால், இன்றோ இந்நிலைமை மாறி, ஈழத்துக் கலைஞன் தெட்சணாமூர்த்தியின் இசை அமுதம் பருக, பாரதத்தின் இசை ரசிகர்கள் காத்து நிற்கும் காலம் வந்துவிட்டது. பாரதத்திலும் மலேசியாவிலும் வாழும் தமிழ் இசைக்கலை ரசிகர்கள், இவரது வாத்திய இசையை ஆண்டு தோறும் பல தடவை கேட்டு மகிழ்கிறார்கள். இவரைப் பெற்ற தாய், தந்தையர் மாத்திரமின்றி, இவர் பிறந்த பொண்ணாட்டவரும்கூட, இவருக்கு எந்நாட்டவரும் காட்டும் ஏற்றம் கண்டு, இறுமாப்பு அடைய

நியாயம் உண்டு. இணுவில் கிராமத்தில் பிறந்து, காரைநகரில் வளர்ந்து, அளவெட்டியில் பெண் எடுத்து, அனைவருக்கும் பெருமைத் தேடித்தரும் கலைத்துறைத் தலைவனெனத் தெட்சணாமூர்த்தி திகழ்கிறார்.

திருவிழாக் காலங்களில் 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற அடைமொழியுடன் இவரின் பெயர், சிறந்த திருவிழாக்களின் ஓர் அங்கமாக விளம்பரங்களை அலங்கரித்து நிற்கும். இரவு பன்னிரெண்டு மணிக்கு மேலேதான் திரு. தெட்சணாமூர்த்தியின் கைவரிசையைக் காட்ட அனேகமாகச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. அவரது தவில் மேடைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டதும், இசை அபிமானிகளும் கலா ரசிகர்களும் கலைஞரைக் காணவும், இசை அமுதைப் பருகவும் ஏற்ற, மிகு நல்ல இடங்களை நாடி நகர்ந்து அமர்வர். நித்திரா தேவியுடன் முட்டி, மோதி, மண்டியிட்ட பேர்வழிகள்கூட, சும்பகர்ண நிலை மாறி, தெட்சணாமூர்த்தி என்ற பெயர் சொல்லக் கேட்டவுடன், கலா ரசிகர்களாகிக் காட்சி அளிக்கின்றனர்.

இத்தனை பெருமைகளை எல்லாம் தனதாக்கிக்கொண்டு, மேடைகளிலும் கலை அரங்குகளிலும் பிறருக்குக் களிப்பூட்டும் இந்த இளவலைப் பெற்றெடுத்த ஈழத்துத் தமிழ் இசையாளரின் பின்னணிதான் என்ன? முன்னொரு காலம் அரசரும் பிரபுக்களும் பொருள் தந்து போற்றி வளர்த்த இசைக்கலை, மக்கள் சகாப்தமாகிய இன்று போதியளவு ஆர்வமும் ஆதரவும் இன்றி நிலைகடுமாறி நிற்கிறது. மன்னர் தந்த ஆதரவை மேற்கொண்டும் மக்கள்தான் தந்தாக வேண்டும். இன்றைய காலகட்டத்தில் கலைத்துறைக் காவலர்களாக, கலைஞர்களின் காப்பாளராகத் திகழும் பொறுப்பாளர் பொதுமக்களே. நல்ல சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டால், இசையாளர் குடும்பங்களிலிருந்து, ஏன் இசை ரசிகர்கள் மத்தியிலிருந்தும் பல தெட்சணாமூர்த்திகள் தோன்ற முடியாதா? இசை, அதிலும் வாத்திய இசை, ஓர் பாரம்பரியச் சொத்து என்று போற்றப்படுவது பொருத்தமானதே எனினும், சாதியென்னும் முத்திரை பொறித்து, சமூகத்தின் சம அந்தஸ்தைத் தரத் தவறிவிடுவதால், இசையாளர் குலக்கொழுந்துகள், இசை பயில இசையாமல் நிற்கிறார்கள். இது, சாதியின் சாபக்கேட்டிற்கு ஓர் நல்லெடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்திய நாட்டில் இன்று வாத்திய இசை பயில அந்தணர் தொடங்கி அல்லாதார் வரை முன்வருகின்றனர். ஆந்திரமும், கன்னடமும், கவின் மலையாளமும், தமிழும், துளுவும் பேசப்படும் பிரதேச மெல்லாம் இன்று தவில் முழங்குகின்றது; நாதஸ்வரம் இசைக்கின்றது. கலைக்கு இன, வெறி, மத, மொழி என்ற பேதமில்லை. ஆந்திர தேசத்தின் இசை அரசு சின்ன மௌலானா ஓர் இஸ்லாமியராக விளங்குவது இதற்கோர் நல்லுதாரணமாகும். ஈழத்தில் வாழும் இசையாளர் குடும்பங்கள் மிகச் சிலவே. அவர்கள் மத்தியில் கடந்த காலத்தில் கலைஞர் திலகங்கள் பலர் தோன்றி மறைந்துள்ளனர்.

இசையாளர் குடும்பங்களில் பிறந்த இளைஞர் மத்தியில் வருமான மிக்க புதிய தொழில்களை நாடிச்செல்லும் போக்கும் நோக்கமும், இசையாளர் பெரும் ஊதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படத்தக்கதொன்றல்ல. கலைஞர்களும் மனிதர்களே; அவர்களுக்கும் வாயும் வயிறும் உண்டு. இந்திய நாட்டில் இருந்து வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக இசையாளர்களைத் தருவித்து, இசையாளர் அல்லாத சமூகத்தினர்கூட இலாபம் பெற்ற காலம் உண்டு. அப்போது இசையாளர் குடும்பங்கள்கூட அல்லலுற்றன. ஆனால், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்திய இசையாளர் வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக கொண்டுவரப்படுவது தடைப்படுத்தப் பட்ட பிறகு இசையாளர் மத்தியில் ஒரு புதிய மறுமலர்ச்சி, வருமான உயர்வு காணப்படுகிறது. இளம் இசையாளர் பலர், குழுக்களாகச் சேர்ந்து செயல்பட்டு, ஓரளவு செல்வமும் பெறுகிறார்கள். இசையாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை, அவர்களின் புனித கலையைப் பேணிக்காக்க விரும்பும் எவரும் கலைஞரையும் காப்பாற்ற முன்வர வேண்டும். இசையாளர்களைக் கண்ட இடங்களிலெல்லாம் வாசிக்க வைப்பதும், அவர்களுக்குரிய வேலைகளுக்குப் பொருந்திய சம்பளம் தரத் தவறுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கலை தெய்வீகத்தன்மை பொருந்தியது. எனவே, கலைஞர்களைச் சமயச் சடங்குகளிலும், திருமண விழாக்களிலும், வைபவங்களிலும் சபைகளில் வைத்துச் சரிநிகர் சமானமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். ஈழத்து இசையாளர் மத்தியில் எனது இதயத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்று, இரண்டு அம்சங்கள் நிலவிவருவதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒன்று, திருமண வைபவங்களின்போது வீட்டுவாசல்களில் வைத்துக் கலைஞர்களுக்குத் தரப்படும் துண்டுகள் கொடுப்பதும் கொள்ளுவதும் தவிர்க்கப்படுவது பெரிதும் விரும்பத்தக்கது.

கலையைக் கௌரவிக்க விரும்பும் கொடைவள்ளல்கள், செல்வச் சீமான்கள் தமது அந்தஸ்திற்கு ஏற்றபடி வழங்கும் அன்பளிப்பின் தன்மையையும், தரத்தையும் உயர்த்தி, துவாய்த்துண்டு கொடுப்பதற்குப் பதிலாகப் பொன்னாடை போர்க்கத் தகுதிபெற்ற மேலாடைகளை வழங்காவிட்டாலும், கலைஞரின் கௌரவத்திற்குப் பங்கமில்லாமல் அன்பளிப்புகள் இருப்பது அவசியம். அவை வழங்கப்படும் முறையும் சீர்செய் முறையும் முறைப்படுத்தப்பட்டால் சிறப்பாக விளங்கும்.

ஊர்வலம் செல்லும்போது சில செருக்குப் பிடித்த 'சீமான்கள்' சில்லறைக் காசைக் கலைக்கு ஈடாகத் தர முன்வருவது வேதனைக்குரியது. கலையைப் பேணும் காவலர்களாக வர இவர்கள் விரும்பினால், பொற்கிழி அல்லவா வழங்க முன்வர வேண்டும்? அல்லாத நிலையில் நிறுத்தி வாசிப்பதைவிட, நடந்து ரசிப்பது மேல்.

ஈழத்து இசையாளர் மத்தியில் இன்னும் பல கலைச்செல்வ தெட்சணாமூர்த்திகள் தோன்றக்கூடிய முறையில் ஓர் இசைக்கலைக் கழகம் அமைவது அவசியம். அத்தகைய இசைக்கழகத்திற்கு அரசாங்க அங்கீ

காரமும், நன்கொடையும் கிட்ட வேண்டும். தெட்சணாமூர்த்தியைப் போன்ற தலைசிறந்த கலைஞர்கள் அதிபர்களாக, பேராசிரியர்களாக, கலை பயில முன்வரும் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்க, வாய்ப்பும் வசதியும் தரப்பட வேண்டும். இசையாளர்களுக்கு வேண்டிய வாத்திய உபகரணங்கள் நாதஸ்வர நனுக்குகள் போன்றன பெற்றுக்கொள்வதில் உள்ள தடைகள் முற்றாக நீக்கப்பட வேண்டும். இசையாளர் ஆண்டுக்கு ஆறுமாத காலமே உழைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றனர். தலை சிறந்த கலைஞர்கள் கூட அடுத்த ஆறுமாதகால எல்லையுள் வருமானம் இன்றி, குன்றி வேதனைப் படுகிறார்கள். இவர்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் முன்வந்து, கூட்டுறவு அடிப்படையில் சங்கம் அமைத்து, கலைஞர்களைக் கடனடிமைகளாக விடாமல், கைகொடுக்க முன்வர வேண்டும். கலைஞர்களுக்கு உள்ள திறன் நிலை பேறானதில்லை. அவர்களுடைய அங்க உறுப்புகளும், சிறப்புத் திறன்களும் இலங்கை காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தினரால், கலைஞர்களுக்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிப் பேணப்படுதல் அவசியம். கலைஞன் தெட்சணாமூர்த்தியின் கலைவழியில் மறைந்துகிடக்கும் பல இளம் கலைஞர்கள் மத்தியில் புதிதாகக் காப்பாற்றி வளர்த்தெடுக்க வழி செய்வோமாக.

- மல்லிகை, செப்டெம்பர், 1969

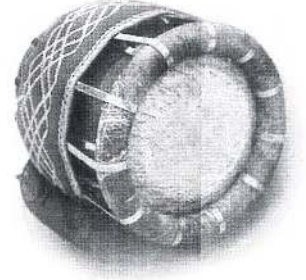

தவில் பற்றி...

தவில் - மேளம்

மு.அருணாசலம்

மேள வாசிப்பு என்ற சொல்லுக்கு நாகசுர வாசிப்பு என்பதுதான் பொருள். இது நான்கு சுருவிகளின் கூட்டு. முதன்மையானது நாகசுரம், அதற்குச் சுருதியாக ஒலிக்கும் ஒத்து, வெறுந்தாளம், கன இசைக் சுருவியாகிய தவில் - இந்நான்குமாகும். தவிலுக்கு மட்டுமே மேளம் என்ற பெயருண்டு. தண்ணுமை என்ற மிருதங்கத்திலிருந்து இதை வேறு பிரித்துக்காட்டும் பொருட்டு இதைப் பெரியமேளம் என்று சொல்லும் பழக்கம் ஏற்பட்டு, பெரியமேளம் நாகசுர வாசிப்பு என்றும், சின்ன மேளம் நாட்டியக் கச்சேரி என்றும் மரபுகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று கருதலாம்.

தவில் என்ற மேளத்தை அறியாதார் இரார். தவில் இல்லாமல் நாகசுரம் இல்லை. தவில் என்பது உருளை வடிவமுள்ள இருமுக வாத்தியம். இரு பக்கங்களும் தோலால் இழுத்துக் கட்டியிருக்கும். இரு பக்கங்களிலும் தோலைச் சுற்றி வைத்திருக்கும் உறுப்பு தொப்பி எனப்படும். தவில், வீணைபோலப் பலாமரத்தாலேயே செய்யப்படும். பலாமரத்துக்கே நாகத்தை எடுத்துத் தரும் ஆற்றலுண்டு என்று பண்டையோர் கண்டிருக்கிறார்கள். பலாவே அபூர்வமாகி வருகின்ற இந்த நாளில் இந்தத் தவில்லின் உடலைப் பூவரசமர வைரத்தாலும் செய்கிறார்கள். இது முழுமரத்தைக் குடைந்து, பீப்பாய் வடிவில் செய்ய வேண்டும். உடல் பெருத்தும் இருமுனையும் சற்றே சிறுத்தும் இருக்கும். நடுப்பகுதி பதினைந்தரை அங்குல உயரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. தொப்பியின் வெளிவாய் குறுக்களவு ஒரு சாணுக்குச் சற்றுக் குறைவாய் இருக்கும். மற்ற வாய் இதில் காலங்குலம் குறைவு.

தவிலானது வலப்பக்கம் வலக்கை விரல்களாலும், மணிக்கட்டாலும் உள்ளங்கையாலும் அடிக்கப்படும். இடப்பக்கம் ஒரு கழி அல்லது குச்சிகொண்டு அடிக்கப்படும். இதற்கான கழி திருவாத்தி மரத்தின் கிளை. இக்கழி தொப்பிக்கழி என்று சொல்லப்படும். இது ஒருசாண் நீளம், திரணையாக இருக்கும். நுனிப்பாகம் அரையங்குலத் திரணை, கையில் பிடிக்கும் அடிப்பாகம் இன்னும் அரைக்கால் அங்குலம் கூடுதலாகவும் இருக்கும். இக்கழி புரசை மரத்தால் செய்வதுமுண்டு என்பர். தவில்லில் வலப்புறத்தைவிட இடப்புறம் சற்றே சிறியது.

இருபுறமும் தோலைப் பிடித்திருக்கும் வளையங்கள் சணலால் சுற்றப்பட்டிருக்கும். இரண்டு வளையங்களும் தோல்வார்களால் இணைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும். தவிலின் இடையில் இவ்வார்களை ஒரு தோல்பட்டை இறுக்கிப் பிடிக்கும். அன்றி, இருபுறங்களின் அடியிலும் மூங்கில் குச்சிகள் செருகப்பட்டிருக்கும். இக்குச்சிகளை மையவாரை ஒட்டி நெருக்குவதால் தோலின் விருத்தத்தை அதிகப்படுத்தலாம். இடப்பக்க முகத்தின் மத்தியில் இரண்டரை அங்குலக் குறுக்களவில் மார்ச்சனை பூசப்பட்டிருக்கும். இது கோயிலில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சிலைகளில் அடையாளமாக ஒட்டியிருக்கும். இது மெழுகுபோன்ற பொருளை எடுத்து விளக்கெண்ணை கலந்து பூசுவதாகும்.

சாதாரணமாகத் தவில், மேளம் என்றும் மத்தளம் என்றும் வழங்குகிறது. 'தவில் அடிப்பவர்' என்று சில கல்வெட்டுக்களிலும் தவில் காரர் சொல்லப்படுகிறார். தவிலுக்கு எப்போதும் ஒரு காவிறிக் கெட்டித்துணியால், உறைபோட்டு மூடி இருப்பார். இதே காவித்துணியால் மூன்று அங்குல நாடாபோல் கட்டி, எப்போதும் தவில்காரர் தோளில் மாட்டியிருப்பார். பொதுவாகக் கோயில் விழாக்களின் சுவாமி புறப்பாடு, திருமண ஊர்வலம் முதலிய சிறப்புக்களில் மேளகாரர் நால்வருமே நின்றுகொண்டு சேவிப்பார்கள். அப்போது தவில்காரர் இடது தோளில் தவிலின் நாடாவை மாட்டி நின்றுகொண்டே முழுநேரமும் வாசிப்பார். தவில் இருப்பு மட்டத்தில் இருக்கும் நாடாதான் ஆதரவு. சிலசமயம் உட்கார்ந்து வாசிக்கும்போது தவில் முழுமையும் மடியிலேயே வைத்து வாசிப்பார்.

தோளில் கட்டும் நாடாவைத் தவில் இணைக்கப் பயன்படுவது இரு பித்தளை வளையங்களே. இவை முழுவட்டமாக, அகலமாக இருக்கும். தொடர்ந்து உபயோகிப்பதால் பிரகாசமாக இருக்கும். இவ்வளையம் லெண்டயம் என்று பெயர்பெறும். தவில் செய்வது மற்ற எல்லாக் கருவிகளையும்போல சிறப்பான ஒரு தொழில் மட்டுமன்று; கலை, கும்பகோணம் அருகிலுள்ள நாச்சியார்கோயில் இதற்குப் பிரசித்திபெற்றது. தவில் வாத்தியத்தின் தாளக்கச்சேரி கண்கொண்டு காண்கின்ற ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சி. இருவர் போட்டியாக அடிக்கும் போது அவர்களடைய உடல் சேட்டைகளும் தலைமுடி அவிழ்ந்து ஆடுகிறதும் கண்கொள்ளாக் காட்சி. விரல்கள் இந்திரஜால வித்தை தான் செய்யும்.

- தமிழ் இசை இலக்கண வரலாறு (தொகுதி - 2)

Yazhpannam Dakshinamurthi

B.M.Sundaram

Yazhpannam Dakshinamurthi belongs to Tiruppayattangudi near Tiruvarur of the Tanjore district. Born on 26.8.1933, as the son of Viswalingam Pillai, he practised assiduously, trained first by his father, then by Inuvil Chinnatambi Pillai, and finally by Natchiarkol Raghava Pillai. Endowed with extreme virtuosity and adroitness, he was very precise in rhythm. His nimble fingers were so flexible that could execute any type of phrases, any laya aspect at an unimaginable speed. The Pallava ruler Mahendravarman is said to be the inventor of 'Sankeerna Jati' which is deduced from his honorific 'Sankeerna Jati Puli'. The Dynamic Dakshinamurthy was another Mahendravarman and innovated a new talagati, having eleven aksharas for a beat. This he named 'Rudragati'. He was more or less a phenomenon and abstruse, while the manner of his playing was arduous to others. He, by his sweetly perseverance, became the uncrowned monarch in his field. It is a question still to be answered, whether such a *Tavil* exponent would come up, at least in the future. He attained eternal rest on 13.5.1975.

As I said earlier, the life and work of such great and enlightened vidwans cannot be capsule and presented in a speech like this. Yet, every grateful person would like to express his feelings and gratitude to these masters, how so ever faulty and inadequate may be words and the expressions. So, what I have so far narrated, are the out pouring of a grateful heart.

- Great Layavaadyakaaraas of Karnatic Music

B.M.Sundaram

Tavil, or as you may call *Dholu* – is the first percussion instrument which paved way for complex laya manipulations and shines as forerunner to other layavadyas. Take any percussive instrument of the world; it is played only after the Vocal or instrumental part is commenced; whereas, even Nagaswaram, the main instrument, starts sounding, only after the playing of *Tavil*. Further, it is said to be an instrument having no definite pitch, the player has to win the appreciation of the audience, only by executing some spicy laya exercises. Even at the outset, the *Tavil* artiste presents a *Gatibheda*. I shall give here an example: - '.....*Tom Tom Kita Tom Tom Ta Tom.....*' As such, I may not be wrong if I say that *Tavil* is the primal percussion instrument that ushered in the rhythmic and cross-rhythmic exercise, interwoven with mathematical manipulations. Purely because of this reason, the great *Tavil* Vidwans have richly contributed to the greatness, development and individuality of our Karnatic music.

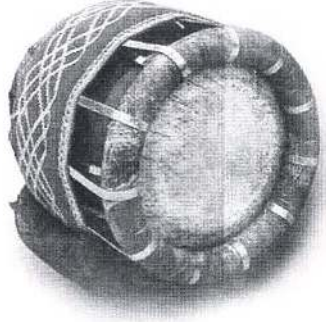

Needamangalam
Meenakshisundaram Pillai

Tavil is an ancient instrument. Under different names, like *dindima*, *doula*, *yamaberi* and *manamurasu*, it has been mentioned in the literature of the country. It is known as *dolu* in Karnataka and Andhra Pradesh. The two-headed drum has been used, over the centuries, for providing percussion accompaniment to *nagaswara* music. It has, indeed, been described as a 'raja vadya'. And many were the 'tavilkarars' (the Tamil word used to describe those who play this instrument)-or the 'tavild ars' (a synonym brought in to use by *Sruti*) who achieved fame as great masters of *tavil*-play. Among them were: *Srivanchi yam Govinda Pillai*, *Ammapetai Pakkiri Pillai*, *Ammachatram Kannusami Pillai*, *Vazhuvor Muthuveer Pillai*, *Iluppur (Malai kotai) Panchapakesa Pillai*, *Nachiarkovil Raghava Pillai*, *Needamangalam Shanmugava divel* and *Yazhpanam Dakshinamurthy*.

Tavil

Tavil of Southern India is one of the barrel shaped percussion instruments. It is commonly used in folk music as well as in classical music with Nagaswaram. It is an important instrument of an ensemble of a wind instrument band, known as *periya melam*.

The drum consists of a barrel-shaped solid shell, which is made out of a large cylindrical block of jackwood, about sixteen inches long and in the centre it is thirteen-and-a-half inches in diameter and less than half a centimetre in thickness. Both the faces of the instrument are almost of the same diameter. The left face of the drum is loaded with a paste on the inside of the drum face to a circular area of two inches. The skins, often in layers, are stretched and stitched over both the faces in a very peculiar manner. The rings or the hoops, fixed over the parchment, consist of a set of six or seven bundled bamboo sticks, bent and tied together with the help of hemp. These hems are stitched with the skins stretched over both the faces. These hems are connected with the leather braces. A separate band of leather braces also goes around the middle portion of the drum to tighten the membrane in order to produce the desired pitch. The right head is played by the right hand, wrist and fingers, and the left head is struck with a stick held in the left hand. Occasionally the player wears thumb caps on all the fingers of the right hand.

Excerpt of Suneera Kasliwal,
Classical Musical Instruments, Delhi 2001

A Birth Centenary Tribute

Prof. V. Lakshminarayana (1911 – 1990)

His life

S. Sankaranarayanan

Lakshminarayana was born a hundred years ago, on 11 January 1911, in Alleppey (Alappuzha) in Kerala. His parents, Vaidyanatha Iyer and Brihannayaki, were good singers. Besides Lakshminarayana, the couple had two daughters and five more sons.

Lakshminarayana had his schooling in Alleppey till matriculation. Even as a boy he showed interest in music. He had a melodious voice and a passion for music. Noticing his interest, one Gopalakrishna Bhagavatar of the town came forward to teach him. In course of time, Lakshminarayana learnt a large number of compositions, including Tiruppugazh songs. He gave his maiden vocal performance in the famous Mullakkal Bhagavati temple (Alleppey).

The family migrated to Madurai where Lakshminarayana had a chance to listen to the redoubtable Naina Pillai. It kindled his desire to take up music as a career. From Madurai he moved to Ramnad to join the service of the Raja of Ramnad. He initiated his brothers into music; later, he entrusted the teaching of one of his brothers, Krishnan, to his friend at the palace, Ramnad Sankarasivam, a disciple of Harikesanallur Muthiah Bhagavatar. As the family stayed in Ramnad for a long time, his brothers came to be known as the Ramnad Brothers.

Besides vocal, Lakshminarayana also learnt to play the violin. He had further training from T. Abhiramasundari, granddaughter of Veena Dhanammal, and from Tiruparkadal Srinivasa Iyengar, a disciple of Naina Pillai. Lakshminarayana married Seetalakshmi in 1933. She had learnt to sing and play the veena from her childhood. They were blessed with three daughters – Brihannayaki, Subbulakshmi and Ganasaraswathy, and three sons – Vaidyanathan, Subramaniam and Shankar. Lakshminarayana trained all of them in vocal music as well as violin playing.

In 1936 he was appointed professor of music in Jaffna College, Ceylon. After completing that assignment, he came to Madras in 1945. While in Ceylon he presented many concerts as a vocalist, solo violinist and as an accompanist for visiting musicians from India. He also organised a concert in Colombo for his brother Krishnan, with the legendary Kumbakonam Rajamanickam Pillai (violin) and brother Easwaran (mridanga). The two brothers' names appeared with the prefix 'Ramnad'.

Lakshminarayana again went to Jaffna in 1952 to teach and returned to India in 1958 and settled down in Chennai. During his second stay he arranged a concert for his eldest son Vaidyanathan with maestro Yazhpanam Dakshinamurthy playing the *tavil*. Vaidyanathan was only eight years old then. Lakshminarayana was a Visiting Professor in Val Arts University Valencia, California. He participated in the World Music Festival at Los Angeles where he played on the double-violin (invented by his son L. Shankar). The Indian Music Circle (U.S.A.) conferred the title 'Sangeeta Chakravarty' on him. Prof. Lakshminarayana passed away on 4th December 1990 at the age of 79. In 1992 the Music Academy, Chennai, honoured him by placing his portrait in the Hall of Fame. The Department of Posts issued a five-rupee commemorative stamp in his honour on 14 April 2004.

Teacher and composer

Lakshminarayana was better known as a teacher. He has taught music to a large number of students, Indian and foreign. He also composed some keertana-s, namavali kriti-s, and ragamalika-s. They are in Sanskrit, Tamil, and Manipravalam.

His playing technique has been described in the folder issued by the Department of Posts, along with the stamp. It states: "What sets Professor V. Lakshminarayana apart is the introduction of playing and bowing techniques wherein all four fingers of the left hand are used, playing and plucking the strings simultaneously. The vigorous right-hand techniques introduced and taught by him intrigued some of the greatest musicians like Lord Yehudi Menuhin and Stephanie Grapelli. .... He was the first person to attempt to play 'varnams' in five speeds (pancha nadai) which earned him the sobriquet 'Panchanadai Lakshminarayana'."

A musical patriarch

Lakshminarayana initiated his five brothers, three daughters and three sons into music. He also trained and guided them. All of them attained phenomenal proficiency in music as teachers, performers, composers and/or conductors. As a detailed account of their accomplishments is beyond the scope of this article, we would just mention their names and the most important of their attainments.

Most well known among his brothers are Ramnad Krishnan (1918-1973), vocalist, and Ramnad Easwaran (1913-1985) and Ramnad Raghavan (1927-2009), both mridangists. Ramnad Venkatachalam followed his eldest brother and became a violinist. They all became highly accomplished in their chosen area of music. The last brother was Ramnad Subramaniam. Rasika-s of the last generation are quite familiar with the names of Ramnad Krishnan, Easwaran and Raghavan.

Lakshminarayana's daughters Brihannayaki, Subbulakshmi and Ganasaraswathy are also musicians but, like their father, they too chose to teach.

The violin trio

His sons are the distinguished violin maestros L. Vaidyanathan (1942-2007), L. Subramaniam (b. 1947) and L. Shankar (b. 1950). They attained proficiency of a high order as accompanists and soloists. They have given innumerable solo, duo and trio concerts. Double violin is their forte. They have also excelled as music directors, conductors, producers and prolific composers, and have brought out a number of albums. Thanks to their collaboration with masters of world music, they attained international fame as well. Lakshminarayana's granddaughters, Dr. Lalitha and Nandini (daughters of Subbulakshmi and Muthuswamy), play violin as a duo. These versatile sisters have followed in the footsteps of their celebrated uncles, and have won international acclaim for their performances in Carnatic, Fusion and Western classical music.

Courtesy: Ram Narayanan, Editor, SRUTI

Dr V Krishna on the language of percussion

By Siddhartha Jagannath

The Music Academy
20 December 2013

Dr. V. Krishna from Bangalore presented an engaging lecture demonstration on the language of percussion. Since the previous lecture had been on a serious topic, Dr. Krishna chose to start with a 'Kadi' joke to lighten up the sombre mood that had been created. 'What do communism and Gokulashtami have in in common?' The answer-'Karl Marx'. On Gokulashtami, we draw Kal (foot) marks of Krishna in our Kolams.

After giving a brief overview of what was going to be covered, Dr. Krishna dove head first right into the subject. He stated that though the language of percussion is widely appreciated, it is little understood. The main subject of discussion was Layavadyas. Dr. Krishna stated that there are many percussion instruments that are Layavadyas and vice versa. For example Jalatarang is a percussion instrument but not a Layavadya. In the same way the morsing is a Layavadya but not a percussion instrument. Dr. Krishna focused on the main Pakkavadiyams like Mridangam, Khanjira, Ghatam, Taval, etc. for his demonstration.

What is a language? A language is a vehicle of communication used to convey some idea or meaning. Syllables are the primary building blocks of a language from which words, phrases and sentences are developed. No language, however, is uniform and complete in itself. Languages are also prone to evolution over time.

We often hear that music is the universal language of mankind. Though there are many who fail to agree with this, Music is a medium with which people can cross the boundaries of nationality, etc. The meaning of language in normal parlance may not be apt in this context, but as music stimulates the sense of hearing and inevitably conveys information it can, to some extent, be called a language. Rather than an exact meaning, music conveys the more subtle concepts of emotion.

Then the discussion narrowed in on the musical language of the layavadyas. There is a reduction in the scope of what you can convey in terms of ideas, etc. The foundation of any music is

generally Nada and Laya (Nada being sound and Laya, the periodicity of the sound). Vocalization of this language is called 'Sol' which literally means syllable. A "bundle" or combination of such 'Sols' is called the 'Solkattu'. We can divide this language into three sub-languages—the vocal rendition (called Konakkol), language of the notation and the instrumental expression language.

Dr. Krishna now began to show us the basic sounds on the Mridangam. He then proceeded to show us the demonstrations of different Sols on the Khanjira, Ghatam and the morsing. The first video was of G. Guruprasanna (Khanjira) playing the basic Sols 'Ta Dhi Tom Nam'. He executed these syllables with exemplary ease. These Sols were also shown on the Ghatam (played by Giridhar Udupa) and Morsing (by Rajashekhar). These artists were also shown playing more complicated Sols. Dr. Krishna also played a video of his guru, A.V. Anand. The audience got a close up look at how the morsing produces sounds when held between teeth or when held between lips. It was truly fascinating.

The next thing Dr. Krishna did was to define communication. He said that communication is not about what you say but is about what the other person understands. In the same way, if a mridangist does not successfully communicate to the audience during a Tani avarthanam, the people are likely to walk out to snack on a samosa. Thus if a percussionist wants to effectively convey something to his listeners, he must avoid playing bizarre phrases and keep the Kanaku to a minimum. This is where Sol development comes into play. In Sol development, rather than playing an outpouring of mathematical patterns, the artist gradually builds up on the Sols. In the end this leads to a complex mathematical pattern, but the subtle gradualness makes it easy for the average layman to take in. He talked about vilamba laya and madhyama laya sol development.

Dr. Krishna also played a few tapes of Tavil Vidwans like Yazhpanam Dakshinamoorthy in which Sol development was consummately demonstrated. He also demonstrated Palani Subramania Pillai's famous Sol. Pressed for time, Dr. Krishna also quickly showed farans and urutoos on all three percussion instruments. Dr. Krishna concluded by saying that the language of the Layavadyas must bring three feelings to the heart. They are Dhruvi or the melting feeling, Deepti or effulgence and lastly Vikasa or the feeling of bliss.

Posted by *Sruti Magazine* at Saturday, December 28, 2013
Courtsey: Ram Narayanan, Editor, SRUTI

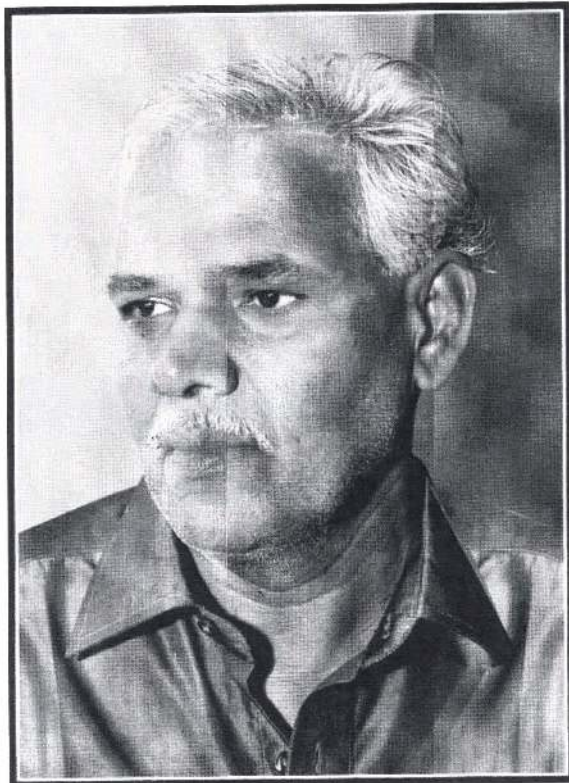

தெட்சணாமூர்த்தி

ஆவணப்படம்

தேனுகா என்னும் கலை ஆளுமை அம்ஷன் குமார்

சும்பிரதாயமாக ஒருவரின் மறைவு அவர் சார்ந்த துறைக்கு இழப்பு என்று சொல்வதைப் போன்றதன்று, சமீபத்தில் அவரது அறுபத்தி நான்காம் வயதில் தேனுகாவின் மறைவினால் தமிழ்க் கலை விமர்சனத் திற்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பு! தமிழில் கலை விமர்சனம் என்பதைத் தோற்றுவித்தவர் என்பதோடு மட்டுமின்றி, இறுதிவரை ஆர்வத்துடன் அத் துறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தவரும் ஆவார்.

1987இல் வெளிவந்த அவரது 'வண்ணங்கள் வடிவங்கள்' என்னும் சிறுநூல் உடனேயே சான்றோர்களின் பாராட்டினைப் பெற்றது. சிற்பம், ஒவியம் ஆகியன குறித்த அந்நூலின் மூலம் தமிழ்க் கலை உலகிற்கு ஒரு ரசிக விமர்சகராய் அறிமுகமானார், தேனுகா. தமிழில் அதற்கு முன்பு கலை பற்றிய ஒரு நூல் வந்ததில்லை என்கிற வெற்றி

டத்தை மட்டும் நிரப்பாது, அது ஒரு முன்னோடி நூலாகவும் கருதப் பட்டது ஏனெனில், அது சுயமான பார்வையுடன் எழுதப்பட்டிருந்தது. தலைசிறந்த நவீன இலக்கிய விமர்சகரும் எழுத்தாளருமான கா.ந. சுப்ரமணியம் அந்நூலை 'தமிழ்ப் பாலையில் ஒரு பசுஞ்சோலை' என்று பாராட்டினார். தஞ்சை பிரகாஷ், கரிச்சாங்குஞ்சு, பிரேமா நந்தகுமார் ஆகியோரின் பாராட்டுகளையும் அந்நூல் பெற்றது.

அதில் 'டாக்ஸிடெர்மிஸ்டுகள் தேவை' என்று ஒரு கட்டுரை. கால ஓட்டத்துடன் தன்னைப் பொருத்திக்கொள்ளாது, புதியன வற்றைப் பயிலாது மரபினையே தூக்கிப்பிடிக்கும் மனிதர்கள் உயிரி ழந்துபோய் பதப்படுத்தப்பட்ட பொருளாக நானைய உலகிற்குக் காட்சி தருவார்கள் என்று அதில் தேனுகா எழுதினார். பொதுவாக, பழமை வாதிகளைப் பற்றி எழுதப்பட்டதாக அது தோன்றினாலும் மாற்றம் விரும்பாது வாழ்கிற தமிழர்களையே அவர் கடுமையாக விமர்சித் திருந்தார். நுண்கலைகள் மட்டுமின்றி, இலக்கியம், இசை ஆகியன பற்றியும் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறைகள் அவரிடம் வெளிப்பட்டன. புதுக்கவிதை வரிகளைச் சுலபமாக அவர் மேற்கோள் காட்டினார். தமிழ்ச் சிற்றேடுகள் முன்வைத்த முற்போக்கான பார்வையைச் சவீகரித் தவராயும், அதற்குத் தன் பங்காகக் கலை விமர்சனத்தை அளிப்பவ ராயும் தேனுகா தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொண்டார்.

ஆனால், மரபுப் பார்வையை விமர்சித்தாலும், ஒரு செழுமையான மரபின் தொடர்ச்சியாகவே தன்னை அவர் இனம் காணுகிறார். தனக்கு வாய்க்கப்பெற்ற சூழலே தன்னை உருவாக்கியது என்று அவர் பெருமிதம் கொள்கிறார். 'எவ்வித காரணமும் இல்லாமல் பார்ப்பதும், படிப்பதும், இசையைக் கேட்பதும் என்றாகிவிட்டது என் வாழ்க்கை. ஒருவேளை என் ஊரான முருகவின் நான்காம் படை வீடான சுவாமி மலைதான் இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் என்று தோன்றுகிறது. எதையும் நான் கேட்டுப் பெறாமல் எல்லாம் என்னுள் விதைக்கப் படுகிறது' என்று தனது ஈடுபாடுகள் குறித்து விவரிக்கிறார் தேனுகா. தஞ்சை மண்ணின் வளத்தை அவர் நன்றாக உள்வாங்கி இருக்கிறார். கடவுள் நம்பிக்கை உடையவரென்றாலும், பக்திப்பரவச நிலையில் அவர் கோவில் கலாசாரத்தை பாராது, பாரபட்சமற்ற கலை நோக்கு டன் கோவில் சிற்பங்கள் பற்றி எழுதவும் விவாதிக்கவும் செய்வார். அவரது 'வித்யாசங்கர் ஸ்தபதியின் சிற்பமொழி' என்கிற கட்டுரைக்கு இணையாக ஒரு கட்டுரை இதுவரை தமிழில் எழுதப்படவில்லை என்று கூறலாம். மரபார்ந்த இந்தியச் சிற்பங்களையும், நவீன சிற்பங்களையும் அவர் அதில் நுண்மையாக அலசுகிறார். புராதன இந்தியப் பெருவாழ்வைக் கருத்தமைவான அரூப உண்மையாக வடிக்கும் சிற்பியாக வித்யாசங்கர் ஸ்தபதியைக் காண்கிறார், தேனுகா.

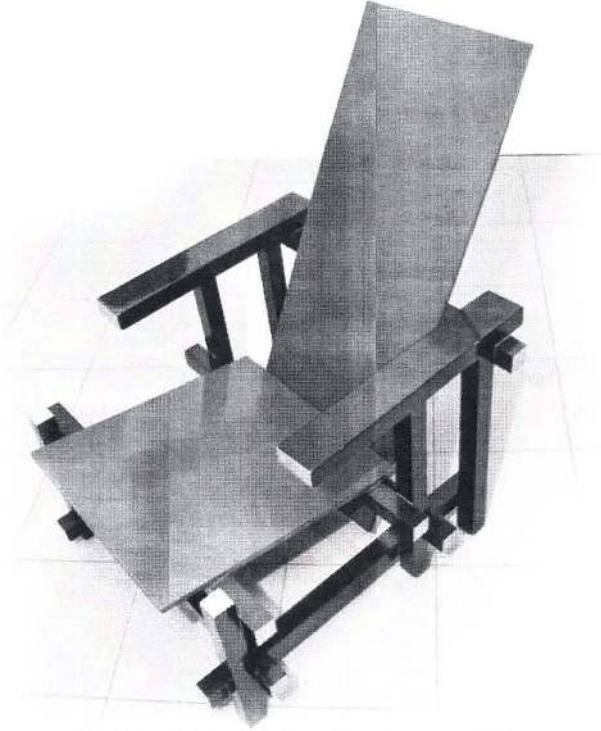
சந்தானராஜ், ஆதிமூலம் ஆகிய நவீன தமிழ் ஓவியர்களைப் பற்றி எழுதுகிற அதே நேர்த்தியுடன் பியத் மோந்திரியான், ரீத் வெல்த், ஹென்றி மூர், அலெக்சாண்டர் கால்டர் ஆகியோரின் கலைப் படைப்புகளையும் அணுகுகிறார். இவ்வளவிற்கும் அவர் ஓவியரோ முறையாகக் கலைப்பாடம் கற்றவரோ அல்லர். தேனுகா ஒரு வங்கி அதிகாரி. ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் நேரடியாகப் பார்த்தும், இந்திய மேற்கத்திய கலை மரபுகள் பற்றிய நூல்களைப் பயின்றும் தனது ரசனையை வளர்த்துக்கொண்டவர். தாம் பெற்றதை மற்றவர்களுக்கும் தர வேண்டும் என்கிற அவரது உத்வேகமே அவரை எழுத்தாளராக்கியது. நுண்கலைகளைப் பற்றி எழுதுவதற்கென ஒரு தனித்த மொழி நடையையும் அவர் உருவாக்கிக் கொண்டார். தமிழகத்திலுள்ள ஓவியக் கல்லூரிகள் மற்றும் ஓவியர்கள், சிற்பிகள் ஆகியவர்களுடன் அவருக்கு நல்ல பரிச்சயம் உண்டு. தமிழகக் கலை பற்றி அறிய விரும்புவர்கள் அவரைத்தான் முதலாவதாகத் தொடர்பு கொள்வார்கள். இறப்பதற்கு முன்னதாகக்கூட அவர் பிபிசி (BBC) கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றிற்காகத் தனது உழைப்பினை நல்கினார் என்று செய்தி கிடைத்தது. ஒரு சுர்ம வீரராகவே வாழ்ந்து மறைந்தவர் தேனுகா. தேனுகா பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'தோற்றம் பின்னுள்ள உண்மைகள்' என்கிற முழுத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. 'இலக்கிய ரத்னா' விருது, தமிழக அரசின் 'கலைச் செம்மல்' விருது, சிவிக் எக்ஸ்ப்ளோரேஷன் 'சிறந்த சாதனையாளர்' விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகளை அவர் பெற்றார்.

இசைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்பதால், அவருக்குச் சிறுவயது முதல் கர்நாடக இசை பற்றி அபாரமான ஞானம் இருந்தது. இன்று புதிதாக இசைக் கச்சேரிகள் செய்பவர்களிலிருந்து பலரது ஞாபகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுப்போன திறமையான மூத்த கலைஞர்கள் வரை எல்லோரைப் பற்றியும் அறிந்திருந்த அவர் ஒரு ஆவணமாகவே திகழ்ந்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் லண்டனிலிருந்து தமிழகம் வந்திருந்த தமிழ்ப் பதிப்பாளர் இ.பத்மநாப ஐயர், ஓவியர் சுகிருஷ்ண ராஜா ஆகியோரை அவரது கும்பகோணம் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தேன். எங்களை வரவேற்று உணவளித்து உபசரித்தார். அவரது வீட்டின் புகழ்பெற்ற கலைப்பொருளான ரீத் வெல்த்தின் சிவப்பு, நீல நிற நாற்காலி மாதிரி இருக்கையில் எங்களை அமரவைத்து அழகுபார்த்தார். பின்னர், அவர் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மறைந்த யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் மேதைமை பற்றி எவ்வித முன்னறிவிப்புமின்றி உற்சாகத்துடன் பேசத் துவங்கினார். தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிச் சிறப்பாக அறிந்தவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்மநாப ஐயர் தெரிந்து

கொள்ள அது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அக்கணத்திலேயே, தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி ஆவணப்படம் ஒன்று எடுக்க வேண்டும் என்கிற வலுவான எண்ணம் ஐயருக்கு ஏற்பட்டது. அதற்கு தேனுகா முழுமுதற் காரணம் என்று சொல்லலாம். அது செயலாக்கம் பெறத் தொடங்கியவுடன் தேனுகா தன்னாலான அனைத்து உதவிகளையும் முன்வந்து செய்தார். படத்திற்கு ஒரு சிறப்பான நேர்காணலையும் கொடுத்தார். அப்படம் தெட்சணாமூர்த்திக்கு மட்டுமல்ல, **எம். சீனிவாசன்** என்கிற இயற்பெயருடைய, இசையினால் வசீகரிக்கப் பட்டுத் **தேனுகா** என்கிற புனைப்பெயரைச் சூட்டிக்கொண்ட, அந்த அபூர்வமான மனிதருக்கும் ஒரு வகையில் அஞ்சலியாகத் திகழும்.

ரீத் வெல்த்தின் சிவப்பு, நீல நிற நாற்காலி

தவில் சக்கரவர்த்தி தெட்சணாமூர்த்தி (1933 - 1975)

விவரணப்படம்

இ. பத்மநாப ஐயர்

தவில் வாத்தியத்தில் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் தன்னிகரற்ற மேதை யாகத் திகழ்ந்த தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் மறைந்து முப்பத்தியாறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டபோதிலும் அவரது தவில் இசை அடங்கிய ஒரு குறுந்தட்டுக் கூட இதுவரை வெளிவரவில்லை. இந்நிலை இப்ப டியே தொடருமானால், அந்த மேதையின் பெயரே இசை உலகிலிருந்து மறைந்துவிடும் துயரநிலை ஏற்படும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

அண்மையில் இந்தியா சென்றிருந்தபோது, தமிழகத்தில் இசைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இருவர் தெட்சணாமூர்த்தியின் தவில் வாசிப் பைப் பற்றித் தெரிவித்தபோது, 'தெட்சணாமூர்த்தியுடன் கச்சேரியெ னில், அவருடன் வாசிக்க எங்களால் முடியாது' என்று பிரபல தவில் வித்வான்களே மேடையில் அவருடன் வாசிக்க அஞ்சினார்கள் என்ற அந்த இசை மதிப்பீடு என்னுள் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்தகைய அந்த இசை மேதையின் வாழ்வு குறித்த விவரணப்படம் ஒன்றினைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற அவா, அந்த உரையாடலின் பின் என் மனதில் வேரூன்றியது.

தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களுடன் சேர்ந்து கச்சேரிகளில் பங்கு கொண்ட கலைஞர்கள், அவரது கச்சேரிகளைக் கேட்டு ரசித்த இசை வாணர்கள் பலர் இன்றும் அவரது மேதாவிலாசத்தை வியந்து பாராட் டுகிறார்கள்.

'சிலோன் தெட்சணாமூர்த்தி ஒரு பிறவி மேதை. பெங்களூர் தர்மராயா கோயிலில் நடக்கும் கரக விழாவின்போது தவில் வாசிக்க சிலோன் தெட்சணாமூர்த்தி வந்திருந்தார். என்ன அபாரமான வாசிப்பு!' என்று வியந்து பாராட்டுகிறார் 91 வயதான இசை மேதை ஆர்கே. ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்.

தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் அபாரமான வாசிப்பை, இன்றும் தனது முதுமையான வயதில் நினைவுகூரும் ஆர்கே. ஸ்ரீகண்டன் போன்ற வர்களைப் பேட்டி கண்டு, தெட்சணாமூர்த்தியின் இசை மேதைமை பற்றிய விபரங்களை ஆவணப்படுத்துவது இன்றைய தேவையாகும். தெட்சணாமூர்த்தியின் கச்சேரிகளுடன் தொடர்பு கொண்ட பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட இசைவாணர்கள் இன்றும் தமிழ் கத்தில் உள்ளனர்; ஈழத்திலும் பலர் உள்ளனர். இன்னமும் தாமதித் தால், இவர்களில் பலரை நாம் சந்திக்க முடியாமலே போய்விடும்.

மேலும், தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் வளர்ந்த, வாழ்ந்த இடங்கள், அவர்தம் குடும்பத்தினர் நேர்காணல்கள், அவர் கச்சேரி நிகழ்த்திய இடங்கள் போன்ற அம்சங்களையும் தொகுத்து, அவரது இசை வாழ்வை நிரந்தரமாக்குவதற்கு விவரணப்படம் ஒன்றினைத் தயாரிப்பது இன்றியமையாதது. அவரது இசைப்பதிவுகளைத் தொகுத்து, அடுத்த தலைமுறைக்கு அந்த இசையின் மேன்மையைக் கையளிக்கத் தவறின், அது அம்மாபெரும் மேதையின் இசைப்பணிக்கு நாம் இழைத்த துரோ கமாக அமையும்.

எனவே, தெட்சணாமூர்த்தி அவர்கள் பற்றிய விவரணப்படம் ஒன்றினைத் தயாரிப்பதும், அவர் பங்குகொண்ட இசைக் கச்சேரிகளைத் தேடித் தொகுத்து, வெளியிடுவதும் எம்முன் உள்ள தலையாய பணி. இப்பணியில் தெட்சணாமூர்த்தி அவர்களின் தவில் இசையில் ஆர்வமும் மதிப்பும் கொண்டிருக்கும் அனைவரும் ஆத்மபூர்வமாக இணைந்து ஒத்துழைக்குமாறு அன்புடனும் பணிவுடனும் வேண்டுகிறேன்.

இதில், அவர் சார்ந்த தகவல்கள், அவர் சார்ந்த தேட்டங்கள் உள்ளிட்ட ஏதோவிதமான ஒத்தாசை புரிய வல்லவர்களின் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறேன்.

அன்புடன்
இ. பத்மநாப ஐயர்

27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
United Kingdom
Phone: + 44 208 471 5636
email: pathmanabhan@gmail.com

நவகீர்ப்போர் இ. பத்மநாப ஐயர்

யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி ஆவணப்படம் அம்ஷன் குமார்

தற்செயலாகத்தான் இந்த ஆவணப்படம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தமிழகம் வந்திருந்த இ.பத்மநாப ஐயர், கே.கே.ராஜா ஆகியோரை கும்பகோணம் அழைத்துச்சென்று, அங்கிருந்த கலை விமர்சகர் தேனுகாவைச் சந்திக்க வைத்தேன். தமிழ்நாட்டுக் கோவில் சிற்பங்களைப் பற்றியெல்லாம் எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த தேனுகா, என்னுடன் வந்திருந்த இரு இலங்கைக்காரர்களையும் மனதில் கொண்டு, யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியின் இசையைப் பற்றி மேலதிகமான தகவல்களைக் கூறினார். தெட்சணாமூர்த்தியின் இசையைத் தனது சிறுவயதில் கேட்க நேர்ந்ததையும், அது தன்னையும் இங்குள்ள பல ரசிகர்களையும், தவில் கலைஞர்களையும் எவ்வாறெல்லாம் மகிழ்வுற வைத்தது என்பதையும் அவர் கூறக்கேட்டவுடன், பத்மநாப ஐயர் பரவச மடைந்தார். தெட்சணாமூர்த்தி இறந்து பல காலத்திற்குப் பிறகும் அவரைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒரு இசை ரசிகரால் அந்த அளவிற்குப் பலமாக நினைவுகூர முடிகிறது என்னும்போது, தெட்சணாமூர்த்தியின் நினைவையும் இசையையும் இன்றைய மற்றும் வருங்கால சந்ததியினர் போற்றிப் பாதுகாக்கும் வகையில் ஒரு ஆவணப்படம் எடுக்க வேண்டும் என்று அங்கேயே அவர் முடிவு செய்து, அப்பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

இது நான் சற்றும் எதிர்பாராத ஒன்று. ஒரு பெரிய இசைக் கலைஞரைப் பற்றிப் படமெடுக்கப் போகிறோம் என்கிற அளவில்தான் எனது எண்ணம் அப்போது இருந்தது. ஆனால், அவரது தவில் இசையைக் கேட்டபோது எனது நாளங்களில் அது பாய்ந்து என்னை வேறு உலகிற்கு அழைத்துச்சென்றது. திரும்பத்திரும்ப அதைக் கேட்டுப் பழகியபின் மற்றத் தவில் இசைக் கலைஞர்களின் வாசிப்பிலிருந்து அதைப் பிரித்துணரும் அளவிற்குத் தேர்ச்சியும் பெற்றேன்.

படத்திற்கான ஆயத்தங்கள் துவங்கின. ஒருசிலரால் மட்டுமே துவங்கப்பட்ட முயற்சிக்குப் பின்னால் பலரும் சேர்ந்துகொள்ள ஆரம்பித்தனர். ஊர்கூடி வடம் பிடித்துத் தேர் இழுப்பது போன்று உலகெங்கிலும் பரவியிருந்த தெட்சணாமூர்த்தி ஆர்வலர்கள் படத்தின் தயாரிப்பில் பங்குபெற்றனர். நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் சுவாமிமலை மணிமாறன், ஆர்.கேதீஸ்வரன் ஆகியோர் முறையே தமிழ்நாடு, இலங்கை படப்பிடிப்புகளுக்குப் பேருதவி செய்தனர். படப்பிடிப்பு முடிந்த நிலையில் படம் பற்றிய பெரும் கனவுடனிருந்த தேனுகா மறைந்துபோனார். இங்கிலாந்து, கனடா, ஜெர்மனி, அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா என்று பல நாடுகளிலிருந்தும் நடத்தப்பட்ட நேர்காணல்கள் ஒளி - ஒலி வடிவத்தில் அவ்வப்போது வந்துகொண்டிருந்தன. இந்தியாவிலும் படப்பிடிப்பை உடனடியாக நடத்தி முடிக்க இயலவில்லை. அதற்குக் காரணம் இங்குள்ள இசைக் கலைஞர்கள் தொடர்ந்து கச்சேரிகள் நடத்திக்கொண்டிருந்ததால் நேர்காணல்களுக்கு அவகாசம் அளிக்கவியலாதபடி இருந்தனர். ஆனால், ஒப்புக் கொண்டபிறகு அவர்கள் தெட்சணாமூர்த்திமீதிருந்த மரியாதையையும் ரசனையையும் முற்றான ஆர்வத்துடன் வெளிப்படுத்தினர். தெட்சணாமூர்த்தியின் இசையைத் தாளம் போட்டும், வாயால் சொல்லியும் காட்டினர். இவ்வளவு காலம் இவர்கள் ஏன் தெட்சணாமூர்த்தி பற்றி அதையெல்லாம் கூறவில்லை என்கிற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வரவேண்டுமல்லவா?

அரித்துவாரமங்கலம் ஏ.கே.பழனிவேல், தஞ்சாவூர் டி.ஆர். கோவிந்தராஜன், திருவாளப்புத்தூர் டி.ஏ.கலியமூர்த்தி, கோட்டூர் என். வீராசாமி ஆகியோருடன் படப்பிடிப்பு நடத்தியபோது, தெட்சணாமூர்த்தியின் கச்சேரியைக் கேட்பது போன்ற அனுபவமே ஏற்பட்டது. தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிய சுருக்கமானதும் நம்பகத்தன்மையும் கொண்ட வரலாற்றினை எழுதிய இசை அறிஞர் தஞ்சாவூர் பி.எம். சுந்தரம் அரிய பல விஷயங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார். தமிழகத்தில் தெட்சணாமூர்த்தியை அவரளவிற்கு நெருக்கமாக அறிந்தவர்கள் வேறு எவரும் இல்லை.

படம் ஆரம்பிக்கும்போது தெட்சணாமூர்த்தியின் மூன்று புகைப் படங்களும் சில இசைப்பதிவுகளும் தான் கைவசம் இருந்தன. படம் வளரத் தொடங்கியவுடன் ஆவணங்களின் வரத்தும் மிகுந்தன. பல மணி நேர இசைப் பதிவுகளும் பல புகைப்படங்களும் வந்துசேர்ந்தன. தமிழக இசைக் கலைஞர்களுடன் பெங்களூரைச் சேர்ந்த இசைக் கலைஞர் ஆர்.கே. ஸ்ரீகண்டனின் நேர்காணலும் பதிவாகியது. கர்நாடக இசை உலகின் மிக மூத்த கலைஞரான அவர் பெங்களூரில் நடந்த ஒரு கோவில் உற்சவத்தில் தெட்சணாமூர்த்தியின் இசையை ஒரே முறைதான் கேட்டிருக்கிறார். ஆனால், அந்த அனுபவத்தை அவர் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நினைவுகூர்ந்து அதை அப்பொழுது தான் கேட்பதுபோல் 'ஆஹா, ஆஹா' என்று கூறி மெய்சிலிர்த்தார்.

அப்போது அவருக்கு வயது தொண்ணூற்று மூன்று. ஒரு வருடம் கழித்து அவர் இறந்துபோனார்.

இறுதிக் கட்டமாக இலங்கையில் படப்பிடிப்பு நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்தேன். யாழ்ப்பாணம், அளவெட்டி, இணுவில் ஆகியவற்றில் தெட்சணாமூர்த்தி தொடர்புடைய இடங்களையும், அவரது உறவினர்களையும் இசைக் கலைஞர்களையும் ரசிகர்களையும் படமெடுக்கா விட்டால், படம் நிறைவடையாது என்பதால், விரிவான பயணத் திட்டம் தயாரானது. எனது நோக்கம் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி இலங்கை அரசிடம் விண்ணப்பித்தேன். ஆவணப்படம் என்றவுடன் உடனடியாக அனுமதி தரப்படவில்லை. நான் யார் யாரையெல்லாம் அங்கே சந்திக்கப்போகிறேன் என்பதைக் கேட்டறிந்த அரசினர், போலீஸ் துணைகொண்டு அவர்களை விசாரித்தனர். தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனத்திற்கும் விண்ணப்பம் செய்தேன். அவர்களது அனுமதி பெற்ற பிறகு, இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சரகத்தின் அனுமதியையும் பெற்றேன் இதில் பல மாதங்கள் கழிந்தன. முறைப்படி எல்லாவிதமான அனுமதியையும் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், எனது படப்பிடிப்புக் குழுவினருடன் கொழும்புவிற்குப் பயணமானேன்.

இலங்கைக்கு ஆவணப்படம் பிடிக்கச் செல்பவர்கள் எல்லோருமே முறையாக விண்ணப்பித்து அனுமதி பெற்றுச் செல்வதில்லை. பயணியர் 'விசா'வினைப் பெற்று, அங்குப் போய் யாருக்கும் தெரியாமல் படப்பிடித்து வந்துவிடுவார்கள். அது ஒன்றும் பெரிய வித்தையல்ல. கையடக்கமான கேமராவை வைத்துக்கொண்டு அதையெல்லாம் செய்துவிட முடியும். ஆனால், நான் அதை விரும்பவில்லை. இலங்கையின் மாபெரும் கலைஞரின் வரலாற்றைப் படமாக்கும்போது ஒரு கள்வனைப் போல் நான் ஏன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்? இலங்கை அரசினரும் தெட்சணாமூர்த்தியின் பெருமையை அறிந்துகொள்ள அது ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன்.

இவ்வளவு முன்னேற்பாடுகளுடன் கொழும்பு விமான நிலையம் அடைந்த பிறகு, அங்கு எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. என்னையும் படப்பிடிப்புக் குழுவினரையும் உள்ளே விட அதிகாரிகள் மறுத்தனர். இந்தியாவிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகம் வழங்கிய 'விசா'வைத் தாங்கள் ஏற்க வேண்டும் என்கிற நிர்பந்தம் எதுவுமில்லை என்று கறாராகப் பேசினர். எங்களது 'பாஸ்போர்ட்'டுகளையும் டிக்கெட்டுகளையும் வாங்கி வைத்துக்கொண்டனர். அன்று மாலை சென்னை புறப்படும் விமானத்தில் எங்களை அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்தவண்ண மிருந்தன. இதற்கிடையில் நான் சென்னையிலுள்ள இலங்கைத்

தாதரகத்தைப் பலமுறை தொடர்புகொண்டு உதவி கோரினேன். இலங்கை அதிகாரிகளிடமும் நிலைமையை விளக்கினேன். நான்கு மணி நேரப் போராட்டத்திற்கு பிறகு எங்களுக்கு உள்ளே செல்ல அனுமதி கிடைத்தது. ஏறக்குறைய பத்து நாட்கள் படப்பிடிப்பு நடந்தது. எங்களுடன் கூடவே அரசு அதிகாரி ஒருவர் வந்து எல்லா வற்றையும் கண்காணித்தார். ஒரு பெரும் பட்டியல் போடத்தக்க அளவில் பலருடனும் படப்பிடிப்பு நடந்தது. தெட்சணாமூர்த்தி வாழ்ந்த இடங்கள், அவர் வாசித்த கோவில்கள் போன்றவற்றைப் படம் பிடித்தோம். அவரது உறவினர்களும் ரசிகர்களும் சொற்களால் அவரை எங்களுக்கு படம்பிடித்துக் காட்டினர்.

இது அரசியல் படமல்ல. ஆனால், தமிழக - இலங்கை இசைக் கலைஞர்களிடையே இருந்த கொண்டும் கொடுத்துமான உறவு தடைப்பட்டது, இலங்கை வாழ் மக்களின் உடைமைகளுடன் ஆவணங்களும் உள்நாட்டுக் கலவரங்களின்போது பறிபோனது போன்ற பலவகைப்பட்ட நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் வாயிலாக ஒரு உள்ளார்ந்த அரசியல், படப்பிடிப்பில் வெளிப்பட்டது. அதைப் படம் பார்ப்பவர்கள் உணர முடியும்.

இந்த ஆவணப்படம் வாய்மொழி வரலாற்றின் பதிவு. தெட்சணாமூர்த்தி பற்றிய நிச்சயமான ஒரு சித்திரம் இதில் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. சிறுவயது முதலே இசையை ஆழ்ந்து கற்றதனால், அது அவரது இயற்கையாக மாறிவிட்டிருந்தது. அதனாலேயே அவர் சாதகம் என்று தனியாக எதையும் கச்சேரிக்குச் செல்வதற்கு முன் செய்ததில்லை. தவில் மேதைமை அவரது இயல்பாகியது. தனது வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டபடியால் தனது இசையைத் தன்னிலிருந்து பிரித்துப் பார்த்து அதைத் தெய்வீகமானது, அபாரமானது என்றெல்லாம் அவர் நினைக்கவில்லை என்பதற்குப் பல சான்றுகள் படத்தில் கிடைக்கின்றன. இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வரும்போது தனது தவில்லை எடுத்துக் கொண்டு வரமாட்டார். கோவிலில் வாசிக்கப்படும் ஒரு சாதாரண தவில் கிடைத்தாலே போதும். அதை வைத்தே அதிசய ஒலிகளை எழுப்பிவிடுவார்.

சென்ற வருடம் புகழ்பெற்ற சரோத் இசைக் கலைஞர் அம்ஜத் அலிகான் விமானப் பயணத்தின்போது தனது சரோத் இசைக் கருவியைத் தொலைத்துவிட்டார். அது தொடர்பாகப் பல செய்திகள் வந்தன. அக்கருவியை அவர் நாற்பத்தைந்து வருடங்களாகப் பாதுகாத்து வந்திருந்தாராம். அது அவருக்குத் திரும்பக் கிடைத்தபோது சரோத்தும் தானும் மீண்டும் இணைந்த அச்சந்தர்ப்பத்தை காவியச் சிறப்புடையது என்று கூறிக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார். தெட்சணாமூர்த்தி தன் தவில்லைத் தவறவிட்டிருந்தால், அத்தோடு அதை மறந்துபோயிருப்பார். எந்தக் கருவியை வைத்தும் வாசிக்கலாம் என்கிற தன்னம்பிக்கை ஒருபுறம் என்றாலும், அவர் உடைமைப் பொருட்களின்மீது பற்றற்றவர் என்பதையும் அது காட்டுகிறது. பணத்தின்மீதும் அவருக்குப் பற்று இல்லை. பணத்தை எவ்வளவு கொட்டினாலும் அவருக்கு இசைவில்லை என்றால் அவரது இசையைப் பெற முடியாது.

பிறரின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு இணங்காத வகையில் அவர் நடந்து கொண்டுள்ளார். ஒரு மேதை என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிற வரையறைகளை சமூகம் ஏற்படுத்தும்போது, அவற்றிலிருந்து மீறி தனது சுயத்தை நிலைநாட்டுபவனே உண்மையான கலைஞன். தெட்சணாமூர்த்தி அவ்வாறுதான் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டார்.

தெட்சணாமூர்த்தி தமது நாற்பத்தியிரண்டாம் வயதில் இறந்தார். அவர் இறந்து நாற்பதாம் வருடத்தில் அவரைப் பற்றிய ஆவணப்படம் தயாராகியுள்ளது. அவருடன் பழகிய மனிதர்கள் அவரை அண்மையில் தான் பிரிந்தோம் என்கிற உணர்வுடன் பேசினர். ஒளிவுமறைவின்றி

அனுபவங்களைப் பகிர்ந்தனர். மக்களால் மிகவும் நேசிக்கப்பட்ட கலைஞர் அவர். தவில் இசைக் கலைஞர்களில் அவருக்கு மட்டுமே சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தினரும் அளவெட்டியினரும் இணுவில்காரர்களும் அவரைத் தங்கள் ஆசாமியாகத்தான் அறியப்பட வேண்டும் என்று போட்டி போடுகிறார்கள் தமிழ்நாட்டினர் அவரது பூர்வீகம் தமிழ்நாடு என்பதை நினைவுபடுத்துகிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் வேறு எந்தக் கலைஞரையும் மக்கள் சொந்தம் கொண்டாடுவதில்லை. உண்மையில் தெட்சணாமூர்த்தி காலதேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்த ஒரு கலைஞராகத் திகழ்கிறார்!

Yazhpanam Thedchanamoorthy Documentary

Amshan Kumar

It was quite by accident the documentary project got kick started. I took R.Pathmanaba Iyer and K.K.Rajah during their sojourn in Tamilnadu, to art critic Dhenuga in Kumbakonam. As usual, Dhenuga was animatedly talking about the temple sculptures and carnatic music. Perhaps bearing in mind the presence of the guests who are Sri Lankan Tamils, he went down memory lane and narrated his joyous experiences as a young man listening to the *thavil kutcheri* of Yazhpanam Thedchanamoorthy along with other music lovers and among whom were the stalwart *thavil* palyers of the day. Pathmanaba Iyer instantly got excited. If Thedchanamoorthy's music could enliven the memory of a music lover in Tamilnadu even after decades, then a documentary on him that would preserve his memory and music for the next generation should be made, was Pathmanaba Iyer's firm decision. The task was entrusted to me.

That was something I had not got myself prepared for. All I knew then that I was about to make a documentary on a great musician who still lives in the memory of his aficionados. But, after I listened to his *thani thavil* I was transported to a different realm altogether. Through repeated listening, I acquired a taste that enabled me to distinguish his beats from the beats of other *thavil* players. The preliminary works were begun in right earnest. What started as a modest effort by a few, soon snowballed into a mammoth exercise with several joining it. Like a juggernaut tugged by its ropes by so many devotees, Thedchanamoorthy's *rasikas* came in droves to assist it. When the film began, all that we had were three photos and a few hours of recordings of his. As the film progressed many more photos, and several hours of his musical recordings arrived from varied sources.

The production took a considerable time since Thedchanamoorthy's acolytes among musicians could not spare time for interviews owing to their

busy schedules. But, once they faced the camera their feelings rushed forth as in a torrent leaving one to wonder what had held them until then to talk about the maestro. Perhaps they were lying in wait all these years for the proper occasion to retrieve and unfold all that was kept in their memory.

During the recording of interviews of Haridhwaramangalam A.K.Palanivel, Thanjavur T.R.Govindarajan, Tiruvalaputhur T.A.Kaliyamurthy and Kottur.N.Veerasingam, I got the vicarious experience of listening to a *kutcheri* of Thedchanamoorthy himself. They recited every unique *sol* that had tumbled out of his beats while

their fingers tapping its *tal*. Renowned musicologist Thanjavur B.M.Sundaram who had written a brief, but most reliable account of Thedchanamoorthy's life shared many of his intimate encounters with the musician. At the ripe age of ninety-three, senior-most carnatic musician R.K.Srikantan, with his unflinching memory of listening to a concert of Thedchanamoorthy in Bangalore decades ago, paid a glowing tribute to his genius.

We had planned the final schedule in Sri Lanka, the homeland of Thedchanamoorthy. Since so many people associated with him and his music live in the island nation, a visit to Sri Lanka acquired great importance and a detailed plan got underway. I applied for visas to my crew with the Sri Lankan High Commission. They were quite apprehensive about the documentary project in general and so there was delay in giving the approval. In the meantime they had arranged for investigations in Sri Lanka of all those I had decided to interview. I also sought and obtained the approval from the National Film Corporation of Sri Lanka. After getting all the documents ready, we flew to Colombo.

Filming in Sri Lanka is not often done after obtaining permission from the authorities. Most of the time film makers go there with their tourist visas and operate clandestinely. It is not a big feat though. With a sleek and handy camera, filming can be done without attracting the attention of the guarding eyes. But, I didn't opt for the guerilla mode simply because I was making a film on a Tamil musical legend and the Sri Lankan government should be apprised of it.

Once we touched down at Colombo we were played out a different music by the authorities. They set aside our valid visas and asked us to proceed back. They offered no explanation and all they parroted was the visas granted in India would not bind them in any way. I made frantic calls

to Sri Lankan High Commission in Chennai even as the Sri Lankan officials in Colombo were processing our return by the next flight. After four hours of negotiations, we were finally granted permission to enter. An officer from the National Film Corporation of Sri Lanka accompanied us during our entire shooting in Sri Lanka. The places where Thedchanamoorthy lived and some of the temples where he played were recorded for the film. All those who were associated with him including his relatives and music lovers during their interviews gave portraits of him with love and passion. Some of the documents on him and items used by him were also among the depredations caused during the civil disturbances in Sri Lanka and their echoes were heard through the interviews to the film which was otherwise apolitical.

The documentary is a solid biography of Thedchanamoorthy largely relying on the oral revelations of the people concerned as very few written records exist. He has emerged in it as a gifted genius who could at no point differentiate his skills from his life. Therefore, music for him was neither divine nor extraordinary. Music performance was an activity of his nature as was writing poetry for Milton who was likened to the silkworm producing silk by Frederic Engels. Unlike musicians, he never practiced before concerts since he never lived outside music. He played with any *thavil* instrument that was passed onto him. He would arrive at a place, pick up the untuned *Thavil* and coax beats out of it to the ecstasy of his audience. A singular attitude that stood as a contrast to what musicians usually do. Last year Sarod maestro Ustad Amjad Ali Khan lost his instrument during air travel. The media gave wide coverage to the incident. It was reported that he had been carrying it with him everywhere for the past forty five years. Luckily the missing sarod instrument was found out. When he got its possession he called it an 'epic reunion'. One might wonder what in similar circumstances Thedchanamoorthy would have done. He might have wholly forgotten its riddance. When a man displayed no attachment to an object integral to his life he also betrayed by the same token that he had no desire for any worldly possessions. It was said the fee for *thavil* players got hiked only after he demanded a raise for his concerts. But then that was done not for any personal gains but to elevate the status of *thavil* music. Also, he demonstrated on many an occasion that he could not be bought for money. He lived the life on his own terms defying the image of a genius created by the world.

The documentary on Thedchanamoorthy is released in his fortieth death anniversary. It looks like long time since he died at the age of forty-two. But, all those who knew him talk of him as though he had been with them just a while ago. Among *thavil* musicians a statue exists only for him. Locals of Inuvil, Alaveddy and Yazahpanam demand that he be called with the prefix of their places. Tamils in India remind that his family originated from there. No other musician's ancestry is so fervently contested in this fashion. Truly, Thedchanamoorthy belongs to the whole world for all times.

In the heavens, Nandikeswara, the Lord of Percussion, must have been jumping in ecstasy on Monday evening over the brilliant *Tavil* performance by Yarzghanam Dakshinamurthy at the Krishna Gana Sabha. He was accompanying Sheik Chinna Moulana Saheb, who gave a Nadaswaram recital. I must confess that I went with some reservations as I could not imagine that so much importance could be given to *Tavil*, which is after all an accompaniment. At best, it could be heard not continuously, but intermittently for about half an hour. For one thing: it is a loud instrument, it has no tone either - by tone, I mean a *sruli* pitch; and above all, it cannot express the subtleties that the Mridangam is capable of. Dakshinamurthy completely erased all my preconceived, unfounded premises by displaying extraordinary virtuosity that defies description. I may sound a bit unconventional, in commencing a review about a Nadaswaram performance with an essay on the *Tavil*, more especially when the piper is Sheikh Chinna Moulana Saheb, the foremost exponent today of this double reeded instrument. I will come to him later.

The *Tani Avartanam* was by three artistes - Dakshinamurthy, Haridwaramangalam Palanivel and another. It lasted nearly an hour. Normally, the *Tani Avartanam* is the signal for the audience to make a bee-line for the canteen, even in a concert. That a packed house sat throughout this long spell, listening in excitement, and completely participating in the bout on the dais was testimony to the extraordinary virtuosity of Dakshinamurthy, who led the ensemble. *Kanda Nadai* (5 beats) got a sound thrashing. It was permuted to the power of 'n'. I never imagined that human fingers could coax such innumerable and varied rhythmic patterns, even while the artiste was negotiating them at incredible speed. It was not just raising the power of the patterns that was noteworthy but the way in which Dakshinamurthy laid it thick and thin, now in subdued tone, now emphasising one part and eschewing another, and now making the instrument roar like a lion. It was virtuosity at its highest. Though the avartanam was mainly based on the *kanda* cycle, there was also display of rhythmic alignments in the *misra* (seven) and *tisra* (three) combinations. On occasions, combinations of these cycles were also presented making the entire exercise a delight to hear and watch. In the penultimate sequences one witnessed the Gopucha Yathi - arranging rhythmic cycles in the descending order in three-fourths, half and quarter *avartanams*.

All this was good entertainment. But, I must sound a note of caution on carrying this exercise too far. As it is, the tendency is on the increase to unduly prolong *Tani Avartanam* to the detriment of the musical aspect of a concert. The tyranny of percussion is eating into our concert pattern. There must be a sense of proportion in everything. With the advent of the *swaraprashhara* technique, we notice that half the time of the concert is occupied by it, leaving very little for *alapana* and *kiriti*. After all, percussion is only an accompanying and embellishing aide and should be allowed only a fraction of the total concert time for exhibiting its mettle.

Chinna Moulana Saheb's *Todi alapana* was a succession of lovely glides. I was struck by his great Musial refinement in the way he built up the *alapana* methodically emphasising the inherent nuances in the mode. The negotiations in the lower bar were extremely pleasing. Sheikh is an adept in modulating the tone and he put this facility to good view. On occasions, the instrument almost sounded like a shennai. It was *Todi* par-excellence. Sheikh Saheb should seriously consider whether it is at all worthwhile to present the *Bhairavi varnam* in the faster tempo, thereby depriving the presentation of *gamakas*. Blunt notes do not add to the dignity of the delineation.

The Indian Express
Wednesday, December 31, 1969

வேட்க் சின்ன மௌலானா

'He was to thavil, what TNR was to nagaswaram'

B. Kolappan

Thavil exponent
Yazhpanam Dakshinamurthy

He came back to India once after that to perform at the Orathanadu float festival, Thanjavur. That became his last-ever performance. He returned to Sri Lanka soon after and passed away in 1975

Nearly four decades after his death, the sound resonating from his Thavil echoes on both sides of Palk Strait. Documentary film maker Amshan Kumar, in his upcoming film on Yazhpanam Dakshinamurthy, shines the spotlight on the legend's contribution.

Mr. Kumar, who has made documentaries on seasoned writers and musicians, said the idea of making a film on the Thavil artiste came from London-based Sri Lankan publisher Padmanabha Iyer. Now, he has completed shooting a major portion in Tamil Nadu and plans to capture some memories in Sri Lanka. 'Though he lived in Tamil Nadu for many years and was close to musicologist B.M. Sundaram, Thavil artiste Thanjavur Govindarajan and many others, I need to talk to his family members and other friends in Sri Lanka,' said Mr. Kumar.

Dakshinamurthy stayed with Mr. Sundaram in Thanjavur for six years, before leaving for Sri Lanka in the 1970s. He came back to India once after that to perform at the Orathanadu float festival, Thanjavur. That became his

last-ever performance. 'He returned to Sri Lanka soon after and passed away in 1975,' Mr. Sundaram said.

Dakshinamurthy's style was marked by remarkable clarity, even while he was playing the fastest of rhythmic phrases. His contemporaries marvelled at the ease with which he brought out the finest nuances in Thavil playing, with extraordinary synchronisation between his left and right hands.

It was thavil artiste Needamangalam Shanmugavadivel who brought Dakshinamurthy to Tamil Nadu. He then trained under Natchiyarkoil Raghava Pillai. 'But he needed little tutoring. He was a genius. His fingers could instantly execute any idea that his mind conceived. He was to thavil what T.N. Rajarathinam Pillai was to nagaswaram,' said Mr. Sundaram.

Pointing to Dakshinamurthy's obsession with *layam*, Thanjavur Govindarajan said: 'He would come to my house in a bullock-cart suddenly at night to discuss a new *korvai* that struck him.'

A handsome man, Dakshinamurthy would ride motorcycles and cars at breakneck speed. 'He would light a cigarette in style as if he were a film star. But his life was a roller-coaster ride. The first half of his career was a musician's envy, but it became a tragedy later,' said Mr. Govindarajan. Dakshinamurthy plunged into depression and was taken to Gunaseelam, where those with mental illness were admitted for treatment.

'From there, I took him with me to Thanjavur. But he was going through a period of great stress,' said Mr. Sundaram. During his time, he mostly paired with Shanmugavadivel and the latter's untimely death affected him very much.

-The Hindu

Conjuring up memories of Yazhpanam Dakshinamurthy

B. Kolappan

REGION 7

Conjuring up memories of Yazhpanam Dakshinamurthy

B. Kolappan

CHENNAI: Their name conjures up memories of happier times and the great contribution they made to the development of Tamil culture, language and music.

If Arumuga Navalar, Xavier Thaninayagam, K. Kalisapaty and, in recent times, K. Sivathamby, strode like colossi in the field of Tamil literature, Yazhpanam Dakshinamurthy, a thavil player, overshadowed everyone before him and continues to hold the younger generation in awe.

Even 38 years after his death, his playing of the instrument seems to echo on both sides of the Palk Straits and a new film on him by Anshu Kumar is likely to give more insights into the making of the great percussionist.

Mr. Kumar, who has made documentaries on great writers and musicians, said the idea of making a film came from the London-based Sri Lanka publisher Padmanabha Iyer. Now, he has completed shootings in Tamil Nadu and was planning to shoot in Sri Lanka.

"Though he lived many years in Tamil Nadu and was close to musicologist E.M. Sundaram, Thanjavur Govindarajan and many others, I need to talk to his family members and other friends in Sri Lanka," said Mr. Kumar.

Dakshinamurthy stayed with Mr. Sundaram in Thanjavur for six years, before leaving for Sri Lanka. He

Yazhpanam Dakshinamurthy

came back again and his last concert was in the Orathanadu float festival. "He went to Sri Lanka and died soon," Mr. Sundaram said.

Mr. Sundaram said it was thavil player Needamangalam Shanmugavadivel who brought Dakshinamurthy to Tamil Nadu. Dakshinamurthy took some lessons under Natchiyarkoil Raghava Pillai.

"But he needed little tutoring. He was a genius. Many singers have imagination, but their voice may be inadequate to capture it. Similarly, the hands of many percussionists would not obey their mind. In the case of Dakshinamurthy, he could play what his mind wanted him do. He was to thavil what T.N. Bajarathinam Pillai was to nagaswaram," explained Mr. Sundaram.

Thanjavur Govindarajan said Dakshinamurthy was ob-

essed with *layam* and would suddenly visit him to explain a new *korvai* composed by him. "He would come to my house in a bullock-cart and tell me he had a new *korvai*. We will play it together," said Mr. Govindarajan. He recalled how people thronged Orathanadu to listen to his solos.

An extremely handsome man, Dakshinamurthy would ride motorcycles and cars at breakneck speed.

"He will light and smoke a cigarette like a film star. But his life was a roller-coaster ride. The first half of his career was a musician's envy, but it became a tragedy later," said Mr. Govindarajan.

Dakshinamurthy plunged into depression and was taken to Gunaseelam, where patients with mental illness are given treatment.

"From there, I took him with me to Thanjavur. But he was going through a period of great stress," said Mr. Sundaram.

During his time, he mostly paired with Shanmugavadivel and the latter's untimely death affected him very much.

"It is very difficult to explain his playing in words. It is beyond human effort. Sometimes I cannot follow his playing, but am left with a feeling of wonder. Despite his intricate playing, he can appeal to both the connoisseur and the layman," said Lalitha Ram, author of the biography of mridangam exponent Palani Subramania Pillai.

WEATHER

Chennai

Thiruvallur

Yazhpanam Dakshinamurthy

Their name conjures up memories of happier times and the great contribution they made to the development of Tamil culture, language and music.

If Arumuga Navalar, Xavier Thaninayagam, K. Kailasapathy and, in recent times, K. Sivathamby, strode like colossuses in the field of Tamil literature, Yazhpanam Dakshinamurthy, a thavil player, overshadowed everyone before him and continues to hold the younger generation in awe.

Even 38 years after his death, his playing of the instrument seems to echo on both sides of the Palk Straits and a new film on him by Amshan Kumar is likely to give more insights into the making of the great percussionist.

Mr. Kumar, who has made documentaries on great writers and musicians, said the idea of making a film came from the London-based Sri Lankan publisher Padmanabha Iyer. Now, he has completed shootings in Tamil Nadu and was planning to shoot in Sri Lanka.

'Though he lived many years in Tamil Nadu and was close to musicologist B.M. Sundaram, Thanjavur Govindarajan and many others, I need to talk to his family members and other friends in Sri Lanka,' said Mr. Kumar.

Dakshinamurthy stayed with Mr. Sundaram in Thanjavur for six years, before leaving for Sri Lanka. He came back again and his last concert was in the Orathanadu float festival. 'He went to Sri Lanka and died soon,' Mr. Sundaram said.

Mr. Sundaram said it was thavil player Needamangalam Shanmugavadivel who brought Dakshinamurthy to Tamil Nadu. Dakshinamurthy took some lessons under Natchiyarkoil Raghava Pillai.

'But he needed little tutoring. He was a genius. Many singers have imagination, but their voice may be inadequate to capture it. Similarly, the hands of many percussionists would not obey their mind. In the case of Dakshinamurthy, he could play what his mind wanted him do. He was to thavil what T.N. Rajarathinam Pillai was to nagaswaram,' explained Mr. Sundaram.

Thanjavur Govindarajan said Dakshinamurthy was obsessed with *layam* and would suddenly visit him to explain a new *korvai* composed

by him. 'He would come to my house in a bullock-cart and tell me he had a new korvai. We will play it together,' said Mr. Govindarajan. He recalled how people thronged Orathanadu to listen to his solos.

An extremely handsome man, Dakshinamurthy, would ride motorcycles and cars in breakneck speed.

'He will light and smoke a cigarette like a film star. But his life was a roller-coaster ride. The first half of his career was a musician's envy, but it became a tragedy later,' said Mr. Govindarajan.

Dakshinamurthy plunged into depression and was taken to Gunaseelam, where patients with mental illness are given treatment.

'From there, I took him with me to Thanjavur. But he was going through a period of great stress,' said Mr. Sundaram.

During his time, he mostly paired with Shanmugavadivel and the latter's untimely death affected him very much.

'It is very difficult to explain his playing in words. It is beyond human effort. Sometimes I cannot follow his playing, but am left with a feeling of wonder. Despite his intricate playing, he can appeal to both the connoisseur and the layman,' said Lalitha Ram, author of the biography of mridangam exponent Palani Subramania Pillai.

Karukurichchi Arunachalam

Late Dakshinamurthy Pillai remains a peerless giant in the world of percussion

It was during his few years in Thanjavur that thavil maestro Yazhpanam Dakshinamurthy Pillai saw his career peak. It was also in Thanjavur that he got rather disillusioned with the music field.

Nearly four decades after his passing away, Dakshinamurthy Pillai remains a peerless giant in the world of percussion. 'He was a rare phenomenon. He came, he conquered and he perished,' said Yazhpanam Ganesan, summing up his cousin Dakshinamurthy Pillai's life.

'Just as he conceived complex rhythmic permutations and combinations, his fingers would effortlessly execute them with utmost clarity,' said Mr. Ganesan, himself a Nagaswaram artist. But until date, the family of Dakshinamurthy Pillai has not been able to retrieve a single recording of his performance in Tamil Nadu.

'We don't have any video recording, either,' said Yazhpanam Udayasankar, carrying on his father's legacy. He is the only one among Dakshinamurthy Pillai's five children to stay back in Jaffna, as a thavil artiste. 'My brother who lives in Canada also plays the thavil.'

A self-taught genius

Dakshinamurthy Pillai — a largely self-taught genius — went to Thanjavur on the insistence of Needamangalam Shanmuga vadivel, a thavil wizard in his own right. 'Appa [father] made very good friends there like musicologist B.M. Sundaram, AKP annan (thavil exponent Haridwaramangalam A.K. Palanivel) and Kaliyamurthy annan. They were all passionate musicians, constantly exchanging ideas,' said Mr. Udayasankar.

Dakshinamurthy Pillai had the highest regard for Nagaswaram giant T.N. Rajarathinam Pillai's music. 'He has played for stalwarts like Karukurichi Arunachalam on many occasions,' said Jaffna-based violinist Uthirapathi Radhakrishnan, a nephew of Dakshinamurthy Pillai. He would bring artists from Tamil Nadu to Jaffna for performances as well.

Despite such strong links and artistically rewarding exchanges, the pressures of being a performing artist began daunting him, notes Mr. Udayasankar. 'He had no personal rivalry with any artist. They all supported him, but somehow, things did not work out for him.' After some failed attempts at treating his depression Dakshinamurthy returned to Jaffna. He died when he was barely 42. 'It is a tragedy that such a genius went unrecognised — both in India and in Sri Lanka,' said Mr. Radhakrishnan.

All that the family has in his memory are a few black and white photographs, one family photograph that looks recently colour-processed. 'I was only seven when my father passed away,' said Mr. Udayasankar.

Documentary

In an era when photographs were rare and audio or video recordings even rarer, much of Dakshinamurthy's contribution on either side of the Palk Strait was undocumented. Only recently, film maker Amshan Kumar started working on a documentary about the maestro. While one part has been shot in Tamil Nadu, the crew will travel to Jaffna early next year for the remaining portion.

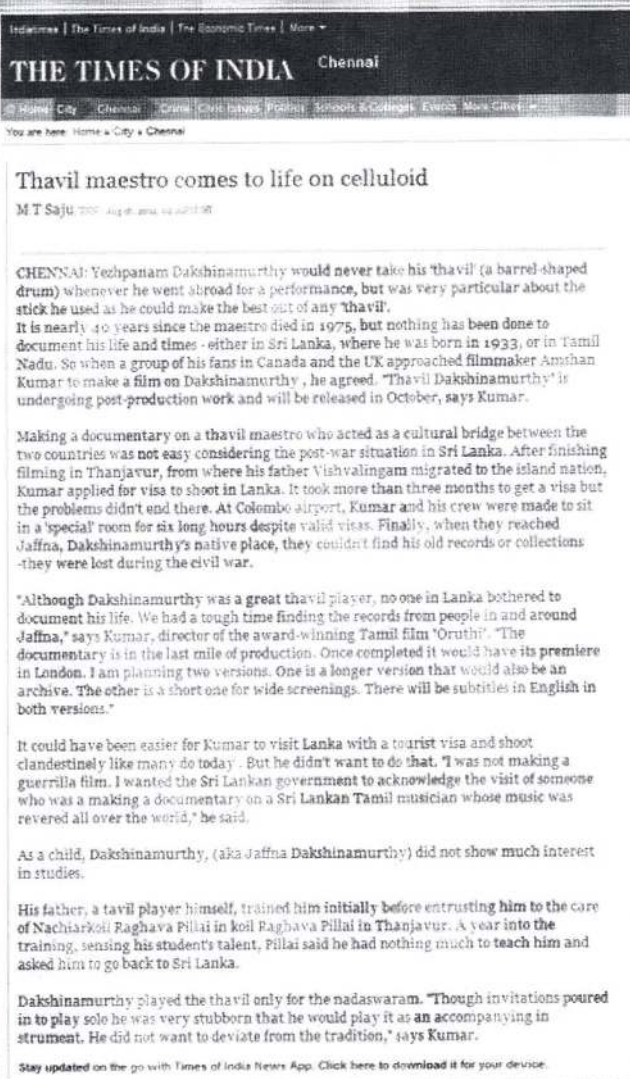
The family has another source of hope. Actor Sivaji Ganesan was a big fan of Dakshinamurthy's performance.

'At his request, my father played at his daughter's wedding. If only I could contact his family, I will ask them if they have a video recording of that concert. Watching my father play will be a dream come true,' Mr. Udayasankar said.

Thavil maestro comes to life on celluloid

M.T.Saju

CHENNAI: Yezhpanam Dakshinamurthy would never take his 'thavil' (a barrel-shaped drum) whenever he went abroad for a performance, but was very particular about the stick he used as he could make the best out of any 'thavil'.

It is nearly 40 years since the maestro died in 1975, but nothing has been done to document his life and times - either in Sri Lanka, where he was born in 1933, or in Tamil Nadu. So when a group of his fans in Canada and the UK approached filmmaker Amshan Kumar to make a film on Dakshinamurthy, he agreed. "Thavil Dakshinamurthy" is undergoing post-production work and will be released in October, says Kumar.

Making a documentary on a thavil maestro who acted as a cultural bridge between the two countries was not easy considering the post-war situation in Sri Lanka. After finishing filming in Thanjavur, from where his father Vishvalingam migrated to the island nation, Kumar applied for visa to shoot in Lanka. It took more than three months to get a visa but the problems didn't end there. At Colombo airport, Kumar and his crew were made to sit in a 'special' room for six long hours despite valid visas. Finally, when they reached Jaffna, Dakshinamurthy's native place, they couldn't find his old records or collections - they were lost during the civil war.

'Although Dakshinamurthy was a great thavil player, no one in Lanka bothered to document his life. We had a tough time finding the records from people in and around Jaffna,' says Kumar, director of the award-winning Tamil film *Orulhi*. 'The documentary is in the last mile of production. Once completed it would have its premiere in London. I am planning two versions. One is a longer version that would also be an archive. The other is a short one for wide screenings. There will be subtitles in English in both versions.'

It could have been easier for Kumar to visit Lanka with a tourist visa and shoot clandestinely like many do today. But he didn't want to do that. "I was not making a guerrilla film. I wanted the Sri Lankan government to acknowledge the visit of someone who was making a documentary on a Sri Lankan Tamil musician whose music was revered all over the world," he said.

As a child, Dakshinamurthy, (aka Jaffna Dakshinamurthy) did not show much interest in studies.

His father, a tavil player himself, trained him initially before entrusting him to the care of Nachiarkoil Raghava Pillai in koil Raghava Pillai in Thanjavur. A year into the training, sensing his student's talent, Pillai said he had nothing much to teach him and asked him to go back to Sri Lanka.

Dakshinamurthy played the thavil only for the nadaswaram. 'Though invitations poured in to play solo he was very stubborn that he would play it as an accompanying instrument. He did not want to deviate from the tradition,' says Kumar.

Courtesy: *The Times of India*, Aug 16, 2014

தவில் மேதை தெட்சணாமூர்த்தி பவுண்டேஷன்

அளிக்கும்

‘யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி

ஆவணப்படம்

தயாரிப்பு

ஏ கே பிலிம்ஸ்

எண்ணம்

இ.பத்மநாப ஜயர் (இங்கிலாந்து)

ஒளிப்பதிவு

அ.சாரங்கராஜன்

படத்தொகுப்பு

அ.சாரங்கராஜன்

அம்ஷன் குமார்

ஒளிப்பதிவு உதவி

கனகராஜ்

தணிகைமணி

வெங்கடேசன்

உமாகாந்த்

படத்தொகுப்பு உதவி

யுவராஜ்

கௌதம்

ஜீவா

உதவி இயக்கம்

சி.மகேந்திரன்

ராஜீவ் ஆனந்த்

தயாரிப்பில் உறுதுணை

கனடா

கலாஈஸ்வரன் கோபாலகிருஷ்ணன்

சேரன் உருத்திரமூர்த்தி

சோழன் உருத்திரமூர்த்தி

முருகதாஸ் நாராயணசாமி

இங்கிலாந்து
கணபதிப்பிள்ளை நற்குணன்

அவுஸ்திரேலியா
ராகவன் சொர்ணலிங்கம்
கணபதிப்பிள்ளை சந்திரன்

செயற்பாடு ஒருங்கிணைப்பு

இந்தியா
தேனுகா
சுவாமிமலை மணிமாறன்

இலங்கை
ஆர்.கேதீஸ்வரன்
கே.பாலகுலேந்திரன்
மா.சத்தியமூர்த்தி
பொன்.கணேஸ்வரன்

கனடா
முருகதாஸ் நாராயணசாமி

அமெரிக்கா
கந்தையா இரமணிதரன்

இலங்கை
உபசரிப்பு
சந்திரோதயம் கதிர்காமநாதன்
விஷ்ணு பவான் உணவகம் (யாழ்ப்பாணம்)

படப்பிடிப்பு உதவி
திருவரங்கள் சிவசம்போ
தினேஷ் திருவரங்கள்

வாகன ஓட்டுனர்கள்
தணிகாசலபதி பிரபாகரன்
தணிகாசலபதி சாரங்கன்
பிரணவகரன் கேதீஸ்வரன்

இங்கிலாந்து படக்குழுவினர்
ஜெ.பரணீதரன் (ஒளிப்பதிவாளர்)
கே.கிருஷ்ணராஜா (ஓவியர், நடிகர்)

தயாரிப்பில் உறுதுணை
ஷி.சிவசுந்தரம் (Western Jewellers)
கே.பாலகுலேந்திரன்
கே.சேயோன்
V.பவகரன்
சின்னையா சண்முகநாதன்

கனடா படக்குழுவினர்
ஒளிப்பதிவு & ஒலிப்பதிவு
கே.கமலலிங்கம்
வித்யா முருகதாஸ்

ஊடக ஆதரவு
பி.ஜே.திலிப்குமார் 'தாய்வீடு' ஆசிரியர்

இலங்கை படப்பிடிப்பு அனுமதி
தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை

யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தி
இசைப்பதிவுகளைத் தந்துதவியவர்கள்

S.P.சிவபாதம் (அவுஸ்திரேலியா)
எஸ்.சிவகரன் (அவுஸ்திரேலியா)
எஸ்.சிவசங்கர் (இங்கிலாந்து)
டாக்டர் எஸ்.சண்முகநாதன் (இங்கிலாந்து)
என்.பொன்னம்பலம் (இங்கிலாந்து)
ஜி.சுப்ரமணிய குருக்கள் (இங்கிலாந்து)
மா.சத்தியமூர்த்தி (இங்கிலாந்து)
நா.ஸ்ரீசபேசன் (இங்கிலாந்து)
அப்புலிங்கம் சோமசுந்தரம் (கனடா)
வீரசிங்கம் குடும்பம் (மலேசியா)
இரத்தினவேல் கேதீஸ்வரன் (இலங்கை)
தெ.உதயசங்கர் (இலங்கை)
S.T.மார்க்கண்டு, முன்னாள் செயலாளர்,
வட கிழக்கு மாகாணசபை (இலங்கை)

ஆறுமுகம் முத்துக்கிருஷ்ணன் (கனடா)
எழுத்துப் பிரதிகள் தந்து உதவியோர்
நவாலியூர் நடேசன் (இலங்கை)
இரத்தினவேல் கேதீஸ்வரன் (இலங்கை)
ராஜ்கண்ணன் (தினமணி, முதன்மை உதவி ஆசிரியர்)
'நிழல்' திருநாவுக்கரசு
தவில் வரைபடம்
அபராஜிதன் ஆதிமூலம்

தெட்சணாமூர்த்தி உருவப்படம்
ஓவியர் எம்.ராஜா

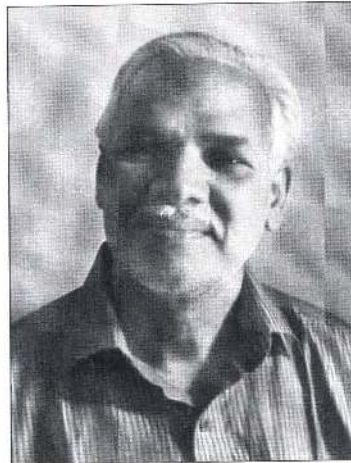
ஒலிக்கலவை
மது விஸ்வநாதன்

ராஜேஸ்வரி கணேசரத்தினத்திற்கு உதவிக்குரல்
சந்திரா ரவீந்திரன் (இங்கிலாந்து)

தயாரிப்பு நிர்வாகம்
தாரா

இயக்கம்
அம்ஷன் குமார்

கலை விமர்சகர் தேனுகாவின் நினைவிற்கு...

The Thavil Legend Thedchanamoorthy Foundation
United Kingdom

M.Sathiamoorthy
Secretary

G.Natkunan
Chairman

K.Seyone
Treasurer

G.Balakulendran
Co-ordinator

P.Kaneswaran
Committee Member

K.Jeyavarathan
Committee Member

R.Pathmanaba Iyer
Committee Member

T.Uthayasankar
Committee Member

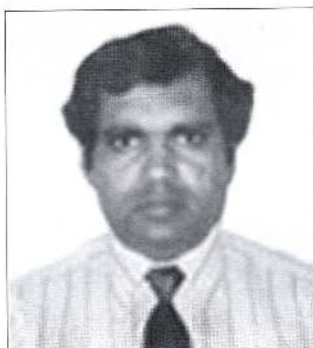

P.Kumarason
Committee Member

Canada Sponsors

G. Kalaeaswaran

S. Sivagurunathan

N. Murugadas

S. Kanthasamy

R. Cheran

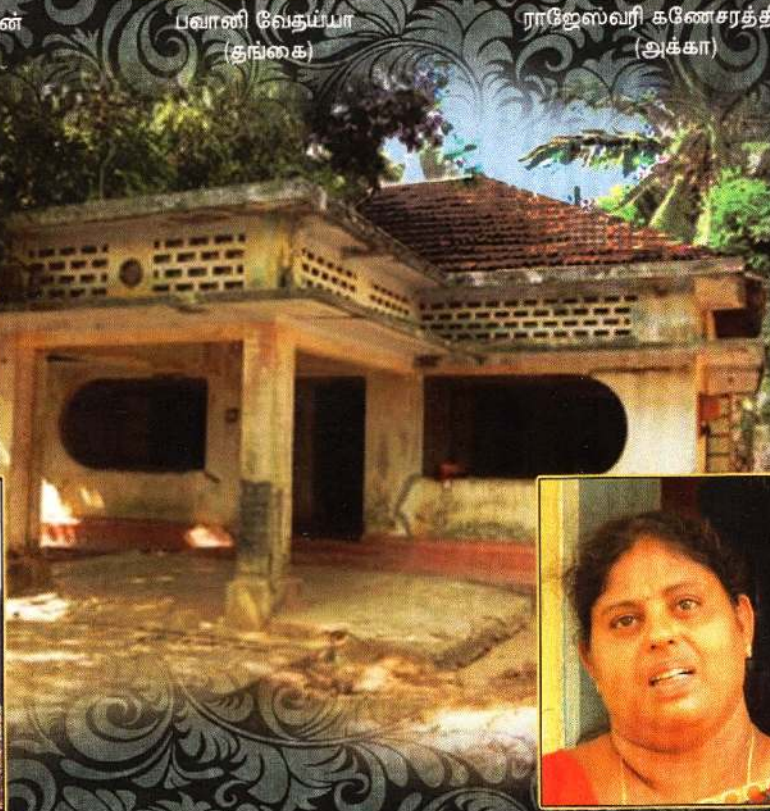
சந்திரோதயம் கதிர்காமநாதன்
(குங்கை)

பவானி வேதய்யா
(குங்கை)

ராஜேஸ்வரி கணேசரத்தினம்
(துக்கா)

கலைச்செல்வி (மகள்)

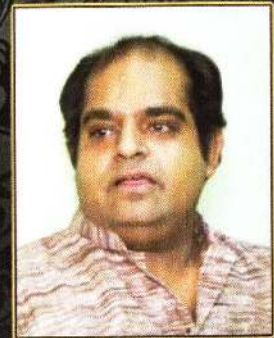
உதயசெல்வி (மகள்)

ரவிசங்கர் (மகன்)

உதயசங்கர் (மகன்)

ஞானசங்கர் (மகன்)

'லய ஞான குபேர பூபதி',
 யாழ்ப்பாணம் தெட்சணாமூர்த்தியின்
 வாழ்வையும் பணியையும் சிறப்பிக்கும் இந்நூலில்
 அவரைப் பற்றி இதுநாள்வரை வெளிவந்துள்ள
 கட்டுரைகளும் தகவல் நறுக்குகளும் தரப்பட்டுள்ளன.
 காநாடக இசையுலகின்
 விமர்சகப் பிதாமகர்களான சுப்புடு, பி.எம்.சந்திரம்
 ஆகியோரின் சிறப்புக் கட்டுரைகள்
 அவற்றில் அடங்கியுள்ளன.
 அவை தவிர, இந்நூலுக்கென்றே
 பிரத்தியேகமாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும்,
 சமீபகாலமாக அவர் பற்றி ஆங்கிலம்
 மற்றும் தமிழ்ச் செய்தி ஊடகங்களில்
 பிரசுரமானவையும்
 அவற்றின் தற்காலப் பொருத்தம் கருதி
 இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.
 தெட்சணாமூர்த்தியால்
 எழுதப்பட்ட ஒரேயொரு கட்டுரை என்று
 பரவலாக அறியப்படும், நாதஸ்வரக் கலைஞர்
 காருகுறிச்சி அருணாசலம் குறித்த
 அவரது அஞ்சலியும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளமை
 குறிப்பிடத்தக்கது.

காநாடக இசை உலகின் தவில் மேதை ஒருவரைச்
 சிறப்பிக்குமுகமாக இவ்வாறான நூல் வெளிவருவது
 இதுவே முதன்முறை என்பது சிறப்பிற்குரியது.

The Thavil Legend Thedchanamoorthy Foundation
 67, Hazelmere Close
 Northolt, Middlesex UB5 6UB
 United Kingdom